

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාසට්ඨකා

1. ගභපතිවග්ගො

1. කන්දරකසුත්තවණ්ණනා

1. ආරාමපොක්කරණිආදීසුති ආරාමපොක්කරණිඋය්‍යානවෙතියට්ඨානාදීසු. උස්සන්තාති බහුලා.

අසොකකණ්ණිකාරකොට්ඨාරකුම්භිරාජරුක්ඛෙහි සම්මේස්සනාය තං වම්පකවනං

නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපට්මණ්ඩිතන්ති දට්ඨබ්බං, න වම්පකරුක්ඛානංයෙව නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමතායාති වදන්ති. භගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරතීති ඉමිනා න මාපනකාලෙ එව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අපං බො අපරභාගෙහිති දස්සෙති. “පඤ්චසතමත්තෙහි අධිස්තෙළසෙහි”ති එවං අදස්සිතපරිච්ඡේදෙන. හත්ථිනො වාරෙති සික්ඛාපෙතිති හත්ථාවරියො හත්ථිනං සික්ඛාපකො, තස්ස පුත්තොති ආහ “හත්ථාවරියස්ස පුත්තො”ති. තදා භගවා තෙසං පසාදප්පනන්තං අත්තනො බුද්ධානුභාවං අනිගුහිත්ථාව නිසින්තොති දස්සෙන්තො “ඡබ්බණ්ණානං සනබුද්ධරස්මීන”න්තිආදිමාහ. භගවතො වෙව ගාරවෙනාති භගවතො ගරුභාවෙන, භගවති ගාරවෙනාති වා පායො.

නිව්චං න හොතීති අභිණ්ණං න හොති, කදාවිදෙව හොතීති අත්ථො. අභිණ්ණනිව්චතා හි ඉධ අධිප්පෙනා, න කුට්ටියනිව්චතා. ලොකෙ කිඤ්චි විම්භයාවහං දිස්වා හත්ථවිකාරමපි කරොන්ති, අභිගුලිං වා චොටයන්ති, තං සන්ධාය චුත්තං “අච්ඡරං පහරිතුං යුත්ත”න්ති. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අයං නිරුත්තිනයො යෙභුයොන උපාදාය රුජ්භිවසෙන චුත්තොති වෙදිතබ්බො. තථා හි පාළියං “යෙපි තෙ, හො ගොතම, අහෙසුං අතීතමද්ධාන”න්තිආදි චුත්තං, කිඤ්චි අකත්තබ්බමපි කරියමානං දුක්ඛරහාවෙන විම්භයාවහං හොති, තථා කිඤ්චි කත්තබ්බං, පුරිමං ගරහවිජරියං, පච්ඡිමං පසංසවිජරියං, තදුභයං සුත්තපදසො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං.

සම්මා පටිපාදිතොති සම්මාපටිපදායං යපිතො. එසා පටිපදා පරමාති එතපරමං, භාවනාසුංසකනිද්දෙසොයං යථා “විසමං චන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”ති (අ. නි. 4.70). අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – භගවා භික්ඛුසඤ්ඤා පටිපදාය තුම්භෙහි පටිපාදිතො, අතීතෙපි කාලෙ බුද්ධා එතපරමංයෙව භික්ඛුසඤ්ඤා සම්මා පටිපාදෙසුං, අනාගතෙපි කාලෙ එතපරමංයෙව භික්ඛුසඤ්ඤා සම්මා පටිපාදෙස්සන්තීති පරිබ්බාජකො නයග්ගාහෙන දිට්ඨොන අදිට්ඨං අනුමිතන්තො සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සාසනෙ සඨිසසුප්පටිපත්තිං මජ්ඣෙ භිත්තසුචණ්ණං විය සමසමං කත්වා දස්සෙති, එවං දස්සෙන්තො ව තෙසං සුධම්මතඤ්ච තථා දස්සෙති එවාති වෙදිතබ්බො, බුද්ධසුබුද්ධතා පන තෙසං සරුපෙනෙව දස්සිතාති. න ඉතො භියොයාති ඉමිනා පාළියං එතපරමංයෙවති අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති සීලපදට්ඨානත්තා සමාධිස්ස, සමාධිපදට්ඨානත්තා ව පඤ්ඤාය සීලෙපි ව අභිසමාචාරිකපුබ්බකත්තා ආදිබ්‍රහ්මවරියකස්ස චුත්තං “ආභිසමාචාරිකවත්තං ආදිං කත්වා”ති.

2. පුච්ඡානුසන්ධිආදීසු අනන්තොගධත්තා “පාටිච්ඡකො අනුසන්ධි”ති වත්ථා තමෙවත්ථං පාකටං කාතුං “භගවා කිරා”තිආදි චුත්තං. උපසන්තකාරණන්ති උපසන්තභාවකාරණං. තඤ්ඤි අරියානංයෙව විසයො, තත්ථාපි ව බුද්ධානං එව අනවසෙසතො විසයොති ඉමමත්ථං බ්‍යතිරෙකතො අත්ථයතො ව දස්සෙතුං න හි ත්වන්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඤාතත්ථවරියා කාකජාතකාදිවසෙන වෙදිතබ්බො, ලොකත්ථවරියා තංතංපාරමිපුරණවසෙන, බුද්ධත්ථවරියා මහාබොධිජාතකාදිවසෙන. අච්ඡරියං හො ගොතමාතිආදිනා කන්දරකෙන කතං පසාදපවෙදනං දස්සෙති.

යෙපි තෙතිආදිනා තෙන චුත්තමත්ථං පච්චනුභාසන්තෙන භගවතා සම්පට්චිත්තන්ති වරිතත්තා ආහ – “සන්ති හි කන්දරකාති අයමපි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති. යො හි කන්දරකෙන භික්ඛුසඤ්ඤා උපසන්තභාවො කිත්තිතො, තං විහජිත්වා දස්සෙන්තොපි තෙන අපුච්ඡිතොයෙව අත්තනො අජ්ඣාසයෙන භගවා “සන්ති හි”තිආදිනා දෙසනං ආරභී. තෙනාහ “භගවතො කිර එතදහොසී” තිආදි. කප්පෙත්ථාති අඤ්ඤාටා සන්තමෙව අත්තානං අඤ්ඤාටා විධාය. පකප්පෙත්ථාති සතිදස්සනවසෙන ගහෙන්වා. තෙනාහ “කුභකභාවෙනා”තිආදි. පටිපදා පුරයමානාති කාමං අවිසෙසෙන සෙක්ඛා චුච්චන්ති, තෙ පන අධිගතමග්ගවසෙන “පුරයමානා”ති න වත්තබ්බා කිච්චස්ස නිට්ඨිතත්තා. මග්ගො හි එකච්ඡිත්තක්ඛණ්ණකොති ආහ “උපරිමග්ගස්ස විපස්සනාය උපසන්තා”ති. ඉතො මුත්තාති මග්ගෙනාගතුපසමතො මුත්තා. කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙ සන්ධාය වදති. තෙනාහ “වතුහි සතිපට්ඨානෙහි උපසන්තා”ති.

සත්තසිලානි අවිච්ඡින්නසිලා. සාතිසයො හි එතෙසං සිලස්ස අබණ්ඩාදිභාවො. සුපරිසුද්ධසිලතාවසෙන සත්තතා වුත්ති එතෙසන්ති සත්තතවුත්තිනොති ආහ “තස්සෙව වෙවචන”න්ති. එවං සිලවුත්තිවසෙන “සත්තතවුත්තිනො”ති පදස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි ජීවිතවුත්තිවසෙන දස්සෙන්තො “සත්තතජීවිකාවාති අත්ථො”ති ආහ. සාසනස්ස ජීවිතවුත්ති සිලසන්නිස්සිකා එවාති ආහ “තස්මි”න්තිආදි.

නිපයති විසොසෙති රාගාදිසංකිලෙසං, තතො වා අත්තානං නිපාතීති නිපකො, පඤ්ඤවා. තෙනාහ “පඤ්ඤවන්තො”ති. පඤ්ඤාය යත්වා ජීවිකාකප්පනං නාම බුද්ධපටිකුට්ඨමිච්ඡාජීවං පභාය සම්මාජීවෙන ජීවනන්ති තං දස්සෙන්තො “යථා එකච්චො”තිආදිමාහ. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.14) තංසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාටී. 1.14) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. රථවිනිතපටිපදාදයො තෙසු තෙසු සුත්තෙසු වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. ඉතො අඤ්ඤත්ථ මහාගොපාලකසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.346 ආදයො) ලොකුත්තරසතිපට්ඨානා කථිතාති ආහ – “ඉධ පන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා සතිපට්ඨානා කථිතා”ති, සතිපට්ඨානසුත්තෙපි (දී. නි. 2.373-374; ම. නි. 1.106 ආදයො) වොමිස්සකාව කථිතාති. එත්තකෙනාති එත්තකාය දෙසනාය.

3. කාරකභාවන්ති පටිපත්තියං පටිපජ්ජනකභාවං. මයමිපි නාම ගිහී බහුකිච්චා සමානා කාලෙන කාලං සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතවිත්තා විහරාම, කිමඬිගං පන විවෙකවාසිනොති අත්තනො කාරකභාවං පවෙදෙන්තො එවං භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච උක්ඛිපති. තෙනාහ “අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො”තිආදි. නානාරම්මණෙසු අපරාපරං උප්පජ්ජමානානං රාගාදිකිලෙසානං සනජ්ජිතසඬ්ඨාතාකාරෙන පවත්ති කිලෙසගහනෙන ගහනතා, තෙනාහ “අන්තො ජටා බග්ගි ජටා, ජටාය ජටිතා පජා”ති (සං. නි. 1.23, 192). මනුස්සානං අප්ඤ්ඤාසගහණෙන සායෙයාමිපිති දස්සෙන්තො ආහ “කසට්ඨාසායෙයාසුපි එසෙව නයො”ති. යථා සප්පිමධුචාණිතාදිසු කච්චරභාවො, සො කසට්ඨාති වුච්චති, එවං සත්තානෙ අපරිසුද්ධො සංකිලෙසභාවො කසට්ඨාති ආහ “අපරිසුද්ධට්ඨොන කසට්ඨාති”ති. අත්තති අසත්තගුණසම්භාවනං කෙරාටියට්ඨො. ජානාතීති “ඉදං අහිතං න සෙවිතබ්බං, ඉදං හිතං සෙවිතබ්බං”න්ති විචාරෙති දෙසෙති. විචාරණත්ථොපි හි හොති ජානාති-සද්දො යථා “ආයස්මා ජානාති”ති. සබ්බාපි...පෙ.... අධිප්පෙනා “පසුපාලකා”තිආදිසු විය. ඉධ අත්තර-සද්දො “විජ්ජන්තරිකායා”තිආදිසු (ම. නි. 2.149) විය බණත්ථොති ආහ “යත්තකෙන බණෙනා”ති. තෙනාති හත්ථිනා. තානීති සායෙයාදීති.

අත්ථතො කායවිත්තුජුකතාපටිපක්ඛභුතාව ලොභසහගතවිත්තුජ්ජාදස්ස පවත්තිආකාරවිසෙසාති තානි පවත්තිආකාරෙන දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යස්සාති පාණභුතස්ස අස්සස්ස වා හත්ථිනො වා. යස්සාමිති තත්ථොපි සප්පට්ඨගෙ යානෙ ගන්ත්වා යස්සාමිති න හොති. ඉමස්ස සායෙයානාය පාකට්ඨකරණං වඤ්චනාධිප්පායභාවතො. තථා හි වතුසු යානෙසු “වඤ්චෙත්වා” ඉච්චෙව වුත්තං, නිගුහන්තො පන තත්ථොපි ගන්ත්වා තිට්ඨෙයා. එස නයො සෙසෙසුපි. පටිමග්ගං ආරොහිතුකාමස්සාති ආගතමග්ගමෙව නිවත්තිත්වා ගන්තුකාමස්ස. ලෙණ්ඩවිස්සජ්ජනාදිසු කාලන්තරාපෙක්ඛාභාවං “තථා”ති ඉමිනා උපසංහරති.

අත්තොජාතකාති අත්තනො දාසියා කුච්ඡිමිහි ජාතා. ධනක්කිතාති ධනං දත්වා දාසභාවෙන ගහිතා. කරමරානීතාති දාසභාවෙන කරමරග්ගාගහිතා. දාසබ්බන්ති දාසභාවං. පෙස්සාති අදාසා එව හුත්වා වෙය්‍යාවච්චකරා. ඉමං විස්සජ්ජෙත්වාති ඉමං අත්තනො හත්ථගතං විස්සජ්ජෙත්වා. ඉමං ගණ්හන්තාති ඉමං තස්ස හත්ථගතං ගණ්හන්තා. සම්මුඛතො අඤ්ඤා පරම්මුඛකාලෙ කායවායසමුදාචාරදස්සනෙනෙව විත්තස්ස නෙසං අඤ්ඤා ධීතභාවො නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

4. අයමිපි පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති එත්ථාපි අනන්තරෙ වුත්තනයෙනෙව අනුසන්ධියොජනා වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “අයඤ්ඤී”තිආදි. වතුත්ථො හිතපටිපදං පටිපන්නොති යොජනා. පුග්ගලසීසෙන පුග්ගලපටිපත්තිං දස්සෙන්තො “පුග්ගලෙ පභායා”ති ආහ. පටිපත්ති හි ඉධ පභාතබ්බො, න පුග්ගලා. යථා අස්සද්ධාදිපුග්ගලපරිවජ්ජනෙන සද්ධිත්තිසාදිභාවනා ඉප්ඤ්ඤන්ති, එවං මිච්ඡාපටිපන්නපුග්ගලපරිවජ්ජනෙන මිච්ඡාපටිපදා වජ්ජිතබ්බාති ආහ – “පුරිමෙ තයො පුග්ගලෙ පභායා”ති. වතුත්ථපුග්ගලස්සාති ඉමස්මිං වතුක්කෙ වුත්තවතුත්ථපුග්ගලස්ස හිතපටිපත්තියංයෙව පටිපාදෙමි පවත්තෙමිති දස්සෙන්තො. සත්තාති සමං විනාසං නිරොධං පත්තාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “නිරුද්ධා සත්තාති වුත්තා”ති. පුන සත්තාති භාවනාවසෙන කිලෙසපරිලාභවිගමතො සත්තාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “නිබ්බුතා”ති. සත්තාති ආනෙත්වා යොජනා. සත්තො හවෙති එත්ථ සමභාවකරෙන සාධුභාවස්ස විසෙසපච්චයභුතෙන පණ්ඩිවෙවන සමන්තාගතා අරියා “සත්තො”ති වුත්තාති ආහ – “සත්තො හවෙ...පෙ.... පණ්ඩිතා”ති.

ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා (අ. නි. ටී. 2.4.198) අත්තභාවො, ඉධ පන යො පරො න හොති, සො අත්තා, තං අත්තානං. පරන්ති අත්තතො අඤ්ඤං. ජාතං වුච්චති තණ්හා ජීසවිජාහෙතුකාය. අත්තො තාපනාකිලෙසානන්ති අත්තතො සත්තානෙ අත්තපරිලාභජනනසත්තප්පනාකිලෙසානං. විත්තං ආරාධෙතීති විත්තං පසාදෙති, සම්පහංසෙතීති අත්ථො. යස්මා පන තථාභුතො විත්තං සම්පාදෙන්තො අප්ඤ්ඤාසං ගණ්හන්තො නාම හොති, තස්මා වුත්තං “විත්තං සම්පාදෙති”තිආදි.

5. දුක්ඛං පටික්කුලං ජෙගුච්ඡං එතස්සානි දුක්ඛපටික්කුලො තං දුක්ඛපටික්කුලං. විසෙසනවිසෙසිතබ්බතා හි කාමචාරා. අට්ඨකථායං පන දුක්ඛස්ස විසෙසිතබ්බතං සන්ධාය ඛාහිරත්ථසමාසං අනාදියිත්වා “දුක්ඛස්ස පටික්කුල”න්ති අත්ථො චුත්තො. යෙන හි භාගෙන පුරිසස්ස දුක්ඛං පටික්කුලං, තෙන දුක්ඛස්ස පුරිසොපිති. තෙනාහ – “පච්චනිකසංඝ්ඨිත”න්ති.

6. චතුහි කාරණෙහිති ධාතුකුසලතාදීහි චතුහි කාරණෙහි. කම්මං කරොතීති යොගකම්මං කරොති. යස්මා සම්බුද්ධා පරෙසං මග්ගචලාධිගමාය උස්සාහජානා, තත්ථ නිරන්තරං යුත්තප්පයුත්තා එව භොන්ති, තෙ පටිච්ච තෙසං අත්තරායො න භොතියෙවාති ආහ “න පන බුද්ධෙ පටිච්චා”ති. කිරියපරිභානියා දෙසකස්ස තස්සෙව වා පුග්ගලස්ස තප්පපයොගාභාවතො. “දෙසකස්ස වා”ති ඉදං සාවකානං වසෙන දට්ඨබ්බං. මහතා අත්ථෙන්නාති එත්ථ අත්ථ-සද්දො ආනිසංසපරියායොති ආහ “ද්විති ආනිසංසෙහි”ති. පසාදං පටිලභති “අරහන්තො”තිආදිනා සඬ්ඝසුප්පටිපත්තියා සුතත්තා. අභිනවො නයො උදපාදි සත්තතසීලතාදිවසෙන අනත්තත්තපතාදිවසෙන, සොපි තං සුත්වා දාසාදීසු සවිසෙසං උප්පී දයාපන්නො හිතානුකම්පී හුත්වා සෙක්ඛපටිපදං සීලං සාධෙන්නො අනුක්කමෙන සතිපට්ඨානභාවනං පරිබුභෙති. තෙනාහ භගවා “මහතා අත්ථෙන්න සංයුත්තො”ති.

8. පරෙසං භනනසාතනාදිනා රොදාපනතො ලුද්දො, තථා විසාතකභාවෙන කායචිත්තානං විදාරණතො දාරුණො, විරුද්ධවාදතාය කක්ඛලො, ඛන්ධනාගාරෙ නියුත්තො ඛන්ධනාගාරිකො.

9. ඛත්තියාහිසෙකෙනාති ඛත්තියානං කත්තබ්බඅභිසෙකෙන. සන්ථාගාරන්ති සන්ථාරවසෙන කතං අගාරං යඤ්ඤවාටං. සප්පිතෙලෙනාති සප්පිමයෙන තෙලෙන, යමකස්තෙහෙන හි තදා කායං අබ්භඤ්ජති. චච්ඡභාවං තරිත්වා ධීතො චච්ඡතරො. පරික්ඛෙපකරණත්ථායාති වනමාලාහි සද්ධිං දබ්භෙහි වෙදියා පරික්ඛෙපනත්ථාය. යඤ්ඤභූමියන්ති අවසෙසයඤ්ඤට්ඨානෙන. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං තං සුච්ඤ්ඤෙයාමෙව.

කන්දරකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. අට්ඨකතාගරසුත්තවණ්ණනා

17. අවිදුරෙති ඉමිනා පාළියං “වෙසාලිය”න්ති ඉදං සමීපෙ භූමිමච්චනන්ති දස්සෙති. සාරප්පත්තකුලගණනායාති (අ. නි. ටී. 3.11.16) මහාසාරමහප්පත්තකුලගණනාය. දසමෙ යානෙති අඤ්ඤෙ අඤ්ඤෙති දසගණනට්ඨානෙන. අට්ඨකතගරෙ ජාතො භවො අට්ඨකතාගරො. කුක්කුටාරාමොති පාටලිපුත්තෙ කුක්කුටාරාමො, න කොසම්බියං.

18. පකතත්ථනිද්දෙසො ත-සද්දොති තස්ස “භගවතා”තිආදීහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො අධිගතො සුපාකටො ව, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනීයපටිපදාය අත්ථභාවෙන දස්සෙන්නො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සන-සද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන තෙසං විසයවිසෙසෙ පචත්තිදස්සනත්ථං. අසාධාරණඤාණවිසෙසවසෙන විජ්ජාත්තයවසෙන විජ්ජාඅභිඤ්ඤානාවරණඤාණවසෙන සබ්බඤ්ඤානඤාණමංසවක්ඛුචසෙන පටිවෙධදෙසනාඤාණවසෙන ව තදත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙන්නො “තෙසං තෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ජානතා ආසයානුසයඤාණෙන සබ්බං ඤෙයාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණෙහි. පුබ්බෙතිවාසාදීහිති පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛයඤාණෙහි. පටිවෙධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතාති දෙසෙනබ්බධම්මානං දෙසෙනබ්බප්පකාරං බොධනෙයාපුග්ගලානඤ්ඤ ආසයානුසයවර්තාධිමුත්තිආදිහෙදං ධම්මදෙසනාපඤ්ඤාය යාථාවතො පස්සතා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චවිධමාරානං වා, සාසනස්ස වා පච්චත්ථිකානං අඤ්ඤතිත්ථියානං තෙසං පන භනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පටිභානනාකරණං අප්ප්කුපෙක්ඛනමෙව වා, කෙසිවිනයසුත්තඤ්ඤෙත්ථ නිදස්සනං.

තථා යානාට්ඨානාදිවිභාගං ජානතා යථාකම්මපගසත්තෙ පස්සතා, සවාසනානං ආසවානං බීණත්තා අරහතා, අභිඤ්ඤෙයාදිහෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙයාදිතො අවිපරිනාවබොධතො සම්මාසම්බුද්ධෙන. අථ වා තිසු කාලෙසු අප්පටිභතඤාණතාය ජානතා, කායකම්මාදිවසෙන නිණ්ණං කම්මානං ඤාණානුපරිවත්තීතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදිනං අභාවසාධිකාය පභානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදිනං අභානිහෙතුභූතාය අක්ඛයපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤතාය සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං දසබලඅට්ඨාරසආවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙනපි යොජනා කාතබ්බා.

19. අභිසම්බතන්ති අත්තතො පච්චයෙහි අභිසම්බුඛභාවෙන සමෙච්ච සම්භූයා කතං, ස්වස්ස කතභාවො උප්පාදනෙන වෙදිතබ්බො, න උප්පත්තස්ස පටිසම්බරණෙනාති ආහ “උප්පාදිත”න්ති. තෙ වස්ස පච්චයා චෙතනාපට්ඨානාති දස්සෙතුං පාළියං “අභිසම්බතං අභිසඤ්ඤෙතයිත”න්ති චුත්තන්ති “චෙතයිතං පකප්පිත”න්ති අත්ථමාහ. අභිසම්බතං අභිසඤ්ඤෙතයිතන්ති ව කුට්ඨාසස්ස පාතුභාවදස්සනමුඛෙන විද්ධංසනභාවං උල්ලිඬිගෙහි යඤ්ඤි අහුත්වා සම්භවති, තං හුත්වා පටිවෙති. තෙනාහ පාළියං ‘අභිසම්බත’න්තිආදි. සමථවිපස්සනාධම්මෙ ධීතොති සමථධම්මෙ ධීතත්තා සමාහිතො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අනිච්චානුපස්සනාදීහි නිව්චසඤ්ඤාදයො පජහන්තො

අනුක්‍රමයෙන් තම අනුලෝමයෙන් පාපෙතා හුන්වා විපක්ෂනාධිමතේ යිතො. සමථවිපක්ෂනාසංඛ්‍යාතෙසු ධම්මෙසු රක්ෂිතවිධිත රාගො, තන්දනවිධිත තන්දිති. තත්ථ සුබ්බා අපෙක්ඛා චුත්තා, යා “තිකන්ති”ති චුච්චති.

එවං සන්තෙති එවං යථාරුතවසෙන ව ඉමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථෙ ගහෙතඛිබ්බෙ සති. සමථවිපක්ෂනාසු ඡන්දරාගො කත්තඛිබ්බොති අනාගාමීඵලං නිබ්බන්තෙත්වා තදන්තාය සමථවිපක්ෂනාපි අනිබ්බන්තෙත්වා කෙවලං තත්ථ ඡන්දරාගො කත්තඛිබ්බො භවිස්සති. කස්මා? තෙසු සමථවිපක්ෂනාසංඛ්‍යාතෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගමත්තෙන අනාගාමීනා ලද්ධඛිබ්බස්ස අලද්ධානාගාමීඵලෙන ලද්ධඛිබ්බත්තා තථා සති තෙන අනාගාමීඵලමිති ලද්ධඛිබ්බමෙව නාම හොති. තෙනාහ – “අනාගාමීඵලං පටිවිද්ධං භවිස්සති”ති. සභාවතො රසිතඛිබ්බත්තා අවිපරිතො අත්ථො එව අත්ථරසො. අඤ්ඤාපි කාවි සුගතියොති විනිපාතිකෙ සන්ධායාහ. අඤ්ඤාපි කාවි දුගතියොති අසුරකායමාහ.

සමථධුරමෙව ධුරං සමථයානිකස්ස වසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. මහාමාලුකෙයාවාදෙ “විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාර”න්ති පාදකඡ්ඤානං කත්වා “සො යදෙව තත්ථ හොති රූපගතං වෙදනාගත”න්තිආදිනා විපක්ෂනං විත්ථාරෙත්වා “සො තත්ථ යිතො ආසවානං ඛයං පාපුණාති”ති (ම. නි. 2.133) ආගතත්තා “මහාමාලුකෙයාවාදෙ විපක්ෂනාව ධුර”න්ති ආහ. මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.373 ආදයො; ම. නි. 1.106 ආදයො) සබ්බන්තමෙව තික්ඛිතරාය විපක්ෂනාය ආගතත්තා චුත්තං “විපක්ෂනුත්තරං කපිත”න්ති. කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153-154) ආනාපානඡ්ඤානාදිවසෙන සවිසෙසං සමථවිපක්ෂනාය ආගතත්තා චුත්තං “සමචුත්තරං කපිත”න්ති.

අප්පං යාවිතෙන බහුං දෙන්තෙන උළාරපුරිසෙන විය එකං ධම්මං පුච්ඡිතෙන “අයමිති එකධම්මො”ති කපිතත්තා එකාදසපි ධම්මා පුච්ඡාවසෙන එකධම්මො නාම ජාතො පච්චෙකං වාක්‍යපරිසමාපනඤායෙන. එකවිසති පබ්බානි තෙහි බොධියමානාය පටිපදාය එකරූපත්තා පටිපදාවසෙන එකධම්මො නාම ජාතොති. ඉධ ඉමස්මිං අට්ඨකනාගරසුත්තෙ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනධම්මානං සංඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තතාය තත්ථ සාවකානං දුක්කරන්ති න චතුත්ථාරූපවසෙනෙත්ථ දෙසනා ආගතාති චතුත්තං බ්‍රහ්මවිහාරානං, හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං ආරූප්පානඤ්ච වසෙන එකාදස. පුච්ඡාවසෙනාති “අත්ථි නු බො, භන්තෙ ආනන්ද, තෙන...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො”ති (ම. නි. 2.18) එවං පවත්නපුච්ඡාවසෙන. අමනුජ්ජත්තියත්ථෙතාති අමතභාවස්ස උජ්ජත්තිහෙතුතාය, සබ්බානිපි කම්මට්ඨානාති එකරසමිති අමතාධිගමපටිපත්තියාති අත්ථො, එවමෙත්ථ අග්ගඵලභූමි අනාගාමීඵලභූමිති ද්වෙව භූමියො සරූපතො ආගතා, නානාත්තරියතාය පන හෙට්ඨිමාපි ද්වෙ භූමියො අත්ථතො ආගතා එවාති දට්ඨබ්බා.

21. පඤ්ච සතාති අග්ගො එතස්සාති පඤ්චසතං. සෙසං උත්තානමෙව.

අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. සෙබ්බුත්තවණ්ණනා

22. සන්ථාගාරන්ති අත්ථානුසාසනාගාරං. තෙනාහ – “උයොගකාලාදීසු”තිආදි. ආදි-සද්දෙන මඬිගලමභාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. සන්ථමහන්තිති විස්සමන්ති, පරිස්සමං විනොදෙන්තිති අත්ථො. සභාති සන්තිවෙසවසෙන එකඡ්ඤං. සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්ති එතස්මිං අත්ථෙ ත්ථ-කාරස්ස ත්ථ-කාරං කත්වා සන්ථාගාරන්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. සන්ථරන්තිති සම්මන්තනවසෙන තිට්ඨන්ති.

තෙපිටකං බුද්ධවචනං ආගතමෙව භවිස්සතිති බුද්ධවචනස්ස ආගමනසිසෙන අරියඵලධම්මානමිති ආගමනං චුත්තමෙව, තියාමරන්ති. තත්ථ වසන්තානං ඵලසමාපත්තිවළඤ්ජනං හොතිති. තස්මිඤ්ච හික්ඛුසඬිසෙ කල්‍යාණපුපුප්පනා විපක්ෂනං උස්සුක්කාපෙන්තා හොන්තිති වෙ? අරියමග්ගධම්මානං තත්ථ ආගමනං හොතියෙව.

අල්ලගොමයෙනාති අවිජෙන අල්ලගොමයරසෙන. ඔපුඤ්ඡාපෙන්වාති විලිම්පිත්වා. චතුප්පාතිගන්ධෙහීති තගරකුඬකුමයවනපුප්ඵතමාලපත්තාති පිසිත්වා කතගන්ධෙහි නානාවණ්ණෙති නීලාදිවසෙන නානාවණ්ණෙ, න හින්තිවිසෙසවසෙන. හින්තිවිසෙසවසෙන පන නානාසණ්ඨානරූපමෙව. මහාපිට්ඨිකකොපවකෙති හත්ථිපිට්ඨිසු අත්ථරිතඛිබ්බතාය මහාපිට්ඨිකාති ලද්ධසමඤ්ඤෙ කොපවෙති වදන්ති. කුත්තකෙ පන සන්ධායෙන. චුත්තං හත්ථත්ථරණා හත්ථිරූපවිචිත්තා. අස්සත්ථරකසිහත්ථරකාදයොපි අස්සසිහරූපාදිවිචිත්තා එව අත්ථරකා, විත්තත්ථරකං නානාරූපෙහි වෙව නානාවිධමාලාකම්මාදිහි ව විචිත්තං අත්ථරකං.

උපධානන්ති අපස්සයනං උපදහිත්වාති අපස්සයයොග්ගභාවෙන යපෙන්වා ගන්ධෙහි කතමාලා ගන්ධදාමං, තමාලපත්තාදිහි කතං පත්තදාමං. ආදි-සද්දෙන හිඬිගුලකක්කොලජාතිඵලජාතිපුප්ඵාදිහි කතදාමං සඬිගණ්හාති. පල්ලඬිකාකාරෙන කතපීයං පල්ලඬිකපීයං, තිසු පස්සෙසු, එකපස්සෙ එව වා සඋපස්සයං අපස්සයපීයං, අනපස්සයං මුණ්ඩපීයං යොජනාවට්ටෙති යොජනපරික්ඛෙපෙ.

සංවිධායාති අන්තර්වාසකස්ස කොණපදෙසඤ්ච ඉතරපදෙසඤ්ච සමං කත්වා විධාය. තෙනාහ – “කත්තරියා පදුමං කත්තන්තො වියා”ති තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙන්තොති එත්ථ ව යස්මා බුද්ධානං රූපසම්පදා විය ආකප්පසම්පදාපි පරමුක්කංසගතා, තස්මා තදා භගවා එවං සොහතිති දස්සෙන්තො “සුවණ්ණසාමඬගෙනා”තිආදිමාහ, තත්ථ අසමෙන බුද්ධවෙසෙනාතිආදිනා තදා භගවා බුද්ධානුභාවස්ස නිගුහණෙ කාරණාභාවතො තත්ථ සන්නිපතිතදෙවමනුස්සනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදිනං පසාදජනනත්ථං අත්තනො සභාවපකතිකිරියායෙව කපිලවත්ථුං පාවිසීති දස්සෙති. බුද්ධානං කායප්පභා නාම පකතියා අසීතිහත්ථමත්තමෙව පදෙසං ඵරතීති ආහ – “අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි”ති නිලපිතලොභිතොදාතමඤ්ජිට්ඨපහස්සරානං වසෙන ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො.

සබ්බපාලිචුල්ලොති මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා චුල්ලො විකසිතො. පටිපාටියා යයිතානන්තිආදි පරිකප්පුපමා. යථා තං...පෙ.... අලඬකතං අඤ්ඤො විරොචති, එවං විරොචිත්ථං, සමතිංසාය පාරමිතාහි අභිසඬ්ඛතත්තා එවං විරොචිත්ථාති චුත්තං හොති. පඤ්චවිසතියා නදීනන්ති ගඬගාදිනං වන්දනාගාපරියොසානානං පඤ්චවිසතියා මහානදීනං. සමිඡ්ජාති සම්මෙදං මිස්සිභාවං පත්වා මුඛද්වාරෙති සමුද්දං පටිට්ඨට්ඨානෙ.

දෙවමනුස්සනාගසුපණ්ණගන්ධබ්බයක්ඛාදිනං අක්ඛිතීති වෙතං පරිකප්පනවසෙන චුත්තං. සහස්සෙනාති පදසහස්සෙන, භාණුවාරප්පමාණෙන ගන්ථෙතාති අත්ථො.

කම්පයන්තො වසුන්ධරන්ති අත්තනො ගුණවිසෙසෙහි පට්ඨිකම්පං උප්පාදෙන්තො, එවංභූතොපි අහෙයයන්තො පාණාති. සබ්බදක්ඛිණත්තා බුද්ධානං දක්ඛිණං පයමං පාදං උද්ධරන්තො. සමං සම්ප්ලසනෙ භූමිං සුප්පතිට්ඨිතපාදාය. යදිපි භූමිං සමං පුසති, රජසානුපලිප්පති සුබ්බමත්තා ඡවියා. නින්තට්ඨානං උන්නමතීතිආදි බුද්ධානං සුප්පතිට්ඨිතපාදසඬ්ඛාතස්ස මහාපුරිසලක්ඛණපටිලාභස්ස නිස්සන්දඵලං. නාතිදුරෙ උද්ධරතීති අතිදුරෙ යපෙතුං න උද්ධරති. නව්වාසන්තෙ ව නික්ඛිපන්ති අව්වාසන්තෙ ව යානෙ අනික්ඛිපන්තො නියායාති. භාසයන්තො සදෙවකෙ ලොකෙ තොසයන්තො. චතුහි පාදෙහි වරතීති චතුචාරී.

බුද්ධානුභාවස්ස පකාසනවසෙන ගතත්තා වණ්ණකාලො නාම කිරෙස. සරිරවණ්ණෙ වා ගුණවණ්ණෙ වා කට්ඨමානෙ දුක්ඛථිතන්ති න වත්තබ්බං. කස්මා? අපරිමාණවණ්ණා හි බුද්ධා භගවන්තො, බුද්ධගුණසංවණ්ණනා ජානන්තස්ස යථාධම්මසංවණ්ණනංයෙව අනුපවිසතිති.

දුකුලචුම්ඛටකෙනාති ගන්ථිත්වා ගතිතදුකුලවත්ථෙත, නාගචික්කන්තවරණොති හත්ථිනාගසදිසපදතික්ඛෙපො. සතපුඤ්ඤලක්ඛණොති අනෙකසතපුඤ්ඤතිමිමිතමහාපුරිසලක්ඛණො මණ්ඩවෙරොවනො යථාති අතිවිය විරොචමානො මණ්ඩ විය වෙරොවනො නාම එකො මණ්ඩවිසෙසොති කෙවි මහාසාලොවාති මහන්තො සාලරුක්ඛො විය, කොවිලාරාදිමහාරුක්ඛො විය වා පදුමො කොකනදො යථාති කොකනදසඬ්ඛාතං මහාපදුමං විය, විකසමානපදුමං විය වා.

ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්තො වියාතිආදි තස්සා පකිණ්ණකකථාය අඤ්ඤෙසං දුක්ඛරභාවදස්සනඤ්චෙව සුණන්තානං අවිචන්තසුඛාවහභාවදස්සනඤ්ච පට්චිජං ආකඬ්ඪෙත්තො වියාති නාළියන්තං යොජේත්වා මහාපට්ඨියා හෙට්ඨිමතලෙ පප්පටකොජං උද්ධංමුඛං කත්වා ආකඬ්ඪෙත්තො විය යොජනිකන්ති යොජනප්පමාණං මධුහණ්ඩන්ති මධුපටලං.

මහන්තන්ති උළාරං. සබ්බදානං දින්තමෙව හොතීති සබ්බමෙව පටිවයජානං ආවාසදායකෙන දින්තමෙව හොති. තථාහි ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සපි ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පටිසිත්වා න්භායිත්වා පටිස්සයෙ මුහුත්තං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය නිසින්තස්ස කායෙ ඛලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. ඛහි විවරන්තස්ස ව කායෙ වණ්ණධාතු වාතාතපෙහි කිලමති, පටිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය මුහුත්තං නිසින්තස්ස විසභාගසන්තති වූපසම්මති, සභාගසන්තති පතිට්ඨාති, වණ්ණධාතු ආහරින්වා පක්ඛිත්තා විය හොති, ඛහි විවරන්තස්ස ව පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරිසපාදිපරිස්සයො වෙව වොරභයඤ්ච උප්පජ්ජති, පටිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය නිපන්තස්ස පන සබ්බෙ පරිස්සයා න හොන්ති, අප්ඤ්ඤායන්තස්ස ධම්මපිතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තස්ස උපසමසුඛං උප්පජ්ජති ඛහිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො, ඛහි විවරන්තස්ස ව කායෙ සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පටිසනක්ඛණෙ මඤ්චපියාදීනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිසින්තස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්චපියාදීනි පඤ්ඤායන්ති, එතස්මිමිපි ව ආවාසෙ වසන්තං දිස්වා මනුස්සා චතුහි පටිවයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. තෙන චුත්තං – “ආවාසදානස්මිං දින්තෙ සබ්බං දානං දින්තමෙව හොතී”ති. භූමට්ඨක...පෙ.... න සක්කාති අයමත්ථො මහාසුදස්සනවත්ථුනා (දී. නි. 2.241 ආදයො) දිපෙතබ්බො.

සීතන්ති (සාරත්ථ. ටී. වූළවග්ග 3.295; සං. නි. ටී. 2.4.243) අප්ඤ්ඤායන්තාතුක්ඛොභවසෙන වා ඛහිද්ධඋතුච්චරිණාමවසෙන වා උප්පජ්ජනකසීතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්තාපං. තස්ස පන දවදාහාදිසු සම්භවො දට්ඨබ්බො. පටිහන්තීති පටිබාහති. යථා තදුභයවසෙන කායචිත්තානං බාධනාති න හොන්ති, එවං කරොති.

23. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංචරෙන...පෙ.... සම්පන්නො” තිආදීසු (විභ. 511) සමන්නාගතත්ථො සම්පන්න-සද්දො, ඉධ පන පාරිපුරිඤත්ථොති දස්සෙතුං. “පරිපුණ්ණසීලොති අත්ථො”ති වුත්තං. යො පන සම්පන්නසීලොයෙව, සො පරිපුණ්ණසීලො. පරිසුද්ධඤ්ඤි සීලං “පරිපුණ්ණ”න්ති වුව්චති, න සබලං කම්මාසං වා. සුන්දරධම්මෙහිති සොභනධම්මෙහි. යස්මිං සන්නානෙ උප්පන්නා තස්ස සොභනභාවතො. තෙහි සප්පුරිසභාවසාධනතො සප්පුරිසානං ධම්මෙහි.

24. ඉමිනා එත්තකෙන යානෙනානි “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො”ති ආරභිත්වා යාව “අකසිරලාහි”ති පදං ඉමිනා එත්තකෙන උද්දෙසපදෙන මානිකං යපෙත්වා. පටිපාටියානි උද්දෙසපටිපාටියා. එවමාහානි “එවං කථස්ථ, මහානාමා”තිආදිනා ඉදානි වුච්චමානෙන දස්සිතාකාරෙන ආහ.

25. හිරියනීති ලජ්ජියති පිළියති. යස්මා හිරි පාපජීගුවිජනලක්ඛණා, තස්මා “ජීගුවිජනීති අත්ථො”ති වුත්තං. ඔත්තප්පනීති උත්තප්පති. පාපුත්තාසලක්ඛණස්ථි ඔත්තප්පං. පග්ගහිතවිරියොති සඬකොචං අනාපන්නවිරියො. තෙනාහ “අනොසක්කිතමානසො”ති. පහානත්ථායානි සමුවජිත්දනත්ථාය. කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදා නාම අධිගමො එවානි ආහ “පටිලාභත්ථායා”ති. සනිනෙපක්කෙනානි සනියා නෙපක්කෙන තික්ඛවිසදසුරභාවෙන. අට්ඨකථායං පන නෙපක්කං නාම පඤ්ඤානි අධිප්පායෙන “සනියා ව නිපකභාවෙන වා”ති අත්ථො වුත්තො, එවං සනි අඤ්ඤො නිද්දිට්ඨො නාම භොති. සනිමානි ව ඉමිනා ව විසෙසා සනි ගහිතා, පරතො “විරකතම්පි විරභාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා”ති සනිකිච්චමෙව නිද්දිට්ඨං, න පඤ්ඤාකිච්චං, තස්මා සනිනෙපක්කෙනානි සනියා නෙපක්කභාවෙනානි සක්කා විඤ්ඤාතුං. තෙනෙව හි පච්චයවිසෙසවසෙන අඤ්ඤධම්මනිරපෙක්ඛො සනියා ඛලවභාවො. තථා හි ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙනපි අප්ඤ්ඤානසම්මසනානි සම්භවන්ති.

වෙනියඬගණවත්තාදීනි ආදි-සද්දෙන බොධියඬගණවත්තාදීනි සඬගණහානි. අසීතිමභාවත්තපටිපත්තිපුරණන්ති එත්ථ අසීතිවත්තපටිපත්තිපුරණං මභාවත්තපටිපත්තිපුරණන්ති වත්තපටිපත්තිපුරණං-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතඛිබ්බො. තත්ථ මභාවත්තානි (විභ. මූලට්. 406) නාම වත්තඛන්ධකෙ (වුළව. 356 ආදයො) වුත්තානි ආගන්තුකවත්තං ආවාසිකං ගමිකං අනුමොදනං භත්තග්ගං පිණ්ඩවාරිකං ආරඤ්ඤිකං සෙනාසනං ජන්තාසරං වච්චකුටි උපජ්ඣායං සද්ධිවිහාරිකං ආවරියං අන්තෙවාසිකවත්තන්ති වුද්දස. තතො අඤ්ඤානි පන කදාචි තජ්ජනියකම්මකතාදිකාලෙ පාරිවාසිකාදිකාලෙ ව වරිතඛිබ්බානි අසීති බුද්දකවත්තානි සඛිබ්බාසු අවත්ථාසු න වරිතඛිබ්බානි, තස්මා මභාවත්තෙසු, අග්ගහිතානි. තත්ථ “පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි”ති ආරභිත්වා “න උපසම්පාදෙතඛිබ්බං...පෙ.... න ඡමායං වඬිකමන්තෙ වඬිකමෙ වඬිකම්මඛිබ්බ”න්ති (වුළව. 81) වුත්තානි පකහත්තෙ වරිතඛිබ්බවත්තාවසානානි ඡසට්ඨි, තතො පරං “න, භික්ඛවෙ, පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකවුඬ්ඬතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මූලායපටිකස්සනාරහෙන මානත්තාරහෙන මානත්තවාරිකෙන අඛිභානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්තඛිබ්බ”න්තිආදීනි (වුළව. 82) පකහත්තෙ වරිතඛිබ්බෙහි අනඤ්ඤත්තා විසුං විසුං අගණෙත්වා පාරිවාසිකවුඬ්ඬතරාදීසු පුග්ගලන්තරෙසු වරිතඛිබ්බත්තා තෙසං වසෙන සම්පිණ්ඩෙත්වා එකෙකං කත්වා ගණිතඛිබ්බානි පඤ්චානි එකසත්තතිවත්තානි, උක්ඛෙපනියකම්මකතවත්තෙසු වත්තපඤ්ඤාපනවසෙන වුත්තං – “න පකහත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං...පෙ.... ත්භානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතඛිබ්බ”න්ති (වුළව. 51) ඉදං අභිවාදනාදීනං අසාදියනං එකං, “න පකහත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසිතඛිබ්බො”තිආදීනි ව දසානි එවමෙනානි ද්වාසීති. එතෙස්ථෙව පන කානිචි තජ්ජනියකම්මාදිවත්තානි කානිචි පාරිවාසිකාදිවත්තානි අග්ගහිතග්ගහණෙන ද්වාසීති, එවං අප්පකං පන ඌනමධිකං වා ගණනුපගං න භොතීති ඉධ “අසීති”ච්චෙව වුත්තං. අඤ්ඤත්ථ පන අට්ඨකථාපදෙසෙ “ද්වාසීති ඛන්ධකවත්තානි”ති වුච්චති.

සක්කච්චං උද්දිසනං සක්කච්චං උද්දිසාපනන්ති පච්චෙකං සක්කච්චං-සද්දො යොජෙතඛිබ්බො. උද්දිසනං උද්දෙසග්ගහණං. ධම්මොසාරණං ධම්මස්ස උච්චාරණං. ධම්මදෙසනා –

“ආදිම්භි සීලං දෙසෙය්‍ය, මජ්ඣෙ ඤානං විපස්සනං;
පරියොසානෙ ව නිබ්බානං, එසා කමිකසණ්ඨිති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190; සං. නි. අට්ඨ. 3.4.246) –

එවං කථිතලක්ඛණා ධම්මකථා. උපගන්ත්වා නිසින්තස්ස යස්ස කස්සචි ගහට්ඨස්ස පඛිබ්බිතස්ස වා තඬ්ඛණානුරූපා ධම්මි කථා උපනිසින්තකථා. භත්තානුමොදනකථා අනුමොදනියා. සරිතානි එත්ථ න කෙවලං විරකතවිරභාසිතානං සරණමනුස්සරණමත්තං අධිප්පෙන, අථ බො තථාපවත්තරූපාරූපධම්මානං පරිග්ගහමුඛෙන පවත්තවිපස්සනාවාරෙ සනිසම්බොජ්ඣාසමුට්ඨාපනන්ති දස්සෙතුං. “තස්මිං කායෙන විරකතෙ”තිආදි වුත්තං. සනිම්පි සරණෙනානි එකචාරං සරණෙන. පුනප්පුනං සරණෙනානි අනු අනු සරණෙන. සනිසම්බොජ්ඣාසමුට්ඨි විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසග්ගපරිණාමිඤ්ඤ කත්වා සරන්තො තත්ථ තත්ථ ජවනාවාරෙ සරණජවනාවාරෙ පරිත්තජවනවසෙන අනුස්සරිතානි වෙදිතඛිබ්බා.

ගතිඅත්ථා ධාතුසද්දා බුද්ධිඅත්ථා භොන්තීති ආහ – “උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථායා”ති. මිස්සකනායෙනායං දෙසනා ආගතානි ආහ – “චික්ඛම්භනවසෙන ව සමුවජෙදවසෙන වා”ති. තෙනාහ “විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙවා”තිආදි. විපස්සනාපඤ්ඤාය නිබ්බෙධිකපරියායතො. සා ව බො පදෙසිකානි නිජ්ජදෙසිකං කත්වා දස්සෙතුං “මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො වා”ති වුත්තං. දුක්ඛක්ඛයගාමිනිභාවෙපි එසෙව නයො. සම්මානි යාථාවතො. අකුප්පධම්මතාය හි මග්ගපඤ්ඤා ඛෙපිතඛෙපනාය න පුන කිච්චං අත්ථිති උපායෙන ඤායෙන යා පවත්ති සා එවානි ආහ – “භෙතුතා නයෙනා”ති.

26. අධිකං වෙතො අභිවෙතො, මග්ගගතවිත්තං, තස්ස පන අධිකතා කාමච්ඡන්දාදිපටිපක්ඛවිගමෙන විසිට්ඨභාවජ්ජන්ති, තන්තිස්සිතානි ආභිවෙතසිකානි. තෙනාහ “අභිවිත්තං සෙට්ඨවිත්තං සිතාන”න්ති.

දිව්‍යධර්මසූත්‍රවිභාෂානන්ති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඵාසුච්චාරහුතානං. තෙහි පන සමඛිගිතක්ඛණෙ යස්මා විවෙකජං පිතිසුඛං සමාධිජං පිතිසුඛං අපිතිජං සතිපාරිසුද්ධිඤ්ඤාණසුඛඤ්ඤව පටිලහති වින්දති, තස්මා ආහ – “අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ සුඛපටිලාහහෙතුන”න්ති. ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතාති ඉමිනා තෙසු ඤානෙසු සමාපජ්ජනවසිභාවමාහ, “නිකාමලාභී”ති පන වචනතො ආවජ්ජනාධිට්ඨානා පච්චවෙක්ඛණවසියො ව චුත්තා ඵවාති වෙදිතබ්බො. නිදුක්ඛලාභීති ඉමිනා තෙසං ඤානානං සුඛපටිපදාඛිප්පාහිඤ්ඤතං දස්සෙති, විපුලලාභීති ඉමිනා පගුණතං තප්පමාණදස්සිතභාවදීපනතො. තෙනාහ “පගුණභාවෙනා”තිආදි. සමාපජ්ජතුං සක්කොති සමාපජ්ජනවසිභාවතාය සාධිතත්තා. සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙති වසිභාවස්ස පච්චනිකධම්මෙ. ඤානාධිගමස්ස පන පච්චනිකධම්මා පගෙව වික්ඛම්භිතා, අඤ්ඤා ඤානාධිගමො ඵව න සියා. අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙතුං න සක්කොතිති කිව්චෙන වික්ඛම්භෙති විසොධෙති, කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදිති කාමච්ඡන්දාදීනං අඤ්ඤෙසං සමාධිපාරිපන්ථිකානං දුරසමුස්සාරණං ඉධ වික්ඛම්භනං විසොධනන්ති වෙදිතබ්බං.

27. විපස්සනාහිතාය උපරුපරිවිසෙසාවහත්තා වඩ්ඪමානාය පුබ්බභාගසීලාදිපටිපදාය. සා ඵව පුබ්බභාගපටිපදා යථාභාවිතතාය අවස්සං භාවිතං විසෙසං පරිග්ගහිතත්තා අණ්ඩං වියාති අණ්ඩං, කිලෙසෙහි අදුස්සිතතාය අසුති අණ්ඩං එතස්සාති අසුච්චණ්ඩො, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා ධීතපුත්තලො, තස්ස භාවො අසුච්චණ්ඩතා. විපස්සනාදිඤ්ඤාණප්පහදායාති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණාදිඤ්ඤාණපහදාය. තත්ථාති වෙතොබ්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.185) “ස ඛො සො, භික්ඛවෙ, ඵවං උස්සොළ්භිපන්තරසඛිගසමන්තාගතො භික්ඛු භබ්බො අභිනිබ්බිදායා”ති ආගතත්තා උස්සොළ්භිපන්තරසෙහි අඛිගෙහි සමන්තාගතභාවොති ඵවං යං ඔපම්මසංසන්දනං ආගතං, තං ඔපම්මසංසන්දනං ඉධ ඉමස්මිං සෙබසුත්තෙ යොපෙත්වා වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

28. මහග්ගතාදිභාවෙන හෙට්ඨිමානං ඤානානං අනුරූපමිපි අත්තතො විසෙසෙන තෙ උත්තරිත්වා අතික්කම්භ්වාන ධීතන්ති අනුත්තරං, තෙනාහ – “පඨමාදිප්ඤ්ඤානෙහි අසද්ධිං උත්තම”න්ති. දුතියාදිසුපි අභිනිබ්බිදාසු. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං උප්පජ්ජමානං යථා අත්තතො විසයපටිච්ඡාදකං කිලෙසන්ධකාරං විධමන්තමෙව උප්පජ්ජති, ඵවං අත්තතො විසයෙ කඤ්චි විසෙසං කරොන්තමෙව උප්පජ්ජතිති ආහ – “පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන පඨමං ජායති”ති, සෙසඤ්ඤාණද්වයෙපි එසෙව නයො.

29. වරණස්මිත්ති පච්චත්තෙ භුම්මවචනන්ති ආහ “වරණං නාම භොතීති අත්ථො”ති. තෙනාති කරණත්ථෙ කරණවචනං අගතපුබ්බදිසාගමනෙ තෙසං සාධකතමභාවතො.

අට්ඨ ඤාණානීති ඉධ ආගතාති ව අනාගතාති ව අම්බට්ඨසුත්තාදිසු (දි. නි. 1.254 ආදයො) ආගතාති ගහෙත්වා වදති. විනිවිජ්ඣිත්වාති පුබ්බෙතිවාසපටිච්ඡාදකාදිකිලෙසතමං භින්දිත්වා පදාලෙන්වා.

30. සනඬකුමාරෙතාති සනත්තනකුමාරෙන. තදෙව හි තස්ස සනත්තනකුමාරනං දස්සෙතුං “විරකාලතො පට්ඨායා”ති චුත්තං. සො අත්තභාවොති යෙන අත්තභාවෙන මනුස්සපථෙ ඤානං නිබ්බත්තෙසි, සො කුමාරත්තභාවො, තස්මා බ්‍රහ්මභූතොපි තාදිසෙන කුමාරත්තභාවෙන වරති.

ජනිතස්මිං-සද්දො ඵව ඉ-කාරස්ස ඵ-කාරං කත්වා “ජනෙතස්මි”න්ති චුත්තො, ජනිතස්මිත්ති ව ජනස්මිත්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ජනිතස්මිත්ති සාමඤ්ඤග්ගහණෙහි යත්ථ වතුචණ්ණසමඤ්ඤා, තත්ථෙව මනුස්සලොකෙ. ඛත්තියො සෙට්ඨොති ලොකසමඤ්ඤාපි මනුස්සලොකෙයෙව, න දෙවකායෙ බ්‍රහ්මකායෙ වාති දස්සෙතුං “යෙ ගොත්තපටිසාරිතො”ති චුත්තං. පටිසරන්තිති “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති පති පති අත්තතො ගොත්තං අනුසරන්ති පටිජානන්ති වාති අත්ථො.

එත්තාවතාති “සාධු සාධු ආනන්දා”ති එත්තකෙන සාධුකාරදානෙන. ජීනභාසිතං නාම ජාතන්තිආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා ථෙරභාසිතං බුද්ධභාසිතමෙව නාම ජාතං. “කම්පනිදං සුත්තං සත්ථුදෙසනානුචිධානතො ජීනභාසිතං, උදාහු සාධුකාරදානමත්තෙනා”ති ඵවරූපා වොදනා ඉධ අනොකාසා ථෙරස්ස දෙසනාය භගවතො දෙසනානුචිධානහෙතුකත්තා සාධුකාරදානස්සාති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහන්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

සෙබසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. පොතලියසුත්තවණ්ණනා

31. අඬගා නාම ජනපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුච්චසෙන අඬගාත්ථෙව වුව්චතිති ආහ “අඬගායෙව සො ජනපදො”ති. මභියා පනස්ස උත්තරෙන යා ආපොති මභියා නදියා යා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරෙන භොන්ති. තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො උත්තරාපොති වුව්චති. සා පන මභී කත්ථවි කත්ථවි භිජ්ජිත්වා ගතාති ආහ “කතරමභියා උත්තරෙන යා ආපො”ති. තත්ථාති තස්සා මභියා ආගමනතො පට්ඨාය අයං ආචිභාවකථා. යස්මා (අ. නි. ටී. 3.8.19) ලොකියා ජම්බුදිපො භිමවා තත්ථ පතිට්ඨිතසමුද්දහපබ්බතනදියොති එතෙසු යං යං න මනුස්සගොචරං, තත්ථ සයං සම්මුළුභා අඤ්ඤෙපි සම්මොහයන්ති, තත්ථ තත්ථ සම්මොහවිධමනත්ථං “අයං කිර

ජම්බුදීපො” තිආදිමාරද්ධං. දසසහස්සයොජනපරිමාණො ආයාමතො ච චිත්ථාරතො වාති අධිප්පායො. තෙනාහ “තත්ථා” තිආදි. උදකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථටො තදුපභොගිසත්තානං පුඤ්ඤක්ඛයෙන.

සුන්දරදස්සනං කුටන්ති සුදස්සනකුටං, යං ලොකෙ “හෙමකුට” න්ති වුවවති. මූලගන්ධො කාළානුසාරියාදි. සාරගන්ධො චන්දනාදි. චේග්ගුගන්ධො සලලාදි. තවගන්ධො ලව්භිගාදි. පපටිකගන්ධො කබ්බිඨාදි. රසගන්ධො සප්පාදි. පත්තගන්ධො තමාලගිරිවෙරාදි. පුප්ඵගන්ධො නාගකුඬිකුමාදි. එලගන්ධො ජාතිඵලාදි. ගන්ධගන්ධො සබ්බෙසං ගන්ධානං ගන්ධො. යස්ස හි රුක්ඛස්ස සබ්බෙසම්පි මූලාදීනං ගන්ධො අත්ථි, සො ඉධ ගන්ධො නාම. තස්ස ගන්ධස්ස ගන්ධො ගන්ධගන්ධො. සබ්බාති පුපුලතො පඤ්ඤාසයොජනාති, ආයාමතො පන උබ්බෙධතො විය ද්වියොජනසතානෙවාති වදන්ති.

මනොහරසිලාකලානීති ඔතරණත්ථාය මනුඤ්ඤසොපානසිලාකලානි. සුපටියත්තානීති තදුපභොගිසත්තානං සාධාරණකම්මානුභාවෙන සුට්ඨු පටියත්තානි සුප්පවත්තිතානි භොන්ති. මච්ඡකච්ඡපාදයො උදකං මලිතං කරොන්ති, තදභාවතො එලිකසදිසනිම්මලුදකානි. තිරියතො දීඝං උග්ගතකුටන්ති “තිරච්ඡානපබ්බත” න්ති ආහ.

ආපණානි එව වොහාරස්ස මුඛභූතානිති ආහ “ආපණමුඛසහස්සානී” ති. විභත්තානීති වචන්ථිතානි අඤ්ඤමඤ්ඤාසම්භින්නානි. වසනට්ඨානන්ති අත්තතො යථාථාසුකං වසිතබ්බට්ඨානං. ආසති එත්ථාති ආසනං, නිසිදිතබ්බට්ඨානානි.

අසාරුප්පං පටිච්ච උප්පජ්ජනකස්ස ඡාදනතො ඡන්තං අනුවඡවිකං, තදෙව අප්ඤ්ඤාසයසම්පත්තිං පතිරුපෙති පකාසෙතිති පතිරුපං. තෙනාහ “නප්පතිරුප” න්ති. කාරණවෙච්චනානීති ඤාපකකාරණවෙච්චනානි. ඤාපකඤ්චි කාරණං අධිප්පෙනං. අත්ථං ආකරොති පකාසෙතිති ආකාරො, තමෙව ලිතං ගුළුහං අත්ථං ගමෙතිති ලිඛිතං, සො තෙන නිමියතිති නිමිත්තන්ති වුවවති. ඉදානි තමෙවත්ථං විවරිතුං “දීඝදසවත්ථං...පෙ.... නිමිත්තාති වුත්තා” ති ආහ. තෙති ආකාරාදයො. තථා හි පන මෙතිආදිනා පොතලියො ගහපති “පරිබ්බාජකනියාමෙන අහං ජීවාමි, තස්මා ගහපති න භොමිති වදති. ඔවදන්තොති අනුසාසන්තො. උපවදන්තොති පරිභාසන්තො.

32. ගෙඩභූතො ලොභොති ගිජ්ඣුකසභාවො ලොභො. අගිජ්ඣුකලක්ඛණො න ලොභො, අනින්දාභූතං අසට්ඨන්ති නින්දාස පටිපක්ඛභූතං පරෙසං අසට්ඨනං. නින්දාසට්ඨනාති නින්දාවසෙන පරෙසං සට්ඨනා අක්කොසනා. බ්බවහාරවොහාරොපීති කයවික්කයලක්ඛණො සබ්බොහාරොපි දානග්ගහණං වොහාරො. “දත්තො තිස්සො” තිආදිනා වොහරණං පඤ්ඤාපනන්ති පඤ්ඤත්ති වොහාරො. යථාධිප්පෙනස්ස අත්ථස්ස වොහරණං කථනං බොධනන්ති වචනං වොහාරො. යථාවතො අයථාවතො ච වොහරති එතෙනාති වොහාරො, වෙතනා. අයම්ධාධිප්පෙනොති අයං වෙතනාලක්ඛණො වොහාරො ඉධ ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පෙනො, සො ච බො සාවජ්ජොව සමුච්ඡෙදස්ස ඉච්ඡිතත්තා. ඉදානි චතුබ්බිධස්සපි වොහාරස්ස ඉධ සම්භවං දස්සෙතුං “යස්මා වා” තිආදි වුත්තං. ගිහීති වෙතනා නත්ථිති අහං ගිහීති වෙතනාපවත්ති නත්ථි. ගිහීති වචනං නත්ථිති ගිහීති අත්තතො පරෙසඤ්ච වචනප්පවත්ති නත්ථි. ගිහීති පණ්ණත්ති නත්ථිති ගිහීති සමඤ්ඤා නත්ථි. ගිහීති බ්බවහාරො නත්ථිති සමුදාචාරො නත්ථි.

33. පාණාතිපාතොව සංයොජනං. කස්මා? බන්ධනභාවෙන පවත්තනතො නිස්සරිතුං අප්පදානතො. පාණාතිපාතස්ස අත්ථිතාය සො පුග්ගලො “පාණාතිපාති” ති වුවවතිති ආහ – “පාණාතිපාතස්ස...පෙ.... භොති” ති. යඤ්චි යස්ස අත්ථි, තෙන සො අපදිස්සතිති. බහුතායාති අවක්ඛකාදිභෙදෙන බහුභාවතො. පාණාතිපාතස්ස පටිපක්ඛො අපාණාතිපාතො. සො පන අත්ථතො කායද්වාරිකො සීලසංවරොති ආහ “කායිකසීලසංවරොනා” ති. අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යාතිආදි පාණාතිපාතෙ ආදිනවදස්සනං. ආදිනවදස්සිනො හි තතො ඔරමණං. දෙසනාවසෙනාති අඤ්ඤත්ථ සුත්තෙ අභිධම්මෙ ව දසසු සංයොජනෙසු පඤ්චසු නිවරණෙසු දෙසනාවසෙන අපරියාපන්නම්පි සංයොජනන්තිපි නිවරණන්තිපි ඉධ වුත්තං. කස්මා? තදත්ථසම්භවතො. තෙනාහ – “වට්ඨබන්ධනවධෙන හිතප්පට්ඨිඡාදනවධෙන වා” ති, පාණාතිපාතො හි අපාණාතිපාතපච්චයං හිතං පට්ඨිඡාදන්තොව උප්පජ්ජතිති. එකො අවිජ්ජාසවොති ඉදං සහජාතවසෙන වුත්තං, උපනිස්සයවසෙන පන ඉතරෙසම්පි ආසවානං යථාරහං සම්භවො වෙදිතබ්බො. පාණාතිපාති හි පුග්ගලො “තප්පච්චයං අත්ථං කරිස්සාමි” ති කාමෙ පත්ථෙති. දිට්ඨිං ගණ්භාති, භවවිසෙසං පච්චාසිසති. තත්ථ උප්පන්නං විභනති බාධතිති විසානො, දුක්ඛං, පරිලාභනං අනත්ථුප්පාදවසෙන උපතාපනං පරිලාභො, අයමෙනෙසං විසෙසො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු වාරෙසු. ඉමිනා උපායෙනාති අතිදෙසෙන පන පරිග්ගහිතො අත්ථො පරතො ආගමිස්සතිති.

34-40. ඉමස්මිං පදෙති එතෙන සත්තසුපි වාරෙසු තථා ආගතං පදං සාමඤ්ඤතො ගහිතං. තෙනාහ “ඉමිනා” තිආදි. රොසනං කායිකං වාවසිකඤ්ඤාති තප්පටිපක්ඛො අරොසොපි තථා දුට්ඨොති ආහ “කායිකවාසිකසංවරොනා” ති. යථා අභිජ්ඣා ලොභො, අනභිජ්ඣා අලොභො, එවං අකොඬුපායාසො අබ්‍යාපාදො, සංවරෙ සුඛන්ති සංවරොති දට්ඨබ්බො, අනතිලොභො පන සතිසංවරෙ, අනතිමානො ඤාණසංවරෙ සඬිගහං ගච්ඡතිති දට්ඨබ්බං. ඉමෙසු පන පදෙසු එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බාති සම්බන්ධො.

එවං ආසවුප්පත්ති වෙදිතබ්බාති එත්ථ චුත්තස්සපි එකජ්ඣං වුවිවමානත්තා “පුන අයං සඛිබ්බෙපච්චිච්ඡයො”ති චුත්තං. අසම්මොහත්ථං ආරම්මණස්ස. පුරිමෙසු තාව චතුසු වාරෙසු වීරම්තුං න සක්කොම්ති චත්තබ්බං. “අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යා”ති එතස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං “න සක්කොම්”ති, “අනුවච්ඡාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යු”න්ති එතස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං “න සක්කොම්”ති චත්තබ්බං, ඉමිනා නයෙන පච්ඡිමෙසුපි චතුසු යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා. අතිමානෙ භවාසවඅච්ඡාසවාති චුත්තං මානෙන සහ දිට්ඨියා අනුප්පජ්ජනතො, අතිමානො පන කාමරාගෙනපි උප්පජ්ජනෙවාති “අතිමානෙ කාමාසවඅච්ඡාසවා”ති චත්තබ්බං සියා, ස්වායං නයො චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යොති න දස්සිතො. පාතිමොක්ඛසංවරසීලං කථිතං ආදිතො චතුභි ඡට්ඨෙත වාති පඤ්චභි වාරෙහි, සෙසෙහි තිභි පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතස්ස භික්ඛුනො පටිසම්බාපභානං, සබ්බෙහිපි පන භික්ඛුභාවෙ ධීතස්ස ගිහිවොහාරසමුව්ච්ඡෙදො කථිතො. තත්ථ සබ්බත්ථ චත්තං “ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච මය්හං කාතුං නප්පතිරූප”න්ති පටිසම්බානවසෙන අකරණං පජ්ජනඤ්ච පටිසම්බාපභානං.

කාමාදීනවකථාවණ්ණනා

42. උපසුම්භෙය්‍යාති එත්ථ උප-සද්දො සම්පත්ථො, සුම්භනං චික්ඛෙපනං. තෙනෙව තමෙනන්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ – “තස්ස සම්පෙ බ්බෙය්‍යා”ති, තස්ස කුක්කුරස්ස සම්පෙ අට්ඨිකඛිකලං බ්බෙය්‍යාති අත්ථො. නිම්මංසත්තා කඛිකලන්ති වුවිච්ඡිති ඉමිනා විගතමංසාය අට්ඨිකඛිකලිකාය උරට්ඨිමිති වා පිට්ඨිකණ්ටකෙ වා සිසට්ඨිමිති වා කඛිකල-සද්දො නිරුළ්භොති දස්සෙති. සුනික්කන්තන්ති නිල්ලිඛිතං කත්ථාව නිබ්බිසෙසං ලිඛිතං.

එකත්තුපට්ඨානස්ස අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙන පචත්තියා එකත්තා. තෙනාහ “චතුත්ථකානුපෙක්ඛා”ති. යස්මා පනස්ස ආරම්මණම්පි එකසභාවමෙව, තස්මා ආහ “සා හි”තිආදි. ලොකාමිසසම්බානාති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුනා ලොකෙන ආමසිතබ්බතො, ලොකෙ වා ආමිසොති සම්බං ගතාය වසෙන කාමගුණානං කාමභාවො ව ආමිසභාවො ව, සො එව නිප්පරියායතො ආමිසන්ති චත්තබ්බතං අරහති. කාමගුණාමිසාති කාමගුණෙ ඡන්දරාගා. ගහණට්ඨෙත භුසං ආදානට්ඨෙත.

43. ධයනං ආකාසෙන ගමනන්ති ආහ “උප්පතිත්වා ගච්ඡෙය්‍යා”ති. ගිජ්ඣාදීනං වාසිඵරසු න භොතිති ආහ – “මුඛතුණ්ඩකෙන ධයන්තා තච්ඡෙය්‍යු”න්ති. විස්සජ්ජෙය්‍යුන්ති එත්ථ “විස්සජ්ජන”න්ති ආකඛිඪනං අධිප්පෙනං අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං, ආකඛිඪනඤ්ච අනුබන්ධිත්වා පාතනන්ති ආහ “මංසපෙසිං නබෙහි කඛිඪිත්වා පාතෙය්‍යු”න්ති.

47. පුරිසස්ස ආරොහන යොග්‍යං පොරිසෙය්‍යං.

48. සම්පන්නං සුන්දරං ඵලමස්සාති සම්පන්නඵලං. ඵලූපපන්නන්ති ඵලෙහි උපෙනන්ති ආහ “බහුඵල”න්ති.

50. සුවිදුරවිදුරෙති අරියස්ස චිනයෙ වොහාරසමුව්ච්ඡෙදතො සුට්ඨු විදුරභුතෙ එව විදුරෙ අහං ධිතො. කස්සපි නාම අත්ථස්සපි අජානනතො න ආජානන්තිති අනාජානියාති කත්තුසාධනමස්ස දස්සෙන්නො අජානනකෙති අජානන්තභොජනසීසෙන තෙසං දාතබ්බපච්චයෙ වදති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

පොතලියසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. ජීවකසුත්තවණ්ණනා

51. කුමාරෙන භතො පොසාපිතොති කුමාරභතො, කුමාරභතො එව කොමාරභවිවො යථා “භිසක්කමෙව භෙසජ්ජ”න්ති.

ආරහන්තිති එත්ථ ආරහ-සද්දො කාමං කාමායුහනයඤ්ඤාට්ඨාපනආපත්තිආපජ්ජනවිඤ්ඤාපනාදීසුපි ආගතො, ඉධ පන භිංසනෙ ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ – “ආරහන්තිති සාතෙන්ති”ති. උද්දිසිත්වා කතන්ති (අ. නි. ටී. 3.8.12; සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.294) අත්තානං උද්දිසිත්වා මාරණවසෙන කතං නිබ්බන්තිතං. පටිච්චකම්මන්ති එත්ථ කම්ම-සද්දො කම්මසාධනො අතීතකාලිකොති ආහ – “අත්තානං පටිච්ච කත”න්ති. නිමිත්තකම්මස්සෙතං අධිවචනං “පටිච්ච කම්මං චුසති”තිආදීසු (ජා. 1.4.75) විය. නිමිත්තකම්මස්සාති නිමිත්තභාවෙන ලද්ධබ්බකම්මස්ස, න කරණකාරාපනවසෙන. පටිච්චකම්මං එත්ථ අත්ථිති මංසං පටිච්චකම්මං යථා “බුද්ධං එතස්ස අත්ථිති බුද්ධො”ති. තෙසන්ති නිගණ්ඨානං. අඤ්ඤෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො තංලද්ධිකා අත්ථෙව.

කාරණන්ති එත්ථ යුත්ති අධිප්පෙනා, සා එව ව ධම්මතො අනපෙතත්තා “ධම්මො”ති චුත්තාති ආහ – “කාරණං නාම තිකොට්ඨපරිසුද්ධමච්ඡමංසපරිභොගො”ති. අනුකාරණං නාම මහාජනස්ස තථා බ්‍යාකරණං යුත්තියා ධම්මස්ස අනුරූපභාවතො මංසං පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති අනුඤ්ඤාතං තථෙව කථනන්ති කත්ථා. තන්ති “ජානං උද්දිස්සකතං මංසං

පරිභ්‍රාස්ථිතිය” නි එවං චූත්තං පරිභ්‍රාස්ථිතං නෙව කාරණං හොති සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො සති ව අයුත්තියං අධම්මොති කත්වා. තථා බ්‍යාකරණන්ති “ජානං උද්දිස්සකතං මංසං පරිභ්‍රාස්ථිතිය” නි කථනං යුත්තියා ධම්මස්ස අනනුරූපභාවතො න අනුකාරණං හොති. පරෙහි චූත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වාති පරෙ තිත්ථියා ‘ජාන’න්තිආදිනා ධම්මං කථෙන්නි වදන්ති, තෙන කාරණභූතෙන සකාරණො හුත්වා. තෙහි තථා වත්තබ්බො එව හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා “මංසං පරිභ්‍රාස්ථිතබ්බ”න්ති පවත්තා තුම්භාකං කථා වා පරතො පරෙහි තථා පවත්තිතා තස්සා අනුකථා වා. විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බකාරණන්ති තිත්ථියා තාව තිට්ඨන්තු, තතො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි ගරහිතබ්බකාරණං. කොච්ඡි න ආගච්ඡති ගරහිතබ්බං න ආපජ්ජති අත්ථො. අභිභවිත්වා ආචික්ඛන්ති අභිභූයා මද්දිත්වා කථෙන්නි, අභිභූතෙන අක්කොසන්ති අත්ථො.

52. කාරණෙහි පරිභොගවිත්තස්ස අවිසුද්ධතාහෙතුහි. හික්ඛු උද්දිස්සකතං දිට්ඨං. තාදිසමංසඤ්ඤා පරිභොගානාරහත්තා විත්තඅවිසුද්ධියා කාරණං විත්තසංකිලෙසාවහතො. ඉදානි දිට්ඨසුතපරිසඬ්ඛිතානි සරූපතො දස්සෙතුං “දිට්ඨාදිසු”තිආදි චූත්තං. තත්ථ තද්වහසිවිමුත්තපරිසඬ්ඛිතන්ති “දිට්ඨං සුත”න්ති ඉමං උභයං අනිස්සාය – “කිං නු බො ඉමං හික්ඛුං උද්දිස්ස වඩිත්වා සම්පාදිත”න්ති කෙවලමෙව පරිසඬ්ඛිතං. සබ්බසඬ්ඛිතාහකොති සබ්බෙසං තිණ්ණං පරිසඬ්ඛිතානං සඬ්ඛිතභවතො.

මඬගලාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන ආනුනාපානුනාදිකං සඬ්ඛිතභාවා. නිබ්බේමනිකා හොත්තීති සබ්බෙන සබ්බං පරිසඬ්ඛිතාභාවමාහ. ඉතරෙසන්ති අජානන්තානං වට්ටති, ජානතො එවෙත්ථ ආපත්ති හොති. තෙයෙවාති යෙ උද්දිස්ස කතං, තෙයෙව.

උද්දිස්සකතමංසපරිභොගතො අකප්පියමංසපරිභොගස්ස විසෙසං දස්සෙතුං “අකප්පියමංසං පනා”තිආදි චූත්තං. පුරිමස්මිං සවිත්තකා ආපත්ති, ඉතරස්මිං අවිත්තකා. තෙනාහ – “අකප්පියමංසං අජානිත්වා භුත්තස්සපි ආපත්තියෙවා”ති. පරිභොගන්ති පරිභ්‍රාස්ථිතබ්බන්ති වදාමිති අත්ථො.

53. තාදිසස්සානි තිකොට්ඨපරිසුද්ධස්ස මච්ඡමංසස්ස පරිභොගෙ. මෙත්තාවිහාරිනොපිති අපි-සද්දෙන අමෙත්තාවිහාරිනොපි. මෙත්තාවිහාරිනො පරිභොගෙ සිබාප්පත්තා අනවජ්ජනාති දස්සෙතුං “ඉධ, ජීවක, හික්ඛු”තිආදි චූත්තං. අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා සාමඤ්ඤතො. යස්මා භගවතා – “යතො බො, වච්ඡ, හික්ඛුනො තණ්හා පහිනා හොති”තිආදිනා මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ (ම. නි. 2.194) අත්තා අනියමෙත්වා චූත්තො. තථා හි වච්ඡගොත්තො – “තිට්ඨතු භවං ගොතමො, අත්ථි පන හොතො ගොතමස්ස එකභික්ඛුපි සාවකො ආසවානං බ්‍යා...පෙ.... උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ආහ, “ඉධ, භාරද්වාජ, හික්ඛු අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති”තිආදිනා වඩ්ඛිසුත්තෙ (ම. නි. 2.430) අත්තා අනියමෙත්වා චූත්තො. තථා හි තත්ථ පරතො – “යං බො පන අයමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භිරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්තො පණ්ණො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො, න සො ධම්මො සුදෙසනියො ලුද්දෙනා”තිආදිනා දෙසනා ආගතා, තස්මා චූත්තං “භගවතා හි මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ, වඩ්ඛිසුත්තෙ ඉමස්මිං සුත්තෙති තීසු යානෙසු අත්තානංයෙව සන්ධාය දෙසනා කතා”ති. මංසුපසෙවනොව අධිප්පෙතො මච්ඡමංසසහිතස්ස ආහාරස්ස පරිභොගභාවතො මච්ඡමංසස්ස ව ඉධ අධිප්පෙතත්තා.

අගථිතො අප්පට්ඨද්ධො. තණ්හාමුච්ඡන්තායාති තණ්හායනවසෙන මුච්ඡාපත්තියා. අනප්ඤ්ඤාපත්තො තණ්හාය අභිභවිත්වා න අප්ඤ්ඤාත්ථො, ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා න සණ්ඨිතොති අත්ථො. තෙනාහ – “සබ්බං ආලුම්පිත්වා”තිආදි. ඉධ ආදීනවො ආහාරස්ස පටිකුලභාවොති ආහ “එකරත්තිවාසෙනා”තිආදි. අයමත්ථො ආහාරපරිභොගොති අත්ථසංයොජනපරිච්ඡේදිකා “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (දී. නි. 3.182; ම. නි. 1.23; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120) පවත්තා ආහාරපට්ඨද්ධන්දරාගනිස්සරණභූතා පඤ්ඤා අස්ස අත්ථිති නිස්සරණපඤ්ඤො. ඉදමත්ථන්ති එතමත්ථාය. එවං සන්තෙති “බ්‍රහ්මාති ව මෙත්තාවිහාරිනො සමඤ්ඤා”ති අවත්වා යෙ ධම්මා මෙත්තාවිහාරස්ස පටිපක්ඛභූතා, තත්ථ සාවසෙසං පහාසි බ්‍රහ්මා, අනවසෙසං පහාසි භගවාති සවෙ තෙ ඉදං සන්ධාය භාසිතං, එවං සන්තෙ තව ඉදං යථාචූත්තවචනං අනුජානාමි, න මෙත්තාවිහාරිතාසාමඤ්ඤමත්තතොති අත්ථො.

55. “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති වත්වා විසුං අනුසන්ධිභාවං දස්සෙතුං “ඉමස්මිං හි”තිආදි චූත්තං. ද්වාරං ථකෙති මච්ඡමංසපරිභොගානුඤ්ඤාය අඤ්ඤෙසං වචනද්වාරං පිදහති, වොදනාපථං නිරුත්ඨති. කථං සත්තානුද්දයං දස්සෙති? සත්තානුද්දයමුඛෙන බාහිරකානං මච්ඡමංසපරිභොගපටික්ඛෙපො තයිදං මිච්ඡා, තිකොට්ඨපරිසුද්ධස්සෙව මච්ඡමංසස්ස පරිභොගො භගවතා අනුඤ්ඤාතො. තථා හි චූත්තං – ‘තීහි බො අහං, ජීවක, යානෙහි මංසං පරිභොගන්ති වදාමි’තිආදි (ම. නි. 2.52). විනයෙපි (පාරා. 409; චූළව. 343) චූත්තං – “තිකොට්ඨපරිසුද්ධං, දෙවදත්ත, මච්ඡමංසං මයා අනුඤ්ඤාත”න්ති. තිකොට්ඨපරිසුද්ධඤ්ච භුඤ්ජන්තානං සත්තෙසු අනුද්දයා නිව්චලා. “සත්තානුද්දයං දස්සෙති”ති සඬ්ඛෙපතො චූත්තමත්ථං විවරන්තො “සවෙ හි”තිආදිමාහ.

පඨමෙන කාරණෙනාති දෙසනාවසෙනපි පයොගවසෙනපි පඨමෙන පරූපසාතහෙතුනා. කඬ්ඪිතො සො පාණො. ගලෙන පවෙධෙත්තෙනාති යොත්තගලෙන කරණෙන අසස්භමානෙන. බහුපුඤ්ඤමෙව හොති ආසාදනාපෙක්ඛාය

අභාවතො, භික්ෂුකාසයත්තා වාති අධිප්පායො. එසාහං, හන්තෙතිආදි කස්මා චුත්තං, සරණගමනවසෙනෙව ගහිතසරණොති වොදනං සන්ධායාහ “අය”න්තිආදි. මහාහන්තොතිආදිතො පටියාය යාව පරියොසානා සුත්තං අනුස්සරන්තො අත්ථං උපධාරෙන්තො. සෙසං සුචික්ඛෙය්‍යාමෙව.

ජීවකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. උපාලිසුත්තවණ්ණනා

56. පාචාරං පාරුපතීති පාචාරිකො, ඉදං තස්ස කුලසමුදාගතං නාමං, සො පන මහද්ධනො මහාභොගො නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානෙ ධීතො. තෙනාහ “දුස්සපාචාරිකසෙට්ඨිතො”ති. දීඝත්තා දීඝතමත්තා. සො කිර පමාණතො උපවච්ඡයතො දියඬිඬරතනං අතික්කමිම ධීතො. එවංලද්ධනාමොති “දීඝතපස්සි”ති ලද්ධසමඤ්ඤො. බාහිරායතනෙති තිත්ථියසමයෙ පිණ්ඩපාතොති වොහාරො නත්ථී, තස්මා සාසනවොහාරෙන “පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො”ති චුත්තන්ති අධිප්පායො.

දස්සෙතීති දෙසෙති. යපෙතීති අඤ්ඤමඤ්ඤසඬිකරතො වචත්ථපෙති. කිරියායාති කරණෙන. පවත්තියාති පවත්තනෙන. දණ්ඩාති පඤ්ඤපෙතීති එත්ථ කස්මා භගවතා ආදිතොව තථා න පුච්ඡිතන්ති? යස්මා සා තස්මිං අත්ථෙ සභාවතිරුත්ති න භොති, සාසනෙ ලොකෙ සමයන්තරෙසු ව තාදිසො සමුදාවාරො නත්ථී, කෙවලං පන තස්සෙව නිගණ්ඨස්සායං කොට්ඨාලකසදිසො සමුදාවාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “කම්මාති පඤ්ඤපෙති” ඉච්චෙවාහ. අචිත්තකන්ති චිත්තරහිතං, චිත්තෙන අසමුට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. කථං පන තදුභයස්ස චිත්තෙන චිතා සම්භවොති වොදනං සන්ධාය තත්ථ නිදස්සනමාහ “යථා කිරා”තිආදි. පටිච්ඡන්තානන්ති අත්ථතො භින්නානං. පටිච්ඡිට්ඨානන්ති විසෙසනපදවසෙන සද්දතොපි භින්නානං. වචනං පතිට්ඨපෙතුකාමොති දීඝතපස්සිතො යථාචුත්තවචනං පතිට්ඨපෙතුකාමො. තස්මිඤ්භි පතිට්ඨාපිතෙ තෙනප්පසඬිගෙන ආගතො, උපාලි ගහපති තස්මිං පදෙසෙ ධම්මං දිස්වා සාසනෙ අභිප්පසිදිස්සති.

කථා එව උපරි වාදාරොපනස්ස වත්ථුභාවතො කථාවත්ථු. කථායං පතිට්ඨපෙසීති කථාවත්ථුස්මිං, තදත්ථෙ වා පතිට්ඨපෙසි. යථා තං වාදාරොපනභයෙන න අවජානාති, එවං තස්සං කථායං, තස්මිං වා අත්ථෙ දීඝතපස්සිං යාවතතියං වාදෙ පතිට්ඨපෙසි. වාදන්ති දොසං.

57. ඉදාති වෙනනාසම්පයුත්තධම්මමිපි ගහෙන්වා කායකම්මාදිවසෙන සඬිගහෙන්වා දස්සෙතුං. “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තිව්ධං කායදුච්චරිතං කායකම්මං නාමාතිආදි “කම්මස්ස කිරියායා”ති පාලියං අකුසලකම්මස්ස අධිගතත්තා චුත්තං, පුබ්බෙ පන අට්ඨකාමාවචරකුසලවෙනනාතිආදි සාවජ්ජං අනවජ්ජඤ්ච සාමඤ්ඤතො එකජ්ඣං කන්වා දස්සිතං. කස්මා පනෙත්ථ වෙනනා න ගහිතාති ආහ “ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මං ධුර”න්ති. කායකම්මාදිභෙදං කම්මමෙව ධුරං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬිගමං, න වෙනනාමත්තමෙව. එවමාගතෙපීති කම්මාතීති එවං නාමෙන ආගතෙපි වෙනනා ධුරං, තත්ථ වෙනනං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬිගමං කන්වා චුත්තන්ති අධිප්පායො. කථං පන තත්ථ කම්මන්ති වා කම්මාතීති වා ආගතෙ තෙසං වෙනනාය ධුරභාවොති ආහ “යත්ථ කත්ථව්...පෙ.... ලහති”ති. තත්ථ යත්ථ කත්ථව්ති යස්මිං කිස්මිඤ්චි ද්වාරෙ. සා චුත්තාවාති සා වෙනනා චුත්තාව, යා කායසඬිබාරාදිපරියායෙන (යස්ස කස්සචි කම්මස්ස කායද්වාරාදිසු පවත්තාපනවෙනනා) සම්පයුත්තධම්මාපි තදග්ගෙන ලොකියාපි ලොකුත්තරාපි කම්මමෙව, අභිප්ඣාදයො පන වෙනනාපක්ඛිකාති දට්ඨබ්බං.

මහන්තන්ති කටුකඵලං. න කිලමති සප්පාටිභාරියත්තා පටිඤ්ඤාය. ඉදාති තෙසං සප්පාටිභාරියතං දස්සෙතුං “තථා හී”තිආදි චුත්තං. යදි අකුසලං පත්වා කායකම්මං චට්ඨකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති, අථ කස්මා භගවා ඉධ අකුසලං මනොකම්මං මහාසාවජ්ජං කටෙසීති ආහ “ඉමස්මිං පන යානෙ”තිආදි. යාවතතියං පතිට්ඨාපනමත්තෙන ගතමග්ගං පටිපජ්ජන්තො. තෙනාහ “කිඤ්ච අත්ථනිප්ඵත්තිං අපස්සන්තොපි”ති.

58. නිවාසට්ඨානභූතො බාලකො එතිස්සා අත්ථීති බාලකීතී. සත්ථුපටිඤ්ඤාතතාය නිගණ්ඨානං මහාති සම්භාවිතත්තා මහානිගණ්ඨො.

60. ආවට්ටෙති පුරිමාකාරතො නිවත්තෙති අත්තතො වසෙ වත්තෙති එතායාති ආවට්ටතී, මායා. තෙනාහ “ආවට්ටෙන්වා ගහණමාය”න්ති. සත්ථුපටිඤ්ඤානං බුද්ධදස්සනෙ චිත්තමෙව න උප්පජ්ජති, අයමෙන්ථ ධම්මතා. සචෙ පන සො තං පටිඤ්ඤං අප්පභාය බුද්ධානං සම්මුඛිභාවං උපගච්ඡෙය්‍යා, සත්තධා මුද්ධා ඵලෙය්‍යා, තස්මා භගවා “මා අයං බාලො චිතස්සි”තිආදිතොව යථා සම්මුඛිභාවං න ලහති, තථා කරොති. ස්වායමත්ථො පාටීකපුත්තසමාගමෙන දීපෙනබ්බො. දස්සනසම්පත්තිනියාමමාහ “තථාගතං හී”තිආදි. ආගමා නු බො ඉධ තුම්භාකං සන්තිකං.

61. වච්ඡවචෙ පතිට්ඨභිත්වාති යථාපටිඤ්ඤාතාය පටිඤ්ඤාය යත්වා.

62. සිතොදකෙ අමතා පාණා පානකාලෙ පන මරන්නි, තෙපි තෙන සිතොදකපරිභොගෙන මාරිතා භොන්නි, තස්මා තපස්සිනා නාම සබ්බෙන සබ්බං සිතොදකං න පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති තෙසං ලද්ධිං. පාකතිකං වා උදකං සත්තොති පුරාතනානං නිගණ්ඨානං ලද්ධිං. තෙනාහ “සත්තසඤ්ඤාය සිතොදකං පටික්ඛිපන්නි”ති. තෙසං තං අධුනාතනනිගණ්ඨානං වාදෙන විරුජ්ඣති. තෙ හි පථවිආදිනවපදත්ථතො අඤ්ඤමෙව ජීවිතං පටිජානන්නි. චිත්තෙන සිතොදකං පාතුකාමො පරිභුඤ්ජිතුකාමො භොති රොගෙ යත්වාපි සත්තානං චිත්තස්ස තථා න චිත්තතා. තෙනාහ – “තෙනස්ස මනොදණ්ඩො තත්ථෙව භිජ්ජති”ති. තෙනාති සිතොදකං පාතුං පරිභුඤ්ජිතුඤ්ච ඉච්ඡනෙන. අස්සාති යථාචුත්තස්ස නිගණ්ඨස්ස. තත්ථෙවාවති තථාචිත්තුප්පාදනෙ ඵව. භිජ්ජති සංවරස්ස විකොපිතත්තා. තථාභූතො සො නිගණ්ඨො සිතොදකං වෙ ලභෙය්‍ය, කතිපයං කාලං ජීවෙය්‍ය, අලාභෙන පන පරිසුස්සමානකණ්ඨොට්ඨකාලුපිභාආදිකො සබ්බසො පරිදාහාභිභූතො මරෙය්‍ය. තෙනාහ – “සිතොදකං අලභමානො කාලං කරෙය්‍යා”ති. කස්මා? යස්මා සිතොදකං පිට්ඨං සන්නිස්සිතචිත්තස්ස මරණං භොති, තස්මා චුත්තං “මනොදණ්ඩො පන භින්නොපි චුතිමපි ආකඬ්ඨති”ති. යස්මා පන තථාභූතචිත්තස්ස නිගණ්ඨස්ස මනොසත්තෙසු නාම දෙවෙසු උපපත්ති භොතිති තිත්ථියානං ලද්ධිං, තස්මා චුත්තං “මනොදණ්ඩො පන භින්නොපි පටිසන්ධිමපි ආකඬ්ඨති”ති. ඉතීති ඵවං “ඉධාස්ස නිගණ්ඨො”තිආදිආකාරෙන. නන්ති උපාලිං ගහපතිං. මහන්නොති වදාපෙසි “මනොපටිබද්ධො කාලඬ්ඨකරොති”ති වදන්තොති අධිප්පායො.

උපාසකස්සාති උපාලිස්ස ගහපතිස්ස. මුච්ඡාවසෙනාතිආදිනා අත්ථයතො ඛ්‍යතිරෙකතො ව මනොදණ්ඩස්ස මහන්නතං විභාවෙති. චිත්තසත්තතිප්පවත්තිමත්තෙනෙවාවති විතා කායදණ්ඩෙන වච්ඡණ්ඩෙන ව කෙවලං චිත්තසත්තතිප්පවත්තිමත්තෙන. භිජ්ජිත්වාපිති ඵත්ථ පි-සද්දෙන අභිජ්ජිත්වාපි. අනිය්‍යානිකාති අප්පාටිහිරා, අයුත්තාති අත්ථො. සල්ලක්ඛෙසි උපාසකොති විහත්ති විපරිණාමෙත්වා යොජනා. පඤ්ඤාපටිභානානිති ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථෙ උප්පජ්ජනකපටිභානානි.

“මනොපටිබද්ධො කාලං කරොති”ති වදන්තෙන අත්ථතො මනොදණ්ඩස්ස තදුත්තරභාවො පටිඤ්ඤාතො භොතිති ආහ “ඉදාති මනොදණ්ඩො මහන්නොති ඉදං වචන”න්ති. තථා වෙව චුත්තං – “මනොදණ්ඩොව බලවා මහන්නොති වදාපෙසි”ති.

63. පාණාතිපාතාදිතො යමනං යාමො, වතුබ්බිධො යාමො වතුයාමො, වතුයාමසඬ්ඛාතෙන සංවරෙන සංවුතො වාතුයාමසංවරසංවුතො. අට්ඨකථායං පන යාම-සද්දො කොට්ඨාසපරියායොති “ඉමිනා වතුකොට්ඨාසෙනා”ති චුත්තං. පියජාතිකං රූපාදිආරම්මණං රාගවසෙන බාලෙහි භාවනීයත්තා “භාවිත”න්ති චුච්චතිති ආහ “භාවිතන්ති පඤ්ච කාමගුණා”ති.

යො සබ්බං පාපං ආසවඤ්ච වාරෙතිති සබ්බවාරි, තස්ස නවසු පදත්ථෙසු සත්තමො පදත්ථො, තෙන සබ්බවාරිනා පාපං වාරිත්වා ධීතොති සබ්බවාරිවාරිතො. තෙනාහ “සබ්බෙන පාපවාරණෙන වාරිතපාපො”ති. තතො ඵව සබ්බස්ස වාරිතබ්බස්ස ආසවස්ස ධුනනතො සබ්බවාරිධුතො. වාරිතබ්බස්ස නිවාරණවසෙන සබ්බවාරිතො ඵුට්ඨො ඵුසිතොති සබ්බවාරිඵුට්ඨො. සඬ්ඛාතන්ති සහසා හනනං, අසඤ්චෙතනිකවධන්ති අත්ථො. කතරස්මිං කොට්ඨාසෙති තිසු දණ්ඩකොට්ඨාසෙසු කතරකොට්ඨාසෙ.

64. බලියති සමාදියතිති බලං, රාසිති ආහ – “ඵකං මංසබලන්ති ඵකං මංසරාසි”න්ති. විජ්ජාධරඉද්ධියා ඉද්ධිමා. සා පන ඉද්ධි යස්මා ආනුභාවසම්පන්නස්සෙව ඉජ්ඣති, න යස්ස කස්සවි. තස්මා ආහ “ආනුභාවසම්පන්නො”ති. විජ්ජානුභාවවසෙනෙව ආනුභාවසම්පන්නො. චිත්තෙ වසිභාවප්පත්තො ආනුභාවාය ඵව විජ්ජාය පගුණභාවාපාදනෙන. ඵතෙන වසිභාවං ලොකියසමඤ්ඤාවසෙන හගවා උපාලිං ගහපතිං පඤ්ඤපෙතුකාමො ඵවමාහ. ලොකිකා හි “භාවනාමයඉද්ධියා ඉද්ධිමා වෙතොවසිභාවප්පත්තො පරුපසාතං කරොති”ති මඤ්ඤන්ති. තථා හි තෙ ඉසයො පරෙසං සංවණ්ණෙත්ති, ඉසිනං ආනුභාවං කිත්තෙත්ති. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සතිති.

65. අරඤ්ඤමෙව හුත්වාති සබ්බසො අරඤ්ඤමෙව හුත්වා. අරඤ්ඤභාවෙන අරඤ්ඤං ජාතං, න නාමමත්තෙන. ඉසිනං අත්ථායාති ඉසිනං ආසාදනත්ථාය.

ගොධාවරිතීරතො නාතිදුරෙ. උසුයමානොති “න මං ඵස ජනො පරිවාරෙති”ති උසුයං කරොන්නො. කිලිට්ඨො වතාති පඬ්ඨකදන්තරජසිරිතාදිහි කිලිට්ඨසරිරො. අනඤ්ජිතමණ්ඩිතොති අනඤ්ජිතක්ඛිකො සබ්බෙන, සබ්බං අමණ්ඩිතො ව. තස්මිං කාලෙ “කාලස්සෙව අක්ඛිනං අඤ්ජනං මඬ්ගල”න්ති මනුස්සානං ලද්ධිං, තස්මා අනඤ්ජනං විසුං ගහිතං.

රාජා තස්ස වචනං ගහෙත්වාති “වෙදෙසු රිදිසං ආගතං හවිස්සතිති ඵවං, හන්තෙ”ති රාජා තස්ස පුරොහිතස්ස වචනං ගහෙත්වා. උසුමජාතහදයොති උත්තත්තහදයො. නාසිකානං අප්පහොන්නෙ මුඛෙන අස්සසන්නො.

විජිතජයෙහි ආගන්ත්වා නක්බන්තයුත්තං ආගමෙන්තෙහි නිසිදිතබ්බට්ඨානං ජයබන්ධාවාරට්ඨානං.
උදකච්චට්ඨිපානනාදි තස්මිං පාපකම්මෙ අසමඛිගිභුතානම්පි සමනුඤ්ඤාය අන්තොකරණත්ථං කතං. කතභණ්ඩච්චට්ඨිති
ආභරණවස්සං. මහාජනො සමනුඤ්ඤො ජාතොති යොජනා. මාතුපොසකරාමොති මාතරි සම්මාපට්ඨපන්තො රාමො
නාම එකො පුරිසො. අසමඛිගිභුතානන්ති අසමනුඤ්ඤානං.

අවකිරියාති අසුස්සුසතං පට්ඨව. චුලිඛගානීති අග්ගිකණානි. පතන්ති කායෙති කායෙ ඉතො වීතො නිපතන්ති.
එතෙ කිර නිරයං විවරිත්වා මහාජනස්ස දස්සෙන්නි.

යථාචාසුකට්ඨානන්ති මයං කඤ්චිපි දෙසං උද්දිස්ස න ගච්ඡාම, යත්ථ පන වසන්තස්ස පබ්බජිතස්ස චාසු හොති,
තං යථාචාසුකට්ඨානං ගච්ඡාමාති අධිප්පායො. සඛිසාති සංහතා. ගණාති තංතංසෙණිභාවෙන ගණිතබ්බතාය ගණා.
ගණිභුතාති එකප්ඤ්ඤායා හුත්වා රාසිභුතා. අදින්නාදානන්තිආදියුපි නිරයෙ පට්ඨිත්වා මනුස්සලොකං ආගතස්ස
විපාකාවසෙසෙනාති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

පග්ගණ්ඨිස්සාමිති සම්භාවනං උප්පාදෙස්සාමි. නෙසං කත්තබ්බන්ති වින්තෙසිති යොජනා. කිං වින්තෙසි?
ආසානං උප්පාදෙන්වා අනත්ථකරණුපායං. තෙනාහ “සො ධම්මකථාපරියොසානෙ”තිආදි. නාගබ්බපිච්ඡිල්ලාදීනන්ති
නාගබ්බසාසපඅඛිකොලතෙලකණිකාරනියාසාදීනං වික්ඛල්ලානං. විභෙද්ධියුපි නිරයාදිකථාහි සට්ටෙන්තා.
ජද්වාරාරම්මණෙති වක්ඛාදීනං ඡන්තං ද්වාරානං ආරම්මණභුතෙ රූපාදිවිසයෙ.

නව චුට්ඨියොති උදකච්චට්ඨි සුමනපුප්ඵච්චට්ඨි මාසකච්චට්ඨි කභාපණච්චට්ඨි ආභරණච්චට්ඨි ආචුඬච්චට්ඨි අඛිගාරච්චට්ඨි
පාසාණච්චට්ඨි වාලිකාච්චට්ඨිති ඉමා නව චුට්ඨියො. අවඤ්චයිති සක්කාරං කරොන්තො විය හුත්වා අසක්කාරං
කරොන්තො අනත්ථවරණෙන වඤ්චයි. අද්දසකෙති අනපරාධෙ.

“දිට්ඨමඛිගලිකා බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤා”ති ජාතකට්ඨකථාදියු (ජා. අට්ඨ. 4.15.මාතඛිගජාතකවණ්ණනා) ආගතං, ඉධ
පන “සෙට්ඨිධිතා”ති. වාරෙය්‍යත්ථායාති ආවාහත්ථාය, අස්සාති පෙසිතපුග්ගලස්ස. තාදිසෙන නිවකුලසංවත්තනියෙන
කම්මුතා ලද්ධොකාසෙන වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බන්තො.

වම්මගෙහෙති වම්මෙන ඡාදිතෙ ගෙහෙ. මාතඛිගොත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි ජාතිසමුදාගතං. තන්ති සණ්ඨං.
වාදෙන්තො තාලනෙන සද්දං කරොන්තො. මහාපථං පට්ඨප්ථී දිට්ඨමඛිගලිකාය ගෙහද්වාරසමීපෙන.

තස්සා වෙය්‍යාවච්චකරා වෙච උපට්ඨාකමනුස්සා පට්ඨද්ධා ව සුරාසොණ්ඩාදයො ජාණුකප්පරාදීහි සුකොට්ඨිතං
කොට්ඨිතභාවෙන මුච්ඡං ආපන්නන්තා මතොති සඤ්ඤාය ජඩ්ඛෙසුං.

අථ බොධිසත්තො ආයුඅවසෙසස්ස අත්ථිතාය මන්දමන්දෙ වාතෙ වායන්තෙ විරෙන සඤ්ඤං පට්ඨෙහති. තෙනාහ
“මහාපුරිසො”තිආදි. ගෙහඛිගණෙති ගෙහස්ස මහාද්වාරතො බහි විවට්ඨගණෙ. පතීතොති පාතං කත්වා
ඉච්ඡිතත්ථනිප්ථන්තිං අන්තරං කත්වා අනුප්පවෙසෙන නිපන්නො. දිට්ඨමඛිගලිකායාති දිට්ඨමඛිගලිකාකාරණෙන.

යසන්ති විභවං කිත්තිසද්දඤ්ච. වන්දන්ති වන්දමණ්ඩලං, වන්දවිමානන්ති අත්ථො. උච්ඡිට්ඨගෙහෙති පරෙහි
පරිභුක්තගෙහෙ. මණ්ඩපෙති නගරමජ්ඣෙ මහාමණ්ඩපෙ.

බීරමණ්ඩලන්ති බීරමුලං, පාදෙසු බද්ධමණ්ඩලඤ්ච. යාවතා වාචුග්ගතා පරියත්තීති යත්තකො
මනුස්සවච්ඡිද්වාරතො උග්ගතො නික්ඛන්තො පවත්තො, යංකිඤ්චි වච්චියන්ති අත්ථො. ආකාසඛිගණෙති විවට්ඨගණෙ.

දුම්මවාසීති ධුමො ධුසරො, අනඤ්ජිතාමණ්ඩිතොති අධිප්පායො. ඔතල්ලකොති නිහීනප්ඤ්ඤායො,
අප්පානුභාවොති අත්ථො. පට්ඨඤ්ච කණ්ඨොති යාව ගලවාටකා පාරුපිත්වා. කො රෙ තුවන්ති අරෙ කො නාම ත්ථං.

පකතන්ති පටියත්තං නානප්පකාරතො අභිසඬ්ඛනං. උත්තිට්ඨපිණ්ඩන්ති අන්තරසරං උපගම්ම යත්වා
ලද්ධබ්බපිණ්ඩං, භික්ඛාභාරන්ති අත්ථො. ලහතන්ති ලච්ඡතු. සපාකොති මහාසත්තො ජාතිවසෙන යථාභූතං අත්තානං
ආවිකරොති.

අත්ථත්ථිතං සද්දහතොති සම්පරායිකස්ස අත්ථස්ස අත්ථිභාවං සද්දහන්තස්ස. අපෙහීති අපගච්ඡ. එත්තොති
ඉමස්මා යානා. ජම්මාති ලාමක.

අනුපබ්බන්තෙති අප්ඛිගලෙ උදකසම්පන්නෙ බෙත්තෙ ඵලවිසෙසං පට්ඨාසිසන්තා. එතාය සද්ධාය දදාහි දානන්ති
නින්තං ටලඤ්ච පුරෙන්නො මෙසො විය ගුණවන්තෙ නිග්ගුණෙ ව දානං දෙහි, එවං දෙන්තො ව අප්පෙව ආරාධයෙ
දක්ඛිණෙයොති. දක්ඛිණෙයොති සීලාදිගුණසමන්තාගතෙ.

තානිති තෙ බ්‍රාහ්මණා. වෙණුපදරෙනාති වෙළවිලිවෙන.

ගිරිං නබෙන බණසිති පබ්බතං අත්තනො නබෙන බණන්තො විය අහොසි. අයොති කාලලොහං. පදහසිති අභිභවසි, අත්තනො සරිරෙන අභිභවන්තො විය අහොසි.

ආවෙධිතන්ති චලිතං විපරිවත්තෙන්වා යීතං. පිට්ඨිතොති පිට්ඨිපස්සෙන. බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙය්‍යන්ති අකම්මක්කමං බාහුද්වයං ථද්ධං සුක්ඛදණ්ඩකං විය කෙවලං පසාරෙති, න සම්ඤ්ජෙති, සෙතාති අක්ඛිති පරිවත්තනෙන කණ්හමණ්ඩලස්ස අදිස්සනතො.

ජීවිතන්ති ජීවනං.

වෙහායසන්ති ආකාසෙ. පථද්ධුනොති පථභුතද්ධුනො විය.

සඤ්ඤම්පි න කරොතිති “ඉමෙ කුලජපසුතා”ති සඤ්ඤාමත්තම්පි න කරොති. දන්තකට්ඨකුච්ඡිට්ඨකන්ති බාදිතදන්තකට්ඨන්තා චුත්තං. එතස්සෙව උපරි පතිස්සති අප්පද්ධපදොසභාවතො, මහාසත්තස්ස තදා උක්කංසගතබෙත්තභාවතො. ඉද්ධිවිසයො නාම අවිත්තෙය්‍යො, තස්මා කථං සූරියස්ස උග්ගන්තුං නාදාසිති න විත්තෙතබ්බං. අරුණුග්ගං න පඤ්ඤායතිති තස්මිං පදෙසෙ අරුණපභා න පඤ්ඤායති, අන්ධකාරො එව හොති.

යක්ඛාවට්ටො නු බො අයං කාලවිපරියායො. මහාපඤ්ඤන්ති මහන්තානං පඤ්ඤානං අධිට්ඨානභුතං. ජනපදස්ස මුඛං පස්සථාති ඉමස්ස ජනපදවාසිනො ජනස්ස උපද්දවෙන මඩ්කුභුතං මුඛං පස්සථ.

එතස්ස කථා එතස්සෙව උපරි පතිස්සතිති යාහි තෙන පාරමිතාපරිභාවනසම්ථිධාහි නානාසමාපත්තිවිහාරපරිපූරිතාහි සීලදිට්ඨිසම්පදාහි සුසංඛිතසන්තානෙන මහාකරුණාධිවාසෙ මහාසත්තෙ අරියුපවාදකම්මඅභිසප්පඤ්ඤානා ඵරුසවාචා පවත්තිතා, සා අභිසපි තස්ස බෙත්තවිසෙසභාවතො තස්ස ව අප්ඤ්ඤාසයඵරුසතාය දිට්ඨධම්මවෙදනියකම්මං හුත්වා සවෙ සො මහාසත්තං න බමාපෙති, සත්තමෙ දිවසෙ විපච්චනසභාවං ජාතං, බමාපිතෙ පන මහාසත්තෙ පයොගසම්පත්ති පටිබාහිතන්තා අවිපාකධම්මතං ආපජ්ජති අහොසිකම්මභාවතො. අයඤ්ඤි අරියුපවාදපාපස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනියස්ස ධම්මතා, තෙන චුත්තං ‘එතස්ස කථා එතස්සෙව උපරි පතිස්සති’තිආදි. මහාසත්තො පන තං තස්ස උපරි පතිතුං න අදාසි, උපායෙන මොවෙසි. තෙන චුත්තං වරියාපිටකෙ (වරියා. 2.64) –

“යං සො තදා මං අභිසපි, කුපිතො දුට්ඨමානසො;
තස්සෙව මත්ථකෙ නිපති, යොගෙන තං පමොවයි”න්ති.

යඤ්ඤි තත්ථ සත්තමෙ දිවසෙ බොධිසත්තෙන සූරියුග්ගමනනිවාරණං කතං, අයමෙත්ථ යොගොති අධිජ්ජෙතො. යොගෙන හි උබ්බළ්භා සරාජිකා පරිසා නගරවාසිනො නෙගමා වෙව ජානපදා ව බොධිසත්තස්ස සන්තිකං තාපසං ආනෙත්වා බමාපෙසුං. සො ව බොධිසත්තස්ස ගුණෙ ජානිත්වා තස්මිං චිත්තං පසාදෙසි. යං පනස්ස මත්ථකෙ මත්තිකාපිණ්ඩස්ස යපනං, තස්ස ව සත්තධා ඵාලනං කතං, තං මනුස්සානං චිත්තානුරක්ඛණත්ථං. අඤ්ඤථා හි – “ඉමෙ පබ්බජිතා සමානා චිත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති, න පන චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තාපෙත්ති”ති මහාසත්තම්පි තෙන සදිසං කත්වා ගණ්හෙය්‍යං, තදස්ස තෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති. තෙනාහ “අථස්සා”තිආදි.

ලොහකුට්ඨස්සන්ති අයගුළුවස්සං. තදා හි රතනමත්තාති දියඩ්ඪරතනමත්තාතිහි තිබ්බණංසාති අයගුළුමණ්ඩලාති ඉතො විතො ව නිපතන්තා මනුස්සානං සරිරාති බණ්ඩබණ්ඩකාති අකංසු. කලලවස්සන්ති තනුකකද්දමපටලකද්දමං. උපභව්වාති ආසාටෙන්වා. තදෙව මජ්ඣාරඤ්ඤං.

67. අනුච්චිකාරන්ති අනුච්චිකරණං. කාරණෙහි ද්විති අනියානිකසාසනෙ යීතානං අත්තනො සාවකත්තං උපගතෙ පග්ගහනිග්ගහනි දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි චුත්තං.

69. අනුපුබ්බිං කථන්ති (දී. නි. පි. 2.75-76; අ. නි. පි. 3.8.12) අනුපුබ්බියා අනුපුබ්බං කථෙතබ්බකථං, කා පන සා? දානාදිකථා. දානකථා තාව පචුරජනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසාධාරණන්තා සුකරත්තා සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ව ආදිතොව කථිතා . පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහවත්ථුසු නිස්සංඛිතභාවතො සුබෙනෙව සීලාති සමාදියති, තත්ථ ව සුප්පතිට්ඨිතො හොති. සීලෙන දායකපටිග්ගහණවිසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, භොගයසසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ව දානකථානන්තරං සීලකථා කථිතා. තඤ්ච සීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං, ඉමෙහි ව දානසීලමයෙහි පණිතවරියහෙදහින්තෙහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදීසු පණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙය්‍යා භොගභවසම්පත්තියොති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථා. ස්වායං සග්ගො රාගාදිහි උපක්කිලිට්ඨො සබ්බදා අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගො, මග්ගඤ්ච

කපේන්තෙන තදධිගමුපායසන්දස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බග්වාදිනවා අනිච්චා අද්ධවා විපරිණාමධම්මානි කාමානං ආදීනවො. භිනා ගම්මා පොථුප්පනිකා අනරියා අනත්ථසඤ්ඡිතානි තෙසං ඔකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභුතානි තත්ථ සංකිලෙසො. සබ්බෙසො කිලෙසවිප්පමුත්තං නිබ්බානන්ති තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කපේතබ්බොති අයමත්ථො මග්ගන්තිති එත්ථ ඉති-සද්දෙන දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

සුඛානං නිදානන්ති දිට්ඨධම්මිකානං සම්පරායිකානං නිබ්බානසඤ්ඡිතානසද්ධානි සබ්බෙසම්පි සුඛානං කාරණං. යඤ්ථි කිඤ්චි ලොකෙ භොගසුඛං නාම, තං සබ්බං දානනිදානන්ති පාකටො අයමත්ථො. යං පන ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානපටිසංයුත්තං සුඛං, තස්සපි දානං උපනිස්සයපච්චයො භොතියෙව. සම්පත්තිනං මූලන්ති යා ඉමා ලොකෙ පදෙසරජ්ජසිරිස්සරියසත්තරතනසමුප්ප්ලවක්ඛන්තිසම්පදානි එවංපහෙදා මානුසිකා සම්පත්තියො, යා ච වාතුමහාරාජාදිගතා දිබ්බා සම්පත්තියො, යා චා පනඤ්ඤාපි සම්පත්තියො, තාසං සබ්බාසං ඉදං මූලකාරණං. භොගානන්ති භුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “භොගො”න්ති ලද්ධනාමානං මනාපියරූපාදීනං, තන්තිස්සයානං චා උපභොගසුඛානං, පතිට්ඨා නිච්චලාධිට්ඨානතාය. විසමගතස්සානි බ්‍යසනප්පත්තස්ස. තාණන්ති රක්ඛා තතො පරිපාලනතො. ලෙණන්ති බ්‍යසනෙහි පරිපානියමානස්ස ඔලියනපදෙසො. ගතීති ගන්තබ්බට්ඨානං. පරායණන්ති පටිසරණං. අවස්සයොති විනිපතිතුං අදෙන්තො නිස්සයො. ආරම්මණන්ති ඔලුබ්බාරම්මණං.

රතනමයසීභාසනසදිසන්ති සබ්බරතනමයසත්තභිගමභාසීභාසනසදිසං, මහග්ගං හුත්වා සබ්බෙසො විනිපතිතුං අප්පදානතො. මහාපට්ඨසදිසං ගතගතට්ඨානෙ පතිට්ඨාසම්භවතො. යථා දුබ්බලස්ස පුරිසස්ස ආලම්බනරජ්ජු උත්තිට්ඨතො තිට්ඨතො ච උපත්ථම්භො, එවං දානං සත්තානං සම්පත්තිභවෙ උපපත්තියා ධීතියා ච පච්චයො භොතීති ආහ “ආලම්බනට්ඨොන ආලම්බනරජ්ජුසදිස”න්ති. දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොනානි දුග්ගතිදුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොන. සමස්සාසනට්ඨොනානි ලොභමච්ඡරියාදිපටිසත්තපද්දවතො සම්මදෙව අස්සාසනට්ඨොන. භයපරිත්තාණට්ඨොනානි දාලිද්දියභයතො පරිපාලනට්ඨොන. මච්ඡෙරමලාදීහීති මච්ඡෙරලොභදොසඉස්සාමිච්ඡාදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදි විත්තමලෙහි. අනුපලික්ඛට්ඨොනානි අනුපක්ඛිලිට්ඨතාය. තෙසන්ති මච්ඡෙරමලාදීනං. එතෙසං එව දුරාසද්ධොන. අසත්තාසනට්ඨොනානි අසත්තාසනෙහිභාවෙන. යො හි දායකො දානපති, සො සම්පතිහි න කුතොපි සත්තසති, පගෙව ආයතිං. බලවත්තට්ඨොනානි මහාබලවතාය. දායකො හි දානපති සම්පති පක්ඛබ්බලෙන බලවා භොති, ආයතිං පන කායබලාදීහි. අභිමඤ්ඤසම්මතට්ඨොනානි “චුඩ්ඪිකාරණ”න්ති අභිසම්මතභාවෙන. විපත්තිතො සම්පත්තියා නයනං බෙමන්තභූමිසම්පාපනං.

ඉදානි මහාබොධිවරියභාවෙනපි දානගුණං දස්සෙතුං දානං නාමෙතන්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අත්තානං නියායාදෙන්තෙනානි එතෙන දානඵලං සම්මදෙව පස්සන්තා මහාපුරිසා අත්තතො ජීවිතම්පි පරිච්චජන්ති, තස්මා කො නාම විඤ්ඤාජාතිකො බාහිරෙ වත්ථුම්භි සඬිගං කරොයානි ඔවාදං දෙති. ඉදානි යා ලොකියා ලොකුත්තරා ච උක්කංසගතා සම්පත්තියො, තා සබ්බා දානතොයෙව පවත්තන්තිති දස්සෙන්තො “දානඤ්ඡි”තිආදිමාහ. තත්ථ සක්කමාරබ්‍රහ්මසම්පත්තියො අත්තහිතාය එව, වක්ඛවත්තිසම්පත්ති පන අත්තහිතාය ච පරහිතාය වානි දස්සෙතුං සා තාසං පරතො වුත්තා. එතා ලොකියා, ඉමා පන ලොකුත්තරානි දස්සෙතුං “සාවකපාරම්ඤාණ”න්තිආදි වුත්තං. තාසුපි උක්කට්ඨුක්කට්ඨතරුක්කට්ඨතමමෙව දස්සෙතුං කමෙන ඤාණත්තයං වුත්තං. තෙසං පන දානස්ස පච්චයභාවො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. එතෙනෙව තස්ස බ්‍රහ්මසම්පත්තියාපි පච්චයභාවො දීපිතොති වෙදිතබ්බො.

දානඤ්ච නාම හිතජ්ඣාසයෙන, පුජාවසෙන චා අත්තතො සත්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනං, තස්මා දායකො පුරිසපුග්ගලො පරෙසං සත්තකං හරිස්සතිති අට්ඨානමෙතන්ති ආහ – “දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති”ති. සීලාලඬිකාරසදිසො අලඬිකාරො තත්ථි සොභාවිසෙසාවහන්තා සීලස්ස. සීලපුප්ඵසදිසං පුප්ඵං තත්ථිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො තත්ථිති එත්ථ “චන්දනං තගරං වාපි”තිආදිකා (ධ. ප. 55; මි. ප. 4.1.1) ගාථා – “ගන්ධො ඉසීනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ජාතකගාථායො ච ආහරිත්වා වත්තබ්බා, සීලඤ්චි සත්තානං ආහරණඤ්චෙව අලඬිකාරො ච ගන්ධවිලෙපනඤ්ච දස්සනීයභාවාවහඤ්ච. තෙනාහ “සීලාලඬිකාරෙන හී”තිආදි.

අයං සග්ගො ලබ්භතීති ඉදං මජ්ඣිමෙහි ඡන්දාදිහි සමාදානසීලං සන්ධායාහ. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා –

“හිනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75; 2.22.429; දී. නි. පි. 2.75-76);

ඉට්ඨොති සුබ්බො. කන්තොති කමතියො. මනාපොති මනවඬිඪනකො. තං පන තස්ස ඉට්ඨාදිභාවං දස්සෙතුං “නිච්චමෙත්ථ කීළා”තිආදි වුත්තං.

දොසොති අනිච්චතාදිනා අප්පස්සාදාදිනා ච දුස්සිතභාවො, යතො තෙ විඤ්ඤානං විත්තං නාරාධෙන්ති . අථ වා ආදීනං වානි පවත්තෙතිති ආදීනවො, පරමකපණතා. තථා ච කාමා යථාභූතං පච්චවෙක්ඛන්තානං පච්චුපතිට්ඨන්ති.

ලාමකභාවොති අසෙට්ඨෙහි සෙවිතබ්බො, සෙට්ඨෙහි න සෙවිතබ්බො නිහිනභාවො. සංකිලිස්සනන්ති විබාධකතා උපතාපතා ව.

නෙක්බම්මෙ ආනිසංසන්ති එත්ථ යත්තකා කාමෙසු ආදීනවා, තප්පට්ඨපක්ඛනො තත්තකා නෙක්බම්මෙ ආනිසංසා. අපිව – “නෙක්බම්මං නාමෙතං අසම්බාධං අසංකිලිට්ඨං නික්ඛන්තං කාමෙහි, නික්ඛන්තං කාමසඤ්ඤාය, නික්ඛන්තං කාමවිතක්කෙහි, නික්ඛන්තං කාමපරිලාභෙහි, නික්ඛන්තං බ්‍යාපාදසඤ්ඤායා” තිආදීනා (සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.26; දී. නි. ටී. 2.75-76) නයෙන නෙක්බම්මෙ ආනිසංසෙ පකාසෙසි, පබ්බජ්ජාය ඤානාදිසු ව ගුණෙ විභාවෙසි වණ්ණෙසි. කල්ලවිත්තන්ති හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාද්‍රිපගමනෙන කම්මක්ඛම්චිත්තං. අට්ඨකථායං පන යස්මා අස්සද්ධියාදයො චිත්තස්ස රොගභූතා, තදා තෙ විගතා, තස්මා ආහ “අරොගචිත්ත”න්ති. දිට්ඨිමානාදිකිලෙසවිගමෙන මුදුවිත්තං. කාමච්ඡන්දාවිගමෙන විනිවරණචිත්තං. සම්මාපටිපත්තියං උළාරපිනිපාමොජ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තං. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තං. යදා භගවා අඤ්ඤාසීති සම්බන්ධො. අථ වා කල්ලවිත්තන්ති කාමච්ඡන්දාවිගමෙන අරොගචිත්තං. මුදුවිත්තන්ති බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකට්ඨචිත්තං. විනිවරණචිත්තන්ති උද්ධව්වකුක්කුච්චවිගමෙන වික්ඛෙපස්ස විගතත්තා තෙන අපිහිතචිත්තං. උදග්ගචිත්තන්ති ටීනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහිතවසෙන අලීනචිත්තං. පසන්නචිත්තන්ති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියං අධිමුත්තචිත්තන්ති එවමෙත්ථ සෙසපදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සෙය්‍යථාපීතිආදීනා උපමාවසෙන උපාලිස්ස සංකිලෙසජ්ජහානං අරියමග්ගනිප්ථාදනඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාළකන්ති විගතකාළකං. සම්මදෙවති සුට්ඨු එව. රජනන්ති නිලපිතාදිරඬගජානං. පටිග්ගණ්ණෙය්‍යාති ගණ්ණෙය්‍යා පහස්සරං භවෙය්‍යා. තස්මිංයෙව ආසනෙනි තිස්සං එව නිසජ්ජායං. එතෙනස්ස ලහුවිපස්සකතා තික්ඛපඤ්ඤානා සුඛපටිපදාඛිප්පාහිඤ්ඤානා ව දස්සිතා හොති. විරජන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං විගමෙන විරජං. අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමලාපගමෙන චිතමලං. තිණ්ණං මග්ගානන්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගානං. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනන්ති කස්මා චුත්තං? නනු මග්ගඤ්ඤාණං අසඬ්ඛතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තං හී” තිආදි. තත්ථ පටිච්ඡික්කන්ති අසම්මොහපටිවෙධවසෙන පටිච්ඡික්කන්තං. තෙනාහ “කිච්චවසෙනා” ති.

තත්‍රිදං උපමාසංසන්දනං – වත්ථං විය චිත්තං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය චිත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනසීලා විය අනුපුබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙ තෙමෙත්ථා උභයගොමයජාරිකාහරෙහි කාළකපදෙසෙ සම්මද්දිත්ථා වත්ථස්ස ධොවනපයොගො විය සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්ථා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිථිලෙ කත්ථා සුතාදිවිධිනා චිත්තස්ස සොධනෙ විරියාරම්භො. තෙන පයොගෙන වත්ථෙ කාළකාපගමො විය විරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රඬගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස වත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස චිත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදපනන්ති.

දිට්ඨධම්මොති වත්ථා දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තන්තිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො” ති චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තීතො අඤ්ඤාපි විජ්ජන්ති තතො විසෙසනත්ථං “විදිතධම්මො” ති චුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසනාපි හොතිති නිප්පදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාල්භධම්මො” ති චුත්තං. තෙනස්ස සච්චාහිසම්බොධංයෙව දීපෙති. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ඤි එකාහිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිප්පදෙසෙන වතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඕගාහන්තං නාම හොති. තෙනාහ – “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො” ති. තිණ්ණො විචිකිච්ඡාති සප්පටිභයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණො විචිකිච්ඡා තිණ්ණවිචිකිච්ඡා. විගතකථංකථොති පවත්තිආදිසු “එවං නු බො, කිං නු බො” ති එවං පවත්තිකා විගතා සමුවච්ඡන්තා කථංකථා. සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහිනත්තා තප්පට්ඨපක්ඛෙසු සීලාදිගුණෙසු සුප්පතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො. අත්තනා එව පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා න තස්ස පරො පච්චෙතබ්බො අත්ථිති අපරජ්ජච්චයො.

71. පණ්ඩිතොති පඤ්ඤවා.

72. තෙන හි සම්මාති දොචාරිකෙන සද්ධිං සල්ලපතියෙව, “එත්ථෙවා” ති තෙන චුත්තවචනං සුත්ථාපි තස්ස අත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්තො. කස්මා? පරිදෙවනාය. තෙනාහ “බලවසොකෙන අභිභූතො” ති.

73. තෙනෙවාති යෙන උත්තරාසඬ්භගෙන ආසනං සම්මජ්ජති, තෙනෙව උදරෙ පරික්ඛිපන්තො “මාහං සත්ථාරං මම සරිරෙන චුසි”න්ති අන්තරං කරොන්තො උත්තරාසඬ්භගෙන තං උදරෙ පරික්ඛිපන්තො පරිග්ගහෙත්ථා. “දත්තපඤ්ඤත්ත”න්තිආදිසු (දී. නි. 1.171) විය දත්ත-සද්දො එත්ථ බාලපරියායොති ආහ “ජළොසි ජාතො” ති. උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤාභාවෙනාති පුබ්බෙ අත්තතො උපට්ඨාකස්ස ඉදාති අනුපට්ඨාකභාවෙන.

75. අවිඤ්ඤාණකං දාරුසාබාදිමයං. බහලබහලං පිතාවලෙපනං රඬගජාතන්ති අතිවිය බහලං පිතවණ්ණමඤ්ඤිට්ඨාආදිඅවලෙපනරජනං. සට්ඨෙත්ථා උප්පාදිතච්ඡවිං, යා රඬගං පිවති. නිල්ලොමතන්ති පුනප්පුනං

අනුලම්පනෙන්. බණ්ඩබණ්ඩිකන්ති බණ්ඩබණ්ඩිකභාවං. රචිතක්කමො රජනියො. තෙනාහ “රාගමත්තං ජනෙති”ති. අනුයොගන්ති වොදනං. විමංසන්ති විචාරණං. පුසෙ කොට්ටෙන්වා තණ්ඩුලපරියෙසනං විය කදලියං සාරපරියෙසනං විය ව නිගණ්ඨවාදෙ සාරවිමංසනං. තතො එව ව තං විමංසන්තො රිත්තකො තුව්ඡකොව භොතිති. සබ්බමිපි බුද්ධවචනං චතුසච්චවිතිමුත්තං නත්ථි, තඤ්ච විමංසියමානං විඤ්ඤානං පිනිසොමනස්සමෙව ජනෙති, අතප්පකඤ්ච අසෙවනාභාවෙනාති ආහ “චතුසච්චකථා හී”තිආදි. යථා යථාති යදි බන්ධමුඛෙන යදි ධාතායනනාදියු අඤ්ඤතරමුඛෙන බුද්ධවචනං ඔගාහිස්සති, තථා තථා ගම්භීරඤ්ඤාණානංයෙව ගොචරභාවතො ගම්භීරමෙව භොති. යො වෙන්ට පණ්ඩිතො නිපුණො කතපරප්පවාදො පණ්ඩාය සබ්බථාමෙන වොදනං ආරම්භති තස්ස වොදනා කෙසග්ගමත්තමිපි වාලෙතුං න සක්කොති. පුන සුවිරමිපි කාලං විචාරෙන්තෙසුපි විමද්දක්කමතො, එවං තථාගතවාදො ස්වාධ්‍යාතභාවතොති ආහ “අනුයොගක්කමො විමප්පනක්කමො වා”ති.

76. විසයපරිඤ්ඤාණෙන දහති පටිපක්කෙ සොධෙතිති ධීරො, ස්වායමස්ස ධීරභාවො සබ්බසො සම්මොහවිද්ධංසනතායාති ආහ – “යා පඤ්ඤා...පෙ.... තෙන සමන්තාගතස්සා”ති. පහින්තබ්බිලස්සාති සමුවිජින්තසබ්බවෙනොබ්බිලස්ස, කිලෙසමච්චුමාරව්ඡයෙනෙව අභිසංඛාරබන්ධමාරා ජිතාව භොන්තිති තෙසං ද්වින්තං ඉධ අග්ගහණං. ඊස-සද්දො දුක්ඛපරියායොති ආහ “නිද්දුක්කමස්සා”ති. තත්ථ සඋපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා කිලෙසෙන නිද්දුක්කතා, අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා විපාකදුක්කතා නිද්දුක්කතා. රජ්ජනදුස්සනමුය්හනාදිවසෙන විවිධං ඊසනතො විසං, විසමෙව වෙසං, රාගාදීති ආහ – “වෙසන්තරස්සාති රාගාදිවිසං තරිත්වා විතරිත්වා ධීතස්සා”ති.

තුසිතස්සාති කරුණායනවසෙන තුසියා ඉතස්ස සංවත්තස්ස. එවං සති “මුදිතස්සා”ති ඉදං පුනරුත්තමෙව භොති. මනුජස්සාති පයමාය ජාතියා භගවා මනුස්සජාතියො හුත්වා චුත්තානං චක්කමානානඤ්ච වසෙන සදෙවකං අභිභවිත්වා ධීතො අච්ඡරියො භගවාති දස්සෙති. සදෙවකං ලොකං සංසාරතො නිබ්බානසුඛං නරති නෙති පාපෙතිති නරො, නායකොති අත්ථො, තස්ස නරස්ස, තෙනාහ “පුනරුත්ත”න්ති. “මනුජස්සා”ති චත්වා “නරස්සා”ති පුනරුත්තං පදං. අත්ථවසෙන අඤ්ඤථා වුවචමානෙ එකෙකගාථාය දසගුණා නප්පභොන්ති, න පුරෙන්තිති අත්ථො.

විනෙතිති විනයො, විනයො එව වෙනෙයිකොති ආහ “සත්තානං විනයකස්සා”ති. විඤ්ඤානං රුචිං රාති, ඊරෙතිති වා රුචිරො, ස්වායමස්ස රුචිරභාවො කුසලතායාති ආහ “සුවිධම්මස්සා”ති. පහාසකස්සාති ඤාණාලොකෙන පහස්සරභාවකරස්ස. නිස්සංඛිගස්සාති අට්ඨසුපි පරිසාසු, සදෙවෙ වා සබ්බස්මිං ලොකෙ අග්ගණ්ඨාපනපරිච්චාගෙන නිස්සංඛස්ස. ගම්භීරගුණස්සාති පරෙසං ඤාණෙන අප්පතිට්ඨභාවා ගම්භීරගුණස්ස. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, හික්කවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”තිආදි (දී. නි. 1.28). අරියාය වා තුණ්හිභාවෙන මොනප්පත්තස්ස. ධම්මෙ ධීතස්සාති ධම්මකායෙ සුප්පතිට්ඨිතස්ස. සංචුත්තස්සාති අරක්ඛියකායසමාචාරාදිතාය සංචුත්තසභාවස්ස.

ආගුං න කරොතිතිආදිහි චතුහි කාරණෙහි, පත්තසෙනාසනස්සාති විචිත්තසෙනාසනස්ස. පටිමන්තනපඤ්ඤායාති සබ්බපරප්පවාදානං විපරාවත්තමන්තනපඤ්ඤාය. මොනං වුවචති ඤාණං සබ්බතො කිලෙසානං නිධුනනතො.

ඉසිසත්තමස්සාති සබ්බඉසිසු පෙට්ඨස්ස සාධුත්තමස්ස. සෙට්ඨප්පත්තස්සාති සෙට්ඨං උත්තමං සම්මාසම්බොධිං පත්තස්ස. අක්කරාදීනීති අක්කරපදබ්‍යඤ්ජනාකාර-නිරුත්තීනිද්දෙස-සංකාසනපකාසන-විචරණ- විභජනුත්තානිකරණානීති බ්‍යඤ්ජනත්ථපදානි. සමොධානෙන්වා විනයාප්ඤ්ඤාසානුරූපං පකාසනතො කථනතො පදකස්ස. පුරි-සද්දො “පුබ්බෙ”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ – “පුරිත්දදස්සාති සබ්බපයමං ධම්මදානදායකස්සා”ති. භගවා අසග්ගං සහිතුං සමත්ථොති ආහ “සමත්ථස්සා”ති. තෙනාහ – “තථාගතං බුද්ධමසග්ගසාහිත”න්ති (ඉතිවු. 38). තෙ පත්තස්සාති තෙ ගුණෙ අනවසෙසතො පත්තස්ස. විත්ථාරෙන්වා සංකිලෙසවොදානධම්මං බ්‍යාකරොතිති බ්‍යාකරණො, බ්‍යාකරණො එව වෙය්‍යාකරණො. තන්තිපදන්ති තන්තිං ආරොපෙන්වා ය්පිතං පදං.

තණ්හාබන්ධනෙන සබ්බෙන වා කිලෙසබන්ධනෙන අබද්ධස්ස. මහාපඤ්ඤායාති මහානුභාවාය පඤ්ඤාය, මහාවිසයාය වා පඤ්ඤාය. සබ්බා හි භගවතො පඤ්ඤා මහානුභාවා, යථාසකං විසයෙ මහාවිසයා ව එකාදිවසෙන අනවසෙසතො මහාවිසයා නාම සබ්බඤ්ඤතාව. ආනුභාවදස්සනට්ඨෙතාති අච්ඡරියාවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යස්ස අත්තතො ආනුභාවස්ස ලොකස්ස දස්සනට්ඨෙත . යක්කස්සාති වා ලොකෙන පුජනියස්ස . අයං උපාසකො බුද්ධජුත්තරා විය උපාසිකා සෙබ්බපටිසම්භිදාප්පත්තොති ආහ “සොතාපත්තිමග්ගෙනෙව පටිසම්භිදා ආගතා”ති. කිලෙසප්පහානවණ්ණං කට්ඨෙන්තොති කිලෙසප්පහානං විසයං නිමිත්තං කත්වා වණ්ණං කට්ඨෙන්තො.

77. සම්පිණ්ඩිතාති සන්තිචිතා, ගන්ථිතාති අත්ථො. ඉමෙ සත්තාති යං යදෙව පරිබ්භමන්තා සත්තා. අත්තතොව විත්තයන්තිති අචිත්තණ්හතාය සකංයෙව පයොජනං විත්තෙන්ති. තථා හි මතෙ ඤාතකෙ අනුසොචන්තාපි තෙහි සාධෙතබ්බස්ස අත්තතො පයොජනස්සෙව වසෙන අනුසොචන්ති. උණ්හං අහොසීති බලවතා විත්තස්ස සන්තාපෙන සන්තත්තං අබ්භන්තරං හදයට්ඨානං බදිරඬිගාරසන්තාපිතං විය උණ්හං අහොසී. තෙනාහ “ලොහිතං විලිසිත්ථා”ති. පත්තමත්තන්ති එකපත්තපුරමත්තං. අභිසමයසාධිකාය චතුසච්චදෙසනාය සබ්බෙපෙනෙව දෙසිතත්තා ආහ – ‘උග්ගපිතඤ්ඤපුග්ගලස්ස වසෙන ධම්මදෙසනා පරිනිට්ඨිතා’ති.

7. කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා

78. කොලියෙසුති බහුවචනවසෙනායං පාළි ආගතා. එවංනාමකෙ ජනපදෙති අත්ථවචනං කස්මා වුත්තන්ති ආහ “සො හී” තිආදි. න නියමිතොති “අසුකම්භි නාම විහාරො” ති න නියමෙත්වා වුත්තො. සෙනාසනෙයෙවාති ආවාසෙයෙව, න රුක්ඛමූලාදිකෙ. වෙසකිරියා සාසග්ගහණාදිනා සමාදානබ්බට්ඨොන ගොවනං, තස්මිං නියුත්තො ගොවතිකො. තෙනාහ “සමාදින්නගොවතො” ති. යං සත්ථායාහු වෙදවෙදිනො – “ගච්ඡං භක්ඛෙති, තිට්ඨං මුත්තෙති, උපාහා උදකං ධූපෙති, තිණානි ඡිත්ඳති” තිආදි. අයං අවෙලොති අවෙලකපබ්බජ්ජාවසෙන අවෙලො, පුරිමො පන ගොවතිකො කුක්කුරවතිකොති එත්ථ වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වත්තබ්බො. පලිකුණ්ඨිත්වාති උභො භත්ථෙ උභො පාදෙ ව සමිඤ්ජිත්වා. “උක්කුටිකො හුත්වා” තිපි වදන්ති. ගමනං නිප්ඵල්ලං ගතිති ආහ – “කා ගතීති කා නිප්ඵන්ති” ති. නිප්ඵන්තිපරියොසානා හි විපාකධම්මප්පවත්ති. කතුපචිතකම්මවසෙන අභිසම්පරෙති එත්ථාති අභිසම්පරායො, පරලොකො. තත්ථස්ස ව නිප්ඵන්තිං පුච්ඡන්ති ආහ – “අභිසම්පරායම්භි කත්ථ නිබ්බන්ති” ති. කුක්කුරවතසමාදානන්ති කුක්කුරභාවසමාදානං, “අජ්ජ පට්ඨාය අහං කුක්කුරො” ති කුක්කුරභාවාධිට්ඨානං.

79. පරිපුණ්ණන්ති යත්තකා කුක්කුරවිකාරා, තෙහි පරිපුණ්ණං. තෙනාහ “අනුන” න්ති. අබ්බොකිණ්ණන්ති තෙහි අවොම්ඝ්ඝං. කුක්කුරාචාරන්ති කුක්කුරානං ගමනාකාරොතිආදිආචාරෙන කුක්කුරභාවාධිට්ඨානවත්තමාහ. තථා තථා ආකප්පෙතබ්බතො ආකප්පො, පවත්තිආකාරො. සො පනෙත්ථ ගමනාදිකොති ආහ “කුක්කුරානං ගමනාකාරො” තිආදි. ආචාරෙනාති කුක්කුරසීලාචාරෙන. වතසමාදානෙනාති කුක්කුරවතාධිට්ඨානෙන. කුක්කුරවරියාදියෙව දුක්කරතපවරණං. තෙන ගතිවිපරියොසාකාරෙන පවත්තා ලද්ධි. අස්ස කුක්කුරවතිකස්ස අඤ්ඤා ගති නත්ථීති ඉතරගතිං පටික්ඛිපති, ඉතරාසං පන සම්භවො එව නත්ථීති. නිප්ඵල්ලානන්ති වතසීලාදිනං සංගොපනවසෙන සිජ්ඣමානං. යථා සකම්මකධාතුසද්දා අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකා හොන්ති “විබුද්ධො පුරිසො විබුද්ධො කමලසණ්ඨො” ති, එවං අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකාපි සකම්මකා හොන්තිති දස්සෙත්තො “න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි” තිආදිමාහ. අනුත්ථුනසද්දො ව සකම්මකවසෙන පසුජ්ජති “පුරාණානි අනුත්ථුන” න්තිආදිසු. අයඤ්ඤෙත්ථ පයොගොති ඉමිනා ගාථායඤ්ච අනුත්ථුනනරොදනං අධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙති.

80. වුත්තනෙයෙවොති ඉමිනා ගොවතන්ති ගොවතසමාදානං. ගොසීලන්ති ගවාචාරං. ගොවිත්තන්ති “අජ්ජ පට්ඨාය ගොහි කාතබ්බං කරිස්සාමි” ති උප්පන්නවත්තන්ති ඉමමත්ථං අතිදිසති. ග්වාකප්පෙ පන වත්තබ්බං අවසිට්ඨං “කුක්කුරාකප්පෙ වුත්තසදිසමෙවා” ති ඉමිනා ව අතිදිට්ඨං, විසිට්ඨඤ්ච යථා පන තත්ථාතිආදිනා වුත්තමෙව. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං කුක්කුරවතාදිසු වුත්තනෙයමෙව.

81. එකච්චකම්මකිරියාවසෙනාති එකච්චස්ස අකුසලකම්මස්ස කුසලකම්මස්ස කරණප්පසඬ්ගෙන. ඉමෙසන්ති ගොවතිකකුක්කුරවතිකානං. කිරියාති ගොවතභාවනාදිවසෙන පවත්තා කිරියා. පාකටා භවිස්සන්ති “ඉමස්මිං කම්මවතුක්කෙ ඉදං නාම කම්මං භජති” ති පාකටා භවිස්සති.

කාළකන්ති (අ. නි. ටී. 2.4.232) මලිනං, චිත්තස්ස අපභස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ කම්මපථසම්පන්නමෙව අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “දසඅකුසලකම්මපථ” න්ති. කණ්ණන්ති කණ්ණාභිජාතිහෙතුතො වා කණ්ණං. තෙනාහ “කණ්ණවිපාක” න්ති. අපායුපපත්ති මනුස්සෙසු ව දොභග්ගියං කණ්ණවිපාකො, යථා තමභාවො වුත්තො, එකත්තනිද්දෙසෙන පන “අපායෙ නිබ්බන්තනතො” ති වුත්තං, නිබ්බන්තාපනතොති අත්ථො. සුක්කන්ති ඔදානං, චිත්තස්ස පභස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො, සුක්කාභිජාතිහෙතුතො වා සුක්කං. තෙනාහ “සුක්කවිපාක” න්ති. සග්ගුපපත්ති මනුස්සලොකෙ සොභග්ගියඤ්ච සුක්කවිපාකො, යථා ව ජොතිභාවො වුත්තො, එකත්තනිද්දෙසෙන පන “සග්ගෙ නිබ්බන්තනතො” ති වුත්තං, නිබ්බන්තාපනතොති අත්ථො, වොම්ඝ්ඝකකම්මන්ති කාලෙන කණ්ණං, කාලෙන සුක්කන්ති එවං මිස්සකවසෙන කතකම්මං. “සුබදුක්ඛවිපාක” න්ති වත්ථා සුබදුක්ඛානං පවත්තිආකාරං දස්සෙතුං “මිස්සකකම්මඤ්ඤි” තිආදි වුත්තං. කම්මස්ස කණ්ණසුක්කසමඤ්ඤා කණ්ණසුක්කාභිජාතිහෙතුතායාති, අපච්චයගාමිතාය තදුභයවිනිමුත්තස්ස කම්මක්ඛයකරකම්මස්ස ඉධ සුක්කපරියායොපි න ඉච්ඡිතොති ආහ – “උභය... පෙ.... අසුක්කන්ති වුත්ත” න්ති. තත්ථ උභයවිපාකස්සාති යථාධිගතස්ස විපාකස්ස. සම්පත්තිභවපරියාපන්තො හි විපාකො ඉධ “සුක්කවිපාකො” ති අධිජ්ජෙතො, න අච්චන්තපරිසුද්ධො.

සදුක්ඛන්ති අත්තනා උප්පාදෙතබ්බෙන දුක්ඛෙන සදුක්ඛං, දුක්ඛසංවත්තනිකන්ති අත්ථො. “ඉමස්මිං සුත්තෙ වෙතනා ධුරං, උපාලිසුත්තෙ (ම. නි. 2.56) කම්ම” න්ති හෙට්ඨා වුත්තම්පි අත්ථං ඉධ සාධයති විජානනත්ථං. අභිසම්බරිත්වාති ආයුහිත්වා. තං පන පච්චයසමවායසිද්ධිතො සංකඩ්ඪනං පිණ්ඩනං විය හොතිති ආහ – “සඩ්ඪකඩ්ඪිත්වා, පිණ්ඩං කත්වාති අත්ථො” ති, සදුක්ඛං ලොකන්ති අපායලොකමාහ. විපාකඵස්සාති ඵස්සසීසෙන තත්ථ විපාකපවත්තමාහ. භූතකම්මතොති නිබ්බන්තකම්මතො අත්තනා කතුපචිතකම්මතො. යථාභූතන්ති යාදිසං. කම්මසභාගවසෙනාති කම්මසරික්ඛකවසෙන. උපපත්ති හොතිති අපදාදිහෙදා උපපත්ති. කම්මෙන විය වුත්තාති යං කරොති, තෙන උපපජ්ජන්ති එකකම්මෙනෙව ජායමානා විය වුත්තා අපදාදිහෙදා. උපපත්ති ව නාම විපාකෙන හොති

විපාකෙ සම්භවන්නෙ එකංසෙන තෙ උපපත්තිවිසෙසා සම්භවන්ති. යදි එවං කස්මා “තෙන උපපජ්ජති”ති උපපත්තිකම්මභෙතුකා වුත්තාති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. යෙන කම්මවිපාකෙන නිබ්බන්තොති යෙන කම්මවිපාකෙන විපච්චමානෙන අයං සත්තො නිබ්බන්තොති වුවිච්චි. තංකම්මවිපාකඵස්සාති තස්ස තස්ස කම්මස්ස විපාකභූතා ඵස්සා. කම්මෙන දාතබ්බං දායං තබ්බිපාකං ආදියන්තිති කම්මදායාදා, ඵස්සා. කම්මස්ස දායජ්ජනා කම්මඵලස්ස දායජ්ජං, තස්මා වුත්තං “කම්මදායජ්ජා”ති. තෙනාහ “කම්මමෙව නෙසං දායජ්ජං සන්තක”න්ති.

තිස්සො ව භෙට්ඨිමජ්ඣානවෙතනාති ඉදං අබ්‍යාබජ්ඣවෙදනං වෙදියනඵකන්තසුඛජ්ජත්තියා භෙතුභාවසාධනං. යදි එවං යථාවුත්තා ඝාතවෙතනා තාව භොතු ඵකන්තසුඛජ්ජත්තිභෙතුභාවතො. කාමාවචරා කින්නීති කාමාවචරා පන කුසලවෙතනා තංසභාවාභාවතො කින්නී කෙන පකාරෙන අබ්‍යාබජ්ඣමනොසඬ්ඛාරො නාම ජාතොති වොදෙති, ඉතරො පන න සබ්බා කාමාවචරකුසලවෙතනා තථා ගහිතා, අථ බො ඵකච්චා ඝාතවෙතනානුකූලාති දස්සෙන්නො “කසිණසජ්ජනකාලෙ කසිණාසෙවනකාලෙ ලබ්භන්ති”ති ආහ. තත්ථ කසිණාසෙවනවෙතනා ගහෙතබ්බා, සා උපචාරජ්ඣානස්ස සාධිකා. තෙන කාමාවචරවෙතනා පඨමජ්ඣානවෙතනාය සට්ඨාති කසිණසජ්ජනවෙතනාපි කදාචි තාදිසා භොතීති ගහිතා. පරිකම්මාදිවසෙන හි පවත්තා භාවනාමයා කාමාවචරකුසලවෙතනා පඨමජ්ඣානස්ස ආසන්නතාය වුත්තා. චතුත්ථජ්ඣානවෙතනා තතියජ්ඣානවෙතනාය සට්ඨාති ඉදං ඵකන්තකායඵකන්තසඤ්ඤිසත්තාවාසවතාය තංසරික්ඛකා උපෙක්ඛාපි ඊදිසෙසු යානෙසු සුඛසරික්ඛතා, එවං සන්තසභාවතා ඤාණසහිතතා ව. කෙච් පන චතුත්ථජ්ඣානවෙතනානුගුණාති නිදස්සෙන්නා කසිණසජ්ජනකාලෙ කසිණජ්ඣානකාලෙ කසිණාසෙවනකාලෙ ලබ්භන්ති තතියජ්ඣානවෙතනාය ආසන්නසට්ඨතා වුත්තාති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, වුත්තනෙයෙනෙව තාසං සට්ඨතා වෙදිතබ්බා. උභයමිස්සකවසෙනාති උභයෙසං කුසලාකුසලසඬ්ඛාරානං සුඛදුක්ඛානඤ්ච මිස්සකභාවවසෙන. වෙමානිකපෙතානන්ති ඉදං බාහුල්ලතො වුත්තං, ඉතරෙසමිපි විනිපාතිකානං කාලෙත දුක්ඛං භොතියෙව.

තස්ස පභානායාති තස්ස යථාවුත්තස්ස කම්මස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනාය. යා වෙතනාති යා අපවයගාමිනිවෙතනා. කම්මං පත්ථාති සුඛකම්මන්ති වුවිච්චමානෙ මග්ගවෙතනාය අඤ්ඤො පණ්ඩරතරො ධම්මො නාම නත්ථි අච්චන්තපාරිසුද්ධිභාවතො. අකණ්භා අසුක්කාති ආගතාති එත්ථ සුක්කභාවපටික්ඛෙපකාරණං භෙට්ඨා වුත්තනායමෙව. තෙනාහ “ඉදං පන කම්මචතුක්කං පත්ථා”තිආදි.

82. අනියානිකපක්ඛෙති අවෙළකපබ්බජ්ජාය කුක්කුරවතෙ ව. යොගෙති ඤායධම්මපටිපත්තියන්ති අත්ථො. යොනෙනාති යො තිත්ථියපරිවාසො තෙන භගවතා පඤ්ඤත්තො. යං තිත්ථියපරිවාසං සමාදිශිත්ථාති අයමෙත්ථ යොජනා. සංසිත්ථා සුවණ්ණං විය නිසංසොජ්ජලෙ. කොට්ටෙන්ථා හත්ථෙන විය කුලාලභාජනං.

වූපකට්ඨොති විචිත්තො ඵකීභූතො. පෙසිතත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතත්තො. කාමං තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං...පෙ.... විභාසීති ඉමිනාව අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා නිට්ඨාපිතා භොති, ආයස්මිතො පන සෙනියස්ස පටිපත්තිකිත්තනපරමෙතං උජුකං ආපන්නඅරහත්තභාවදීපනං, යදිදං “අඤ්ඤතරො බො පනා”තිආදිවචනන්ති ආහ “අරහත්තනිකුටෙනෙවා”ති. අරහත්තාධිගමොයෙව තස්ස තෙසං අබ්භන්තරතා. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤොයාමෙව.

කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

83. ජාතියා අසමානො නිහිනාවරියො පරදන්තුපජීවිකාය මාතුයා කුච්ඡියං ජාතො පාදසිකපුත්තො. නින්දාවසෙන වදති එතෙනාති වාදො අගුණොති ආහ – “වාදං ආරොපෙහීති දොසං ආරොපෙහී”ති. නිබ්බන්තවසෙන නිරයං අරහති, නිරයසංවත්තනියෙන වා කම්මෙන නිරයෙ නියුත්තො තෙරයිකො. ආපායිකොති එත්ථාපි එසෙව නයො. අවිච්ඡිති උප්පජ්ජිත්ථා තත්ථ ආයුකප්පසඤ්ඤිතං අන්තරකප්පං නිට්ඨන්ති කප්පට්ඨො. නිරයුපපත්තිපරිහරණවසෙන තිකිච්ඡිතුං සක්කුණෙයොහාති තෙකිච්ඡො, න තෙකිච්ඡො අතෙකිච්ඡො. ද්වෙ අන්තෙ මොචෙන්ථාති ඵරුසං වා අප්පියං වා කප්පෙයාති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ මුඤ්චිත්ථා තෙ අනාමසිත්ථා පුච්ඡිතං අත්ථං තතො බහි කරොන්නො උග්ගිලති නාම. තං පන එවං කාතුං න සක්කොතිති ආහ – “උග්ගිලිතුං බහි නිහරිතුං න සක්ඛිති”ති. එවමෙවායං පුච්ඡා න ගහෙතබ්බා, අයමෙත්ථ දොසොති තං අපුච්ඡං කරොන්නො අපනයන්නො ඔගිලති නාම, තථා පන අසක්කොන්නො පතිට්ඨාපෙන්නො න ඔගිලති නාම, භගවා පන තමත්ථං ඔකාසමිපි අකරොන්නො උභයථාපි අසක්ඛිති වෙදිතබ්බො. කථං? භගවා හි “න ඛිවෙන්ථ රාජකුමාර එකංසෙනා”ති වදන්තො නිගණ්ඨස්ස අධිප්පායං විපරිවත්තෙති, උභො අන්තෙ මොචෙන්ථා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, එවං තාව උග්ගිලිතුං අසක්ඛි. “න තත්‍ර රාජකුමාර එකංසෙනා”ති වදන්තො එව ව “නායං පුච්ඡා එවං අවිභාගෙන පුච්ඡිතබ්බා, විහජිත්ථා පන පුච්ඡිතබ්බා”ති පුච්ඡාය දොසං දීපෙන්නො තං භාරෙන්නො ඔගිලිතුමිපි සක්ඛිතිති.

උටියානු න සක්බිස්සති චිත්තස්ස අඤ්ඤා පවත්නියා. අභයො ද්වෙ මග්ගෙ කතපරිවයො ඡෙකො නිපුණො වාදසීලො ව හුත්වා විවරති. තෙනාහ – “සො වාදප්ඤ්ඤාසයාය තස්ස චචනං සම්පට්ඨන්තො ‘එවං, භන්තෙ’ති ආහා”ති.

85. එවරුපන්ති යා පරෙසං අප්පියා අමනාසා දුරුත්තවාවා, එවරුපා වාවා, න පන ඵරුසවාවා. ඵරුසවාවාය හි සෙතුසාතො තථාගතානං. චෙත්තාඵරුසතාය හි ඵරුසවාවා ඉච්ඡිතා, න පරෙසං අප්පියනාමත්තෙන. නටියා නිගණ්ඨා ඔගිලිකාදිසම්මතස්ස පඤ්ඤාස්ස ඵකචචනො විද්ධංසිතත්තා.

86. දාරකස්ස අඬකෙ නිසිදනස්ස කාරණං දස්සෙතුං “ලෙසවාදිනො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ලෙසවාදිනොති ඡලවාදිනො, වාදමග්ගෙ වා අපරිපුණ්ණතාය ලෙසමත්තෙනෙව වාදසීලා. ඔසටසඬගාමොති අනෙකවාරං පරවාදමද්දනවසෙන ඔතිණ්ණවාදසඬගාමො. විජ්ඣිත්වාති නබෙන විජ්ඣිත්වා. ඉමමෙවාති ය්වායං දාරකො අත්තනො වාදභග්ගපරිහරණත්ථං ඉමිනා අඬකෙ නිසිදාපිනො, ඉමමෙව අස්ස දාරකං උපමං නිස්සයං කත්වා වාදං හින්දිස්සාමි. “අස්ස වාදං අප්පට්ඨතාය උපමාය භඤ්ජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා.

අපනෙය්‍යං අස්ස අහන්ති අස්ස දාරකස්ස මුඛතො අහං තං අපනෙය්‍යං. අභුතත්ථොව අභුතං උත්තරපදලොපෙනාති ආහ “අභුතන්ති අභුතත්ථ”න්ති. අතච්ඡන්ති තස්සෙව චෙචචනන්ති ආහ “අතච්ඡන්ති න තච්ඡ”න්ති. අභුතන්ති වා අසන්තං අවිජ්ජමානං. අතච්ඡන්ති අතථාකාරං. අනත්ථසංහිතන්ති දිට්ඨධම්මිකෙන, සම්පරාධිකෙන වා අනත්ථොන සංහිතං, අනත්ථෙ වා සංහිතං, න අත්ථොති වා අනත්ථො, අත්ථස්ස පටිපක්ඛො සභාවො, තෙන සංහිතන්ති අනත්ථසංහිතං, පිසුණුවාවං සම්ඵප්පලාපඤ්ඤාති අත්ථො. එවමෙත්ථ චතුබ්බිධස්සපි චච්ඡුච්චරිතස්ස ගහිතතා දට්ඨබ්බා.

දුප්පයුත්තොති දුප්පට්ඨන්තො. න තං තථාගතො භාසති අභුතතාදිදොසදුට්ඨත්තා. තම්පි තථාගතො න භාසති භුතත්ථෙපි අනත්ථසංහිතතාදිදොසදුට්ඨත්තා.

යානං කාරණං එතිස්සා අත්ථිති යානියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, න යානියාති අට්ඨානියා, නික්කාරණා අයුත්තියුත්තා, සා එව කථාති අට්ඨානියකථා. අත්තපච්චක්ඛකථං කථෙමාති අත්තතා එව පච්චක්ඛං කත්වා පවත්තියමානං ඡලකථං කථෙම.

ගාමිකමහල්ලකො “ඉමෙ මං වඤ්චෙතුකාමා, අහමෙව දාති ඉමෙ වඤ්චෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “එවං භවිස්සති”තිආදිමාහ. “න මයං දාසා”තිපි චත්තුං නාසක්ඛිංසු පුබ්බෙ තථාකතිකාය කතත්තා.

තතියං තතියමෙවාති ද්විසුපි පක්ඛෙසු තතියං තතියමෙව වාවං. භාසිතබ්බකාලං අනතික්කමිත්වාති යස්ස යදා යථා භාසිතබ්බං, තස්ස තදා තථෙව ව භාසනතො භාසිතබ්බං කාරණං භාසිතබ්බකාලඤ්ඤාති අනතික්කමිත්වාති භාසති.

87. යානුප්පත්තිකඤ්ඤාණෙනාති යානෙ එව උප්පජ්ජනකඤ්ඤාණෙන. තස්මිං තස්මිං කාරණෙ තස්ස තං තං අවත්ථාය උප්පජ්ජනකඤ්ඤාණෙන, ධම්මානං යථාසභාවතො අවබුද්ධතාසභාවොති ධම්මසභාවො. ධම්මෙ සභාවධම්මෙ අනවසෙසෙ වා යාථාවතො උපධාරෙතිති ධම්මධාතු, සබ්බඤ්ඤානා. තෙනාහ “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙනං අධිවචන”න්ති. සුප්පට්ඨිද්ධන්ති සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං සුට්ඨු පටිච්ඡිද්ධන්ති අත්ථො. තෙනාහ “භත්ථගතං භගවතො”ති. තෙය්‍යපුග්ගලවසෙන පරිනිව්ඨිතාති කථාපරිච්ඡාගෙන අයමෙව දෙසනා චත්තාරි අරියසච්චාති දස්සෙන්තො අරහත්තං පච්චක්ඛාසිති.

අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනා

88. පඤ්චකඬගොති වඩ්ඪකීතිච්චසාධනෙ වාසිආදිපඤ්චකං අඬගං සංඛනං එතස්මිත්ති පඤ්චකඬගො. ථම්මආදිවත්ථුනං ථපනට්ඨෙන ථපති. පණ්ඨිතඋදායිත්ථෙරො, න කාඨදායි ථෙරො.

89. පරියායති අත්තනො ඵලං වත්තෙතිති පරියායො, කාරණං. වෙදනාසන්තිස්සිතො ව කායිකචෙතසිකභාවො කාරණං. තෙනාහ – “කායිකචෙතසිකචසෙන ද්වෙ වෙදිතබ්බා”ති. තත්ථ පසාදකායසන්තිස්සිතා කායිකා, චෙතොසන්තිස්සිතා චෙතසිකා. සුඛාදිවසෙන තිස්සොති එත්ථ සුඛනදුක්ඛනුපෙක්ඛනාති සුඛාදිවෙදනාය කාරණං. තාති හි පවත්තිතිමිත්තාති කත්වා තත්ථ සුඛාදිසද්දප්පවත්ති, ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං කාරණං නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බං. උපච්චාරවසෙනාති ආරම්මණං උපෙච්ච සච්චෙසසපවත්තිවසෙන. යස්මිඤ්ඤි ආරම්මණෙ සොමනස්සවෙදනා පවත්තති, ආරම්මණතාය තං උපගන්ත්වා ඉතරවෙදනාහි විසිට්ඨතාය සච්චෙසසං තත්ථ පවත්ති. තෙනාහ “සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපච්චරති”ති. එස නයො සෙසවෙදනාසු ගෙහස්සිතානීති ගෙහනිස්සිතාති.

90. පරියායෙනාති “ඉදමෙත්ථ දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති චුත්තට්ඨානං සන්ධාය වදති. තං දස්සෙත්තොති කාමඤ්චෙන්ථ සුත්තෙ – “ද්වෙපානන්ද, වෙදනා චුත්තා”ති ද්වෙ ආදිං කත්වා වෙදනා දස්සිතා, එකාපි පන දස්සිතා එවාති දස්සෙත්තො. උපත්ථම්මහතුන්ති එකාපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, එවං සති ද්වෙපි චත්තබ්බාති එවං තස්ස වාදං උපත්ථම්මහතුං. කථං පන එකා වෙදනා චුත්තාති? යං කිඤ්චි වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, ඉදමෙත්ථ දුක්ඛස්මිත්ති වදාමිති. යං පනෙන්ථ චත්තබ්බං, තං ඉතිචුත්තකචණ්ණනායං (ඉතිචු. අට්ඨ. 52 ආදයො) පරමත්ථදීපනියං චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං.

කථං පනෙන්ථ රූපාවචරවතුත්ථෙ අරූපෙසු සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධෙ සුඛං උද්ධතන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදි. සන්තට්ඨෙතාති පටිපක්ඛධම්මානං වූපසන්තභාවෙන. පණ්ණිකට්ඨෙතාති භාවනාවිසෙසවිසිට්ඨෙන අතප්පකභාවෙනෙව සෙට්ඨභාවෙන ව, පච්චයවිසෙසෙන පධානභාවං නිත්තන්ති පණ්ණං. වෙදයිතසුඛං නාම වෙදනාභූතං සුඛන්ති කත්වා. අවෙදයිතසුඛං නාම යාවතා නිද්දුක්ඛතා, තාවතා සුඛන්ති චුච්චතීති. අථ වා නිරොධො සුට්ඨු බාදති බනති කායිකචෙතසිකාබාධන්ති චත්තබ්බතං අරහති සත්තාහම්පි තත්ථ දුක්ඛස්ස නිරුජ්ඣනතො. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛභාවසඬාතෙන සුඛට්ඨෙතා”ති.

91. යස්මිං යස්මිං භවෙ, චිත්තුප්පාදෙ, අවත්ථාය වා නිද්දුක්ඛභාවො, දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛතා අනුපලබ්භනෙන දුක්ඛච්චිත්තං, තං සුඛස්මිංයෙව පඤ්ඤපෙති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනා

93. නානාවිධාති නානාවිධදිට්ඨිකා සමණබ්බාහම්මණාති පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණා, ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා ව. දස්සනන්ති දිට්ඨි. ගහිතන්ති අභිනිවිස්ස ගහිතං. ඉති තෙ අත්තනො දස්සනං ගහෙතුකාමා පුච්ඡන්ති. විනා දස්සනෙන ලොකො න නියයාතීති විමොක්ඛභාවනාය එකෙන දස්සනෙන විනා ලොකො සංසාරදුක්ඛතො න නිගච්ඡති. එකදිට්ඨියමපි පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු සද්ධාකාරාභාවතො. තථා හි තෙ ඉමාය දෙසනාය සරණෙසු පතිට්ඨහිංසු. යස්මා අවිපරිතෙ සද්ධෙයාවත්ථුස්මිං උප්පන්නසද්ධා “ආකාරවතී”ති අධිප්පෙතා, තස්මා යො ලොකෙ අවිපරිතධම්මදෙසනා, අයමෙවෙසාති පවත්තා මග්ගසාධනගතාය සද්ධාය කාරණභාවතො තන්තිස්සයා සද්ධා, සා ආකාරවතීති චුත්තා. අවත්ථුස්මිඤ්චි සද්ධා අයුත්තකාරණතාය න ආකාරවතී. ආකාරවතීති එත්ථ වතී-සද්දො න කෙවලං අත්ථිතාමත්තදීපකො, අථ බො අතිස්සත්ථදීපකො පාසංසත්ථදීපකො වා දට්ඨබ්බො. තෙන ආකාරවතීති සද්ධෙයාවත්ථුවසෙන අතිස්සකාරණවතීති වා පාසංසකාරණවතීති වා අයමෙත්ථ අත්ථො. අපණ්ණකොති එත්ථ යථා කඤ්චි අත්ථං සාධෙතුං ආරද්ධස්ස පයොගො විරද්ධො, තත්ථ අකාරකො විය හොති පුනපි ආරහිතබ්බතාය. අවිරද්ධො පන අත්ථස්ස සාධනතො අපණ්ණකො, එවං අයමපි ධම්මො අභිභවිත්වා පවත්තනතො එකංසතො “අපණ්ණකො”ති චුත්තො. තෙනාහ “අවිරද්ධො අද්වෙජ්ඣගාමී එකංසගාහිකො”ති.

94. තබ්බිපච්චනිකභූතාති තස්සා මිච්ඡාදිට්ඨියා පච්චනිකභූතා.

95. නෙසන්ති කුසලානං ධම්මානං. අකුසලකො නික්ඛන්තභාවෙති අසංකිලිට්ඨභාවෙ. ආනිසංසොති සුද්ධච්චිපාකතා. විසුද්ධිපක්ඛොති විසුද්ධිභාවො පරියොදානතා. අභූතධම්මස්ස දිට්ඨිභාවස්ස සඤ්ඤාපනා ආචික්ඛනා අභූතධම්මසඤ්ඤාපනා. සාවජ්ජෙසු පරමවජ්ජෙ මිච්ඡාදස්සනෙ පග්ගහණන්ති කුතො සුසීලාස්ස පග්ගහොති ආහ – “මිච්ඡාදස්සනං ගණහන්තස්සෙව සුසීලාං පහිනං හොති”ති. මිච්ඡාදිට්ඨිආදයොති එත්ථ මිච්ඡාසඬාකප්පො පරලොකාභාවචිත්තා, මිච්ඡාවාචා පරලොකාභාවවාදභූතො මුසාවාදො, අරියානං පච්චනිකතාදයො. අපරාපරං උප්පජ්ජනවසෙනාති පුනප්පුනං චිත්තෙ උප්පජ්ජනවසෙන. පාපකා අකුසලා ධම්මාති පච්චචෙක්ඛණසඤ්ඤාපනාදිකාලෙ උප්පජ්ජනකා තථාපචත්තා අකුසලකන්ධා.

කලිග්ගහොති අනත්ථපරිග්ගහො. සො පන යස්මා දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ච පරාජයො හොතීති ආහ “පරාජයග්ගහො”ති. දුස්සමත්තොති එත්ථ දු-සද්දො “සමාදින්නො”ති එත්ථාපි ආනෙන්වා යොජෙතබ්බොති ආහ “දුප්පරාමට්ඨො”ති. යථා දුප්පරාමට්ඨො හොති, එවං සමාදින්නො දුස්සමත්තො දුසමාදින්නො චුත්තො. සකවාදමෙව එරිත්වාති අත්තනො තන්ථිකවාදමෙව “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187; 3.27-28) අවධාරෙන්තො අඤ්ඤස්ස ඕකාසඅදානවසෙන එරිත්වා. තෙනාහ “අධිමුච්චිත්වා”ති. “සමුද්ධො”තිආදි අධිමුච්චිතාකාරදස්සනං. රිඤ්චතීති විවෙචෙති අපනෙති. තෙනාහ “වජ්ජෙති”ති.

96. කටග්ගහොති කතං සබ්බසො සිද්ධිමෙව කත්වා ගහණං. සො පන ජයලාභො හොතීති චුත්තං “ජයග්ගහො”ති. සුග්ගහිතොති සුට්ඨකරණවසෙන ගහිතො. සුපරාමට්ඨොති සුට්ඨු පරාපරං ආසෙවනවසෙන ආමට්ඨො. උභයෙනපි තස්ස කම්මස්ස කතුපචිතභාවං දස්සෙති, සොත්ථිභාවාචහත්තඤ්ච සග්ගුපපත්තිසංවත්තනතො පාපසභාවපහානතො ව.

97. සහන්ථා කරොන්තස්සානි (දී. නි. ටී. 1.166; සං. නි. ටී. 2.3.211) සහන්ථෙතෙව කරොන්තස්ස. නිස්සග්ගියථාචරාදයොපි ඉධ සහන්ථකරණෙනෙව සඬගහිතා. පචනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඩෙන පිළෙන්තස්සා”ති. සොකං සයං කරොන්තස්සානි පරස්ස සොකකාරණං සයං කරොන්තස්ස, සොකං චා උප්පාදෙන්තස්ස. පරෙහි අත්තනො වචනකරෙහි. සයම්පි එන්දකොති පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි එන්දකො. අතිපාතයකොති පදං සුද්ධකත්තුඅත්ථෙ භෙතුකත්තුඅත්ථෙ ච වත්තති ආහ “හනන්තස්සපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති.

සරස්ස හිත්ති අත්තො ඛහි ච සන්ධිතා හුත්වා ධිතා සරස්සන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා නිරවසෙසමෙව ලොපොති නිල්ලොපො. එකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො එකාගාරිකො. පරිතො සබ්බසො පන්ථෙ හනනං පරිපන්ථො. පාපං න කරියති පුබ්බෙ අසතො උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා, තස්මා නත්ථි පාපං. යදි එවං කථං සත්තා පාපං පටිපජ්ජන්තිති ආහ – “සත්තා පන කරොමානි එවංසඤ්ඤිතො භොන්ති”ති. එවං කිරස්ස භොති “ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං හිංසාදිකිරියා න අත්තානං පුසති තස්ස නිව්චතාය නිබ්බිකාරත්තා, සරිරං පන අවෙතනං කට්ඨකලිඬගරුපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාප”න්ති. චූරනෙමිනාති නිසිතචූරමයනෙමිනා. ගඬගාය දක්ඛිණදිසා අප්පතිරුපදෙසො, උත්තරදිසා පතිරුපදෙසොති අධිප්පායෙන “දක්ඛිණඤ්චෙ”තිආදි චුත්තන්ති “දක්ඛිණතිරෙ මනුස්සා කක්ඛළා”තිආදිමාහ.

මහායාගන්ති මහාවිජිතයඤ්ඤසදිසං මහායාගං. සීලසංයමෙනාති කායිකවාචසිකසංවරෙන. සච්චවචනෙනාති සච්චවාචාය. තස්ස විසුං වචනං ලොකෙ ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරු, එවං පුඤ්ඤධම්මෙසු සච්චවාචා. තෙනාහ භගවා – “එකං ධම්මමනිතස්සා”තිආදි (ධ. ප. 176). චුත්තනයෙනෙවාති කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තනයෙන. තත්ථ හි – “නත්ථි පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො”ති ආගතං, ඉධ “අත්ථි පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො”ති ආගතං, අයමෙව විසෙසො. සෙසං චුත්තසදිසමෙවාති “තෙසමෙතං පාටිකඬ්ඛ”න්ති එවමාදිං සන්ධාය වදති, තං භෙට්ඨා පුරිමචාරසදිසං.

100. උභයෙනාති භෙතුපච්චයපටිසෙධවචනෙන. සංකිලෙසපච්චයන්ති සංසාරෙ පරිබ්භමනෙන කිලින්තස්ස මලිනභාවස්ස කාරණං. චුත්තවිපරියායෙන විසුද්ධිපච්චයන්ති සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො. බලන්තිආදියු සත්තානං සංකිලෙසාවහං වොදානාවහඤ්ච උස්සාහසඬ්ඛාතං බලං වා, සුරවීරභාවසඬ්ඛාතං වීරියං වා, පුරිසෙන කත්තබ්බො පුරිසථාමො වා, සො එව පරං පරං යානං අක්කමනප්පත්තියා පුරිසපරක්කමො වා නත්ථි න උපලබ්භති.

සත්වයොගතො, රූපාදියු සත්තවිසත්තනය ව සත්තා. පාණනතො අස්සාසපස්සාසවසෙන පවත්තියා පාණා. තෙ පන සො එකින්දියාදිවසෙන විහජිත්වා වදන්ති ආහ “එකින්දියො”තිආදි. අණ්ඩකොසාදියු භවනතො භූතාති චූච්චන්තිති ආහ “අණ්ඩකොස...පෙ.... වදන්ති”ති. ජීවනතො පාණං ධාරෙත්තො විය වඩ්ඪනතො ජීවාති එවං සත්තපාණභූතජීවෙසු සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධියු වසොති අවසා. නත්ථි තෙසං බලං වීරියඤ්චාති අබලා අවීරියා. නියතතාති අවිජෙප්පසුත්තාචුතාභෙජ්ජමණි විය නියතපවත්තනතාය ගතිජාතිබන්ධපජභවසෙන නියාමො. තත්ථ තත්ථ ගමනන්ති ඡන්තං අභිජාතීනං තාසු තාසු ගතීසු උපගමනං සමවායෙන සමාගමො. සභාවොයෙවාති යථා කණ්ටකස්ස තික්ඛතා, කබ්ච්ඨඵලානං පරිමණ්ඩලතා, මිගපක්ඛිනං විචිත්තාකාරතා, එවං සබ්බස්සපි ලොකස්ස භෙතුපච්චයෙන විනා තථා තථා පරිණාමො, අයං සභාවොයෙව අකිත්තිමොයෙව. තෙනාහ “යෙන හි”තිආදි.

සකුණෙ හනතිති සාකුණිකො, තථා සුකරිකො. ලුද්දොති අඤ්ඤොපි යො කොචි මාගවිකො නෙසාදො. පාපකම්මපසුත්තාය කණ්ඨාභිජාති නාම. භික්ඛුති සාකියා භික්ඛු, මච්ඡමංසබාදනතො නීලාභිජාතිති වදන්ති. ඤායලද්ධෙපි පච්චයෙ භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය “පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති”ති වදන්ති. එකෙ පබ්බජිතා, යෙ සවිසෙසං අත්තකිලමථානුයොගමනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ වත්තෙන්තා විය භොන්තිති කණ්ටකචුත්තිකාති චුත්තා. යත්වා භුඤ්ජනදානපටික්ඛෙපාදිවතසමායොගෙන පණ්ඩරතරා. අවෙලකසාවකාති ආජීවකසාවකෙ වදති. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා විසුද්ධචිත්තතාය නිගණ්ඨෙහි පණ්ඩරතරා. නන්දාදයො හි තථාරූපාය පටිපත්තියා පත්තබ්බා, තස්මා නන්දාදයො නිගණ්ඨෙහි ආජීවකසාවකෙහි ව පණ්ඩරතරාති චුත්තා “සුක්කාභිජාති”ති.

අයමෙතෙසං ලද්ධිති සාකුණිකාදිභාවුපගමනෙන කණ්ඨාභිජාතිආදියු දුක්ඛං සුබඤ්ච පටිසංවෙදෙන්තා අනුක්කමෙන මහාකප්පානං චුල්ලාසිතිසහස්සානි බෙපෙත්වා ආජීවකභාවුපගමනෙන පරමසුක්කාභිජාතියං යත්වා සංසාරතො සුජ්ඣන්තිති අයං තෙසං නියති ආජීවකානං ලද්ධි.

“නත්ථි දින්න”න්ති වදන්තො නත්ථිකො දානස්ස ඵලං පටික්ඛිපතිති ආහ – “නත්ථිකදිට්ඨි විපාකං පටිබාහති”ති. තථා වෙච භෙට්ඨා සංවණ්ණිතං “නත්ථිකදිට්ඨි හි නත්ථිතමාහා”ති. අභෙතුකදිට්ඨි උභයන්ති කම්මං විපාකඤ්ච උභයං. සො හි “අභෙතු අපච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති විසුජ්ඣන්ති”ති වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සපි සංකිලෙසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තාභාවචනතො තදුභයං පටිබාහති නාම. විපාකො පටිබාහිතො භොති අසති කම්මෙ විපාකාභාවතො. කම්මං පටිබාහිතං භොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරන්ථකභාවාපත්තිතො. අත්ථතොති සරූපෙන.

උභයපටිබාහකාති විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිතා චුත්තාපි සබ්බෙ තෙ නත්ථිකාදයො නත්ථිකදිට්ඨිආදිවසෙන පච්චෙකං නිවිධදිට්ඨිකා එව උභයපටිබාහකත්තා. “උභයපටිබාහකා”ති භි භෙතුච්චනං. අභෙතුකවාදා වාතිආදි පටිඤ්ඤාවචනං. යො භි විපාකපටිබාහනෙන නත්ථිකදිට්ඨිකො, සො අත්ථතො කම්මපටිබාහනෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපටිබාහනෙන අභෙතුකදිට්ඨිකො ව භොති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

සප්ඤ්ඤායන්තිති තං දිට්ඨිදීපකං ගන්ථං උග්ගභෙත්වා පඨන්ති. විමංසන්තිති තස්ස අත්ථං විචාරෙන්නි. තෙසන්තිආදි විමංසනාකාරදස්සනං. තස්මිං ආරම්මණෙති යථාපරිකප්පිතකම්මඵලාභාදිපකෙ “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනායප්පචත්තාය ලද්ධියා ආරම්මණෙ. මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨන්ති “නත්ථි දින්න”න්තිආදිවසෙන අනුස්සවුපලද්ධෙ අත්ථෙ තදාකාරපරිවිතක්කනෙහි සවිග්ගභෙ විය සරුපතො චිත්තස්ස පච්චුපට්ඨිතෙ චිරකාලපරිවයෙන “එවමෙත”න්ති නිජ්ඣානක්කමභාවුපගමනෙන නිජ්ඣානක්කත්තියා තථා ගහිතෙ පුනප්පුනං තථෙව ආසෙවත්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන සමාදියමානා මිච්ඡාවායාමුපත්ථම්භිතා අතංසභාවං “තංසභාව”න්ති ගණ්හන්ති මිච්ඡාසතිති ලද්ධනාමා තංලද්ධිසහගතා තණ්හා සන්තිට්ඨති . චිත්තං එකග්ගං භොතීති යථාචුත්තවිතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගං පභාය එකග්ගං අප්පිතං විය භොති. මිච්ඡාසමාධිපි භි පච්චයවිසෙසෙහි ලද්ධභාවනාබලෙහි කදාවි සමාධානපතිරුපකිච්චකරො භොතියෙව වාලවිජ්ඣනාදිසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනාති ජවන්තිති අනෙකක්කත්තං තෙනාකාරෙන පුබ්බභාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනාති ජවන්ති. පඨමජවනෙ පන සතෙකිච්ඡා භොන්ති, තථා දුතියාදීසුති ධම්මසභාවදස්සනමෙතං, න පන තස්මිං බණෙ තෙසං සතෙකිච්ඡභාවාපාදනං කෙනවි සක්කා කාතුං.

තත්ථාති තෙසු තිසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොච්චි එකං දස්සනං ඔක්කමතිති යස්ස එකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො ආසෙවනා ව පචත්තා, සො එකංයෙව දස්සනං ඔක්කමති. යස්ස පන ද්විසු, තිසුපි වා අභිනිවෙසනා පචත්තා, සො ද්වෙ තිණි ඔක්කමති. එතෙන යා පුබ්බෙ උභයපටිබාහනනාමුබ්බෙන චුත්තා අත්ථසිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡත්තනියාමොක්කන්ති භූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො භින්නාරම්මණානං විය විසෙසාධිගමානං අඤ්ඤමඤ්ඤං එකප්ඤ්ඤං අනුප්පත්තියා අසංකිණ්ණා එවාති දස්සෙති. එකස්මිං ඔක්කන්තෙපිතිආදිනා තිස්සන්තම්පි දිට්ඨිතං සමානබලතං සමානඵලතඤ්ඤා දස්සෙති, තස්මා තිස්සොපි වෙතා එකස්ස උප්පන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං අබ්බොකිණ්ණා එව, එකාය විපාකෙ දින්නෙ ඉතරා අනුබලප්පදායිකා භොන්ති. වට්ටබාණු නාමාති ඉදං වචනං නෙය්‍යත්ථං, න නිත්තත්ථන්ති තං විචරිත්වා දස්සෙතුං කිං පනෙසාතිආදි චුත්තං, අකුසලං නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය මහාබලන්ති ආහ – “එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො”ති. අඤ්ඤථා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අච්චන්තිකො සියා. යදි එවං වට්ටබාණුකභොතනා කථන්ති ආහ “ආසෙවනවසෙන පනා”තිආදි, තස්මා යථා “සකිං නිමුග්ගො නිමුග්ගොව භොති”ති (අ. නි. 7.15) චුත්තං, එවං වට්ටබාණුකභොතනා. යාදිසෙ භි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තංතංදස්සනං ඔක්කන්තො පුන කදාවි තප්පටිපක්කෙ පච්චයෙ පටිච්ච තතො සීසුක්ඛිපනමස්ස න භොතිති න චත්තබ්බං. තෙන චුත්තං “යෙභුයොනා”ති.

තස්මාති යස්මා එවං සංසාරබාණුභාවස්සපි පච්චයො අකල්‍යාණප්පනො, තස්මා. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තතො ගුණෙහි වඩ්ඪිකාමො. යං පනෙත්ථ කෙච්චි වදන්ති “යථා චිරකාලභාවනාය පරිපාකුපගමලද්ධබලත්තා උපනිස්සයකුසලා අකුසලෙ සබ්බසො සමුච්ඡින්නන්ති, එවං අකුසලධම්මා තතොපි චිරකාලභාවනාසම්භවතො ලද්ධබලා හුත්වා කදාවි කුසලධම්මෙපි සමුච්ඡින්නන්ති. එවඤ්ඤා කත්වා දළ්භමිච්ඡාහිනිවෙසස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස වට්ටබාණුකභාවභොතනාපි සමත්ථිතා භොති”ති යථා තං “වස්සභඤ්ඤානං දිට්ඨි”ති, තං න, මිච්ඡත්තනියතධම්මානං චිරකාලභාවනාමත්තෙන න පටිපක්කස්ස පජ්ජනසමත්ථතා, අථ බො ධම්මනාසිද්ධෙන පච්චයවිසෙසාහිතසාමත්ථියෙන අත්තතො පභායකසභාවෙන පභායකභාවො භාවනාකුසලානංයෙව චුත්තො, අකුසලානංයෙව ව පහාතබ්බභාවො “දස්සනෙන පහාතබ්බා”තිආදිනා නයෙන, අකුසලානංයෙව දුබ්බලභාවො “අබලානං බලීයන්ති”තිආදිනා (සු. නි. 776; මහානි. 5) (යුත්තිනාපි නාමතො වා අධිගමනියො ආලොකො ආලොකභාවතො බාහිරාරණෙකා විය න වෙත්ථ පටිඤ්ඤත්තෙ භාවෙසනා සොතුතො ආසංකිතබ්බා විසෙසවස්ස සාධෙතබ්බතො සාමඤ්ඤස්ස ව සොතුභාවෙන අධිප්පෙතත්තා වෙද-සද්දස්ස ලොපො දීපෙ සභාවෙ සාධනෙ යථා තං සද්දසභාවස්ස නාපි විසුද්ධකඅනුමානාදිවිරොධසම්භාවතො. න භි සක්කා අන්තරාලොකස්ස බාහිරාලොකස්ස විය රුපකායං උපාදාය රුපතා වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යත්තාදිකෙ පතිට්ඨාපෙතුං සක්කාති චුත්තං, නනුපි අන්තරාලොකො අවිග්ගහත්තා වෙදනා වියාති සද්ධෙව ඤාණාලොකස්ස අවිජ්ජන්ධකාරා විය විධමනියභාවෙ සබ්බෙසම්පි කුසලධම්මානං කෙනවිපි අකුසලධම්මෙන සමුච්ඡින්නන්තියා සිද්ධාව භොති). වට්ටබාණුකභොදනාය යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙවාති තිට්ඨතෙසා බාලජනවිකත්ථනා.

103. ඤානචිත්තමයාති රූපාවචරජ්ඣානචිත්තෙන නිබ්බත්තා. තථා භි තෙසං විසෙසෙන ඤානමනසා නිබ්බත්තත්තා “මනොමයා”ති චුත්තා, අවිසෙසෙන පන අභිසංඛාරමනසා සබ්බෙපි සත්තා මනොමයා එව. සඤ්ඤාමයාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “අරුපජ්ඣානසඤ්ඤායා”ති. අයන්ති රූපිතභාවපටිපජ්ජනකපුග්ගලො. අප්පටිලද්ධප්ඣානොති අනධිගතරුපජ්ඣානො. තස්සපිති තක්කිනොපි. රුපජ්ඣානෙ කඪ්ඨා නත්ථි අනුස්සවවසෙන ලද්ධවිනිච්ඡයත්තා.

104. සාරාගායානි සරාගභාවාය. සන්තිකෙති සමීපෙ, න ථාමගතා දිට්ඨිනාතිදුරත්තා සරාගා, න සම්පයුත්තත්තා. සා හි න ථාමගතා වට්ටපරියාපන්නෙසු ධම්මෙසු රජජනිති විඤ්ඤායනීති ආහ – “රාගවසෙන වට්ටෙ රජජනස්සා”ති. සබ්බෙපි සංයොජනා තණ්හාවසෙනෙව සම්භවත්තීති ආහ – “තණ්හාවසෙන සංයොජනත්ථායා”ති. ආරුප්පෙ පනස්ස කඬ්ඛා තත්ථීති අනුස්සවවසෙන ලද්ධනිච්ඡයං සන්ධාය වුත්තං. කාමං දුග්ගතිදුක්ඛානං එකන්තසංවත්තනෙන නත්ථිකදිට්ඨිආදීනං අපණ්ණකතා පාකටා එව, නිප්පරියායෙන පන අනවජ්ජස්ස අත්ථස්ස එකන්තසාධකං අපණ්ණකත්ති කත්ථා වොදනා, සාවජ්ජස්සපි අත්ථස්ස සාධනෙ එකංසිකභාවං ගහෙත්ථා පරිහාරො. තෙනාහ “ගහණවසෙනා”තිආදි. තෙන රුළුභිවසෙන “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදීනි අපණ්ණකඬ්ඛානි ජාතානීති දස්සෙති.

105. හෙට්ඨා තයො පුග්ගලාව භොන්තීති අත්තන්තපො පරන්තපොති ඉමස්මිං චතුක්කෙ හෙට්ඨා තයො පුග්ගලා භොන්ති. යථාචුත්තා පඤ්චපි පුග්ගලා දුප්පට්ඨන්තාව, තතො අත්ථිකවාදාදයො පඤ්චපුග්ගලා සම්මාපට්ඨන්තාය ඉමස්මිං චතුක්කෙ එකො චතුත්ථපුග්ගලොව භොති. එතමත්ථං දස්සෙතුන්ති ඉධ හෙට්ඨා චුත්තපුග්ගලපඤ්චකද්වයං ඉමස්මිං චතුක්කෙ එව සඬගහං ගච්ඡතිති විභාගෙන දුප්පට්ඨත්තිසුප්පට්ඨන්තියො දස්සෙතුං භගවා ඉමං දෙසනං ආරභීති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව ගහපතිවග්ගවණ්ණනා.

2. හික්බවග්ගො

1. අම්බලවට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

107. අම්බලවට්ඨිකායන්ති එත්ථ අම්බලවට්ඨිකා වුවිච්ඡි සුඡාතො තරුණම්බරුක්ඛො, තස්ස පන අවිදුරෙ කතො පාසාදො ඉධ “අම්බලවට්ඨිකා”ති අධිප්පෙනො. තෙනාහ “වෙළවනවිහාරස්සා”තිආදි. පධානසරසඛිබ්බෙපෙති භාවනාගෙහප්පකාරෙ යොගීනං ගෙහෙති අත්ථො. තිබ්බේණොව හොති, න තස්ස තිබ්බේණාවො කෙනවි කාතබ්බො සභාවසිද්ධත්තා. එවමෙව අත්තනො විමුත්තිපරිපාචනකම්මනා තික්ඛවිසදභාවප්පත්තියා අයම්පි ආයස්මා...පෙ.... තත්ථ විහාසි. පකතිපඤ්ඤත්තමෙවාති පකතියා පඤ්ඤත්තං බුද්ධානං උපගමනතො පුරෙතරමෙව වාරිත්තවසෙන පඤ්ඤත්තං.

108. උදකං අනෙන ධියති, යපියති වා එත්ථාති උදකාධානං. උදකට්ඨානන්ති ව බුද්දකභාජනං. “ඔවාදදානත්ථං ආමන්තෙසි”ති වත්ථා තං පනස්ස ඔවාදදානං න ඉධෙව, අථ බො බහුසු යානෙසු බහුක්ඛත්තුං පවත්තිතන්ති තාති තාති සඛිබ්බෙපතො දස්සෙත්ථා ඉධ සංවණ්ණනත්ථං “හගවතා හි”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතන්ති ඉමිනා සබ්බෙසං බුද්ධානං සාසනෙ කුමාරපඤ්ඤා නාම හොතිති දස්සෙති. එකෙකතො පටියාය යාව දසකා පවත්තා දස පුච්ඡා එතස්සාති දසපුච්ඡං, එකෙකතො පටියාය යාව දසකා එකුත්තරවසෙන පවත්තං විස්සප්පනත්ථාය පඤ්චපණ්ණසවිස්සප්පනං සාමණෙරපඤ්ඤන්ති සම්බන්ධො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරමත්ථජොතිකායං බුද්දකට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. 4.කුමාරපඤ්ඤවණ්ණනා) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනාදිතවදස්සිතාය අභිණ්හං මුසා සමුදාවරණතො “පියමුසාවාදා”ති වුත්තං, උදකාවසෙසඤ්ඤාඋදකාධානනිකුප්පනඋක්කුප්පනදස්සනසඤ්ඤිතා වතස්සො උදකාධානුපමායො සබ්බස්ස යුද්ධකම්මස්ස අකරණකරණවසෙන දස්සිතා ද්වෙ හත්ථිඋපමායො.

තත්ථ රාහුලසුත්තන්ති සුත්තනිපාතෙ ආගතං රාහුලසුත්තං (සු. නි. 337 ආදයො). අභිණ්හොවාදවසෙන වුත්තන්ති ඉමිනා අත්තරත්තරා තං සුත්තං කට්ඨෙත්ථා හගවා ථෙරං ඔවදනීති දස්සෙති. ඉදඤ්ච පනාති ඉදං යථාවුත්තං හගවතො තංතංකාලානුරූපං අත්තනො ඔවාදදානං සන්ධාය. ඛිජන්ති අණ්ඩං. පස්සසි නුති නු-සද්දො අනුජානනෙ, නනු පස්සසිති අත්ථො. සච්චධම්මං ලඛිසිත්ථා ධීතස්ස කිඤ්චිපි අකත්තබ්බං නාම පාපං නත්ථිති ආහ – “සම්පජානමුසාවාදෙ සංවරරහිතස්ස ඔපම්මදස්සනත්ථං වුත්තා”ති. තථා හි –

“එකං ධම්මමනිතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුතො;
විතිණ්ණපරලොකස්ස, නත්ථි පාපමකාරිය”න්ති. (ධ. ප. 176);

උරුල්භවාති උරුල්භො හුත්ථා උස්සිතො. සො පන දම්මසෙන අභිරුද්ධ වඩ්ඪිතො ආරොහනයොග්ගො ව හොතිති ආහ “අභිවඩ්ඪිතො ආරොහසම්පන්නො”ති. ආගතාගතෙති අත්තනො යොග්ගපදෙසං ආගතාගතෙ. පටිසෙනාය එලකකොට්ඨකමුණ්ඩපාකාරාදයොති පටිසෙනාය අත්තනො ආරක්ඛත්ථාය යපිතෙ එලකකොට්ඨකෙ වෙච උද්ධවිජ්ජපාකාරාදිකෙ ව. එතං පදෙසන්ති එතං පරසෙනාපදෙසං. එත්තකෙනාති ඔලොකනමත්තෙන. තස්ස ඔලොකනාකාරදස්සනෙනෙව. සතම්පි සහස්සම්පි සෙනානිකං ද්වෙධා හිජ්ජති, තිරපාතිකං මද්දිතං හුත්ථා පදානා හුත්ථා ද්වෙධා හුත්ථා පලායන්ති. කණ්ණෙහි පහරිත්ථාති පගෙව සරානං ආගමනසද්දං උපධාරෙත්ථා යථා වෙගො න හොති, එවං සමුට්ඨාපෙත්ථා තෙහි පහරිත්ථා පාතනං. පටිහත්ථිපටිඅස්සාතිආදිනා පච්චෙකං පති-සද්දො යොජෙතබ්බොති. දීඝාසිලවට්ඨියාති දීඝලතාය අසිලවට්ඨියා.

කරණෙති කම්මකරණෙ. මඤ්ඤති හත්ථාරොහො. අයමුග්ගරන්ති තාදිසෙ කාලෙ ගහිතමුග්ගරං. ඔලොකෙත්ථාති ඤාණවක්ඛුනා දිස්වා, අභිණ්හං සම්පජඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්ථාති අත්ථො.

109. සසක්කන්ති පස්සිතුං යුත්තං කත්ථා උස්සාහං ජනෙත්ථා න කරණියං, තාදිසං නියමතො අකත්තබ්බං හොතිති ආහ “එකංසෙනෙව න කාතබ්බ”න්ති. පටිසංහරෙය්‍යාසීති කරණතො සඬකොචං ආපජ්ජෙය්‍යාසි. යථාභූතො අසන්තො නිවත්තො අකරොන්තො නාම හොතිති ආහ “නිවත්තෙය්‍යාසි මා කරෙය්‍යාසි”ති. අනුපදෙය්‍යාසීති අනුබලප්පදාසි හවෙය්‍යාසි. තෙනාහ “උපත්ථම්භෙය්‍යාසි”ති. තං පන අනුබලප්පදානං උපත්ථම්භනං පුනප්පුනං කරණමෙවාති ආහ “පුනප්පුනං කරෙය්‍යාසි”ති. සික්ඛමානොති තංයෙව අධිසිලසික්ඛං තන්තිස්සයඤ්ච සික්ඛාද්වයං සික්ඛන්තො සම්පාදෙන්තො.

111. කිත්තකෙ පන යානෙති කිත්තකෙ යානෙ පවත්තාති. අවිදුරෙ එව පවත්තාතිති දස්සෙත්තො “එකස්මිං පුරෙහත්තෙයෙව යොධෙතබ්බාති”ති ආහ. එවඤ්ඤි තාති සුසොධිතාති හොන්ති සුපරිසුද්ධාති. පරෙසං අප්පියං ගරුං

ගාරය්හං, යථාච්ඡන්තට්ඨානතො පන අක්ඛං වා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙනෙව කායකම්මාදීනි පරිසොධිතානි භොන්තිති න ගතිනං. පටිසං වාති එත්ථ වා-සද්දෙන අසමපෙක්ඛණෙ මොහස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො.

112. චුත්තනයෙන කායකම්මාදිපරිසොධනං නාම ඉධෙව, න ඉතො බහිද්ධානි ආහ “බුද්ධා...පෙ.... සාවකා වා”ති. තෙ හි අත්ථතො සමණබ්‍රාහ්මණා වාති. තස්මාති යස්මා සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි ආරුල්භමග්ගො, රාහුල, මයා තුය්හං ආචික්ඛිතො, තස්මා. තෙන අනුසික්ඛන්තෙන තයා එවං සික්ඛිතබ්බන්ති ඔවාදං අදාසි. සෙසං චුත්තනයත්තා සුවික්ඛෙය්‍යාමෙව.

අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා

සමත්තා.

2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

113. ඉරියාපථානුබන්ධනෙනාති ඉරියාපථගමනානුබන්ධනෙන, න පටිපත්තිගමනානුබන්ධනෙන. අක්ඛං මෙව හි බුද්ධානං පටිපත්තිගමනං අක්ඛං සාවකානං. විලාසිතගමනෙනාති – “දුරෙ පාදං න උද්ධරති, න අච්චාසන්තෙ පාදං නික්ඛිපති, නාතිසිසං ගච්ඡති නාතිසණ්ඛ”න්තිආදිනා (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.243; උදා. අට්ඨ. 76; සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.285) චුත්තෙන සභාවසීලෙන බුද්ධානං වාතුරියගමනෙන. තදෙව හි සන්ධාය “පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො”ති චුත්තං. පදානුපදිකොති රාහුලත්ථෙරස්සපි ලක්ඛණපාරිසුරියා තාදිසමෙව ගමනන්ති යත්තකං පදෙසං අන්තරං අදත්ථා හගවතො පිට්ඨිතො ගන්තුං ආරද්ධො, සබ්බත්ථ තමෙව ගමනපදානුපදං ගච්ඡතිති පදානුපදිකො.

වණ්ණනාභූමි වායං තත්ථ හගවන්තං ථෙරස්සව අනෙකරූපාහි උපමාහි වණ්ණෙත්තො “තත්ථ හගවා”තිආදිමාහ. නික්ඛන්තගජපොතකො විය විරොචිත්ථාති පදං ආනෙත්ථා යොජනා. එවං තං කෙසරසීහො වියාතිආදිසුපි ආනෙත්ථා යොජෙතබ්බං. තාරකරාජා නාම වන්දො. ද්විත්තං වන්දමණ්ඩලානන්තිආදි පරිකප්පවචනං, බුද්ධාවෙණිකසන්තකං විය බුද්ධානං ආකප්පසොභා අහොසි, අහො සිරිසම්පත්තිති යොජනා.

ආදියමානාති ගණහන්ති. “පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති න අප්ප්පෙක්ඛිතබ්බො. ඉදං න කත්තබ්බන්ති චුත්තෙති ඉදං පාණආතිපාතනං න කත්තබ්බන්ති චුත්තෙ ඉදං දණ්ඨෙන වා ලෙඩ්ඛුනා වා විහෙය්නං න කත්තබ්බං, ඉදං පාණිනා දණ්ඩකදානක්ඛං අන්තමසො කුප්පිත්ථා ඔලොකනමත්තම්පි න කත්තබ්බමෙවාති නයසතෙනපි නයසහස්සෙනපි පටිවිජ්ඣති, තථා ඉධ තාව සම්මප්පනං කත්තබ්බන්ති චුත්තෙපි තත්ථ පරිහණ්ඩකරණං විහාරභිගණසම්මප්පනං කච්චරජ්ඣිධනං වාලිකාසමකිරණන්ති එවමාදිනා නයසතෙන නයසහස්සෙන පටිවිජ්ඣති. තෙනාහ – “ඉදං කත්තබ්බන්ති චුත්තෙපි එසෙව නයො”ති. පරිහාසන්ති තප්පනං. ලභාමිති පච්චාසිසති.

සබ්බමෙතන්ති සබ්බං එතං මයි ලබ්භමානං සික්ඛාකාමනං. අභික්ඛංකායාති ජානිත්ථා. සභායොති රට්ඨපාලත්ථෙරං සන්ධායාහ. සො හි හගවතා සද්ධාපබ්බජිතභාවෙ එතදග්ගෙ යපිතො. ධම්මාරක්ඛොති සත්ථු සද්ධම්මරතනානුපාලකො ධම්මහණ්ඩාගාරිකො. පෙත්තියොති වුළපිතා. සබ්බං මෙ ජිනසාසනන්ති සබ්බම්පි බුද්ධසාසනං මය්හමෙව.

ජන්දරාගං කුත්ථාති ජන්දරාගං මම විත්තෙ උප්පන්නං කුත්ථා. අක්ඛංකරස්මිං රුක්ඛමූලෙති විහාරපරියන්තෙ අක්ඛංකරස්මිං රුක්ඛමූලට්ඨානෙ අනුව්ඡවිකෙ.

තදාති අග්ගසාවකෙහි පසාදාපනකාලෙ. අක්ඛංකම්මට්ඨානාති වඩ්ඤාමනඉරියාපථෙපි පිට්ඨිපසාරණකාලෙපි සම්ප්ඤ්ඤාති, න එවමිදන්ති ආහ – “ඉදමස්ස එතිස්සා නිසප්පාය කම්මට්ඨානං අනුව්ඡවික”න්ති. ආනාපානස්සතින්ති ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං.

සමසීසි භොතිති සවෙ සමසීසි හුත්ථා න පරිනිබ්බායති. පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති නො වෙ පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති. බිප්පාහික්ඛෙය්‍යාති බිප්පං ලහුංයෙව පත්තබ්බජලහික්ඛෙය්‍යා.

පරිපුණ්ණාති සොළසසු ආකාරෙසු කස්සවිපි අතාපනෙන සබ්බසො පුණ්ණා. සුභාවිතාති සමථභාවනාය විපස්සනාභාවනාය ව අනුපුබ්බසම්පාදනෙන සුභාවිතා. ගණනා විධානානුපුබ්බසා ආසෙවිතත්තා අනුපුබ්බං පරිචිතා.

ඔමානං වාති අවජානනං උක්ඛංකානන්ති එවංවිධං මානං වා. අතිමානං වාති “කිං ඉමෙහි, මමෙව ආනුභාවෙන ජීවිස්සාමි”ති එවං අතිමානං වා කුතො ජනෙස්සතිති.

114. විසඳිමින්වානි විසංයුත්තෙ කත්වා, යථා සඬගාකාරෙන ගහණං න ගවිජති, එවං විනිභුඤ්ජිත්වානි අත්ථො. මහාභුතානි තාව චිත්ථා රෙත්තු, සම්මසනුපගන්තා, අසම්මසනුපගං ආකාසධාතුං අප් කස්මා චිත්ථා රෙසිති ආහ “උපාදාරුපදස්සනත්ථ”න්ති. ආපොධාතු සුබ්බමරුපං. ඉතරාසු ඔළාරිකසුබ්බමතාපි ලබ්භතිති ආහ “උපාදාරුපදස්සනත්ථ”න්ති. හෙට්ඨා චත්තාරි මහාභුතානෙව කථිතානි, න උපාදාරුපත්ති තස්ස පනෙත්ථ ලක්ඛණභාරතයෙන ආකාසදස්සනෙන දස්සිතතා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ “ඉමිනා මුඛෙන තං දස්සෙතු”න්ති. න කෙවලං උපාදාරුපග්ගහණදස්සනත්ථමෙව ආකාසධාතු චිත්ථාරිතා, අප් ඛො පරිග්ගහසුබ්බතායපිති දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ පරිච්ඡින්නිකබ්බස්ස රුපස්ස නිරවසෙසපරියාදානත්ථං “අජ්ඣක්තිකො”ති විසෙසනමාහ. ආකාසෙනානි ආකාසධාතුයා ගතිතාය. පරිච්ඡින්නරුපත්ති තාය පරිච්ඡින්නකලාපගතමිපි පාකටං හොති විභූතං හුත්වා උපට්ඨාති.

ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං සුඛග්ගහණත්ථං ගාථාය දස්සෙති. තස්සානි උපාදායරුපස්ස. එවං ආවිභාවත්ථන්ති එවං පරිච්ඡින්නතාය ආකාසස්ස වසෙන විභූතභාවත්ථං. තත්ති ආකාසධාතුං.

118. ආකාසභාවං ගතන්ති චතුති මහාභුතෙහි අසම්ප්ට්ඨානං තෙසං පරිච්ඡේදකභාවෙන ආකාසන්ති ගහෙනබ්බතං ගතං, ආකාසමෙව වා ආකාසගතං යථා “දිට්ඨිගතං (ධ. ස. 381; මහානි. 12), අත්ථඬගත”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.130) ව. ආදින්නන්ති ඉමන්ති තණ්හාදිට්ඨිති ආදින්නං. තෙනාහ “ගහිතං පරාමට්ඨ”න්ති. අඤ්ඤත්ථ කම්මජං “උපාදින්න”න්ති චුච්චති, න තථා ඉධානි ආහ “සරිරට්ඨකන්ති අත්ථො”ති. පට්ඨිධාතුආදියු චුත්තතයෙනෙවානි මහාහත්ථිපදොපමෙ (ම. නි. 1.300 ආදයො) චුත්තතයදස්සනං සන්ධාය වදති.

119. තාදිභාවො නාම නිට්ඨිතකිච්චස්ස හොති, අයඤ්ච විපස්සනං අනුයුඤ්ජති, අප් කිමත්ථං තාදිභාවතා චුත්තානි? පට්ඨිසමතාදිලක්ඛණාචික්ඛණාහි විපස්සනාය සුඛප්පවත්තිඅත්ථං. තෙනාහ “ඉට්ඨානිට්ඨෙසු”තිආදි. ගහෙත්වානි කුසලප්පවත්තියා ඔකාසදානවසෙන පරිග්ගහෙත්වා. න පතිට්ඨිතොති න නිස්සිතො න ලග්ගො.

120. බ්‍රහ්මචිහාරභාවතා අසුභභාවතා ආනාපානස්සතිභාවතා ව උපචාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්තො විපස්සනාය පාදකභාවාය අනිච්චාදිසඤ්ඤාය විපස්සනාභාවෙන උස්සක්කිත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තාධිගමාය හොතිති “මෙත්තාදිභාවතාය පන හොති”ති චුත්තං. යත්ථ කත්ථවි සත්තෙසු සඬබ්බරෙසු ව පටිහඤ්ඤනකිලෙසොති ආසානභාවමෙව වදති ඤායභාවතො අඤ්ඤෙසමිපි. අස්මිමානොති රුපාදිකෙ පච්චෙකං එකජ්ඣං ගහෙත්වා “අයමහමස්මි”ති එවං පවත්තමානො.

121. ඉදං කම්මට්ඨානන්ති එත්ථ ගණනාදිවසෙන ආසෙවියමානා අස්සාසපස්සාසා යොගකම්මස්ස පතිට්ඨානතාය කම්මට්ඨානං. තත්ථ පන තථාපවත්තො මනසිකාරො භාවතා. එත්ථ ව තස්සෙව ථෙරස්ස භගවතා බහුනං කම්මට්ඨානානං දෙසිතත්තා වරිතං අනාදියිත්වා කම්මට්ඨානානි සබ්බෙසං පුග්ගලානං සප්පායානීති අයමත්ථො සිද්ධො, අතිසප්පායවසෙන පන කම්මට්ඨානෙසු විභාගකථා කථිතානි වෙදිතබ්බා.

මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. චූළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

122. එවං යපිතානීති “සස්සතො ලොකො”තිආදිනායප්පවත්තානි දිට්ඨිගතානි අනියානිකතාය න බ්‍යාකාතබ්බානි න කට්ඨෙබ්බානි, එවං යපනියපක්ඛෙ යපිතානි වෙව නියානිකසාසනෙ ඡඩ්ඛනීයතාය පටික්ඛිත්තානි ව, අපිවෙත්ථ අත්ථතො පටික්ඛෙපො එව බ්‍යාකාතබ්බතො. යථා එකො කම්මකිලෙසවසෙන ඉත්ථන්තං ආගතො, තථා අපරොපි අපරොපිති සත්තො තථාගතො චුච්චතිති ආහ – “තථාගතොති සත්තො”ති. තං අබ්‍යාකරණං මය්භං න රුච්චතීති යදි සස්සතො ලොකො, සස්සතො ලොකොති, අසස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකොති ජානාමානි බ්‍යාකාතබ්බමෙව, යං පන උභයථා අබ්‍යාකරණං, තං මෙ චිත්තං න ආරාධෙති අජානනහෙතුකත්තා අබ්‍යාකරණස්ස. තෙනාහ – “අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං, යදිදං න ජානාමී න පස්සාමී”ති. සස්සතොතිආදියු සස්සතොති සබ්බකාලිකො, නිච්චො ධූවො අවිපරිණාමධම්මොති අත්ථො. සො හි දිට්ඨිගතිකෙහි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපතබ්බපාකා, සයං වා තබ්බිපාකාකරාදිභාවෙන අවිසුත්තෙහි ලොකීයතීති ලොකොති අධිප්පෙතො. එතෙන චත්තාරොපි සස්සතවාදා දස්සිතා හොන්ති. අසස්සතොති න සස්සතො, අනිච්චො අද්ධූවො හෙදනධම්මොති අත්ථො, අසස්සතොති ව සස්සතභාවපටික්ඛෙපෙන උච්ඡේදො දිපිතොති සත්තපි උච්ඡේදවාදා දස්සිතා හොන්ති. අත්තවානි පරිවට්ඨො පරිච්ඡින්නපරිමාණො, අසබ්බගතොති අත්ථො. තෙන “සරිරපරිමාණො, අඬගුට්ඨපරිමාණො, යවපරිමාණො පරමාණුපරිමාණො අත්තා”ති (උදා. අට්ඨ. 54; දී. නි. ටී. 1.76-77) එවමාදිවාදා දස්සිතා හොන්ති.

තථාගතො පරං මරණානි තථාගතො ජීවො අත්තා මරණතො ඉමස්ස කායස්ස හෙදතො පරං උද්ධං හොති අත්ථි සංවිජ්ජතිති අත්ථො. එතෙන සස්සතභාවමුඛෙන සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ ව නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා දස්සිතා හොන්ති. න හොතීති නත්ථි න උපලබ්භති. එතෙන උච්ඡේදවාදො දස්සිතො

හොති. අපිව හොති ව න ව හොතීති අත්ථි නත්ථි වාති. එතෙන එකච්චසස්සතවාදො දස්සිතො. නෙව හොති න න හොතීති පන ඉමිනා අමරාචික්ඛෙපවාදො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං. භගවතා පන අනියානිකත්තා අනත්ථසංභිතානි ඉමානි දස්සනානීති තානි න බ්‍යාකතානි, තං අබ්‍යාකරණං සන්ධායාහ අයං ථෙරො “තං මෙ න රුච්චතී”ති. සික්ඛං පචික්ඛිතීවා යථාසමාදිත්තසික්ඛං පභාය.

125. ත්වං නෙව යාවකොති අහං භන්තෙ භගවති බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සමිතිආදිනා. න යාවිතකොති ත්වං මාලුකාසුත්ත මයි බ්‍රහ්මචරියං චරාතිආදිනා.

126. පරසෙනාය ධීතෙන පුරිසෙන. බහලලෙපනෙනාති බහලච්චලෙපනෙන. මහාසුපියාදි සබ්බො මුදුහිදකො වෙණුවිසෙසො සණ්ඨො. මරුවාති මකච්චි. බීරපණ්ණිනොති බීරපණ්ණියා, යස්සා ඡිත්තදනමත්තෙ පණ්ණෙ බීරං පග්ගරති. ගච්ඡන්ති ගච්ඡතො ජාතං සයංජාතගුම්ඛතො ගහිතන්ති අධිප්පායො. සිථිලහනු නාම දත්තා කණ්ණො පතඬිගො. එතාය දිට්ඨියා සති න හොතීති “සස්සතො ලොකො”ති එතාය දිට්ඨියා සති මග්ගබ්‍රහ්මචරියවාසො න හොති, තං පභාය එව පත්තබ්බතො.

127. අත්ථෙව ජාතීතිආදිනා එතා දිට්ඨියො පච්චෙකම්පි සංසාරපරිබ්‍රහතා කට්ඨිවඬ්ඨනා නිබ්බානච්චන්ධනාති දස්සෙති.

128. තස්මාතිහාති ඉදං අට්ඨානෙ උද්ධට්ඨං, ඨානෙයෙව පන “චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බ”න්ති ඉමස්ස පරතො කත්වා සංවණ්ණෙතබ්බං. අත්තනො එලෙන අරණියතො අනුගත්තබ්බතො කාරණම්පි “අත්ථො”ති චුච්චතීති ආහ “කාරණනිස්සිත”න්ති. තෙනාහ “බ්‍රහ්මචරියස්ස ආදිමත්තම්පි”ති. පුබ්බපදට්ඨානන්ති පට්ඨාරම්භො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

චුළමාලුකාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

129. ඔරං චුච්චති කාමධාතු, තත්ථ පචත්තියා සංවත්තනතො ඔරං භජන්තීති ඔරම්භාගියානි, හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣකාය ඔරම්භාගෙ හෙට්ඨාකොට්ඨාසෙ භජන්තීති ඔරම්භාගියානි ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. තෙනාහ “හෙට්ඨාකොට්ඨාසිකානි”තිආදි. කම්මුනා හි වට්ටෙන ව දුක්ඛං සංයොජෙත්තීති සංයොජනානි, ඔරම්භාගියසඤ්ඤානානි සංයොජනානි යස්ස අප්පභීනානි, තස්සෙව වට්ටදුක්ඛං. යස්ස පන තානි පභීනානි, තස්ස තං නත්ථිති. අප්පභීනකාය අනුසෙතීති අරියමග්ගෙන අසමුච්ඡින්නකාය කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජති, අප්පභීනභාවෙන අනුසෙති. අනුසයමානො සංයොජනං නාම හොතීති අනුසයත්තං එරිත්වා පචත්තමානො පාපධම්මො යථාචුත්තෙනත්ථෙන සංයොජනං නාම හොති. එතෙන යදි පන අනුසයතො සංයොජනං පචත්තං, තථාපි යෙ තෙ කාමරාගාදයො “අනුසයා”ති චුච්චන්ති, තෙයෙව බන්ධනට්ඨෙත සංයොජනානීති දස්සෙති.

එවං සන්තෙපීති යදෙව ඔරම්භාගියසංයොජනං භගවතා පුච්ඡිතං, තදෙව ථෙරෙනපි විස්සජ්ජිතං, තථාපි අයං ලද්ධි සන්තිස්සයා. තත්ථ දොසාරොපනාති දස්සෙතුං “තස්ස වාදෙ”තිආදි චුත්තං. සමුදාචාරක්ඛණෙයෙවාති පචත්තික්ඛණෙ එව. න හි සබ්බෙ චත්තමානා කිලෙසා සංයොජනත්ථං එරන්තීති අධිප්පායො. තෙනාති තෙන කාරණෙන, තථාලද්ධිකත්තාති අත්ථො. චිත්තෙසි “ධම්මං දෙසෙස්සමි”ති යොජනා. අත්තනො ධම්මතායෙවාති අප්ඤ්ඤානාසයෙනෙව. විසංවාදිතාති සත්ථු චිත්තස්ස අනාරාධනෙන විවෙචිතා. එවමකාසි එවං ධම්මං දෙසාපෙසි.

130. සක්කායදිට්ඨිපරිසුට්ඨිතෙනාති පරිසුට්ඨානසමත්ථසක්කායදිට්ඨිකෙන. තථාභුතඤ්ච චිත්තං තාය දිට්ඨියා විගය්හිතං අප්ඤ්ඤාත්ථටඤ්ච නාම හොතීති ආහ “ගහිතෙන අභිභුතෙනා”ති. දිට්ඨිනිස්සරණං නාම දස්සනමග්ගො තෙන සමුච්ඡින්නබ්බතො, සො පන නිබ්බානං ආගම්ම තං සමුච්ඡින්නදති, තස්මා චුත්තං “දිට්ඨිනිස්සරණං නිබ්බාන”න්ති. අවිනොදිතා අනීභටාති පදද්වයෙනපි සමුච්ඡෙදවසෙන අප්පභීනත්තංයෙව වදති. අඤ්ඤං සංයොජනං අඤ්ඤො අනුසයොති වදන්ති, සහභාවො නාම අඤ්ඤෙන හොති. න හි තදෙව තෙන සභාති චුච්චතීති තෙසං අධිප්පායො. අඤ්ඤෙනාති අත්ථතො අඤ්ඤෙන. අචත්ථාමත්තතො යදිපි අවයචචිතිමුත්තො සමුදායො නත්ථි, අවයවො පන සමුදායො න හොතීති සො සමුදායතො අඤ්ඤො එවාති සක්කා චත්තුන්ති යථාචුත්තස්ස පරිභාරස්ස අප්පාටිථීරකතං ආසඬිකිත්වා පක්ඛන්තරං ආසල්ලිතං “අථාපි සියා”තිආදිනා. පක්ඛන්තරෙහි පරිහාරා හොන්තීති යථාචුත්තඤ්ඤායෙනපි අඤ්ඤො පුරිසො අථාපි සියා, අයං පනෙත්ථ අඤ්ඤො දොසොති ආහ “යදි තදෙවා”තිආදි. අථාපි සියා කුය්හං යදි පරිචිතක්කො ඊදිසො යදි තදෙව සංයොජනන්තිආදි. ඉමමත්ථං සන්ධායාති පරමත්ථතො සො එව කිලෙසො සංයොජනමනුසයො ව, බන්ධනත්ථඅප්පභීනත්ථානං පන අත්ථෙව හෙදොති ඉමමත්ථං සන්ධාය.

132. තචච්ඡෙදො විය සමාපත්ති කිලෙසානං සමාපත්තිවික්ඛම්භනස්ස සාරච්ඡෙදස්ස අනුසයස්ස දුරභාවතො. චේග්ගච්ඡෙදො විය විපස්සනා තස්ස ආසන්නභාවතො. එවරූපා සුත්තලාති අභාවිතසද්ධාදිබලතාය දුබ්බලනාමකායා

පුග්ගලා, යෙසං සක්කායනිරොධාය...පෙ.... නාධිමුවවති. එවං දව්‍යබ්බාති යථා සො දුබ්බලකො පුරිසො, එවං දව්‍යබ්බො සො පුරිසො ගභිගාපාරං විය සක්කායපාරං ගත්තුං අසමත්ථත්තා. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

133. උපධිවිවෙකෙනාති ඉමිනා උපධිවිවෙකාති කරණෙ නිස්සක්කනන්ති දස්සෙති, උපධිවිවෙකාති වා හෙතුමිති නිස්සක්කවචනස්ස උපධිවිවෙකෙනාති හෙතුමිති කරණවචනෙන පඤ්චකාමගුණවිවෙකො කටිතො. කාමගුණාපි හි උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධිති වුවුවන්ති. ටීනමිද්ධපච්චයා කායවිජම්භිතාදිහෙදං කායාලසියං. තත්ථාති අන්තොසමාපත්තියං සමාපත්තිඅබ්භන්තරෙ ජාතං. තං පන සමාපත්තිපරියාපන්නමිපි අපරියාපන්නමිපිති තදුහයං දස්සෙතුං “අන්තොසමාපත්තික්ඛණෙයෙවා”තිආදි වුත්තං. රූපාදයො ධම්මෙති රූපවෙදනාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධධම්මෙ. න නිව්චතොති ඉමිනා නිව්චපටික්ඛෙපතො තෙසං අනිව්චතමාහ. තතො එව උදයවයන්තතො විපරිණාමතො තාවකාලිකතො ව තෙ අනිව්චාති ජොතිතං හොති. යඤ්භි නිව්චං න හොති, තං උදයබ්බයපරිච්ඡින්නං ජරාය මරණෙන වාති ද්වෙධා විපරිණතං ඉත්තරඛණමෙව ව හොති. න සුඛතොති ඉමිනා සුඛපටික්ඛෙපතො තෙසං දුක්ඛතමාහ, අතො එව අභිණ්භං පටිපිළනතො දුක්ඛවත්ථුතො ව තෙ දුක්ඛාති ජොතිතං හොති. උදයබ්බයවන්තතාය හි තෙ අභිණ්භං පටිපිළනතො නිරන්තරදුක්ඛතාය දුක්ඛස්සෙව ව අධිධානභූතාති. පච්චයාපනියතාය රොගමූලතාය ව රොගතො. දුක්ඛතාසුලයොගිතාය කිලෙසාසුච්ඡෙදනා උප්පාදපරාහඬිගෙහි උද්ධුමානපක්කභිජ්ජනතො ව ගණ්ඨතො. පිළාජනනතො අන්තොතුදනතො දුන්නිහරණතො ව අවද්ධිආවහතො අසවත්ථුතො ව අසෙරිභාවතො ආබාධපදවිධානතාය ව ආබාධතො. අවසවත්තතො අවිධෙයාතාය පරතො . බ්‍යාධිජරාමරණෙහි පලුජ්ජනියතාය පලොකතො. සාමීතිවාසිකාරකවෙදකඅධිධායකවිරහතො සුඤ්ඤතො. අත්තපටික්ඛෙපට්ඨෙන අනත්තතො, රූපාදිධම්මාපි න එත්ථ අත්තා හොන්තිති අනත්තා, එවං අයමිපි න අත්තා හොතිති අනත්තා. තෙන අබ්‍යාපාරතො නිරිහතො තුව්ඡතො අනත්තාති දීපිතං හොති. ලක්ඛණත්තයමෙව අවබොධත්ථං එකාදසහි පදෙහි විභජිත්වා ගහිතන්ති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

අන්තොසමාපත්තියන්ති සමාපත්තිනං සහජාතතාය සමාපත්තිනං අබ්භන්තරෙ. චිත්තං පටිසංහරතිති තප්පට්ඨද්ධන්දරාගාදිඋපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන විපස්සනාවිත්තං පටිසංහරති. තෙනාහ “මොචෙති”ති. සවනවසෙනාති “සබ්බසංඛාරසමථො”තිආදිනා සවනවසෙන. ථුක්ඛවසෙනාති තථෙව ථොමනාවසෙන ගුණතො සංකිත්තනාවසෙන. පරියත්තිවසෙනාති තස්ස ධම්මස්ස පරියාපුණනාවසෙන. පඤ්ඤත්තිවසෙනාති තදන්තස්ස පඤ්ඤාපනාවසෙන. ආරම්මණකරණවසෙනෙව උපසංහරති මග්ගවිත්තං. එතං සන්තන්තිආදි පන අවධාරණනිවත්තිතත්ථදස්සනං. යථා විපස්සනා “එතං සන්තං එතං පණ්ණ”න්තිආදිනා අසංඛිකාය ධාතුයා චිත්තං උපසංහරති, එවං මග්ගො නිබ්බානං සම්මාදිසාහිසමයවසෙන අභිසමෙන්නො තත්ථ ලබ්භමානෙ සබ්බෙ විසෙසෙ අසම්මොහතො පටිවිජානන්තො තත්ථ චිත්තං උපසංහරති. තෙනාහ “ඉමිනා පන ආකාරෙන”තිආදි. සො තත්ථ ධීතොති සො අදන්ධවිපස්සනො යොගී තත්ථ තාය අනිව්චාදිලක්ඛණත්තයාරම්මණාය විපස්සනාය ධීතො. සබ්බසොති තස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය නිබ්බන්තිතසමථවිපස්සනාසු. අසක්කොන්තො අනාගාමී හොතිති හෙට්ඨිමමග්ගවහාසු එව සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගං පහාය අග්ගමග්ගවහාසු තාසු නිකන්තිං පරියාදාතුං අසක්කොන්තො අනාගාමීතායමෙව සණ්ඨාති.

සමතික්කන්තත්තාති සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන වාති සබ්බථාපි රූපස්ස අතික්කන්තත්තා. තෙනාහ “අයඤ්භි”තිආදි. අනෙතාති යොගිනා. තං අතික්කම්මාති ඉදං යො වා පඨමං පඤ්චවොකාරභවපරියාපන්නෙ ධම්මෙ සම්මදෙව සම්මසිත්වා තෙ විචජ්ජෙත්වා තතො අරූපසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා අරූපධම්මෙ සම්මසති, තං සන්ධාය වුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි අරූපං සම්මසති”ති.

සමථවසෙන ගච්ඡතොති සමථජ්ජානං පුබ්බභාගපටිපදං අනුසුඤ්ජන්තස්ස. චිත්තෙකග්ගතා ධූරං හොතිති තස්ස විපස්සනාභාවනාය තථා පුබ්බෙ පවත්තත්තා වුට්ඨානගාමීතිවිපස්සනා සමාධිජ්ජානා හොති, මග්ගෙපි චිත්තෙකග්ගතා ධූරං හොති, සමාධින්ද්‍රියං පුබ්බභිගමං බලවං හොති. සො වෙතොවිමුත්තො නාමාති සො අරියො වෙතොවිමුත්තො නාම හොති. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡතොති “සමථවසෙන ගච්ඡතො”ති එත්ථ වුත්තතයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච පුග්ගලවිභාගො සුත්තන්තයෙන ඉධාහිනිතො පරියායො නාම, අභිධම්මනයෙන පරතො කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනායං දස්සයිස්සාම. අයං සභාවධම්මොයෙවාති පුබ්බභාගපටිපදා සමථජ්ජානා වෙ සමාධි ධූරං, විපස්සනාපධානා වෙ පඤ්ඤා ධූරන්ති අයං ධම්මසභාවොයෙව, එත්ථ කිඤ්චි න ආසඬිකිතබ්බං.

ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා. තෙනාහ “ඉන්ද්‍රියනානත්තං වදාමි”ති. ඉන්ද්‍රියනානත්තතා කාරණන්ති ඉදං දස්සෙති – අනිව්චාදිවසෙන විපස්සනාහිනිවෙසො විය සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන ව යං පුබ්බභාගගමනං, තං අජ්ජමාණං තං වුට්ඨානගාමීතිවිපස්සනං, යස්ස සමාධි ධූරං පුබ්බභිගමං බලවං හොති, සො අරියො වෙතොවිමුත්ති නාම හොති. යස්ස පඤ්ඤා ධූරං පුබ්බභිගමං බලවං හොති සො අරියො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. ඉදානි තමත්ථං බුද්ධිවිසිට්ඨෙන නිදස්සනෙන දස්සෙන්නො “ද්වෙ අග්ගසාවකා”තිආදිමාහ, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා

134. අසියතීති අසනං, භුඤ්ජනං භොජනං, අසනස්ස භොජනං අසනභොජනං, ආහාරපරිභොගො, එකස්මිං කාලෙ අසනභොජනං එකාසනභොජනං. සො පන කාලො සබ්බබුද්ධානං සබ්බපච්චෙකබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණවසෙන පුබ්බණ්ණො එව ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “එකස්මිං පුරෙහත්තෙ අසනභොජන”න්ති. විජ්ජිසාරකුක්කුච්චන්ති “අයුත්තං වත මයා කතං, යො අත්තනො සරිරපකතිං අජානන්තො එකාසනභොජනං භුඤ්ජී, යෙන මෙ ඉදං සරිරං කිසං ජාතං බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහො නාහොසී”ති එවං විජ්ජිසාරකුක්කුච්චං භවෙය්‍ය. එතං සන්ධාය සත්ථා ආහ, න හද්දාලිමෙව තාදිසං කිරියං අනුජානන්තො. ඉතරථාති යදි එකංයෙව හත්තං ද්විධා කත්වා තතො එකස්ස භාගස්ස භුඤ්ජනං එකදෙසභුඤ්ජනං අධිප්පෙතං. කො සක්කොතීති කො එවං යාපෙතුං සක්කොති. අතීතජාතිපරිවයොපි නාම ඉමෙසං සත්තානංයෙව අනුබන්ධතීති ආහ “අතීතෙ”තිආදි. විරවත්තස්සෙවාති අනාදරෙ සාමිවනං. තං මද්දිත්වාති “අයං සික්ඛා සබ්බෙසමිපි බුද්ධානං සාසනෙ ආචිණ්ණං, අයඤ්ච භික්ඛු ඉමං සික්ඛතෙවා”ති වත්වා තං හද්දාලිං තස්ස වා අනුස්සාහපච්චෙදනං අභිභවිත්වා. භික්ඛාචාරගමනත්ථං න විතක්කමාළකං අගමාසී, විහාරචාරිකං චරන්තො තස්ස වසනට්ඨානං භගවා ගච්ඡති.

135. දුසයන්ති ගරහන්ති එතෙනාති දොසො, අපරාධො, සො එව කුච්ඡිතභාවෙන දොසකො. ගරහාය පවත්තිට්ඨානතො ඔකාසො. තෙනාහ – “එතං ඔකාසං එතං අපරාධ”න්ති. දුක්කරතරන්ති පතිකාරවසෙන අතිසයෙන දුක්කරං. අපරාධො හි න බමාපෙත්තං යථාපච්චයං විත්ථාරිතො හුත්වා දුජ්ජතිකාරො හොති. තෙනාහ “වස්සඤ්ඡී”තිආදි.

අලග්ගිත්වාති ඉමමිපි නාම අපනිතං අකාසීති එවං අවිනෙත්වා, තං තං තස්ස භිතපට්පත්තිං නිචාරණං කත්වාති අත්ථො. ඤායපට්පත්තිං අතිච්ච එති පවත්තතීති අච්චයො, අපරාධො, පුරිසෙන මද්දිත්වා පවත්තිතො අපරාධො අත්ථතො පුරිසං අතිච්ච අභිභවිත්වා පවත්තො නාම හොති. තෙනාහ “අච්චයො මං, හත්තෙ, අච්චගමා”ති. අච්චෙසසපච්චයානං සමාගමෙ එති එලං එතස්මා උජ්ජජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදායො”ති ආහ “එකං කාරණ”න්ති. යං පනෙත්ථ හද්දාලිත්ථෙරස්ස අපරිපුරකාරිකාය භික්ඛුආදීනං ජානනං, තමිපි කාරණං කත්වා “අහං බො, හත්තෙ, න උස්සභාමී”තිආදීනා වත්තබ්බන්ති දස්සෙති.

136. එකච්ඡත්තක්ඛණිකාති පඨමග්ගච්ඡත්තක්ඛණෙන එකච්ඡත්තක්ඛණිකා. එවං ආණාපෙතුං න යුත්තන්ති සඬකමත්ථාය ආණාපෙතුං න යුත්තං පයොජනාභාවතො. අනාචිණ්ණඤ්චෙන බුද්ධානං, යදිදං පදසා අක්කමනං. තථා හි –

“අක්කමිත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
මා නං කලලං අක්කමිත්ථ, භිතාය මෙ භවිස්සති”ති. (බු. වං. 2.53);

සුමෙධපණ්ඩිතෙන පච්චාසිසිතං න කතං. යථාහ –

“දීපඬකරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
උස්සිසකෙ මං යත්වාන, ඉදං චචනමබ්බවී”ති. (බු. වං. 2.60);

භගවතා ආණත්තෙ සති තෙසමිපි එවං කාතුං න යුත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. එතෙසං පටිබාහිතුං යුත්තන්ති ඉදං අට්ඨානපරිකප්පනවසෙනෙව චුත්තං. න හි බුද්ධානං කාතුං ආරද්ධං නාම කිච්චං කෙහිචි පටිබාහිතුං යුත්තං නාම අත්ථි පටිබාහිතුංයෙව අකරණතො. සම්මත්තනියාමස්ස අනොක්කන්තත්තා චුත්තං “බාහිරකො”ති.

137. න කම්මට්ඨානං අල්ලියතීති විත්තං කම්මට්ඨානං න ඔතරති.

140. පුනප්පුනං කාරෙන්නීති දණ්ඩකම්මපණාමනාදිකාරණං පුනප්පුනං කාරෙන්නී. සම්මාවත්තමිහි න වත්තතීති තස්සා තස්සා ආපත්තියා වුට්ඨානත්ථං භගවතා පඤ්ඤත්තසම්මාවත්තමිහි න වත්තති. අනුලොමවත්තෙ න වත්තතීති යෙන යෙන වත්තෙන සඬසො අනුලොමිකො හොති, තස්මිං තස්මිං අනුලොමවත්තෙ න වත්තති විලොමමෙව ගණ්හාති, පටිලොමෙන හොති. නිත්ථාරණකවත්තමිහි යෙන වත්තෙන සඬසො අනුලොමිකො හොති, සාපත්තිකභාවතො නිත්ථිණ්ණො හොති, තමිහි නිත්ථාරණවත්තස්මිං න වත්තති. තෙනාහ “ආපත්ති”තිආදි. දුබ්බචකරණෙති දුබ්බචස්ස භික්ඛුනො කරණෙ.

144. යාපෙතීති වත්තති, සාසනෙ තිට්ඨතීති අත්ථො. අභිඤ්ඤාපත්තාති “අසුකො අසුකො ව ථෙරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො බහුස්සුතො”තිආදීනා අභිඤ්ඤාතභාවං පත්තා අධිගතඅභිඤ්ඤාතා.

145. සත්තෙසු භායමානෙසුති කිලෙසබ්බලතාය පටිපජ්ජනකසත්තෙසු පරිභායන්තෙසු පටිපටේසු ජායමානෙසු. අත්තරධායති නාම තදාධාරතාය. දිට්ඨධම්මිකා පරුපවාදාදයො. සම්පරායිකා අපායදුක්ඛවිසෙසා. ආසවන්ති තෙන තෙන පච්චයෙන පවත්තන්තිති ආසවා. නෙසන්ති පරුපවාදාදිආසවානං. තෙති චිතික්කමධම්මා.

අකාලං දස්සෙත්වාති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං දස්සෙත්වා. උප්පත්තින්ති ආසවට්ඨානියානං ධම්මානමුප්පත්තිං. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා කාලං, තාව සෙනාසනානි පභොන්ති, තෙන ආවාසමච්ඡරියාදිභෙතුනා සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා න උප්පජ්ජන්ති. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා පන භෙතුනා පදසොධම්මසික්ඛාපදානං සඛිගහො දට්ඨබ්බො.

යසන්ති කිත්තිසද්දං පරිවාරඤ්ච. සාගතත්ථෙරස්ස නාගදමනකිත්තියසාදිවසෙන සුරාපානසඛිධාතො ආසවට්ඨානියො ධම්මො උප්පජ්ජී.

රසෙන රසං සංසන්දෙත්වාති උපාදින්නකඵස්සරසෙන අනුපාදින්නකඵස්සරසං සංසන්දෙත්වා.

146. න බො, හද්දාලි, එසෙව භෙතු, අථ බො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති දස්සෙන්නො භගවා “අපිවා”තිආදිමාහ. තෙන ධම්මස්ස සක්කච්චසවනෙ ථෙරං නියොජෙති.

147. විසෙවනාවාරන්ති අදන්තකිරියං. පරිනිබ්බායතිති වූපසම්මති. තත්ථ අදන්තකිරියං පභාය දන්තො භොති. යුගස්සාති රථධුරස්ස.

අනුක්කමෙති අනුරුපපරිගමෙ. තදවත්ථානුරූපං පාදානං උක්ඛිපනෙ නික්ඛිපනෙ ව. තෙනාහ “වත්තාරො පාදෙ”තිආදි. රජ්ජුබන්ධනවිධානෙනාති පාදතො භූමියා මොවනවිධානෙන. එවං කරණක්ථන්ති යථා අස්සෙ නිසින්තස්සෙව භූමිං ගහෙතුං සක්කා, එවං වත්තාරො පාදෙ තථා කත්වා අත්තනො නිච්චලභාවකරණත්ථං. මණ්ඩලෙති මණ්ඩලධාවිකායං. පට්ඨිකමනෙති පට්ඨං ඵුට්ඨමත්තෙන ගමනෙ. තෙනාහ “අග්ගග්ගුරෙහි”ති. ඔක්කන්තකරණස්මිත්ති ඔක්කන්තෙත්වා පරසෙනාසම්මද්දන ඔක්කන්තකරණෙ. එකස්මිං යානෙති චතුස්ස පාදෙසු යත්ථ කත්ථි එකස්මිං යානෙ ගමනං වොදෙත්තිති අත්ථො, සො පනෙත්ථ සිසතරො අධිප්පෙනො. දවත්තෙති මරියාදාකොපනෙහි නානප්පයොජනෙ, පරසෙනාය පවත්තමහානාදපහරණෙහි අත්ථො. තෙනාහ “යුද්ධකාලස්මි”න්තිආදි.

රඤ්ඤා ජානිතබ්බගුණෙති යථා රාජා අස්සස්ස ගුණෙ ජානාති, එවං තෙන ජානිතබ්බගුණකාරණං කාරෙති. අස්සරාජවංසෙති දුස්සහං දුක්ඛං පත්වාපි යථා අයං රාජවංසානුරූපකිරියං න ජහිස්සති, එවං සික්ඛාපනෙ. සික්ඛාපනමෙව හි සන්ධාය සබ්බත්ථ “කාරණං කාරෙති”ති වුත්තං තස්ස කරණකාරාපනපරියායත්තා.

යථා උත්තමජවො භොතිති ජවදස්සනට්ඨානෙ යථා භයො උත්තමජවං න භාපෙසි, එවං සික්ඛාපෙති. උත්තමභයභාවෙ, යථා උත්තමභයො භොතිති කම්මකරණකාලෙ අත්තනො උත්තමසභාවං අනිගුහිත්වා අවජ්ජෙත්වා යථා අත්ථසිද්ධි භොති, එවං පරමජවෙන සික්ඛාපෙති. යථා කිරියා විනා දබ්බම්පි විනා කිරියං න භවති, එවං දට්ඨබ්බන්ති දස්සෙතුං “තත්ථ පකතියා”තිආදි වුත්තං.

තත්තාති තස්මිං පකතියා උත්තමභයස්සෙව උත්තමභයකාරණාරහත්තා උත්තමජවපටිපජ්ජනෙ. මාසබාදකසොටකානන්ති මාසං බාදිත්වා යථා තථා විගුණබලුභිගතානං. වලඤ්ජකදණ්ඩන්ති රඤ්ඤා ගහෙතබ්බසුච්ඡන්දණ්ඩං. ධාතුපත්ථද්ධොති අත්තනාව සමුප්පාදිතධාතුයා උපත්ථම්භිතො හුත්වා.

උත්තමෙ සාබලොති පරමසබ්බලභාවෙ සබ්බලවාචාය එව දමෙතබ්බතාය. තෙනාහ “මුදුවාචාය හි”තිආදි.

අරහත්තඵලසම්මාදිට්ඨියාති ඵලසමාපත්තිකාලෙ පවත්තසම්මාඤ්ඤාණං. සම්මාඤ්ඤාණං පුබ්බෙ වුත්තසම්මාදිට්ඨියෙවාති පන ඉදං ඵලසම්මාදිට්ඨිභාවසාමඤ්ඤෙන වුත්තං. කෙච් පන “පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණ”න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති “අසෙක්ඛෙනා”ති විසෙසිතත්තා. තම්පි අසෙක්ඛණාණන්ති වෙ? එවම්පි නිජ්ජරියාය සෙක්ඛග්ගහණෙ පරියායසෙක්ඛග්ගහණං න යුත්තමෙව, කිච්චභෙදෙන වා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එකා එව හි සා පඤ්ඤා නිබ්බානස්ස පච්චක්ඛකිරියාය සම්මාදස්සනකිච්චං උපාදාය “සම්මාදිට්ඨි”ති වුත්තා, සම්මාජානනකිච්චං උපාදාය “සම්මාඤ්ඤාණ”න්ති. අඤ්ඤාතාවින්දියවසෙන වා සම්මාදිට්ඨි, පඤ්ඤන්දියවසෙන සම්මාඤ්ඤාණන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. මග්ගඵලාවභාය දෙසනාය සඛිබෙපනොව ආගතත්තා වුත්තං “උග්ගට්ඨකඤ්ඤුපුග්ගලස්ස වසෙනා”ති.

හද්දාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ලබුකිකොපමසුත්තවණ්ණනා

148. මහාඋදායින්ටෙරොති කාළදායිලාළදායින්ටෙරෙහි අඤ්ඤා මහාදෙහතාය මහාඋදායිති සාසනෙ පඤ්ඤාතො ටෙරො. අපහරි අපහරති අපහරිස්සතිති අපහත්තා. තෙකාලිකො හි අයං සද්දො. උපහත්තාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අපහාරකොති අපනෙතා. උපහාරකොති උපනෙතා.

149. යන්ති භුමිමත්ටෙ පච්චත්තවචනං, තෙන ව අනන්තරන්දිදිට්ඨසමයො පච්චාමට්ටියොති ආහ “යස්මිං සමයෙ”ති. න භගවත්තං පටිච්චාති න භගවත්තං ආරම්මණං කත්වා.

කම්මනිප්ඵන්තත්ථන්ති අත්තනා ආයාචියමානකම්මසිද්ධිඅත්ථං. භවතීති භූ, න භූති අභූ, භයවසෙන පන සා ඉත්ථි “අභූ”න්ති ආහ. ආතු මාතුති එත්ථ යථා –

“අඬිගා අඬිගා සම්භවසි, හදයා අධිජායසෙ;
අත්තා එව පුත්ත නාමාසි, ස ජීව සරදොසන”න්ති. –

ආදීසු පුත්තො “අත්තා”ති වුවචති කුලවසෙන සන්තානෙ පවත්තනතො. එවං පිතාපි “පුත්තස්ස අත්තා”ති වුවචති. යස්මා “භික්ඛුස්ස අත්තා මාතා”ති වත්ථුකාමා භයවසෙන “ආතු මාතු”ති ආහ. තෙනාහ “ආතුති පිතා”තිආදි.

150. එවමෙවන්ති ඉදං ගරහත්ථජොතනනිපාතපදන්ති වුත්තං “ගරහන්තො ආහා”ති. තථා හි නං වාචකසද්දෙනෙව දස්සෙන්තො “ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා”ති ආහ. ආහංසුති තෙසං තථා වචනස්ස අවිච්ඡේදෙන පවත්තිදිපනන්ති ආහ “වදන්ති”ති. කිං පනිමස්ස අප්පමත්තකස්සාති පහාතබ්බවත්ථුං අවමඤ්ඤමානෙහි වුත්තං. තෙනාහ “කිං පනා”ති. හෙතුමිහි ජොතෙතබ්බෙ වෙනං සාමිච්චනං යථා “අනුස්සවස්ස හෙතු, අප්පකොතස්ස හෙතු”ති. තෙනාහ “අප්පමත්තකස්ස හෙතු”ති. නනු අපස්සන්තෙන විය අසුණන්තෙන විය භවිතබ්බන්ති? සත්ථාරා නාම අප්පමත්තකෙසු දොසෙසු අපස්සන්තෙන විය ව අසුණන්තෙන විය ව භවිතබ්බන්ති තෙසං අධිප්පායෙන විවරණං. තෙසු වාති සික්ඛාකාමෙසු ව. අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙන්නීති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බන්ති දස්සෙති. තෙසන්ති යෙ “මොසපුරිසා”ති වුත්තා පුග්ගලා, තෙසං. ගලෙ බද්ධං මහාකට්ඨන්ති ගලෙ ඔලම්බෙන්වා බද්ධං රුක්ඛදණ්ඩමාහ. සුතිලතායාති ගලොචියා. පාරාජිකවත්ථු විය දුප්පජහං හොතීති ඡන්දකප්පහානවසෙන තං පජහිතුං න සක්කොති.

151. අනුස්සුක්කාති තස්ස පහාතබ්බස්ස පහානෙ උස්සුක්කරහිතා. අපච්චාසීසනපක්ඛෙති තාය පරදන්තවුත්තිතාය කස්සචි පච්චයස්ස කුතොචි අපච්චාසීසකපක්ඛෙ ධීතා හුත්වා සුප්පජහං හොති, න තස්ස පහානෙ භාරියං අත්ථි.

152. දලිද්දො දුග්ගතො. අස්සකොති අසාපතෙයො. ගෙහයට්ඨියොති ගෙහජදනස්ස ආධාරා, තා උජුකං තිරියං යංපෙතබ්බදණ්ඩා. සමන්තතො භිත්තිපාදෙසු යංපෙතබ්බදණ්ඩා මණ්ඩලා. කාකාතිදායින්ති ඉතො විතො කාකෙහි අතිපාතවසෙන උඩ්ඬෙතබ්බං. තෙනාහ “යත්ථ කිඤ්චිදෙවා”තිආදි. සුරකාකාති කාකානං උඩ්ඬෙපනාකාරමාහ. නපරමරූපන්ති භීනරූපං. චිලිවමඤ්චකොති තාලවෙන්තකාදිහි චිතමඤ්චකො. සා පනස්ස සන්තානානං ඡින්නභින්නතාය ඔලුග්ගචිලුග්ගතා, තථා සති සා විසමරූපා හොතීති ආහ “ඔණකා”තිආදි. සො පුග්ගලො ලුබ්භොජී හොතීති ආහ “ධඤ්ඤං නාම කුසුසකො”ති. සමකාලං වපිතබ්බතාය සමවාපකං, යථාඋතු වපිතබ්බබ්ඡං. ජායිකාති කුච්ඡිතා භරියා, සබ්බත්ථ ගරහායං ක-සද්දො. සො වතාහං පබ්බඡෙයාන්ති සොහං කෙසමස්සු ඔහාරෙන්වා පබ්බඡෙයාං, යොහං පුරිසො නාම අස්සං වතාති පබ්බඡ්ජාවසෙන අත්තනො පුරිසං බොධෙයා. තංසභාවෙ ධීතස්ස බොධා න තු දුක්කරා, සා බටොපිකා. සා කුමිහි. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිතො අඬිස්තෙලසාති කොට්ඨාගාරසතාති විය.

153. සුවණ්ණනික්ඛසතානන්ති අනෙකෙසං සුවණ්ණනික්ඛසතානං. වයොති සන්තානෙහි නිවයො අවිචි නිච්චප්පබන්ධනිවයො. තෙනාහ “සන්තානතො කතසන්තිවයො”ති.

154. හෙට්ඨා කිඤ්චාපි අප්පජහනකා පයමං දස්සිතා, පජහනකා පධානා, තෙසඤ්ච වසෙනෙන්ථ පුග්ගලවතුක්කං දස්සිතං. තෙ තඤ්චෙව පජහන්තීති පජහනකා පයමං ගහිතා. රාසිවසෙනාති “ඉධුදායි එකච්චො පුග්ගලො”තිආදිනා වතුක්කෙ ආගතචිහාගං අනාමසිත්වා “තෙ තෙ”ති පවුරවසෙන වුත්තං. තෙනාහ “න පාටියෙක්කං විහත්තා”ති. අවිභාගෙන ගහිතවත්ථුසු විභාගතො ගහණං ලොකසිද්ධමෙතන්ති දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. පජහනකපුග්ගලාති “තෙ තඤ්චෙව පජහන්ති”ති එවං පජහනකපුග්ගලා එව.

උපධිඅනුධාවනකාති උපධිසු අනුඅනුධාවනකා උපධියො ආරබ්භ පවත්තනකා. විතක්කායෙවාති කාමසඬ්ඤ්ජාදිවිතක්කායෙව. ඉන්ද්‍රියනාන්තතාති විමුක්තිපරිපාවකානං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං. තස්ස හි වසෙනෙව තෙ වත්තාරො පුග්ගලා ජාතා. අග්ගමග්ගත්ථාය විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා යාව න තං මග්ගෙන සමුග්ගාතෙන්ති, තාව නප්පජහන්ති නාම. ඉති හෙට්ඨිමා තයොපි අරියා අප්පභීනස්ස කිලෙසස්ස වසෙන

“නප්පභන්ති” ති වුත්තා, පගෙව පුපුප්පනා. වුත්තනසෙන පන විපස්සනං මග්ගෙන සට්ඨන්තා තෙ වත්තාරො ජනා අග්ගමග්ගක්කණෙ පභන්ති නාම. තෙ එව තත්ථ සීසකාරිනො බිප්පං පභන්ති නාම, තෙනාහ “තත්ථා” තිආදි.

සංවෙගං කත්ථා අග්ගිං අක්කන්තපුරිසො විය. මග්ගෙනාති අනුක්කමාගතෙන අග්ගමග්ගෙන. මහාහත්ථිපදොපමෙති මහාහත්ථිපදොපමසුත්තෙ (ම. නි. 1.300 ආදයො). තත්ථ හි “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දති පසිදති සන්තිට්ඨති අධිමුච්චති” (ම. නි. 1.302) එත්ථ අතිතික්ඛනාතිතික්ඛ-නාතිමන්දඅතිමන්ද-පුග්ගලවසෙන අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.302) තයො වාරා උද්ධටා, තත්ථ මජ්ඣිමවසෙනෙව පඤ්ඤා කට්ඨො. ඉන්ද්‍රියභාවනෙති ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තෙ, තත්ථාපි මජ්ඣිමනසෙනෙව පඤ්ඤා කට්ඨො. තෙනාහ “ඉමෙසු” තිආදි.

තත්ති “උපට්ඨි” ති වුත්තං ඛන්ධපඤ්චකං. දුක්ඛස්ස මූලන්ති සබ්බස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස කාරණං. නිග්ගහණොති නිරුපාදානො. තෙනාහ “නිත්තණ්භො” ති.

155. යෙ පභන්තිති “තෙ තඤ්චෙව පභන්ති” ති එවං වුත්තපුග්ගලා. තෙ ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ පභන්තිති යෙ තෙ පුපුප්පනා ලාභිනො ව පඤ්ච කාමගුණෙ එත්තකෙ තංතංඝානාදිත්ථුකෙ ව තංතංමග්ගවජ්ඣකාය පරිච්ඡින්නන්තා එත්තකෙ කිලෙසෙ පභන්ති. යෙ නප්පභන්තිති එත්ථ වුත්තනසානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසුචිසුඛං කායාසුචිසන්තිස්සිත්තා. අනරියෙහීති අපරිසුද්ධෙහි. පටිලාභතො භායිතබ්බං කිලෙසදුක්ඛගතිකත්තා. විපාකතො භායිතබ්බං අපායදුක්ඛගතිකත්තා. ගණතොපි කිලෙසතොපි විචිත්තසුඛන්ති ගණසඬගණිකතො ව කිලෙසසඬගණිකතො ව විචිත්තසුඛං. රාගාදිවූපසමත්ථායාති රාගාදිවූපසමාවහං සුඛං. න භායිතබ්බං සම්පති ආයතිඤ්ච එකන්තහිතභාවතො.

156. ඉඤ්ජිතස්මිත්ති පච්චත්තෙ භුම්මවචනන්ති ආහ “ඉඤ්ජන” න්තිආදි. ඉඤ්ජති තෙනාති ඉඤ්ජිතං, තස්ස තස්ස ඝාතස්ස බොහකරං ඔළාරිකං ඝාතාඬගං. චතුත්ථස්සානං අනිඤ්ජනං සන්තිසින්නාභාවතො. තථා හි වුත්තං “ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ” (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.384-386; පාරා. 12-13).

අලං-සද්දො යුත්තත්ථොපි හොති – “අලමෙව නිබ්බන්දිතුං, අලං විමුච්චිතු” න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124, 128, 134, 143), තස්මා අනලං අනුසඬගං කාතුං අයුත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අකත්තබ්බආලයන්ති වදාමි” ති. සන්තිට්ඨානන්ති සම්මාපටිපත්තියං අලං එත්තාවතාති උස්සාහපටිපස්සම්භවසෙන සන්තිට්ඨානං න කාතබ්බන්ති යොජනා. උද්ධමභාගියසඤ්ඤිතං අණුං වා ඔරම්භාගියසඤ්ඤිතං ථූලං වා, රූපරාගොති එවරූපං අණුං වා කාමාසවො පටිසන්ති එවරූපං ථූලං වා, මුදුනා පචත්තිආකාරවිසෙසෙන අප්පසාවජ්ජං, කම්මබන්ධනට්ඨෙන වා අප්පසාවජ්ජං, තබ්බිපරියායතො මහාසාවජ්ජං වෙදිතබ්බං. නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස වසෙන දෙසනාය පචත්තත්තා “නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙනා” ති වුත්තං. සබ්බසො හි පරියාදින්නතිකත්තිකස්ස අරියපුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාවෙදිගතිරොධස්ස ආගතත්තා “අරහත්තනිකුටෙනෙව නිට්ඨාපිතා” ති වුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථස්පකාසනා සමත්තා.

7. වාතුමසුත්තවණ්ණනා

157. යථාඋපනිස්සයෙනාති යො යො උපනිස්සයො යථාඋපනිස්සයො, තෙන යථාඋපනිස්සයෙන සම්මාපයොගෙන. පතිට්ඨතිස්සන්ති සාසනෙ පතිට්ඨං පටිලභිස්සන්ති. වසනට්ඨානානීති වස්සග්ගාදිවසෙන වසනට්ඨානානී. සණ්ඨාපයමානාති සුවිහත්තභාවෙන ධ්වජෙත්තා.

අච්චිබ්භොගසද්දන්ති චිතිභුඤ්ජිත්ථා ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යසද්දං. වට්ඨොසොපි හි බහුහි එකච්චං පචත්තිතො ධානතො ව දුරතරො කෙවලං මහානිග්ගොසො එව හුත්ථා සොතපට්ඨාගච්ඡති. මච්ඡවිලොපෙති මච්ඡෙ විලුම්පිත්ථා විය ගහණෙ, මච්ඡානං වා නයනෙ.

158. වචස්සග්ගත්ථෙති නිච්ඡයත්ථෙ, ඉදං තාව අම්භෙහි වුව්චමානවචනං එකන්තසොතබ්බං, පච්ඡා තුම්භෙහි කාතබ්බං කරොථාති අධිප්පායො. වචනපරිභාරොති තෙහි සකාරාජුහි වුත්තවචනස්ස පරිභාරො. ලෙසකප්පන්ති කප්පියලෙසං. ධුරවහාති ධුරවාහිනො, ධොරය්හාති අත්ථො. පාදමූලන්ති උපවාරං වදති. විගච්ඡිස්සතිති භායිස්සති. පටිප්ඵරිතොති න භගවතො සම්මුඛාව, සකාරාජුනං පුරතොපි විප්ඵරිතොව හොති.

159. අභිනන්දතුති අභිමුඛො හුත්ථා පමොදතු. අභිවදතුති අභිරූපවසෙන වදතු. පසාදඤ්ඤාත්තන්ති අප්පසාදස්ස විපරිණාමො භීනායාවත්තනසඬබ්බං පරිවත්තනං, තෙනාහ “විබ්භමත්තානං. විපරිණාමඤ්ඤාත්තං” න්ති. කාරණුපවාරෙන සස්සෙසු බිප්පරියායොති ආහ “බිප්පානං තරුණානන්ති තරුණසස්සාන” න්ති. තරුණභාවෙනෙව තස්ස භාවිතො ඵලස්ස අභාවෙන විපරිණාමො.

160. කත්තබ්බස්ස සරසෙනෙව කරණං චිත්තරූපියං, න තථා පරස්ස උස්සාදනෙනාති ආහ – “පක්කොසියමානානං ගමනං නාම න එසුක”න්ති. මයම්පි භගවා විය දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙනෙව විහරිස්සාමාති දිපෙති පකතියා විවෙකජ්ඣාසයභාවතො විරද්ධො ආගතස්ස භාරස්ස අවහනතොයෙව. තෙනාහ “අත්තනො භාරභාවං න අඤ්ඤාසී”ති.

161. කස්මා ආරභීති? සප්පායතො. පඤ්චසතා හි භික්ඛු අභිනවා, තස්මා තෙසං ඔවාදදානත්ථං භගවා ඉමං දෙසනං ආරභීති.

162. කොට්ඨපායාසස්සාති එත්ථ කුප්ඤ්ඤාට්ඨෙයන කොට්ඨො, ස්වෙව චිත්තස්ස කායස්ස ච අතිප්පමද්දනමට්ඨපාදනෙහි දළ්භං ආයාසට්ඨෙයන උපායාසො. අනෙකචාරං පවත්තිත්වා අත්තනා සමචෙතං සත්තං අප්පකොත්ථරිත්වා සීසං උක්ඛිපිතුං අදත්වා අනායබ්බසනපාපනෙත කොට්ඨපායාසස්ස උමිසදිසතා දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “කොට්ඨපායාසෙ”තිආදි.

163. ඔදරිකත්තෙන බාදිකොති ඔදරිකභාවෙන ආමිසගෙධෙන මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකාකප්පනෙන නාසිතසීලාදිගුණතාය බාදිතධම්මසරිරො.

164. පඤ්චකාමගුණාවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වාති එත්ථ කාමරාගාහිභුතෙ සත්තෙ ඉතො ව එත්තො, එත්තො ව ඉතොති එවං මනාපියරූපාදිවිසයසඬ්ඛාතෙ ආවට්ටෙ අත්තනං සංසාරත්ථා යථා තතො ඛහිභුතෙ නෙක්ඛම්මෙ චිත්තම්පි න උප්පාදෙති, එවං ආවට්ටත්ථා බ්බසනාපාදනෙන කාමගුණානං ආවට්ටසදිසතා දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි.

165. රාගානුද්ධංසිතෙනාති රාගෙන අනුද්ධංසිතෙන. චණ්ඩමච්ඡං ආගම්මාති සුසුකාදිචණ්ඩමච්ඡං ආගම්ම. මාතුගාමං ආගම්මාති මාතුගාමො හි යොනිසොමනසිකාරරහිතං අධිරජ්ජරිසං ඉත්ථිකුත්තභුතෙහි අත්තනො භාවභාවවිලාසෙහි අභිභුයා ගහෙත්වා ධීරජාතියම්පි අත්තනො රූපාදිහි පලොභනවසෙන අනවසෙසං අත්තනො උපකාරධම්මෙ සීලාදිකෙ සම්පාදෙතුං අසමත්ථං කරොන්තො අනායබ්බසනං පාපෙති. තෙනාහ – “මාතුගාමං ආගම්ම උප්පන්නකාමරාගො විබ්භමති”ති.

භයං නාම යත්ථ භාගිතබ්බවත්ථු, තත්ථ ඔතරන්තස්සෙව හොති, න අනොතරන්තස්ස, තං ඔතරිත්වා භයං විනොදෙත්වා තත්ථ කිච්චං සාධෙතබ්බං, ඉතරථා වත්ථසිද්ධි න හොතිති ඉමමත්ථං උපමොපමිතබ්බසරූපවසෙන දස්සෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උදකං නිස්සාය ආනිසංසො පිපාසවිනයනං සරිරසුද්ධි පරිලාභුපසමො කායඋතුග්ගාභාපනන්ති එවමාදි. සාසනං නිස්සාය ආනිසංසො පන සඬ්ඛෙපතො වට්ටසුක්ඛපසමො, චිත්ථාරතො පන සීලානිසංසාදිවසෙන අනෙකවිධො, සො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. චුත්තජ්ජකාරො ආනිසංසො හොති තානි භයානි අභිභුයා පවත්තස්සාති අධිප්පායො. ඉමානි අභාගිත්වාති ඉමානි කොට්ඨපායාසාදිභයානි අභිභුයා පවත්තිත්වා අභාගිත්වා. කොට්ඨපායාසාදයො හි භයති එතස්මාති භයන්ති චුත්තා. ථෙරොති මහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරො. කාමං පහානාහිසමයකාලො එව සච්ඡිකිරියාහිසමයො, සම්මාදිට්ඨියා පන සංකිලෙසවොදානධම්මෙසු කිච්චං අසංකිණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං සමානකාලිකම්පි අසමානකාලිකං විය චුත්තං “තණ්හාසොතං ජිත්තිත්වා නිබ්බානපාරං දට්ඨං න සක්කොති”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

වාතුමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. නළකපානසුත්තවණ්ණනා

166. යත්ථ බොධිසත්තපමුඛො වානරො නළකෙන පානීයං පිච්චි, සා පොක්ඛරණි, තස්සාමන්තො භූමිප්පදෙසො, තත්ථ නිච්චයගාමො ව “නළකපාන”න්තෙව පඤ්ඤාගිත්ථං, ඉධ පන ගාමො අධිප්පෙතොති ආහ “නළකපානෙති එවංනාමකෙ ගාමෙ”ති. ඉදානි තමත්ථං ආගමනතො පට්ඨාය දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කිරා”ති ආරද්ධං. පඤ්ඤවාති ඉතිකත්තබ්බතාය පඤ්ඤාය පඤ්ඤවා.

ථූලදීඝබහුලභාවෙන මහතීහි දායීකාහි සමන්තාගතත්තා මහාදායීකො. “උදකරක්ඛසො අහ”න්ති වත්වා වානරානං කඤ්චි අමුඤ්චිත්වා “සබ්බෙ තුම්භෙ මම හත්ථගතා”ති දස්සෙන්නො “තුම්භෙ පන සබ්බෙ බාදිස්සාමී”ති ආහ. ධම්...පෙ.... පිච්චසුති බොධිසත්තෙන ගතිතනලො අනවසෙසො අබ්භන්තරෙ සබ්බසන්ධිනං නිබ්බාධෙන එකච්ඡිද්දො අහොසි. නෙව මං ත්වං වධිස්සසීති උදකරක්ඛස ත්වං වධිතුකාමොපි මම පුරිසථාමෙන න වධිස්සසි.

එවං පන වත්වා මහාසත්තො “අයං පාපො එත්ථ පානීයං පිච්චන්තෙ අඤ්ඤෙපි සත්තෙ මා බාධගිත්ථා”ති කරුණායමානො “එත්ථ ජායන්තා නළා සබ්බෙ අපබ්බබන්ධා එකච්ඡිද්දාව හොන්තු”ති අධිට්ඨාය ගතො. තෙනාහ “තතො පට්ඨායා”තිආදි.

167. අනුරුද්ධපමුඛා භික්ඛු භගවතා “කච්චි තුම්භෙ අනුරුද්ධා”ති පුව්ඡිතාති ථෙරො “තග්ඝ මයං, භන්තෙ”ති ආහ.

සචෙ පබ්බජති, ජීවිතං ලභිස්සති, නො අඤ්ඤාපාති රඤ්ඤා පබ්බජ්ජාය අභිනිතාති රාජාභිනිතා. වොරාභිනිතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. වොරානං මූලං ඡිත්තේතො “කණ්ටකසොධනං කරිස්සාමි”ති. ආජීවිකායාති ආජීවෙන ජීවිතචුත්තියා. ඉමෙසු පන අනුරුද්ධත්ථෙරාදිසු.

විවෙකන්ති පුබ්බකාලිකකිරියප්පධානං “අඛ්‍යාපජ්ජං උපෙන”න්තිආදිසු වියාති ආහ – “විවිච්චා”ති, විවිච්චිත්ථා විචිත්තො හුත්ථා විනා හුත්ථාති අත්ථො. පබ්බජිතකිච්චන්ති පබ්බජිතස්ස සාරුප්පකිච්චං. සමණකිච්චන්ති සමණභාවකරණකිච්චං. යදග්ගෙන හි පබ්බජිතකිච්චං කාතුං න සක්කොති තදග්ගෙන සමණභාවකරමිපි කිච්චං කාතුං න සක්කොති. තෙනාහ “සො යෙවා”තිආදි.

168. අප්පට්ඨසන්ධිකො තාව ඛ්‍යාකරොන්තො පචත්තිසු යානං අතීතොති කත්ථා උපපත්තිසු ඛ්‍යාකරොති නාම තත්ථ පට්ඨසන්ධියා ආභාවකිත්තනතො. මහත්තතුට්ඨිතොති විපුලපමොදා.

169. ඉමස්සාති “අස්සා”ති පදස්ස අත්ථවචනං. ඉමස්ස ධීතස්ස ආයස්මතො සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සතො වාති යොජනා. සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා ධම්මාති අධිප්පෙනා, සමාධි පන එවංචිභාරිති එත්ථ චිභාරසද්දෙන ගහිතො. එවංචිමුත්තාති එත්ථ පන විමුත්තිසද්දෙන ඵලවිමුත්ති ගහිතා. වරතොපිති සමථවිපස්සනාවාරෙන වරතොපි විභරන්තස්සපි. උපාසකඋපාසිකායානෙසු ලබ්භමානමිපි අරහත්තං අප්පකභාවතො පාළියං අනුද්ධවන්ති දට්ඨබ්බං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

නළකපානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. ගොලියාතිසුත්තවණ්ණනා

173. පදසමාවාරොති තංතංපච්චයභෙදදස්සනාය විගතත්තා පකාරෙහි දලිද්දසමාවාරො සිටීලසමාවාරොති අත්ථො. යස්මා පන තාදිසො සමාවාරො ටීරො දළ්භො නාම න හොති, තස්මා චුත්තං “දුබ්බලසමාවාරො”ති. “සාබසමාවාරො”ති වා පායො, තත්ථ තත්ථ ලග්ගනට්ඨෙන සාධාසදිසසිලොති අත්ථො. තෙනාහ “ඔළාරිකාවාරො”ති. පච්චයෙසු සාපෙක්ඛොති පච්චයෙසු සාපෙක්ඛනාය එව හිස්ස ඔළාරිකාවාරතා වෙදිතබ්බා. ගරුතා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවචසෙන පතිස්සවනං පතිස්සො, පතිස්සවනභූතං තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරවන්ති අත්ථො. සහ පතිස්සෙනාති සප්පතිස්සෙන, සප්පතිස්සවෙන ඔවාදසම්පට්චිජනෙන. පතිස්සියතීති වා පතිස්සො, ගරුකාතබ්බො, තෙන සහ පතිස්සෙනාති සබ්බං පුබ්බෙ විය. තෙනාහ “සපෙට්ඨකෙනා”ති. සෙරිච්චාරො නාම අත්තප්පධානවාසො. තෙනාහ “නිරඬකුසචිභාරෙනා”ති.

අනුපබ්ජ්ජාති අනුපකඩ්ඪිත්ථා. ගරුට්ඨානියානං අන්තරං අනාපුච්ඡා අනුපච්චිත්ථාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තත්ථ යො”තිආදි චුත්තං.

ආභිසමාවාරිකන්ති අභිසමාවාරෙ භවං. කිං පන තන්ති ආහ “චත්තපට්ඨත්තිමත්තමිපි”ති. නාතිකාලස්සෙව සඩ්ධස්ස පුරතො පටිසිතබ්බං, න පච්ඡා පටික්කම්මිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන අතිකාලෙ ව ගාමප්පවෙසො අතිදිවා පටික්කමනඤ්ච නිවාරිතං, තං දස්සෙතුං “න අතිපාතො”තිආදි චුත්තං. උද්ධවචපකතිකොති විබ්භන්තචිත්තො. අවචාපලොයනාති දළ්භවාතාපහනපල්ලවසදිසෙන ලොලභාවෙන.

පඤ්ඤවතාති ඉමිනා භික්ඛුසාරුප්පෙසු ඉතිකත්තබ්බෙසු උපායපඤ්ඤා අධිප්පෙනා, න සුතමයපඤ්ඤා. අභිධම්මෙ අභිවිතයෙ යොගොති ඉමිනා භාවනාපඤ්ඤාඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ යොගො පකාසිතො. යොගොති ව පරිවයො උග්ගණ්ඨවසෙන.

ආරුප්පාති ඉමිනා වතස්සොපි අරුපසමාපත්තියො ගහිතා, තා පන චතුහි රුපසමාපත්තීහි විනා න සම්පජ්ජන්තිති ආහ – “ආරුප්පාති එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො චුත්තා හොන්ති”ති. කසිණෙති දසවිධෙ කසිණෙ. එකං පරිකම්මකම්මට්ඨානන්ති යං කිඤ්චි එකභාවතා පරිකම්මදීපනං බන්ධකම්මට්ඨානං. තෙනාහ “පගුණං කත්ථා”ති. කසිණපරිකම්මං පන තග්ගභණෙනෙව ගහිතං හොති, ලොකියා උත්තරිමනුස්සධම්මා භෙට්ඨා ගහිතාති ආහ “උත්තරිමනුස්සධම්මෙහි ඉමිනා සබ්බෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ දස්සෙති”ති. නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙනාති ජානිත්ථා විත්ථාරෙත්ථා ඤාතබ්බපුග්ගලස්ස වසෙනාති.

ගොලියාතිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. කිට්ටිසුත්තවණ්ණනා

174. පඤ්ච ආනිසංසෙති අප්පාබාධතාදිකෙ පඤ්ච ගුණෙ. තත්ථ අක්ඛිරොගකුච්ඡිරොගාදීනං අභාවො අප්පාබාධතා. සරීරෙ තෙසං කුප්පනදුක්ඛස්ස අභාවො අප්පාතඬිකං. සරීරස්ස උට්ඨානසුඛතා ලහුවිධානං. බලං නාම කායබලං. එසුචිභාරො ඉරියාපට්ඨඛතා. අනුපක්ඛන්දානීති දුච්චජනවසෙන සත්තානං අනුපවිට්ඨානී. සඤ්ජානිස්සපාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තස්මා ඉති එවං ආනිසංසන්ති අත්ථො.

175. ආවාසෙ නියුත්තාති ආවාසිකා තස්ස අනතිවත්තනතො. තෙනාහ “නිබද්ධවාසිනො”ති, නියතවාසිනොති අත්ථො. තන්තිබන්ධානී නිබන්ධං වුවචති බ්‍යාපාරො, තත්ථ බන්ධා පසුතා උස්සුකාති තන්තිබන්ධා. කථං තෙ තත්ථ නිබන්ධානී ආහ “අකතං සෙනාසන”න්තිආදි. උප්පජ්ජනකෙන කාලෙන පත්තබ්බං කාලිකං සො පන කාලො අනාගතො එව භොතීති ආහ “අනාගතෙ කාලෙ පත්තබ්බ”න්ති.

178. එත්තකා වෙදනා සෙවිතබ්බාති අට්ඨාරසපි නෙක්ඛම්මනිස්සිතා වෙදනා සෙවිතබ්බා, ගෙහස්සිතා න සෙවිතබ්බා.

181. තං කතං සොළසවිධස්සපි කිච්චස්ස නිට්ඨිතන්තා. අනුලොමිකානීති උතුසුඛභාවෙන අනුරූපානි. තෙනාහ “කම්මට්ඨානසප්පායානී”ති. සමානං කුරුමානාති ඔමත්තං අධිමත්තතඤ්ච පභාය සමකිච්චනං සම්පාදෙන්තා.

182. තෙ ද්වෙ භොන්තීති තෙ ආදිතො චුත්තා ද්වෙ.

උභතො (අ. නි. පි. 3.7.14) උභයථා උභොහි භාගෙහි විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො එකදෙසසරූපෙකසෙසනායෙන. තථා හි චුත්තං අභිධම්මට්ඨකථායං (සු. ප. අට්ඨ. 24) “ද්විති භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො”ති. තත්ථ කෙචි තාව ථෙරා – “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙන විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙ ථෙරා – “අයං උභතොභාගවිමුත්තො රූපතො මුච්චිත්වා නාමං නිස්සාය යීතො පුන තතො මුච්චනතො නාමනිස්සිතකො”ති වත්වා තස්ස ව සාධකං –

“අච්චි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා, (උපසිචාති භගවා,) අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
එවං මුනි නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛ”න්ති. (සු. නි. 1080; වුළුති. උපසිචමාණවපුච්ඡා 11; උපසිචමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 43) –

ඉමං සුත්තපදං වත්වා “නාමකායතො ව රූපකායතො ව සුචිමුත්තන්තා උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. සුත්තෙ හි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිනො උපසිචමාණවණ්ණස්ස භගවතා නාමකායා විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තොති අක්ඛාතොති. අපරෙ පන “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තො, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තොති එවං උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. එත්ථ පයමවාදෙ ද්විති භාගෙහි විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො. දුතියවාදෙ උභතොභාගතො විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො. තතියවාදෙ පන ද්විති භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තොති අයමෙතෙසං විසෙසො. කිලෙසෙහි විමුත්තො කිලෙසා වා වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදෙහි කායද්වයතො විමුත්තා අස්සාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ද්විති භාගෙහි”තිආදි.

සොති උභතොභාගවිමුත්තො. කාමඤ්චෙත්ථ රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානම්පි අරූපාවචරජ්ඣානං විය දුච්චිගිකං ආනෙඤ්ජප්පත්තන්ති වුවචති. තං පන පදට්ඨානං කත්වා අරහත්තං පත්තො උභතොභාගවිමුත්තො නාම න භොති රූපකායතො අවිමුත්තන්තා. තඤ්ඤි කිලෙසකායතොව විමුත්තං, න රූපකායතො, තස්මා තතො වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තො උභතොභාගවිමුත්තො න භොතීති ආහ – “වතුන්තං අරූප...පෙ.... පඤ්චවිධො භොතී”ති. “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදිකෙ නිරොධසමාපත්තිඅත්තෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ වත්වා – “යතො ව බො, ආනන්ද, භික්ඛු ඉමෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුස්සිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති, අයං වුවචති, ආනන්ද, භික්ඛු උභතොභාගවිමුත්තො”ති යදිපි මහානිදානෙ (දී. නි. 2.129-130) චුත්තං, තං පන උභතොභාගවිමුත්තසෙට්ඨවසෙන චුත්තන්ති ඉධ සබ්බඋභතොභාගවිමුත්තසඬ්ගහණත්ථං “පඤ්චවිධො භොතී”ති වත්වා “පාළි පනෙත්ථ...පෙ.... අභිධම්මෙ අට්ඨවිමොක්ඛලාභිනො වසෙන ආගතා”ති ආහ. ඉධාපි හි කිට්ටිසුත්තෙ “ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො...පෙ.... උභතොභාගවිමුත්තො”ති අරූපසමාපත්තිවසෙන වත්තාරො උභතොභාගවිමුත්තා, සෙට්ඨො ව චුත්තො චුත්තලක්ඛණුපපත්තිතො. යථාචුත්තෙසු හි පඤ්චසු පුරිමා වත්තාරො නිරොධං න සමාපජ්ජන්තිති පරියායෙන උභතොභාගවිමුත්තා නාම. අට්ඨසමාපත්තිලාභී අනාගාමී තං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්තොති නිප්පරියායෙන උභතොභාගවිමුත්තසෙට්ඨො නාම.

කතමො ව පුග්ගලොතිආදියු කතමොති පුච්ඡාවචනං, පුග්ගලොති අසාධාරණතො පුච්ඡිතබ්බවචනං. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. එකච්චොති එකො . අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුස්සිත්වා විහරතිති අට්ඨ සමාපත්තියො

සහජාතනාමකායෙන පටිලභිත්වා විහරති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තිති විපස්සනාපඤ්ඤාය සංඛාරගතං, මග්ගපඤ්ඤාය වත්තාරි සච්චානි පස්සිත්වා වත්තාරොපි ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තිති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤාවිමුක්තොති විසෙසනො පඤ්ඤාය එව විමුක්තො, න තස්සා පතිට්ඨානභූතෙන අට්ඨවිමොක්ඛසංඛාරානෙන සාතිසයෙන සමාධිනාති පඤ්ඤාවිමුක්තො. යො අරියො අනාගතඅට්ඨවිමොක්ඛෙන සබ්බසො ආසවෙහි විමුක්තො, තස්සෙන අධිවචනං. අධිගතෙපි හි රූපජ්ඣානවිමොක්ඛෙ න සො සාතිසයසමාධිනිස්සිතොති න තස්ස වසෙන උභතොභාගවිමුක්තො භොතිති වුත්තොවායමත්ථො. අරූපජ්ඣානෙසු පන එකස්මිමපි සති උභතොභාගවිමුක්තොයෙව නාම භොති. තෙන හි අට්ඨවිමොක්ඛෙකදෙසෙන තංනාමදානසමත්ථෙන අට්ඨවිමොක්ඛලාභීත්වෙව වුච්චති. සමුදායෙ හි පවත්තො වොහාරො අවයවෙපි දිස්සති යථා “සත්තිසයො”ති. පාළීති අභිධම්මපාළි. එත්ථාති එතිස්සං පඤ්ඤාවිමුක්තිකථායං. අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙවාති අවධාරණෙන ඉධාපි පටික්ඛෙපවසෙනෙව ආගතභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “කායෙන චුස්සිත්වා විහරති”ති.

චුට්ඨන්තං සවිජ්ඣකරොතිති චුට්ඨානං අන්තො චුට්ඨන්තො, චුට්ඨානං අරූපජ්ඣානානං අනන්තරො කාලොති අධිප්පායො. අච්චන්තසංයොගෙ වෙන උපයොගවචනං, චුට්ඨානන්තරකාලමෙව සවිජ්ඣකරොති සවිජ්ඣාතබ්බොපායෙනාති වුත්තං භොති. භාවනාපුංසකං වා එතං “එකමන්තං නිසීදි”තිආදිසු (පාරා. 2) විය. යො හි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො නාමකායෙකදෙසතො ව වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන විමුක්තො, තෙන නිරොධසංඛාරො විමොක්ඛො ආලොචිතො පකාසිතො විය භොති, න පන කායෙන සවිජ්ඣකතො, නිරොධං පන ආරම්මණං කත්වා එකච්චෙසු ආසවෙසු ඛෙපිතෙසු තෙන සො සවිජ්ඣකතො භොති, තස්මා සො සවිජ්ඣාතබ්බං නිරොධං යථාආලොචිතං නාමකායෙන සවිජ්ඣකරොතිති “කායසක්ඛි”ති වුච්චති, න තු “විමුක්තො”ති එකච්චානං ආසවානං අපරික්ඛිණත්තා. තෙනාහ – “ඤානඵස්සං පඨමං චුසති, පච්ඡා නිරොධං නිබ්බානං සවිජ්ඣකරොති”ති. අයං චතුන්තං අරූපසමාපත්තිනං එකෙකතො චුට්ඨාය සංඛාරෙ සම්මසිත්වා කායසක්ඛිභාවං පත්තානං චතුන්තං, නිරොධා චුට්ඨාය අග්ගමග්ගප්පත්තඅනාගාමීනො ව වසෙන උභතොභාගවිමුක්තො විය පඤ්චවිධො නාම භොති. තෙන වුත්තං අභිධම්මට්ඨකායං “කායසක්ඛිමිහිපි එසෙව නයො”ති.

දිට්ඨන්තං පත්තොති දස්සනසංඛාරාතස්ස සොනාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං පත්තොති වුත්තං භොති. “දිට්ඨන්තා පත්තො”තිපි පායො. එතෙන චතුසච්චදස්සනසංඛාරාතාය දිට්ඨියා නිරොධස්ස පත්තතං දීපෙති. තෙනාහ “දුක්ඛා සංඛාරා, සුඛො නිරොධොති ඤාතං භොති”ති. තත්ථ පඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. පඨමඵලට්ඨනො යාව අග්ගමග්ගට්ඨා, තාව දිට්ඨිප්පත්තො. තෙනාහ “සොපි කායසක්ඛි විය ජබ්බිධො භොති”ති. යථා පන පඤ්ඤාවිමුක්තො පඤ්චවිධො වුත්තො, එවං අයමිපි සුක්ඛවිපස්සකො, චතුහි රූපජ්ඣානෙහි චුට්ඨාය දිට්ඨිප්පත්තභාවප්පත්තා වත්තාරො වාති පඤ්චවිධො භොතිති වෙදිතබ්බො. සද්ධාවිමුක්තෙපි එසෙව නයො. ඉදං දුක්ඛන්ති එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො උද්ධං දුක්ඛන්ති. යථාභූතං පජානාතිති ය්පෙත්වා තණ්හං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං දුක්ඛසච්චන්ති යාථාවතො පජානාති. යස්මා පන තණ්හා දුක්ඛං ජනෙති නිබ්බත්තෙති, තතො තං දුක්ඛං සමුදෙති, තස්මා නං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යථාභූතං පජානාති යස්මා පන ඉදං දුක්ඛං සමුදයො ව නිබ්බානං පත්වා නිරුජ්ඣති අප්පවත්ති. ගච්ඡති, තස්මා “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති යථාභූතං පජානාති. අරියො පන අට්ඨඤ්ඤා මග්ගො තං දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡති, තෙන “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීතිපට්ඨපදා”ති යථාභූතං පජානාති. එත්තාවතා නානක්ඛණෙ සච්චවචන්ථානං දස්සිතං. ඉදානි තං එකක්ඛණෙ දස්සෙතුං “තථාගතප්පවෙදිතා”තිආදි වුත්තං, තස්සත්ථො ආගමිස්සති.

සද්ධාය විමුක්තොති එතෙන සබ්බථා අවිමුක්තස්සපි සද්ධාමත්තෙන විමුක්තභාවො දීපිතො භොති. සද්ධාවිමුක්තොති වා සද්ධාය අධිමුක්තොති අත්ථො. වුත්තනයෙනෙවාති “සොනාපත්තිඵල”න්තිආදිනා වුත්තනයෙන. සද්දහන්තස්සාති “එකංසතො අයං පට්ඨපදා කිලෙසක්ඛයං ආවහති සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතත්තා”ති එවං සද්දහන්තස්ස. යස්මා පනස්ස අනිච්චානුපස්සනාදිහි නිව්වසඤ්ඤාපහානවසෙන භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසං පස්සතො තත්ථ තත්ථ පච්චක්ඛන්තාපි අත්ථි, තස්මා වුත්තං “සද්දහන්තස්ස වියා”ති. සෙසපද්ද්වයං තස්සෙව වෙච්චනං. එත්ථ ව පුබ්බභාගමග්ගභාවනාති වචනෙන ආගමනීයපට්ඨපදානානත්තෙන සද්ධාවිමුක්තදිට්ඨිප්පත්තානං පඤ්ඤානානත්තං භොතිති දස්සිතං. අභිධම්මට්ඨකථායමිපි (පු. ප. අට්ඨ. 28) “නෙසං කිලෙසප්පහානෙ නානත්තං නත්ථි, පඤ්ඤාය නානත්තං අත්ථියෙවා”ති වත්ථා – “ආගමනීයනානත්තෙනෙව සද්ධාවිමුක්තො දිට්ඨිප්පත්තං න පාපුණාතිති සන්තිට්ඨානං කත”න්ති වුත්තං.

පඤ්ඤාසංඛාරානං ධම්මං අධිමත්තතාය පුබ්බඤ්ඤාමං හුන්වා පවත්තං අනුස්සරතිති ධම්මානුසාරී. තෙනාහ “ධම්මො”තිආදි. සද්ධං අනුස්සරති සද්ධාපුබ්බඤ්ඤාමං මග්ගං භාවෙතිති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති අතිදිසති. පඤ්ඤා වාහෙතිති පඤ්ඤාචාරී, පඤ්ඤා සාතිසයං පවත්තෙතිති අත්ථො. තෙනාහ “පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤාමං අරියමග්ගං භාවෙති”ති. සද්ධාවාහිත්ති එත්ථ වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උභතොභාගවිමුක්තාදිකථාති උභතොභාගවිමුක්තාදිසු ආගමනතො පට්ඨාය වත්තබ්බකථා. එතෙසන්ති යථාවුත්තානං උභතොභාගවිමුක්තාදීනං. ඉධාති ඉමස්මිං කීටාගිරිසුත්තෙ. නනු ව අට්ඨසමාපත්තිලාභිවසෙන උභතොභාගවිමුක්තො කායසක්ඛිආදයො ව අභිධම්මෙ ආගතා, කථමිධ අරූපජ්ඣානලාභිවසෙනෙව උද්ධොති වොදනං සන්ධායාහ “යස්මා”තිආදි.

ප්‍රසිත්ත පත්වා. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛණා භොන්තිති න ආසවා පඤ්ඤාය පස්සියන්ති, දස්සනාකාරණා පඤ්ඤාය පරික්ඛණා “දිස්වා පඤ්ඤාය පරික්ඛණා”ති වුත්තා. දස්සනායත්තපරික්ඛයන්තා එව හි දස්සනං ආසවානං බයස්ස පුරිමකිරියා භොතිති. තථාගතෙන පච්චිකාති බොධිමණ්ඩෙ නිසිදිත්වා තථාගතෙන පටිච්ච්ඨා විදිතා පච්ඡා පරෙසං පාකට්ඨකා. “චතුසච්චධම්මා”ති වත්වා තදන්තොගධන්තා සිලාදිනං “ඉමස්මිං යානෙ සිලං කථිත”න්තිආදි වුත්තං. අත්ථොනාති අවිජ්ජපට්ඨාදිපයොජනෙන තස්මිං තස්මිං පිතිආදිකෙන අත්ථොන. කාරණෙනාති සප්පුරිසුපනිස්සයාදිනා කාරණෙන තස්මිං තස්මිං සමාධිආදිපදට්ඨානතාය සිලාදි කාරණං. විණ්ණවර්තත්තාති සද්ධාවිණ්ණභාවෙන සම්බොධාවහභාවෙ. තත්ථ තත්ථ විචරිතා විසෙසෙන චරිතා, තෙසු තෙන පඤ්ඤා සුට්ඨු වරාපිතාති අත්ථො. පතිට්ඨිතා භොති මග්ගෙන ආගතත්තා. මත්තාය පරිත්තප්පමාණෙන. ඔලොකනං ඛමන්ති, පඤ්ඤාය ගහෙතබ්බතං උපෙන්නි.

තයොති කායසක්ඛිදිට්ඨිපත්තසද්ධාවිවුත්තා. යථාධිතොව පාළිඅත්ථො, න තත්ථ කිඤ්චි නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බං අත්ථිති සුත්තන්තපරියායෙන අවුත්තං වදති. තස්ස මග්ගස්සාති සොනාපත්තිමග්ගස්ස යං කාතබ්බං, තස්ස අධිගතත්තා. උපරි පන තිණ්ණං මග්ගානං අත්ථාය සෙවමානා අනුලොමසෙනාසනං, භජමානා කල්‍යාණමිත්තෙ, සමන්තානායමානා ඉන්ද්‍රියාති අනුපුබ්බෙන භාවනාමග්ගප්පට්ඨායා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති මග්ගස්ස අනෙකච්ඡත්තක්ඛණිකතායාති අයමෙත්ථ සුත්තපදෙසෙ පාළියා අත්ථො.

ඉමමෙව පාළිං ගහෙත්වාති “කතමො ච පුග්ගලො සද්ධානුසාරි”ති මග්ගට්ඨෙ පුග්ගලෙ වත්වා “ඉමස්ස බො අහං, භික්ඛවෙ”තිආදිනා තෙසං වසෙන අනුලොමසෙනාසනසෙවනාදිනං වුත්තත්තා ඉමමෙව යථාවුත්තං පාළිපදෙසං ගහෙත්වා “ලොකුත්තරධම්මො ඛුච්ඡත්තක්ඛණිකො”ති වදති. සො වත්තබ්බොති සො විතණ්ඩවාදි එවං වත්තබ්බො. යදි මග්ගට්ඨපුග්ගලෙ වත්වා අනුලොමිකසෙනාසනසෙවනාදි පාළියං වුත්තන්ති මග්ගසමඬිගිතො එව හුත්වා තෙ තථා පටිපජ්ජන්ති, එවං සන්තෙ සෙනාසනපටිසංයුත්තරුපාදිවිපස්සනග්ගණස්මිං තව මතෙන මග්ගසමඬිගිතො එව ආපජ්ජෙය්‍යං, න වෙතං එවං භොති, තස්මා සුත්තං මෙ උද්ධන්ති යං කිඤ්චි මා කට්ඨිති වාරෙතබ්බො. තෙනාහ “යදි අඤ්ඤෙන විත්තෙනා”තිආදි. තත්ථ එවං සන්තෙති නානාවිත්තෙනෙව සෙනාසනපටිසෙවනාදිකෙ සති. තත්ථ පාළියං යදි ලොකුත්තරධම්මසමඬිගිතො එව පඤ්චවිඤ්ඤාණසමඬිගිකාලෙපි ලොකුත්තරසමඬිගිතං සවෙ සම්පට්ඨප්පසි, සත්ථාරා සද්ධිං පටිච්චරුප්පසි සුත්තවිරොධදිපනතො. තෙනාහ “සත්ථාරා හි”තිආදි. ධම්මවිචාරණා නාම තුය්හං අවිසයො, තස්මා යාගුං පිවාහීති උයොයාජෙතබ්බො.

183. ආදිකෙනෙවාති පයමෙනෙව. අනුපුබ්බසික්ඛාති අනුපුබ්බෙනෙව පවත්තසික්ඛාය. තෙනාහ “කරණත්ථෙ පච්චත්තවචන”න්ති. සද්ධා ජාතා එතස්සාති සද්ධාජාතො, අග්‍රාහිතාතිපක්ඛෙපෙන ජාත-සද්දස්ස පච්ඡාවචනං . එවමෙතන්ති අධිමුච්චනං ඔකප්පනියසද්ධා. සන්තිකෙ නිසිද්ධි උපට්ඨානවසෙන. සාධුකං කත්වා ධාරෙතීති යථාසුතං ධම්මං වාචුග්ගකරණවසෙන තං පගුණං කත්වා සාරවසෙන ධාරෙති. ඡන්දො ජායතීති ධම්මෙසු නිජ්ඣානක්ඛමෙසු ඉමෙ ධම්මෙ භාවනාපඤ්ඤාය පච්චක්ඛතො උස්සාමීති කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දො ජායති. උස්සහතීති ඡන්දො උප්පාදමත්තෙ අට්ඨන්වා තතො භාවනාරම්භවසෙන උස්සහති. තුලයතීති සම්මසනවසෙන සඬ්ඛාරො. තීරණවිපස්සනාය තුලයන්තොති තීරණපරිඤ්ඤාය ජානිත්වා උපරි පහානපරිඤ්ඤාය වසෙන පරිතුලයන්තො පටිජානන්තො. මග්ගපධානං පදහතීති මග්ගලක්ඛණං පධානිකං මග්ගං පදහති. පෙසිතවිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතවිත්තො. නාමකායෙනාති මග්ගප්පට්ඨායා තංතංමග්ගසම්පයුත්තනාමකායෙන. න පන කිඤ්චි ආහාති දුරතාය සමානං න කිඤ්චි වචනං භගවා ආහ තෙ දළ්භතරං නිග්ගණ්හිතුං.

184. පණෙන වොහාරෙන බ්‍යාකරණං පණවියා, පණවියා අභාවෙන ඔපණවියා, න උපෙතීති න යුජ්ජති. තන්ති ඉදං ඉධ අධිප්පෙතං පණො පණවියං දස්සෙතුං. තයිදං සබ්බං භගවා “මයං බො, ආවුසො, සායඤ්චෙව භුඤ්ජාමා”ති අස්සප්පුනබ්බසුකෙහි වුත්තං සික්ඛාය අවත්තනභාවදීපනවචනං සන්ධාය වදති.

උක්ඛිපිත්වාති සිසෙන ගහෙත්වා විය සමාදාය. අනුධම්මොති අනුරූපො සභාවො, සාවකභාවස්ස අනුච්ඡවිකා පටිපත්ති. රොහනීයන්ති විරුළුභිභාවං. සිනියහති එත්ථ, එතෙන වාති සිනෙහො, කාරණං. තං එත්ථ අත්ථිති සිනෙහවත්තං, පාදකන්ති අත්ථො. තවො එකං අඬිගන්ති තවො වීරපක්ඛභාවෙ එකමඬිගං. පධානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස හි තවෙ පලුප්පමානෙපි තංනිමිත්තං අවොසානං අනාපජ්ජනකස්සෙව වීරියස්ස එකං අඬිගං එකං කාරණං. එවං සෙසෙසු වත්තබ්බං. තෙනාහ – “අරහත්තං අප්පත්වා න වුට්ඨහිස්සාමීති එවං පටිපජ්ජති”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කිට්ඨිගිරිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමන්තා.

නිට්ඨිතා ච භික්ඛුග්ගවණ්ණනා.

3. පරිබාහිරවත්මා

1. තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

185. තත්ථානි එකපුණ්ඩරිකසඤ්ඤිතෙ පරිබාහිරකාරාමෙ. අනාගතපුබ්බො ලොකියසමුදාහාරවසෙන “විරස්සං බො, හන්තෙ”තිආදිනා වුවවති, අයං පනෙත්ථ ආගතපුබ්බතං උපාදාය තථා වුත්තො. හගවා හි කෙසඤ්චි විමුත්තිජනනත්ථං, කෙසඤ්චි ඉන්ද්‍රියපරිපාකත්ථං, කෙසඤ්චි විසෙසාධිගමත්ථං කදාවි තිත්ථියාරාමං උපගච්ඡති. අනනුඤ්ඤාය යත්වාති අනනුජානිතබ්බෙ යත්වා. අනුජානිතබ්බං සියා අනඤ්ඤාතස්ස ඤෙයාස්ස අභාවතො. යාවතකඤ්චි ඤෙයාං, තාවතකං හගවතො ඤාණං, යාවතකඤ්චි හගවතො ඤාණං තාවතකං ඤෙයාං. තෙනෙවාහ – “න තස්ස අදිට්ඨමිධන්ථි කිඤ්චි, අපො අවිඤ්ඤාතමජානිතබ්බ”න්තිආදි (මහානි. 156; වුළුති. ධොතකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 32; පටි. ම. 1.121). සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන හි හගවා ආවජ්ජෙත්වා පජානාති. වුත්තඤ්ඤෙන “ආවජ්ජනපටිබද්ධං බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණං”න්ති (මි. ප. 4.1.2). යදි එවං “වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨං නාගො සමාහිතො”ති (අ. නි. 6.43) ඉදං සුත්තපදං කථන්ති? වික්ඛෙපාභාවදීපනපදමෙතං, න අනාවජ්ජනෙනපි ඤාණානං පවත්තිපරිදීපනං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා විත්ථාරතො වුත්තමෙව.

186. යාවදෙවාති ඉදං යථාරුචි පවත්ති විය අපරාපරුජ්ජත්තිපි ඉච්ඡිතබ්බාති තදභාවං දස්සෙන්නො ආහ – “සකිං බිණානං ආසවානං පුන ඛෙපෙතබ්බාභාවා”ති. පච්චුප්පන්තජානනගුණන්ති ඉදං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණස්ස පරිහණ්ඩඤ්ඤාණං අනාගතංසඤ්ඤාණං අනාදිසිත්වා වුත්තං, තස්ස පන වසෙන අනාගතංසඤ්ඤාණං දස්සෙතිති වත්තබ්බං සියා.

ගිහිපරික්ඛාරෙසුති වත්ථාහරණාදිධනධඤ්ඤාදිගිහිපරික්ඛාරෙසු. ගිහිලිඬිගං පන අජ්ජමාණං, තස්මා ගිහිබන්ධනං ඡින්නත්වා දුක්ඛස්සන්තකරා භොන්තියෙව. සති පන දුක්ඛස්සන්තකිරියාය ගිහිලිඬිගෙ තෙ න තිට්ඨන්තියෙවාති දස්සෙන්නො “යෙපි”තිආදිමාහ. සුක්ඛාපෙත්වා සමුච්ඡින්නත්වා. අරහත්තං පත්තදිවසෙයෙව පබ්බජනං වා පරිනිබ්බානං වාති අයං නයො න සබ්බසාධාරණොති ආහ “භූමදෙවතා පන තිට්ඨන්ති”ති. තත්ථ කාරණවචනං “නිලියනොකාසස්ස අත්ථිතායා”ති. අරඤ්ඤපබ්බතාදිපටිවෙකට්ඨානං නිලියනොකාසො. සෙසකාමහවෙති කාමලොකෙ. ලලිතජනස්සාති ආහරණාලඬිකාරනවිවගිතාදිවසෙන විලාසසුත්තජනස්ස.

සොපිති “සො අඤ්ඤත්ථ එකෙනා”ති වුත්තො සොපි. කරතො න කරියති පාපන්ති එවං න කිරියං පටිබාහති. යදි අත්තානංයෙව ගහෙත්වා කථෙති, අථ කස්මා මහාසත්තො තදා ආජීවකපබ්බජ්ජං උපගච්ඡිති ආහ “තදා කිරා”තිආදි. තස්සපිති න කෙවලං අඤ්ඤෙසං එව පාසණ්ඩානං, තස්සපි. වීරියං න භාපෙසිති තපොජීගුච්ඡවාදං සමාදිසිත්වා යිතො විරාගත්ථාය තං සමාදිණ්ණවත්තං න පරිච්චි, සත්ථුසාසනං න ඡඩ්ඛෙසි. තෙනාහ – “කිරියවාදී හුත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති”ති.

තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

187. ලොකස්ස සස්සත්තාපවත්තිපටික්ඛෙපවසෙන පවත්තො වාදො උච්ඡෙදවාදො එව භොතිති සස්සත්තගාභාභාවෙ උච්ඡෙදග්ගාභාවතො පුන පරිබාහිරකෙන “අසස්සතො ලොකො”ති වදන්තෙන උච්ඡෙදග්ගාභො පුච්ඡිතො, හගවතාපි සො එව පටික්ඛිත්තොති ආහ “දුතියෙ නාහං උච්ඡෙදදිට්ඨිකො”ති. අත්තානන්තිකාදිවසෙනාති එත්ථ අත්තානන්තිකග්ගහණෙන අත්තවා ලොකො අනන්තවා ලොකොති ඉමං වාදද්වයමාහ. ආදි-සද්දෙන “තං ජීවං තං සරිරං”න්තිආදිවාදවතුක්කං සඬිගණ්හාති, ඉතරං පන ද්වයං සරුපෙනෙව ගහිතන්ති. පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බොති “තතියෙ නාහං අත්තවාදිට්ඨිකො, වතුත්ථෙ නාහං අනන්තවාදිට්ඨිකො”ති එවමාදිනා පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. “භොති තථාගතො පරං මරණා”ති අයමපි සස්සත්තවාදො, සො ව බො අපරන්තකජ්ජිකවසෙන, “සස්සතො ලොකො”ති පන පුබ්බන්තකජ්ජිකවසෙනාති අයමෙනෙසං විසෙසො. “න භොති තථාගතො පරං මරණා”ති අයමපි උච්ඡෙදවාදො, සො ව බො සත්තවසෙන, “අසස්සතො ලොකො”ති පන සත්තසඬිබාරවසෙනාති වදන්ති.

189. සප්පතිහයං උප්පජ්ජනතො සහ දුක්ඛෙනාති සදුක්ඛං. තෙනාහ “කිලෙසදුක්ඛෙනා”තිආදි. තෙසංයෙවාති කිලෙසදුක්ඛවිපාකදුක්ඛානංයෙව. සඋපසාතකන්ති සබ්බං. සඋපායාසන්ති සපරිස්සමං සඋපතාපං සපිළං. සපරිළාහන්ති සදරථං.

කිඤ්චි දිට්ඨිගතන්ති ඉමා තාව අට්ඨ දිට්ඨියො මා භොන්තු, අත්ථි පන, භො ගොතම, යං කිඤ්චි දිට්ඨිගතං ගහිතං. න හි තාය දිට්ඨියා විනා කඤ්චි සමයං පවත්තෙතුං යුජ්ජතිති අධිප්පායෙන පුච්ඡති. අපච්චිධන්ති සමුච්ඡෙදජ්ජනාවසෙන ඡඩ්ඛිතං. පඤ්ඤාය දිට්ඨන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය හගවතා පටිච්චිධං.

යන්ට උපපජ්ජන්ති, තං සත්තං මට්ඨන්ති සම්මද්දන්ති මථිතාති ආහ “මථිතානන්ති තෙසංයෙව වෙවචන”න්ති. කඤ්චි ධම්මන්ති රූපධම්මං අරූපධම්මං වා. අනුපාදිසිත්වාති අග්ගහෙත්වා.

190. න උපෙතීති සඬ්ඛං න ගච්ඡති අත්ථොති ආහ “න යුජ්ජති”ති. අනුජානිතඛිඛං සියා අනුපාදාවිමුත්තස්ස කඤ්චි උප්පත්තියා අභාවතො. “එවං විමුත්තචිත්තො න උපපජ්ජති”ති කාමඤ්ඤෙතං සභාවපවෙදනං පරිනිබ්බානං, එකෙ පන උච්ඡේදවාදිනො “මයම්පි ‘සත්තො ආයතිං න උපපජ්ජති’ති වදාම, සමණො ගොතමොපි තථා වදති”ති උච්ඡේදභාවෙයෙව පතිට්ඨතිස්සන්ති, තස්මා භගවා “න උපපජ්ජතිති බො වච්ඡ න උපෙති”ති ආහ. “උපපජ්ජති”ති පන චුත්තෙ සස්සතමෙව ගණ්භෙය්‍යාති යොජනා. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. අප්පතිට්ඨොති උච්ඡේදවාදාවසෙන පතිට්ඨාරතිතො. අනාලම්බොති තෙසංයෙව වාදානං ඔලම්බාරම්මණස්ස අභාවෙන අනාලම්බො. සුඛපවෙසනට්ඨානන්ති තෙසඤ්ඤෙව වාදානං සුඛපවෙසනොකාසං මා ලභතුති. අනනුඤ්ඤාය යත්වාති “න උපපජ්ජති”ති ආදිනා අනුජානිතඛිඛාය පටිඤ්ඤාය යානහෙතු. අනුඤ්ඤම්පිති අනුජානිතඛිඛම්පි දුතියපඤ්ඤං පටික්ඛිපි. පරියත්තො පන ධම්මො අත්ථතො පච්චයාකාරො එවාති ආහ “ධම්මොති පච්චයාකාරධම්මො”ති. අඤ්ඤත්ථ පයොගෙනාති ඉමම්භා නියානිකසාසනා අඤ්ඤස්මිං මිච්ඡාසමයෙ පවත්තජ්ජයොගෙන, අනියානිකං විට්ඨං මිච්ඡාපටිපත්තිං පටිපජ්ජන්තෙනාති අත්ථො. “අඤ්ඤවාදියකෙනා”තිපි පායො, පච්චයාකාරතො අඤ්ඤාකාරදිපකආවරියවාදං පග්ගස්ස තිට්ඨන්තෙනාති අත්ථො.

191. අප්පච්චයොති අනුපාදානො, නිරිත්ඨනොති අත්ථො.

192. යෙන රූපෙනාති යෙන භුතපාදාදිභෙදෙන රූපධම්මෙන. තං රූපං තප්පට්ඨද්ධසංයොජනජ්ජනානෙන බිණ්ණසව-තථාගතස්ස පභීනං අනුප්පත්තිධම්මතං ආපන්නං. තෙන චුත්තං පාළියං “අනුප්පාදධම්ම”න්ති ආදි. අඤ්ඤෙසං ජානනාය අභාවගුණතාය ගුණගම්භීරො. “එත්තකා ගුණා”ති පමාණං ගණ්භිතුං න සක්කුණෙය්‍යා. “ඊදිසා එතස්ස ගුණා”ති පරියොගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යාතාය දුජ්ජරියොගාල්භොති. දුජ්ජානොති අගාධතාය ගම්භීරො “එත්තකාති උදකල්භකසතාති”ති ආදිනා පමෙතුං න සක්කාති අප්පමෙය්‍යා, තතො එව දුජ්ජානො. එවමෙවාන්ති යථා මහාසමුද්දො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යා දුජ්ජානො, එවමෙව බිණ්ණසවොපි ගුණවසෙන, තස්මා අයං රූපාදිං ගහෙත්වා රූපිනිආදිවොභාරො භවෙය්‍ය, පරිනිබ්බුතස්ස පන තදභාවා තථා පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, තතො තං ආරබ්භ උපපජ්ජන්තිආදි න යුජ්ජෙය්‍ය. යථා පන විජ්ජමානො එව ජාතවෙදො ඛ්‍යත්තෙන පුරිසෙන නියමානො පුරත්ථිමාදිදිසං ගතොති වුව්චෙය්‍ය, න නිබ්බුතො, එවං බිණ්ණසවොපිති දස්සෙත්තො “එවමෙවා”ති ආදිමාහ.

අනිච්චතාති එත්ථ අනිච්චතාගහණං අසාරනිදස්සනං. තෙන යථා සො සාලරුක්ඛො සාඛාපලාසාදිඅසාරාපගමෙන සුද්ධො සාරෙ පතිට්ඨිතො, එවමයං ධම්මචිතයො සාසවසඬ්ඛාතඅසාරච්චගමෙන ලොකුත්තරධම්මසාරෙ පතිට්ඨිතොති දස්සෙති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

193. සහ කථා එතස්ස අත්ථිති සහකථී, “මයං පුච්ඡාවසෙන කුම්භෙ විස්සජ්ජනවසෙනා”ති එවං සහපවත්තකථොති අත්ථො. එතස්සෙව කථිතාති, තත්ථ පයමෙ විජ්ජාත්තයං දෙසිතං, දුතියෙ අග්ගිනා දස්සිතන්ති තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තං අග්ගිවච්ඡසුත්තන්ති නාමං විසෙසෙත්වා චුත්තං. සීසං ලද්ධිං න විස්සජ්ජෙත්ති, යස්මා සඬ්ඛාරානං නියතොයං විනාසො අනඤ්ඤසමුප්පාදො, හෙතුසමුප්පන්නාපි න විරෙන නිජ්ඣානං බමන්ති, න ලහුං. තෙනාහ “වසාතෙල ...පෙ.... සුජ්ඣන්ති”ති. පච්චිගමනං ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා. යට්ඨිං ආලම්බිත්වා උදකං තරිතුං ඔතරන්තො පුරිසො “යට්ඨිං ඔතරිත්වා උදකෙ පතමානො”ති චුත්තො. කම්මපථවසෙන විත්ථාරදෙසනන්ති සංඛිත්තදෙසනං උපාදාය චුත්තං. තෙනාහ “මූලවසෙන චෙත්ථා”ති ආදි. විත්ථාරසදිසාති කම්මපථවසෙන ඉධ දෙසිතදෙසනාව මූලවසෙන දෙසිතදෙසනං උපාදාය විත්ථාරසදිසා. විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථිති න කෙවලං අයමෙව, අථ බො සබ්බාපි බුද්ධානං නිජ්ජරියායෙන උජුකෙන නිරවසෙසතො විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථි දෙසනාඤාණස්ස මහාවිසයතාය කරණසම්පත්තියා ව තජ්ජාය මහානුභාවත්තා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස. සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණසමඬ්ඛිතාය හි අවසෙසපටිසම්භිදානුභාවිතාය අපරිමිතකාලසම්භතඤාණසම්භාරසමුදාගතාය කදාවිපි පරික්ඛයානරහාය අනඤ්ඤසාධාරණාය පටිභානපටිසම්භිදාය පහුත්ථිභාදිතදනුරූපරූපසායසම්පත්තිසම්පදාය විත්ථාරියමානා භගවතො දෙසනා කථං පරිමිතා පරිච්ඡින්නා භවෙය්‍ය, මහාකාරුණිකතාය පන භගවා වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං තත්ථ තත්ථ පරිමිතං පරිච්ඡින්නං කත්වා නිට්ඨපෙති. අයඤ්ච අත්ථො මහාසිහනාදසුත්තෙන (ම. නි. 1.146 ආදයො) දිපෙනබ්බො. සබ්බං සංඛිත්තමෙව අත්තජ්ඣාසයවසෙන අකථෙත්වා බොධනෙය්‍යපුත්ගලජ්ඣාසයවසෙන දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. න චෙත්ථ ධම්මසාසනවිරොධො පරියායං අනිස්සාය යථාධම්මං ධම්මානං බොධිතත්තා සබ්බලහුත්තා වාති.

194. සත්ත ධම්මා කාමාවචරා සම්පත්තසමාදානවිරතීනං ඉධාධිජ්ජෙතත්තා.

අනියමෙන්වානි “සම්මාසම්බුද්ධො, සාවකො” නි වා නියමං විසෙසෙන අකත්වා. අත්තානමෙව...පෙ.... වෙදිතබ්බං, තථා හි පරිබ්බාජකො “නිට්ඨතු හවං ගොතමො” නි ආහ.

195. සත්ථාව අරහා හොති පටිපත්තියා පාරිසුරිභාවතො. තස්මිං ඛ්‍යාකතෙති තස්මිං “එකභික්ඛුපි සාවකො” නි ආදිනා සුට්ඨු පඤ්ඤෙහ කථිතෙ.

196. සම්පාදකොති පටිපත්තිසම්පාදකො.

197. සෙබ්බාය විජ්ජායානි සෙබ්බලක්ඛණප්පත්තාය මග්ගපඤ්ඤාය සාතිසයං කත්වා කරණවසෙන චුත්තා, ඵලපඤ්ඤා පන තාය පත්තබ්බත්තා කම්මභාවෙන චුත්තා. තෙනාහ “හෙට්ඨිමඵලත්තයං පත්තබ්බ” නි. ඉමං පනෙත්ථ අවිපරිතමත්ථං පාළිතො ඵව විඤ්ඤායමානං අප්පටිවිජ්ඣානතො විතණ්ඩවාදී “යාවතකං සෙබ්බෙන පත්තබ්බං, අනුප්පත්තං තං මයා” නි වචනලෙසං ගහෙත්වා “අරහත්තමග්ගොපි අනෙත පත්තොයෙවා” නි වදති. ඵවන්ති ඉදානි වුවිචමානාය ගාථාය.

කිලෙසානි පභාය පඤ්චානි පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනසඬ්ඛාතෙ සංකිලෙසෙ පභාය පජහිත්වා, පභානහෙතු වා. පරිපුණ්ණසෙබ්බොති සබ්බසො වඩ්ඪිතසෙබ්බමිමො. අපරිභානධම්මොති අපරිභානසභාවො. න හි යස්ස ථාතිගතෙහි සිලාදිධම්මෙහි පරිභානි අත්ථි, සමාධිමිති පරිසුරකාරිතාය වෙතොවසිප්පත්තො. තෙනාහ “සමාහිතින්ද්‍රියො” නි. අපරිභානධම්මත්තාව ධීතත්තො.

අනාගාමීනා හි අසෙබ්බාචාවහා ධම්මා පරිපුරෙතබ්බා, න සෙබ්බාචාවහානි සො එකත්තපරිපුණ්ණෙ සෙබ්බො චුත්තො. එතං න බුද්ධවචනන්ති “මග්ගො ඛහුචිත්තක්ඛණකො” නි එතං වචනං න බුද්ධවචනං අනන්තරෙකත්තවිපාකදානතො, ඛහුක්ඛන්තුං පවත්තනෙ පයොජනාභාවතො ව ලොකුත්තරකුසලස්ස, “සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු (බු. පා. 6.5; සු. නි. 228), න පාරං දිගුණං යන්ති” (සු. නි. 719) ඵවමාදීනි සුත්තපදානි එතස්සත්ථසාධකානි. ඔරම්භාගියසංයොජනප්පභානෙන සෙක්ඛධම්මපරිසුරිභාවස්ස චුත්තතාය අත්ථො තව වචනෙන විරුප්ඣකිති. අස්ස ආයස්මතො වචිපස්ස.

198. අභිඤ්ඤා වා කාරණන්ති යඤ්චි තං තත්‍ර තත්‍ර සක්ඛිහබ්බතාසඬ්ඛාතං ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදි, තස්ස අභිඤ්ඤා කාරණං. අථ ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදි අභිඤ්ඤා, ඵවං සති අභිඤ්ඤාපාදකප්ඣකානං කාරණං. අවසානෙ ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය පන අරහත්තං. එත්ථ ව යස්මා පඨමසුත්තෙ ආසවක්ඛයො අධිප්පෙනො, ආසවා බීණා ඵව, න පුන ඛෙපෙතබ්බා, තස්මා තත්ථ “යාවදෙවා” නි න චුත්තං. ඉධ ඵලසමාපත්ති අධිප්පෙනා, සා ව පුනප්පුනං සමාපප්ඨියති, තස්මා “යාවදෙවා” නි චුත්තං. තතො ඵව හි “අරහත්තං වා කාරණ” නි චුත්තං. තඤ්චි “කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි, යදරියා එතරහි උපසම්පජ්ජ විහරන්ති” (ම. නි. 1.465; 3.307) අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨපෙත්වා අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්තස්ස කාරණං, තයිදං සබ්බසාධාරණං න භොතිති සාධාරණවසෙන නං දස්සෙන්තො “අරහත්තස්ස විපස්සනා වා” නි ආහ.

200. පරිවරන්ති නාම විප්පකතබ්බත්ථවරියවාසත්තා. පරිවිණ්ණො හොති සාවකෙන නාම සත්ථු ධම්මෙ කත්තබ්බා පරිවරියා සම්මදෙව නිට්ඨාපිතත්තා. තෙනාහ “ඉති...පෙ.... ථෙරො ඵවමාහා” නි. තෙසං ගුණානන්ති තෙසං අසෙක්ඛගුණානං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

මහාවචිජ්ජුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. දීඝනබ්බුත්තවණ්ණනා

201. ඛනනං ඛතං, සුකරස්ස ඛතං එත්ථ අත්ථිති සුකරඛතා, සුකරස්ස වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ පඨමං ඛතං උපාදාය සුකරඛතා, තාය. ඵවංනාමකෙති ඵවං ඉත්ථිලිඬ්ඨගවසෙන ලද්ධනාමකෙ. පංසුඛොතෙති ධොතපංසුකෙ. ඔතරිත්වා අභිරුහිතබ්බන්ති පකතිභූමිතො අනෙකෙහි සොපානඵලකෙහි ඔතරිත්වා පුන ලෙණද්ධාරං කතිපයෙහි අභිරුහිතබ්බං.

ධීතකොවානි මාතුලස්ස ධීතත්තා තත්ථ සගාරවසපතිස්සවසෙන ධීතකොව. කිඤ්චාපි සබ්බ-සද්දො අවිසෙසතො අනවසෙසපරියාදායකො, වත්ථුඅධිප්පායානුරොධි පන සද්දප්පයොගොති තමත්ථං සන්ධාය පරිබ්බාජකො “සබ්බං මෙ නක්ඛමති” නි ආහ. යා ලොකෙ මනුස්සඋපපත්තියොතිආදිකා උපපත්තියො, තා අනත්ථසමුදාගතා තත්ථ තත්ථෙව සත්තානං උච්ඡිප්පනතො, තස්මා සමයවාදීහි වුවිචමානා සබ්බා ආයතිං උප්පජ්ජනඋපපත්ති න හොති. ජලබුබ්බුලකා විය හි ඉමෙ සත්තා තත්ථ තත්ථ සමයෙ උප්පජ්ජිත්වා හිප්පන්ති, තෙසං තත්ථ පටිසන්ධි නත්ථිති අස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ “පටිසන්ධියො” නිආදි. අස්ස අධිප්පායං මුඤ්චිත්වානි යෙනාධිප්පායෙන පරිබ්බාජකො “සබ්බං මෙ නක්ඛමති” නි ආහ, තං තස්ස අධිප්පායං ජානන්තොපි අජානන්තො විය හුත්වා තස්ස අක්ඛරෙ තාව දොසං

දස්සෙන්නොති පදෙසසබ්බං සන්ධාය තෙන චුත්තං, සබ්බසබ්බවිසයං කත්වා තත්ථ දොසං ගණ්හන්තො. යථා ලොකෙ කෙනවි “සබ්බං චුත්තං, තං මුසා”ති චුත්තෙ තස්ස වචනස්ස සබ්බන්තොගධන්තා මුසාභාවො ආපජ්ජෙය්‍යා, එවං ඉමස්සපි “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වදන්තො තථා පවත්නා දිට්ඨිපි නක්ඛමතිති අත්ථතො ආපන්නමෙව හොති. තෙනාහ භගවා – “එසාපි තෙ දිට්ඨි නක්ඛමති”ති. යථා පන කෙනවි “සබ්බං චුත්තං මුසා”ති චුත්තෙ අධිප්පායානුරොධිති සද්දප්පවත්ති, තස්ස වචනං මුඤ්චිත්වා තදඤ්ඤෙසමෙව මුසාභාවො ඤායාගතො, එවම්ධාපි “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වචනතො යස්සා දිට්ඨියා වසෙන “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති තෙන චුත්තං, තං දිට්ඨිං මුඤ්චිත්වා තදඤ්ඤෙසමෙව යථාධිප්පෙන සබ්බං නක්ඛමතිති අයමත්ථො ඤායාගතො, භගවා පන වාදිවරො සුබ්බමාය ආණියා ථුලං ආණං නිහරන්තො විය උපායෙන තස්ස දිට්ඨිගතං නිහරිතුං තස්ස අධිප්පායෙන අවත්වා සද්දවසෙන තාව ලබ්භමානං දොසං දස්සෙන්නො “යාපි බො තෙ”ති ආදිමාහ. තෙන චුත්තං – “අස්ස අධිප්පායං මුඤ්චිත්වා අක්ඛරෙ තාව දොසං දස්සෙන්නො”ති.

පරිබ්බාජකො පන යං සන්ධාය “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති මයා චුත්තං, “අයං සො”ති යථාචුත්තදොසපරිහරණත්ථං තස්මිං අත්ථෙ චුච්චමානෙ එස දොසො සබ්බො න හොති, එවම්පි සමණො ගොතමො මම වාදෙ දොසමෙව ආරොපෙය්‍යාති අත්තනො අප්ඤ්ඤායං නිගුහිත්වා යථාචුත්තදොසං පරිහරිතුකාමො “එසා මෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ තම්පස්ස තාදිසමෙවාති යං “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති ගහිතං වත්ථු, තම්පි තාදිසමෙව භවෙය්‍යාති. අයඤ්ච සබ්බන්තොගධදිට්ඨි මය්හම්පි දිට්ඨිවත්ථු, තං මෙ බමෙය්‍යවාති. යස්මා පන “එසාපි දිට්ඨි තුය්හං නක්ඛමති”ති යාපි දිට්ඨි චුත්තා භවතා ගොතමෙන, සාපි මය්හං නක්ඛමති, තස්මා සබ්බං මෙ නක්ඛමතෙවාති පරිබ්බාජකස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ – “තං පරිහරාමිති සඤ්ඤාය වදති”ති. තථා ව චක්ඛති “තස්මාපි උච්ඡෙදදිට්ඨි මය්හං නක්ඛමති”ති. “එසා මෙ දිට්ඨි”ති යා ධීතිභූතා දිට්ඨි, තාය “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති පනෙත්ථ සබ්බග්ගහණෙන ගහිතත්තා ආහ – “අත්ථතො පනස්ස එසා දිට්ඨි න මෙ බමතිති ආපජ්ජති”ති. අයං දොසොති දස්සෙන්නො ආහ “යස්ස පනා”ති ආදි. එසාති දිට්ඨි. රුචිතන්ති දිට්ඨිදස්සනෙන අභිනිවිසිත්වා රොචෙත්වා ගහිතං. තෙන හි දිට්ඨිඅක්ඛමෙන අරුචිතෙන භවිතබ්බන්ති සති දිට්ඨියා අක්ඛමභාවෙ තතො තාය ගහිතාය බමෙය්‍යා රුචිවෙය්‍යා යථා, එවං සබ්බස්ස අක්ඛමභාවෙති අපරභාගෙ සබ්බං බමති රුචිවතිති ආපජ්ජති. න පනෙස තං සම්පට්චිජ්ජති එස “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති එවං වදන්තො උච්ඡෙදවාදි තං චුත්තනසෙන සබ්බස්ස බමනං රුචිවනං න සම්පට්චිජ්ජති. ඤායෙන චුත්තමත්ථං කථං න සම්පට්චිජ්ජති ආහ “කෙවලං තස්සාපි උච්ඡෙදදිට්ඨියා උච්ඡෙදමෙව ගණ්හාති”ති. සබ්බෙසඤ්ඤි ධම්මානං ආයතිං උප්පාදං අරුචිවත්වා තං සන්ධාය අයං “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වදති, උච්ඡෙදදිට්ඨිකෙසු ව උච්ඡන්තෙසු කුතො උච්ඡෙදදිට්ඨිසභාවොති.

තෙනාති තෙන කාරණෙන, යස්මා ඉධෙකච්චෙ සත්තා ඊදිසං දිට්ඨිං පග්ගෙහ තිට්ඨන්ති, තස්මාති චුත්තං හොති. පජ්භනකෙන වා චිත්තෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා පජ්භනකෙහි අප්පජ්භනකෙ නිද්ධාරොතුං භගවා “අතො...පෙ.... බහුතරා”ති අවොවාති ආහ – “පජ්භනකෙසු නිස්සක්ක”න්ති යථා “පඤ්චසීලෙහි පභාවනා පඤ්ඤවත්තතරා”ති. “බහු”ති වත්වා න කෙවලං බහු, අථ බො අතිවිය බහුති දස්සෙන්නො “බහුතරා”ති ආහ. “බහු හි”ති නයිදං නිස්සක්කවචනං, අථ බො පච්චත්තවචනං. කථං හි-සද්දොති ආහ “හි-කාරො නිපාතමත්ත”න්ති. අනිස්සක්කවචනං තාව තස්ස පජ්භනකානං බහුභාවතො තෙපි පරතො “බහුතරා”ති චුච්චියන්ති. මූලදස්සනන්ති යෙ තාදිසං දස්සනං පඨමං උපාදියන්ති, තජ්ජාතිකමෙව පච්ඡා ගහිතදස්සනං. විජාතියඤ්ඤි පඨමං ගහිතදස්සනං අප්පභාය විජාතියස්ස ගහණං න සම්භවති විරුද්ධස්ස අභිනිවෙසස්ස සහ අනවට්ඨානතො . අවිරුද්ධං පන මූලදස්සනං අවිස්සජ්ජිත්වා විසයාදිභෙදහින්තං අපරදස්සනං ගහෙතුං ලබ්භති. තෙනාහ “එත්ථ වා”ති ආදි.

තත්ථ කිඤ්චාපි එකච්චසස්සතවාදො සස්සතුවච්ඡෙදාහිනිවෙසානං වසෙන යථාක්කමං සස්සතුවච්ඡෙදග්ගාහනජාතිකො, උච්ඡෙදග්ගාහෙන පන සස්සතාහිනිවෙසස්ස තංගාහෙන ව අසස්සතාහිනිවෙසස්ස විරුජ්ඣිතතො උභයත්ථපි “එකච්චසස්සතං වා ගහෙතුං න සක්කා”ති චුත්තං, තථා “සස්සතං වා උච්ඡෙදං වා න සක්කා ගහෙතු”න්ති ව. මූලසස්සතඤ්ඤි පඨමං ගහිතං. ආයතනෙසුපි යොජෙතබ්බන්ති පඨමං චක්ඛායතනං සස්සතන්ති ගහෙත්වා අපරභාගෙ න කෙවලං චක්ඛායතනමෙව සස්සතං, සොනායතනම්පි සස්සතං, ඝානායතනාදිපි සස්සතන්ති ගණ්හාතීති ආදිනා යොජෙතබ්බං. ආයතනෙසුපිපි පි-සද්දෙන ධාතුනං ඉන්ද්‍රියානම්පි ගාහො දට්ඨබ්බො. ඉදං සන්ධායාති “මූලෙ සස්සත”න්ති ආදිනා චුත්තපඨමග්ගාහස්ස සමානජාතියං අපරග්ගාහං සන්ධාය.

දුතියවාරෙ පඨමවාරෙ චුත්තසදිසං චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං. තත්ථ ආදීනවං දිස්වාති “යදි රූපං සස්සතං සියා, නයිදං ආබාධාය සංවත්තෙය්‍යා. යස්මා ව බො ඉදං රූපං අසස්සතං, තස්මා අභිණ්හපට්ඨිළුනට්ඨෙන උදයවයවත්තතාය රූපං අතිච්චං සධ්බ්බං පට්චිවසමුප්පන්නං, සස්සතාහිනිවෙසො මිච්ඡා”ති ආදිනා තත්ථ සස්සතවාදෙ ආදීනවං දොසං දිස්වා. ඔළාරිකන්ති තස්මා පට්ඨිළුනට්ඨෙන අයාථාවග්ගාහතාය රූපං න සණ්ඨං ඔළාරිකමෙව. වෙදනාදීනම්පි අනිච්චාදිභාවදස්සනං රූපවෙදනාආදීනං සමානායොගක්ඛමත්තා. විස්සජ්ජෙති පජ්භති.

නිස්සො ලද්ධියොති සස්සතුවච්ඡෙදඑකච්චසස්සතදිට්ඨියො. යස්මා සස්සතදිට්ඨිකා වට්ටෙ රජ්ජනස්ස ආසන්නා. තථා හි තෙ ඔලියන්ති චුච්චන්ති, භවාභවදිට්ඨිනං වසෙන ඉමෙසං සත්තානං සංසාරතො සිසුක්ඛිපනං නත්ථිති එතාව නිස්සො විසෙසතො ගහෙතබ්බො.

ඉධලොකං පරලොකඤ්ච අත්ථිති ජානාතීති එත්තාවතා සස්සතදස්සනස්ස අප්පසාවජ්ජනාකාරණමාහ, වට්ටං අස්සාදෙති, අභිනන්දතීති ඉමිනා දන්ධවිරාගතාය. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. ඉධලොකං පරලොකඤ්ච අත්ථිති ජානාතීති ඉමිනා තාසු තාසු ගතීසු සත්තානං සංසරණං පටික්ඛිපතීති දස්සෙති, සුක්කතදුක්කටානං කම්මානං ඵලං අත්ථිති ජානාතීති ඉමිනා කම්මඵලං. කුසලං න කරොතීති ඉමිනා කම්මං, අකුසලං කරොන්තො න භායතීති ඉමිනා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි සභාවතො ජායන්තීති දස්සෙති. වට්ටං අස්සාදෙති අභිනන්දති තන්තින්තභාවතො . සීසං ලද්ධිං ජහිතුං න සක්කොති වට්ටුපච්ඡෙදස්ස අරුච්චනතො. උච්ඡෙදවාදී හි තස්මිං භවෙ උච්ඡෙදං මඤ්ඤති. තතො පරං ඉධලොකං පරලොකඤ්ච අත්ථිති ජානාති සුක්කතදුක්කටානං ඵලං අත්ථිති ජානාති කම්මඵලවාදීභාවතො. යෙභුයොන හි උච්ඡෙදවාදී සභාවතියති යදිච්ඡාහිනිවෙසෙසු අඤ්ඤත්‍රාහිනිවෙසො හොති. සීසං දස්සනං පජහති වට්ටාහිරතියා අභාවතො. පාරමිසො පුරෙතුං සක්කොන්තො පච්චෙකබ්බද්ධො හුත්වා, ලොකවොහාරමත්තෙනෙව සො සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායතීති යොජනා. අසක්කොන්තොති බුද්ධො හොතුං අසක්කොන්තො. අභිනිහාරං කත්වා අග්ගසාවකාදිභාවස්ස අභිනිහාරං සම්පාදෙත්වා. සාවකො හුත්වාති අග්ගසාවකො මහාසාවකො හුත්වා, තත්ථාපි තෙවිජ්ජො ජළහිඤ්ඤො පටිසම්භිදාප්පත්තො වා සුක්ඛවිපස්සකො ඵව වා බුද්ධසාවකො හුත්වා පරිනිබ්බායති. සබ්බමිදං උච්ඡෙදවාදිනො කල්‍යාණමිත්තනිස්සයෙන සම්මත්තනියාමොක්කමනෙ ඛිප්පවිරාගතාදස්සනත්ථං ආගතං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

202. කඤ්ථියෙනෙවාති ආරතාලෙන. කඤ්ථියසදිසෙන උච්ඡෙදදස්සනෙන. පූරිතොති පරිපුණ්ණජ්ඣාසයො. සොති පරිබ්බාජකො. අප්පභායාති අභිනදිත්වා. විග්ගහොති කලහො ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධග්ගාහොති කත්වා. විවාදන්ති විරුද්ධවාදං. විසාතන්ති විරොධහෙතුකං චිත්තවිසාතං. විභෙසන්ති විග්ගහවිවාදනිමිත්තං කායිකං චෙතසිකඤ්ච කිලමථං. ආදීනවං දිස්වාති එතාසං දිට්ඨිතං ඵවරුපො ආදීනවො, අනියානිකභාවතාය පන සම්පති ආයතිඤ්ච මහාදීනවොති ඵවං ආදීනවං දිස්වා.

205. “එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”තිආදිනා (ම. නි. 1.241; සං. නි. 3.8) කායං අන්වෙතීති කායන්වයො, සොයෙව, තස්ස වා සමුහො කායන්වයතා, කායපටිබද්ධො කිලෙසො. තෙනාහ “කායං...පෙ.... අත්ථො”ති.

අසම්මිස්සභාවන්ති අසඬකරතො වචන්ථිතභාවං. තෙන තාසං යථාසකං පච්චයානං උප්පජ්ජිත්වා විගමං දස්සෙති. එවඤ්ඤි තාසං කදාපි සඬකරො නත්ථි. තෙනාහ “තත්‍රායං සඬබෙපත්ථො”තිආදි. සරූපං අග්ගහෙත්වා “අඤ්ඤා වෙදනා”ති අනියමෙන චුත්තත්තා තමෙව විගමං දස්සෙන්නො “අනුප්පන්නාව හොන්ති අන්තරහිතා වා”ති ආහ. සරූපතො නියමෙත්වා චුච්චමානෙ කාචි අනුප්පන්නා වා හොති, කාචි අන්තරහිතා වාති. චුණ්ණචුණ්ණභාවදස්සනත්ථන්ති බණෙ බණෙ හිජ්ජමානභාවදස්සනත්ථං.

න කෙනචි සංවදතීති කෙනචි පුග්ගලෙන සද්ධිං දිට්ඨිරාගවසෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො න වදති. තෙනාහ “සස්සනං ගහෙත්වා”තිආදි. න විවදතීති විරුද්ධභාවො හුත්වා න විවදති. පරිවත්තෙත්වාති උච්ඡෙදං ගහෙත්වා එකච්චසස්සනං ගහෙත්වා ඵවං චුත්තන යෙන තයොපි වාදා පරිවත්තෙත්වා යොජෙතබ්බා . තෙන වොහරතීති තෙන ලොකවොහාරෙන ලොකසමඤ්ඤං අනනිධාවන්තො සත්තො පූරිසො පුග්ගලොතිආදිනා වොහරති, න පන ඉතො බාහිරකා විය අභිනිවිසති. තෙනාහ “අපරාමසන්තො”ති. කඤ්චි ධම්මන්ති රූපාදීසු එකං ධම්මමිපි. පරාමාසග්ගාහෙන අග්ගණ්ණන්තොති “නිච්ච”න්තිආදිනා, “එතං මමා”තිආදිනා ව ධම්මසභාවං අනික්කම්ත්වා පරතො ආමසිත්වා ගහණෙන අග්ගණ්ණන්තො.

කතාචීති කතකිච්චො. සො වදෙය්‍යාති බිණාසවො හික්ඛු අභඬකාරමමඬකාරෙසු සබ්බසො සමුච්ඡින්නෙසුපි අභං වදාමීති වදෙය්‍ය. තත්ථ අභන්ති නියකජ්ඣන්තසන්තානෙන. මමන්ති තස්ස සන්තකභූතෙ වත්ථුස්මිං ලොකනිරුල්භෙ. සමඤ්ඤන්ති තත්ථ සුකුසලතාය ලොකෙ සමඤ්ඤා කුසලො විදිත්වා. වොහාරමත්තෙනාති කෙවලං පච්චෙකබ්බද්ධො හුත්වා මහාබොධිපාරමිසො පුරෙතුං අසක්කොන්තො සාවකො හුත්වා දෙසවොහාරමත්තෙන න අප්පනිනතණ්ණො විය අන්ධපුප්ථිජනො අභිනිවෙසනවසෙන.

206. සස්සතාදීසුති සස්සතාහිනිවෙසාදීසු. තෙසං තෙසං ධම්මානන්ති නිද්ධාරණෙ සාමීච්චනං. සස්සනං අභිඤ්ඤායාති සස්සතදිට්ඨිං සමුදයතො අත්ථඬගමතො අස්සාදතො නිස්සරණතො අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පටිච්ඡික්ඛිත්වා. පභානන්ති අච්චන්තප්පභානං සමුච්ඡෙදං. රූපස්ස පභානන්ති රූපස්ස තප්පටිබද්ධසඤ්ඤාජනප්පභානෙන පභානං. අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුද්ධෙහි ආසවෙහි අග්ගහෙත්වා චිත්තං විමුච්චි. “ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි”ති එත්ථ කිඤ්චිපි අග්ගහෙත්වා අසෙසෙත්වා. සොළස පඤ්ඤාති මහාපඤ්ඤාදිකා සොළස පඤ්ඤා. චතුරධ්ගසමන්තාගතොති පුණ්ණඋපොසථදිවසතා, කෙනචි අනාමන්තිතමෙව අනෙකසත්තානංයෙව අනෙකසත්තස්සානං වා හික්ඛුනං සන්තිපතිතතා, සබ්බෙසං එහිහික්ඛුභාවෙන උපසම්පන්නතා, ජළහිඤ්ඤතා වාති. තෙනාහ “තත්‍රිමානි අඬගානි”තිආදි. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දීසනබසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

207. ද්වෙ මාගණ්ඩියාති ද්වෙ මාගණ්ඩියනාමකා. දෙවගඛ්භසදිසන්ති දෙවානං වසනඔවරකසදිසං. එතං චුත්තන්ති “භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍රාගාරෙ තිණසන්ථාරකෙ”ති එතං චුත්තං. න කෙවලං තං දිවසමෙවාති යං දිවසං මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤත්තං, න කෙවලං තං දිවසමෙව භගවා යෙනඤ්ඤතරො වනයණ්ඩො, තෙනුපසඬකමිති යොජනා. ගාමුපවායෙති ගාමසමීපෙ. සඤ්ඤාණං කත්වාති සඤ්ඤාණං කත්වා විය. න හි භගවතො තස්ස සඤ්ඤාණකරණෙ පයොජනං අත්ථි.

සමණසෙය්‍යානුරූපන්ති සමණස්ස අනුවඡ්චිකා සෙය්‍යා. පාසංසත්ථො හි අයං රූප-සද්දො. තෙනාහ “ඉමං තිණසන්ථාරක”න්තිආදි. අනාකිණ්ණොති විලුලිතො අසට්ටිතො. භත්ථපාදසීසෙහි තත්ථ තත්ථ පහටෙන න වලිතො අභින්නො, අවලිතත්තා එව අභින්නං අත්ථරණං. පරිච්ඡින්නදිත්වා පඤ්ඤත්තො වියාති අයං ඡෙකෙන චිත්තකාරෙන චිත්තෙන්වා තුලිකාය පරිච්ඡින්නලෙඛාය පරිච්ඡින්නදිත්වා ලිඛිතා චිත්තකතසෙය්‍යා විය. භූතං චූච්චති වඩ්ඪිතං, තං භන්තිති භූතහුතො. තෙනාහ “භතවඩ්ඪිතො”ති. තං පනායං වක්ඛාදිසු සංවරවිධානං වඩ්ඪිභිහනනං මඤ්ඤති. තෙනාහ “මරියාදකාරකස්සා”ති. බුහෙතඛ්ඛන්ති උළාරවිසයුපහාරෙන වඩ්ඪෙතඛ්ඛං පිණෙතඛ්ඛං. තං පන අනනුභූතානුභවනෙන හොතිති ආහ “අදිට්ඨං දක්ඛිතඛ්ඛ”න්ති. අනුභූතං පන අපණ්ණං හොතිති චුත්තං “දිට්ඨං සමතික්කමිතඛ්ඛ”න්ති. සෙසවායෙසු පි සෙව නයො. පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදී කිරෙස පරිබ්බාජකො, තස්මා එවං ඡසු ද්වායෙසු වඩ්ඪිං පඤ්ඤපෙති. යස්මා යං ඡන්තමිපි වක්ඛාදිතං යථාසකං විසයග්ගහණං පටික්ඛිපන්නො ලොකස්ස අවඩ්ඪිතං විනාසමෙව පඤ්ඤපෙති, තස්මා සො සයමිපි වඩ්ඪිභිහනො භතවඩ්ඪිතො.

සංකිලෙසතො ආරකත්තා අරියො නිය්‍යානිකධම්මභාවතො ඤායො ධම්මො. වජ්ජලෙසස්සපි අභාවතො කුසලො. තෙනාහ “පරිසුද්ධෙ කාරණධම්මෙ අනවජ්ජෙ”ති. උග්ගතස්සාති උච්චකුලිනතාදිනා උළාරස්ස. මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙත්වාති මුඛෙන සංයතො හුත්වා. අමිඛපමිබ්බාදිති ගහෙන්වා විය අසුරයමානොති අමිඛපමිබ්බාදිති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසදිසාති විය පුරණකථානයෙන යං කිඤ්චි අකට්ඨත්වා. තෙනාහ “මයා කථිතනියාමෙනා”ති.

208. එලසමාපත්තියා චූට්ඨිතොති දිවාච්ඡාරතො චූට්ඨිතොති අත්ථො. දිවාච්ඡාරොපි හි “පටිසල්ලාන”න්ති චූච්චති “රහොගතස්ස පටිසල්ලිනස්ස එවං චෙනසො පරිච්ඡින්නො උදපාදි”තිආදිසු (පාරා. 18). භගවා හි එලසමාපත්තියො චූට්ඨානුත්තරකාලං තෙසං කථාසල්ලාපං සුත්වා දිවාච්ඡාරතො චූට්ඨාය තත්ථ ගතො. සංවෙගො නාම සහොත්තජ්ජඤාණං, තං නිබ්බන්දනවසෙනපි හොති, සංවෙගනිස්සිතං සන්ධායාහ “පිතිසංවෙගෙන සංචිග්ගො”ති. සො පන යස්මා පුරිමාවත්ථාය වලනං හොති චිත්තස්ස, තස්මා ආහ “වලිතො කමිපිතො”ති. තිබ්ඤ්ඤාතෙන පුරිසෙනාති භගවත්තං සන්ධායාහ.

209. ධම්මදෙසනං ආරභි යථා විනෙය්‍යදමනකුසලො වසනට්ඨානට්ඨෙන්නාති ඉදං ආරම්භඛ්ඛභාවස්ස භාවලක්ඛණවචනං. ආරම්භි එත්ථාති ආරාමො, රූපං ආරාමො එතස්සාති රූපාරාමං, තතො එව තන්තින්නාභාවෙන රූපෙ රතන්ති රූපරතං, තෙන සම්මො දුජ්ජන්තියා රූපෙන සම්මුදිතන්ති රූපසම්මුදිතං, තදෙනං තදභිහතජවනකිච්චං තත්ථ ආරොපෙත්වා චුත්තං. දන්තන්තිආදිසු පි සෙව නයො. දන්තං දමිතං. නිබ්බිසෙවනන්ති විගතවිසුකායිකං. ගුත්තන්ති සතියා ගුත්තං. රක්ඛිතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. සංචුතන්ති අපනීතං පවෙසනිවාරණෙන. තෙනාහ “පිහිත”න්ති.

210. උජ්ජප්පනපරිලාහන්ති උජ්ජප්පනකිලෙසපරිලාහං. කිං වචනං වත්තඛ්ඛං අස්සාති රූපාරම්මණං අනුභවිත්වා සමුදයාදිපහානං පරිග්ගණිත්වා පරිනිබ්බන්දිත්වා විරජ්ජිත්වා යො විමුත්තො, තත්ථ කිං චුද්ධිහතපරියායො අවස්සං ලහති න ලහතිති පුච්ඡති. පරිබ්බාජකො තාදිසෙ සාරඛද්ධවිමුත්තිකෙ චුද්ධිහතොති න වදෙය්‍යාති ආහ “න කිඤ්චි, හො, ගොතමා”ති.

211. තෙති තයා, අයමෙව වා පායො. වස්සං වාසො වස්සං උත්තරපදලොපෙන, වස්සිතුං අරහතිති වස්සිකො, වස්සකාලෙ නිවාසානුවඡ්චිකොති අත්ථො.

නාතිඋච්චො හොති නාතිනීචොති ගිම්භිකො විය උච්චො, හෙමන්තිකො විය නීචො න හොති, අථ ඛො තදුභයවෙමජ්ඣකුලක්ඛණාය නාතිඋච්චො හොති නාතිනීචො. නාතිතනුනීති හෙමන්තිකස්ස විය න චුද්දකාති. නාතිබහුනීති ගිම්භිකස්ස විය න අතිබහුනී. මිස්සකානෙවාති හෙමන්තිකගිම්භිකෙසු චුත්තලක්ඛණවොමිස්සකාති. උණ්භවෙසනත්ථායාති නියුහෙසු පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තඤ්ච පතිතසුරියොභාසවසෙන උණ්භස්ස අඛ්භන්තරපවෙසනත්ථාය. භිත්තිනියුහාති නිහරියන්තිති දක්ඛිණපස්සෙ භිත්තිසු නියුහාති නිහරිත්වා කරියන්ති. විපුලජාලානීති පුපුලජ්ද්දාති. උදකයන්තානීති උදකවාහකයන්තාති.

නීලුප්පලභව්ජකෙ කත්වාති විකසිතෙහි නීලුප්පලෙහි ගච්ඡකෙ නලිනිකෙ කත්වා. ගන්ධකලලන්ති ගන්ධමිස්සකකද්දමං. යමකභිත්තිති යුගලභිත්ති, තස්සා අන්තරෙ නාළි, යතො උදකං අභිරුහති. ලොහනාළින්ති

ලොහමයයන්තනාළිං. ජාලන්ති තම්බලොහමයං ජාලං. හෙට්ඨා යන්තං පරිවත්තෙන්තිති හෙට්ඨාහාගෙ උදකයන්තං ගමෙන්ති. උදකචුස්සිතෙ තෙමෙන්තෙ විවණ්ණකා මාහොසිති නීලපටං නිවාසෙති. දිවාකාලෙති දිවසවෙලාය. අප්ඤ්ඤානං චූපසන්තචිත්තො විහරාමීති එතෙන අත්තනො ඵලසමාපත්තිවිහාරො භගවතා දස්සිතොති ආහ – “තාය රතියා රමමානොති ඉදං චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්තිරතීං සන්ධාය චුත්ත”න්ති.

212. මහා ව නෙසං පපඤ්ඤොති නෙසං රාජුනං මහාපපඤ්ඤො රාජ්ඨිධිවසෙන සබ්බදා සම්පත්තිවිසයො ව, අනුභවිතුං න ලහන්තිති අධිප්පායො. මත්තෙ ගවෙසන්තා විවරන්ති, න භොගසුඛං. ගණනා නාම අවිජ්ජිතගණනා, න විගණගණනා න පණගණනා. ආවට්ටොති යථාධිගතෙ දිබ්බෙ කාමෙ පහාය කාමහෙතු ආවට්ටො නිවත්තො පරිවත්තිතො භවෙය්‍ය. එවං මානුසකා කාමාති යථා කොචි කුසග්ගෙන උදකං ගහෙන්වා මහාසමුද්දෙ උදකං මිනෙය්‍ය. තත්ථ මහාසමුද්දෙ උදකමෙව මහන්තං විපුලං පණිතඤ්ඤා, එවං දිබ්බානං කාමානං සමීපෙ උපනිධාය මානුසකා කාමා අප්පමත්තකා ඔරමත්තකා නිහිනා, දිබ්බා ව කාමා මහන්තා විපුලා උළාරා පණිතා. සමධිගස්භාති සම්මා අධිගමනවසෙන නිග්ගස්භ දිබ්බමපි සුඛං හීනං කත්වා තිට්ඨති.

213. ආරොග්‍යහෙතුකං සුඛං අස්ස අත්ථිති සුඛි, තං පනස්ස රොගවිගමනොවාති ආහ “පඨමං දුක්ඛිතො පච්ඡා සුඛිතො”ති. සෙරි නාම අත්තාධිනචුත්තිති ආහ “සෙරි එකකො භවෙය්‍යා”ති. අත්තනො වසො සයංවසො, සො එතස්ස අත්ථිති සයංවසී. අභිගාරකපල්ලං විය කාමචත්ථුපරිලාභහෙතුතො. තච්ඡෙත්වාති සට්ටෙන්වා, කණ්ඩුයිත්වාති අත්ථො.

214. යෙන කායො මධුරකජාතො භොති, තං කිර කුට්ඨං ඡවිං විනාසෙති, වම්මං ඡිද්දජාතං විය භොති. තෙනෙවාහ “උපහතකායප්පසාදො”ති. පච්චලත්ථාති පටිලභි. අවිජ්ජාභිභූතතාය විරොධිපච්චයසමායොගෙන පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස උපහතත්තා. ආයතිං දුක්ඛඵලතාය එතරහි ව කිලෙසදුක්ඛබ්බුලතාය කාමානං දුක්ඛසම්ඵස්සකා, තදුභයසංයුත්තෙසු තෙසු ව තං අසල්ලක්ඛිත්වා එකන්තසුඛාභිතිවෙසො විපරිතසඤ්ඤාය, න කෙවලාය සුඛවෙදනාය සුඛාති පවත්තසඤ්ඤි.

215. තානීති කුට්ඨසරිරෙ වණ්ණමුඛාති. අසුචිනීති අසුභාති. දුග්ගන්ධානීති විස්සගන්ධාති. පුනීනීති කුණපභූතාති. ඉදානීති එතරහි. නබ්බෙහි විප්පතච්ඡන්දග්ගිපරිතාපනෙහි අතිනිජ්ජිලනකාලෙ පාණකා...පෙ.... පග්ගරන්ති, තෙන වෙදනා තනුකා භොති. එවන්ති චුත්තනයෙන වෙදනාය තනුකභාවතො.

ආරොග්‍යභාවෙ ධනලාභාදිලාභුප්පත්තිතො, අසති ව ආරොග්‍ය ලාභස්ස නිරත්ථකභාවතො, දිට්ඨමම්මිකාදිසබ්බසම්පත්තිනං ලාභස්ස නිමිත්තභාවතො ව ආරොග්‍යපරමා ලාභා. නිබ්බානෙ සුචුප්පත්තිතො, අසති ව නිබ්බානාධිගමෙ තාදිසස්ස සුඛස්ස අනුපලබ්භනතො, සබ්බසඬ්ඛනවිචිත්තත්තා ව සබ්බසො ව සංසාරදුක්ඛාභාවතො, අධිගතෙ ව තස්මිං සකලවට්ටදුක්ඛාභාවතො ව නිබ්බානං පරමං සුඛං. පුබ්බභාගමග්ගානන්ති කායානුපස්සනාදිභෙදභින්නානං අරියමග්ගස්ස පුබ්බභාගියානං මග්ගානං. තෙසඤ්ඤා අමතගාමිතා නාම තත්තින්නතාවසෙනෙව සච්ඡිකිරියාවසෙනාති ආහ “පුබ්බභාගමනෙනෙව අමතගාමීන”න්ති. අට්ඨකිකො අරියමග්ගො ඛෙමො සබ්බපරිස්සයසමුග්ගාතනෙන අනුපද්ද්‍රතත්තා, තංසමඬ්ඛිතං සබ්බසො අනුපද්ද්‍රතත්තා තංසමඬ්ඛිතං සබ්බසො අනුපද්ද්‍රවහෙතුතො ව. ලද්ධිවසෙන ගහිතාති සස්සතවාදාදිහි කෙවලං තෙසං ලද්ධිවසෙන තථා ගහිතා. ඛෙමඅමතගාමීනන්ති ඉමිනා හි “ඛෙමංඅමතගාමීන”න්ති විහත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසො, අත්ථො පන විහත්තිලොපෙන දට්ඨබ්බොති දස්සෙති.

216. අනොමප්පතීති අනු අනු ඔමප්පති. අපරාපරං හත්ථං හෙට්ඨා ඔතාරෙන්තො මප්පති.

217. ඡෙකන්ති සනභාවෙන චිතං. සනමට්ඨභාවෙන සුන්දරං භොතීති ආහ “සම්පන්න”න්ති. සාධුහි පරමප්පිච්ඡසන්තුට්ඨෙහි ලාතො ගහිතොති සාහුළි. සඬ්ඛාරවොළකං නිව්චකාළකං.

218. තත්ථ තත්ථ රුජනට්ඨෙයන විබාධනට්ඨෙයන රොගොව භූතො. විපස්සනාඤ්ඤානපි සිඛාප්පත්තෙන ආරොග්‍යං එකදෙසෙන පස්සති, නිබ්බානඤ්ඤා වට්ටපටිපක්ඛනොති ආහ “විපස්සනාඤ්ඤානඤ්ඤොවා”ති.

219. අත්තරාති පඨමුප්පත්ති ජරාමරණානං වෙමප්ඤ්ඤා. උපහතොති පිත්තසෙම්භාදිදොසෙහි දුස්සිතභාවෙන කමිතො. පිත්තාදිදොසෙ පන හෙසප්ප්පෙවනාය නිවත්තෙන්තො උපහතං පටිපාකතිකං කරොන්තො චක්ඛුති උප්පාදෙති නාම. විනට්ඨානීති අනුප්පත්තිධම්මතං ආපන්නාති.

220. පුබ්බෙ චුත්තෙ සාහුළියචිරෙ. වට්ටෙ අනුගතචිත්තෙනාති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ අනාදීනවදස්සිතාය අනුගාමිචිත්තෙන.

221. ධම්මස්සාති නිබ්බානස්ස. අනුධම්මන්ති අනුරූපං නියානධම්මං. තෙනාහ “අනුවඡවිකං පටිපද”න්ති. පඤ්චක්ඛන්ධෙති පඤ්චපාදානක්ඛන්ධෙ දස්සෙති. “දීඝරත්තං වත, හො”තිආදිනා පාළියං විවට්ටං දස්සිතං. තෙනාහ “උපාදානනිරොධාති විවට්ටං දස්සන්තො”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා

223. දෙවෙන වස්සෙන කතො සොබ්බො දෙවකතසොබ්බො. තෙනාහ “වස්සො...පෙ.... රහදො”ති. ගුහාති පංසුගුහා පාසාණගුහා මිස්සකගුහාති නිස්සො ගුහා. තත්ථ පංසුගුහා උදකමුත්තට්ඨානෙ අහොසි නින්තට්ඨානං පන උදකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථානං. උමඛිගං කත්ථාති හෙට්ඨා සුදුග්ගං කත්ථා. අනමතග්ගියං පච්චචෙක්ඛිත්ථාති “න බො සො සත්තාවාසො සුඋභරුපො, යො ඉමිනා දීඝෙන අද්ධුනා අනාවුට්ඨපුබ්බො”තිආදිනා (ම. නි. 1.160) ඉදඤ්ච තළාකං මයා චුත්ථපුබ්බං භවිස්සති, තම්පි යානං සො ච අත්තභාවො අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගතොති එවං අනමතග්ගියං පච්චචෙක්ඛිත්ථා තාදිසං යානං ගන්තුං වට්ටති. ඉමිනා නයෙන සමුද්දපබ්බතදස්සනාදිසුපි පච්චචෙක්ඛිත්ථා විධි වෙදිතබ්බො.

උච්චං නදමානායාති උච්චං කත්ථා සද්දං කරොන්ති යා කාමස්සාදභවස්සාදාදිවත්ථුන්ති “අයඤ්ච අයඤ්ච කාමො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, අසුකො භවො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, එවමයං ලොකො පියෙහි පියතරො”ති එවං කාමස්සාදභවස්සාදලොකස්සාදාදිසඬ්ඛානං වත්ථුං. දුග්ගතිතො සංසාරතො ච නියානාති එතෙනාති නියානං, සග්ගමග්ගො මොක්ඛමග්ගො ච, තං නියානං අරහති, නියානෙන වා නියුත්තාති නියානිකා, නියානං වා එලං එතිස්සා අත්ථිති නියානිකා, වච්චිවට්ටිතාදිසංකිලෙසතො නියානිති වා නියානියා, ඊ-කාරස්ස රස්සත්තං ය-කාරස්ස ව ක-කාරං කත්ථා නියානිකා, චෙතනාය සද්ධිං සම්ප්පජ්ජාපා වෙරමණි. තප්පට්ඨපක්ඛතො අනියානිකා, තස්සා භාවො අනියානිකත්තං, තස්මා අනියානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතාති තිරොකරණභූතා. ගෙහස්සිතකථාති කාමපට්ඨසංයුත්තකථා. කම්මට්ඨානභාවෙති අනිච්චතාපට්ඨසංයුත්තවතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. සහ අත්ථොනාති සාත්ථකං, හිතපට්ඨසංයුත්තන්ති අත්ථො. විසිඛාති සරසන්තිවෙසො, විසිඛාගහණෙන ච තන්තිවාසිතො ගහිතා “ගාමො ආගතො”තිආදිසු (සාරත්ථ. ටී. 1.ආවරියපරම්පරකථාවණ්ණනා) විය. තෙනෙවාහ “සුරා සමත්ථා”ති “සද්ධා පසන්තා”ති ව. කුම්භට්ඨානප්පදෙසෙන කුම්භදාසියො චුත්තාති ආහ “කුම්භදාසිකථා වා”ති.

228. වොහාරො විය තෙසං තථා වොහාරමත්තං ගහෙත්ථා චුත්තං “බ්‍රහ්මවරියවාසෙ”ති. අකතාති සමෙන, විසමෙන වා කෙනචි හෙතුනා න කතා න විහිතා. කතවිධො කරණවිධි නත්ථි එතෙසන්ති අකට්ඨිධා. පද්ද්වයෙනපි ලොකෙ කෙනචි හෙතුපච්චයෙන තෙසං අනිබ්බත්තතං දස්සෙති. ඉද්ධියාපි න නිම්මිතාති කස්සච ඉද්ධිමතො වෙතොවසිප්පත්තස්ස දෙවස්ස, ඉස්සරාදිතො වා ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතාති කස්සච අනිම්මාපිතා. රූපාදිජනකභාවන්ති රූපසද්දාදිනං පච්චයභාවං, රූපාදයොපි පට්ඨයාදිහි අප්පට්ඨද්ධිචුත්තිකාති තස්ස අධිප්පායො. යථා පබ්බතකුටං කෙනචි අනිබ්බත්තිතං කස්සච ව අනිබ්බත්තනකං, එවමෙනෙපිති ආහ “පබ්බතකුටා විය ධීතාති කුට්ඨා”ති. යම්දං ඛිජතො අඬ්ඤාදි ජායතිති චුච්චති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති නාවිජ්ජමානං, අඤ්ඤාථා අඤ්ඤාතොපි අඤ්ඤාස්ස උපලද්ධි සියාති අධිප්පායො. එවං ධීතාති එවං නිබ්බිකාරා ධීතා. උභයෙනෙපිති අත්ථද්වයෙනෙපිති වදන්ති. “කුට්ඨා එසිකට්ඨාසිට්ඨිතා”ති පද්ද්වයෙනපි. තෙසං සත්තන්තං කායානං. ධීතත්තාති නිබ්බිකාරාභාවෙන ධීතත්තා. න චලන්තීති විකාරං නාපජ්ජන්ති. විකාරාභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං එසිකට්ඨාසිට්ඨිතතා. අනිඤ්ජනඤ්ච අත්ථතො පකතියා අවට්ඨානමෙවාති දස්සෙතුං “න විපරිණාමෙන්ති”ති චුත්තං. තථා අවිපරිණාමධම්මත්තා එව තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං න ඛ්‍යාබාධෙන්ති. සති හි විකාරං ආපාදෙනබ්බතාය ඛ්‍යාබාධකතාපි සියා, තථා අනුග්ගහෙතබ්බතාය අනුග්ගහකතාති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං “නාල”න්තිආදි චුත්තං.

පට්ඨි එව කායෙකදෙසත්තා පට්ඨිකායො. හන්තුං වා සාතෙතුං වා සමත්ථො නාම නත්ථි ජීවසත්තමානං කායානං නිච්චතාය නිබ්බිකාරභාවතො, එතෙනෙව තෙසමහත්තබ්බතා අසාතෙතබ්බතා අත්ථතො චුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බා. තථා හි චුත්තං “සත්තන්තංත්ථෙව කායාන”න්තිආදි. සොතුං වා සාවෙතුං වා සමත්ථො නාම නත්ථිති පච්චෙකං තෙසං සවනෙසු අසමත්ථත්තා තදෙකදෙසාදිසුපි අසමත්ථතං දීපෙති. යදි කොචි හන්තා නත්ථි, කථං සත්ථප්පභාරොති ආහ “යථා මුග්ගරාසිආදිසු”තිආදි. කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොති, හනනසාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපනියභාවතොති අධිප්පායො. කෙවලං තක්කමත්තෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දීපෙතිති එතෙන යස්මා තක්කිකා නිරඬ්ඤාසනාය පරිකප්පනස්ස යං කිඤ්චි අත්තනා පරිකප්පිතං සාරතො මඤ්ඤාමානා තථෙව අභිනිවිස්ස තක්කදිට්ඨිග්ගහං ගණ්හන්ති, තස්මා න තෙසං දිට්ඨිවත්ථුස්මිං විඤ්ඤාහි විචාරණා කත්තබ්බාති දස්සෙති. කෙච්ඡි සාරසමාසාවරියා. පඤ්චන්ද්‍රියවසෙනාති පඤ්චරූපින්ද්‍රියවසෙන. කම්මන්ති ලද්ධි කම්මභාවෙන සුපාකට්තා. අවඬ්ඤකථාතාරණාදිකා ද්වාසට්ඨි පටිපදා. එකස්මිං කප්පෙති එකස්මිං මහාකප්පෙ.

පුරිසභූමියොති පධානපුග්ගලෙන නිද්දෙසො, ඉත්ථිනම්පෙනා භූමියො ඉච්ඡන්තෙව. භික්ඛු ව පන්තකොතිආදි තෙසං පාළියෙව. තත්ථ පන්තකොති භික්ඛාය විවරණකොති වදන්ති, තෙසං වා පටිපත්තිං පටිපන්නකො. ජිනොති

පිණිණි, ජරාවසෙන නිහිනිකානුකොති වදන්ති, අත්තනො වා පටිපත්තියා පටිපක්ඛං ජිනිත්වා යිතො. සො කිර තථාභූතො කස්සවිපි ධම්මං න කථෙති, තෙනාහ “න කිඤ්චි ආහා”ති. අලාභීන්ති “සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්හති”තිආදිනා (දී. නි. 1.394) නයෙන චුත්තලාභහෙතුසමායොගෙන අලාභී. තතො එව පිසවිඡාදුබ්බලපරෙතතාය සයනපරායණං සමණං පන්නභූමිති වදති.

ආජීවචුත්තිසත්තානීති සත්තානං ආජීවභූතානි ජීවිකාචුත්තිසත්තානි. පසුග්ගහණෙන ඵලකජාති ගහිතා, මිගග්ගහණෙන රුරුගවයාදිසබ්බමිගජාති. බහු දෙවොති වාතුමහාරාජිකාදිබ්බමකායිකාදිවසෙන නෙසං අත්තරහෙදවසෙන බහු දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං එකච්චො අත්තරහෙදො “මහාසමයසුත්තෙන” (දී. නි. 2.331 ආදයො) දිපෙතබ්බො. මානුසාපි අනන්තාති දිපදෙසකුලවංසාජීවාදිවිභාගවසෙන මානුසාපි අනන්තහෙදා. පිසාවා එව පෙසාවා, තෙ අපරපෙතාදයො මහත්තා වෙදිතබ්බා.

ඡද්දන්තදහමන්දාකිනියො කුළීරමුචලිත්තනාමෙන වදති. ගණ්ඨිකාති පබ්බගණ්ඨිකා. පණ්ඨිතොපි...පෙ.... උද්ධං න ගච්ඡති, කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස නියතභාවතො.

අපට්ඨකං සංසරණනිමිත්තං සීලාදිනා පටිපාචෙති නාම සිසංයෙව විසුද්ධිප්පත්තියා. පට්ඨකං චූස්ස චූස්ස පත්වා පත්වා පට්ඨකභාවාපාදනෙන බ්බන්ති. කරොති නාම. සුත්තගුළෙති සුත්තවට්ටියං. තිබ්බෙයියමානමෙව පලෙකීති උපමාය සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන බියතෙව, න තස්ස වද්ධිති දස්සෙති පටිච්ඡන්තරූපත්තා.

229. නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්නොති සබ්බඤ්ඤානං පටිජානිත්වාපි පදෙසඤ්ඤාතාය අසම්පායමානො තත්ථ අත්තනො අඤ්ඤාණකිරියං පරිහරිතුං අසක්කොන්තො ව “එවමෙසා නියති”ති නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්නො.

230. ධම්මකථාය අපස්සයභූතො අනුස්සවො එතස්ස අත්ථිති අනුස්සවී, තෙනෙවස්ස අපස්සයවාදං දස්සෙතුං “අනුස්සවනිස්සිතො”ති ආහ. සවනං සච්චතොති යං කිඤ්චි අනුස්සවං, තං සවනං සච්චන්ති ගහෙත්වා යිතො. පිටකසම්පදායාති ගන්ථසම්පාදනෙන, තාදිසං ගන්ථං පගුණං වාචුග්ගතං කත්වා තං නිස්සාය ධම්මං කථෙති. තෙනාහ “වග්ගපණ්ණාසකායා”තිආදි.

232. මන්දපඤ්ඤොති පරිත්තපඤ්ඤො. මොමුහොති සම්මුය්හකො. “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා විවිධො නානාජපකාරො බෙපො වාචාය පරවාදානං බිපනං වාචාවික්ඛෙපො, තං වාචාවික්ඛෙපං, න මරති න පච්ඡිජ්ජති යථාචුත්තො වාදවික්ඛෙපො එතායාති අමරා, තත්ථ පවත්තා දිට්ඨි අමරාවික්ඛෙපො, තං අමරාවික්ඛෙපං. අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති “එවමිපි මෙ නො”තිආදිනා පුච්ඡිතස්ස අපරියොසාපනවසෙන වික්ඛෙපං. ඉතො විතො ව සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. ගාහං න උපගච්ඡතිති මිච්ඡාගාහතාය උත්තරවිධානාය පුරිමපක්ඛං යපෙත්වා ගාහං න උපගච්ඡති. අමරාසදිසාය අමරාය වික්ඛෙපොති අමරාවික්ඛෙපො.

ඉදං කුසලන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. අමරාවික්ඛෙපිකො යථා කුසලෙ, එවං අඤ්ඤස්මිං යං කිඤ්චි කෙනචි පුච්ඡිතං අත්ථං අත්තනො අරුච්චනාය “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා තත්ථ තත්ථ වික්ඛෙපඤ්ඤෙව ආපජ්ජති, තස්මා “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදි තත්ථ තත්ථ පුච්ඡිතාකාරපට්ඨෙයධනවසෙන වික්ඛිපනාකාරදස්සනං. නනු චෙත්ථ වික්ඛෙපවාදිනො වික්ඛෙපපක්ඛස්ස අනනුජානනං වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානං යුත්තන්ති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුළ්භස්ස පටික්ඛෙපවසෙනෙව වික්ඛෙපවාදස්ස පවත්තනතො. තෙන චුත්තං “නො”ති. තථා හි සඤ්චයො බෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්තිකාදිනං පට්ඨෙයධනමුඛෙන වික්ඛෙපං බ්බාකාසි.

එත්ථාහ – “නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො පුච්ඡාය වික්ඛෙපමත්තං ආපජ්ජති, තස්ස කථං දිට්ඨිගතභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථං අජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා යුත්තා”ති? චුච්චතෙ – න හෙව බො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ බො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ව යථාවතො අප්පට්ඨප්පමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුං අසක්කුණෙයාතාය මුසාවාදහයෙන ව වික්ඛෙපං ආපජ්ජතිති. අථ වා පුඤ්ඤපාපානං තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන අසද්දහනෙන ව තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණංයෙව සුන්දරන්ති බන්ති. රූචිං උප්පාදෙත්වා අහිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙව සා එකා දිට්ඨි සත්තභග්ගිදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බා, ඉන්ද්‍රියබද්ධතො ව තතියට්ඨානභාවෙ දස්සිතො.

234. සන්තිධිකාරකං කාමෙති එත්ථ අනින්ද්‍රියබද්ධානි අධිප්පෙතානිති තිලතණ්ඩුලාදිග්ගහණං, තස්ස ලොකස්ස අප්පසාදපරිහාරත්ථං කදාචි තණ්ඩුලනාළිආදිසභිගහණකරණං සන්ධාය චුත්තං “තිලතණ්ඩුලාදයො පඤ්ඤායන්ති”ති.

236. ආජීවකා මතා නාමාති ඉමෙ ආජීවකා සබ්බසො සම්මාපට්ඨපත්තිරහිතා මිච්ඡා එව ව පටිපජ්ජමානා අධිසීලසභිකාතස්ස සීලජීවිතස්ස අභාවෙන මතා නාම. පුත්තමතාති මතපුත්තා. සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියවාසො

අත්ථිති සමණං එව ගොතමං පරිසුද්ධො සුපරිපුණ්ණො තක්කරස්ස සමමා දුක්ඛක්ඛයාවහො බුහ්මවරියවාසො අත්ථි.
එතෙනෙත්ථ ධම්මසුධම්මතාදිදිපනෙන බුද්ධසුබුද්ධතඤ්ච දිපෙනි, අඤ්ඤත්ථ තත්ථිති ඉමිනා බාහිරකෙසු තස්ස
අභාවං. සෙසං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

සන්දකසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. මහාසකුලදායිසුත්තවණ්ණනා

237. අභිඤ්ඤාතාති එදිසො එදිසො වාති අභිලක්ඛණවසෙන ඤාතා. අප්පසද්දස්ස විනිතො, අප්පසද්දතාය
මන්දභාණිතාය විනිතොති ව අප්පසද්දවිනිතොති වුවුවමානෙ අඤ්ඤෙන විනිතභාවො දිපිතො හොති, භගවා පන
සයම්භුඤාණෙන සයමෙව විනිතො. තස්මා පාළියං “අප්පසද්දවිනිතො”ති න වුත්තං. තෙනාහ “න හි භගවා
අඤ්ඤෙන විනිතො”ති.

238. භියොයාදිවසං උපාදාය තතො ආසන්නාති කතිපයාති දිවසාති පුරිමාති නාම හොන්ති, පුරිමාතිති ව
පුබ්බකාති, අතිතාතිති අත්ථො. තතො පරන්ති යථා වුත්තඅතීතදිවසතො අනන්තරං පරං පුරිමතරං අතිසයෙන
පුරිමත්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු පවත්තිතො යථාක්කමං පුරිමපුරිමතරභාවො, එවං සන්තෙපි යදෙත්ථ “පුරිමතර”න්ති
වුත්තං, තතො පභුති යං යං ඔරං, තං තං පරං, යං යං පරං, තං තං “පුරිමතර”න්ති වුත්තං හොති. කුතුහලයුත්තා සාලා
කුතුහලසාලා යථා “ආපඤ්ඤරථො”ති. ඉමෙ දස්සනාදයො.

අයථාභූතගුණෙහිති අයථාභූතං මිච්ඡාදිපිතඅත්ථමත්තෙනෙව උග්ගසාසිතගුණෙහි සමුග්ගතො සොසිතො. තරන්ති
අතික්කමන්ති එතෙනාති තිත්ථං, අග්ගමග්ගො. දිට්ඨිගතිකමග්ගො පන අයථාභූතොපි තෙසං තථා විතරණං උපාදාය
තිත්ථන්ති වොහරියතීති තං කරොන්තා තිත්ථකරා. ඔසරතීති පවිසති.

239. සභිතන්ති පුබ්බාපරාවරුද්ධං. න කිඤ්චි ජාතන්ති පටිඤ්ඤාදොසභෙතුදොසඋදාහරණදොසදුට්ඨදොසතාය න
කිඤ්චි ජාතං. තෙනාහ “ආරොපිතො තෙ වාදො”ති. වදන්ති තෙන පරිභාසන්තීති වාදො දොසො. සභාවක්කොසෙනාති
සභාවතො පවත්තකොට්ඨාසෙන.

240. පිළෙය්‍යාති මධුහණ්ඨෙන සහ භාජනෙ පිළෙත්වා දදෙය්‍යා. සබ්බමවාරිහි සම්පයොපේත්වාති සහධම්මිකෙහි
විහෙය්‍යපයොගං කත්වා, තෙනාහ “විවාදං කත්වා”ති.

241. ඉතරිතරෙතාති පණිතතො ඉතරෙන. තෙනාහ “ලාමකලාමකෙනා”ති.

242. හත්තකොසකෙනාති කොසකහත්තෙන, බුද්දකසරාවහත්තකෙනාති අත්ථො. බෙලුවමත්තහත්තාභාරාති
බිල්ලපමාණහත්තභොජනා. ඔට්ඨවට්ටියාති මුඛවට්ටියා. සබ්බාකාරෙතෙවාති සබ්බප්පකාරෙතෙව. අනප්පාභාරොති
න වත්තබ්බො කදාචි අප්පාභාරොති කත්වා. තත්ථ අතිවිය අඤ්ඤෙහි අවිසය්හං අප්පාභාරතං භගවතො දස්සෙනුං
“පධානභූමිය”න්තිආදි වුත්තං. මයාති නිස්සක්කවචනං. විසෙසතරාති තෙන ධම්මෙන විසෙසවත්තතරා.

වතසමාදානවසෙනෙව පංසුකුලං ධාරෙන්තීති පංසුකුලිකාති ආහ – “සමාදින්නපංසුකුලිකඛ්ඛා”ති, සද්දත්ථො
පන “විසුද්ධිමග්ගෙ” (විසුද්ධි. 1.24) වුත්තනසෙන වෙදිතබ්බො. පිණ්ඩපාතිකා සපදානවාරිනොතිආදියුපි එසෙව
නසො. තත්ථ තත්ථ සත්ථෙත ජිනදිතත්තා සත්ථලුබාති. යං යං සප්පායං, තස්සෙව ගහණං උච්චිතන්ති ආහ
“උච්චිතත්වා...පෙ.... ටීරට්ඨානමෙව ගහෙත්වා”ති. අලාබුලොමසානීති අලාබුලොමානි විය සුබුමතරාති
විවරසුත්තංසුති එතෙසං සන්තීති අලාබුලොමසානි. පාතිතසාණපංසුකුලන්ති කලෙවරෙන සද්ධිං ජඩ්ඛිතසාණමයං
පංසුකුලං, යං තුම්බමත්තෙ පුළුවෙ ඔඩුනිත්වා සත්ථා ගණ්හි.

“යථාපි භමරො පුප්ථ”න්තිආදිනා (ධ. ප. 49) වුත්තං මධුකරභික්ඛාවාරවතං “පිණ්ඩියාලොපභොජනං නිස්සාය
පබ්බජ්ජා”ති (මහාව. 73, 128) වචනතො භික්ඛූනං පකතිභූතං වතන්ති වුත්තං “උඤ්ජාසකෙ වතෙ රතා”ති. වත-
සද්දො වෙත්ථ පකතිවතසඩ්ධාතං සකවතං වදති. තෙනාහ “උඤ්ජාවරියසඩ්ධාතෙ භික්ඛූනං පකතිවතෙ”ති.
උච්චිතවිසරද්වාරට්ඨාසිනොති මහන්තබුද්දකගෙහානං බහිද්වාරකොට්ඨකට්ඨාසිනො. කබරම්ස්සකං හත්තං
සංහරිත්වාති කණාජකම්ස්සකං හත්තං සම්පිණ්ඩිත්වා. උම්මාරතො පට්ඨායාති සරුම්මාරතො පට්ඨාය.

විවරානුග්ගහත්ථන්ති විවරානුරක්ඛණත්ථං. එත්ථ ව යස්මා බුද්ධා නාම සදෙවකෙ ලොකෙ අනුත්තරං
පුඤ්ඤක්ඛේත්තං, සා වස්ස පුඤ්ඤක්ඛේත්තතා පරමුක්කංසගතා, තස්මා සත්තානං තාදිසං උපකාරං ආචික්ඛිත්වා තෙ
ව අනුග්ගණ්හන්තා ගහපතිවිවරං සාදියන්ති, වතුපවිවසන්තොසෙ පන නෙ පරමුක්කංසගතා එවාති දට්ඨබ්බං.

244. සප්පව්වයන්ති සහෙතුකං සකාරණං හුත්වා ධම්මං දෙසෙතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. වොදකො පන අධිප්පායං අජානන්තො “කිං පනා”තිආදිමාහ. ඉතරො “නො න දෙසෙති”තිආදිනා අධිප්පායං විවරති. නිදානන්ති වෙන්ථ ඤාපකං උප්පත්තිකාරණං අධිප්පෙනං, තඤ්ච තස්ස තස්ස අනුප්පත්තිසුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිපක්ඛරණතො “සප්පාටිභාරිය”න්ති වුව්වතීති ආහ “පුරිමස්සෙවෙනං වෙවචන”න්ති. රාගාදීනං වා පටිහරණං පටිභාරියං, තදෙව පාටිභාරියං, සහ පාටිභාරියෙනාති සප්පාටිභාරියං. රාගාදිපටිසෙධවසෙනෙව හි සත්ථා ධම්මං දෙසෙති.

245. තස්ස තස්ස පඤ්ඤාස්සාති යං යං පඤ්ඤං පරො අභිසංඛරන්තවා හගවන්තං උපසංඛිකම්ත්වා පුච්ඡති, තස්ස තස්ස පඤ්ඤාස්සං. උපරි ආගමනවාදපථන්ති විස්සජ්ජෙන කතෙ තතො උපරි ආගච්ඡනකං වාදමග්ගං. විසෙසෙත්වා වදන්තොති වත්තති, “හො ගොතම, වත්තුමරහති”ති අත්තතො වාදහෙදනත්ථං ආහනං කාරණං අත්තතො මාරණත්ථං ආවුධං නිදස්සෙත්තො විය විසෙසෙත්වා වදන්තො පහාරකෙන වචනෙන. අත්තරත්තරෙති මයා වුව්වමානකථාපබන්ධස්ස අත්තරත්තරෙ. දදෙය්‍ය වදෙය්‍ය. එවරුපෙසු යානෙසුති පරවාදීහි සද්ධිං වාදපටිවාදට්ඨානෙසු. තෙ නිග්ගහෙතුං මයා දෙසිතං සුත්තපදං ආනෙත්වා මමයෙව අනුසාසනිං ඔවාදං පව්වාසිසන්ති.

246. සම්පාදෙමීති මනොරථං සම්පාදෙමි. පරිපුරෙමීති අප්ඤ්ඤාසං පරිපුරෙමි. අධිසිලෙති අධිකෙ උත්තමසිලෙ. සාවකසිලතො ව පව්වෙකබුද්ධසිලතො ව බුද්ධානං සිලං අධිකං උක්කට්ඨං පරමුක්කංසතො අනඤ්ඤාසාධාරණභාවතො. තෙනාහ “බුද්ධසිලං නාම කථිත”න්ති. යානුප්පත්තිකපඤ්ඤාති තත්ථ තත්ථ යානසො උප්පන්තපඤ්ඤා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. අවසෙසා පඤ්ඤාති ඉධ පාළියං ආගතා අනාගතා ව යථාචුත්තඤ්ඤාණද්වයවිනිමුත්තා පඤ්ඤා.

247. විසෙසාධිගමානන්ති සතිපට්ඨානාදීනං අධිගන්ධබ්බවිසෙසානං. අභිඤ්ඤා නාම ඡ අභිඤ්ඤා, තාසු උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන ඡළභිඤ්ඤාරහතොව අග්ගමග්ගපඤ්ඤා ඉධ අභිඤ්ඤාති අධිප්පෙනා, තස්ස වොසානං පරියොසානං පාරමි පරමුක්කංසාති අවකංසාති ව අග්ගඵලං වුව්වතීති ආහ “අභිඤ්ඤා...පෙ.... අරහත්තං පත්තා”ති.

උපායපධානෙති අරියඵලාධිගමනස්ස උපායභූතෙ පධානෙ. “අනුප්පන්තපාපකානුප්පාදාදිඅත්ථා”ති ගහිතා තථෙව හොන්ති, තං අත්ථං සාධෙත්තියෙවාති එතස්ස අත්ථස්ස දීපකො සම්මා-සද්දොති යථාඅධිප්පෙනත්ථස්ස අනුප්පන්තපාපකානුප්පාදාදිනො උපායභූතෙ, පධානඋපායභූතෙති අත්ථො. සම්මා-සද්දස්ස වා යොනියො අත්ථදීපකතං සන්ධාය “යොනියො පධානෙ”ති වුත්තං. ඡන්දං ඡනෙතීති කත්තුකමාතාකුසලච්ඡන්දං උප්පාදෙති පවත්තෙති වා. වායමනීති පයොගපරක්කමං කරොති. වීරියං ආරහතීති කායිකවෙතසිකවීරියං කරොති. චිත්තං උක්ඛිපතීති තෙනෙව සහජාතවීරියෙන කොසජ්ජපක්ඛනො චිත්තං උක්ඛිපති. පදහතීති සම්මප්පධානභූතං වීරියං පවත්තෙති. පටිපාටියා පනෙතාති වත්තාරි පදාති ආසෙවනාභාවනාබ්බුලිකම්මසාතව්වකිරියාහි යොජෙතබ්බාති. “පදහති”ති වා ඉමිනා ආසෙවනාදීහි සද්ධිං සිබාපත්තං උස්සොල්භිවීරියං යොජෙතබ්බං. වඩ්ඪියා පරිපුරණත්ථන්ති යාවතා භාවනාපාරිපුරියා පරිපුරණත්ථං. යා ධීතීති යා කුසලානං ධම්මානං පටිපක්ඛවිගමෙන අවට්ඨිති. සො අසම්මොසොති සො අවිනාසො. යං වෙපුල්ලන්ති යො සබ්බසො විපුලභාවො මහන්තතා. භාවනාපාරිපුරීති භාවනාය පරිපුරිතා. අත්ථොතිපි වෙදිතබ්බං පුරිමපච්ඡිමපදානං සමානත්ථභාවතො.

පුබ්බභාගපටිපදා කථිතානං විසෙසාධිගමස්ස පටිපදාවිභාවනාය ආරද්ධත්තා. අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පජ්ජෙනෙ අනත්ථාවහතා නාම නත්ථිති වුත්තං – “උප්පජ්ජමානා”ති වචනං උප්පන්තානං රාසන්තරභාවෙන ගහිතත්තා. තථා කුසලානං ධම්මානං උප්පජ්ජෙනෙතාති වුත්තං – අනුප්පජ්ජමානාති වචනං උප්පන්තානං රාසන්තරභාවෙන ගහිතත්තා. නිරුජ්ඣමානාති පටිපක්ඛසමායොගෙන විතස්සමානා, න බණ්ඩරොධවසෙන නිරුජ්ඣමානා.

ලොභාදයො වෙදිතබ්බා, යෙ ආරද්ධවිපස්සකානං උප්පජ්ජනාරහා. සකිං උප්පජ්ජිත්වාති සභාවකථනමත්තමෙතං. එකචාරමෙව හි මග්ගො උප්පජ්ජති. නිරුජ්ඣමානොති සරසෙනෙව නිරුජ්ඣමානො. න හි තස්ස පටිපක්ඛසමායොගො නාම අත්ථි. එළස්සාති අනන්තරකාලෙව උප්පජ්ජනකඵලස්ස. පව්වයං දත්ථාව නිරුජ්ඣතීති ඉමිනා මග්ගො සම්පති ආයතිඤ්ච එකන්තෙනෙව අත්ථාවහොති දස්සෙති. පුරිමස්මිම්පිති “අනුප්පන්තා මෙ කුසලා ධම්මා අනුප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍ය”න්ති එතස්මිං තතියවාරෙපි. “සමථවිපස්සනා ගහෙතබ්බා”ති වුත්තං අට්ඨකථායං, තං පන මග්ගස්ස අනුප්පන්තතාය සබ්භාවතො, අනුප්පජ්ජමානෙ ව තස්මිං වට්ටානත්ථසබ්භාවතොති මග්ගස්සපි සාධාරණභාවතො න යුත්තන්ති පටික්ඛිපති. යදි සමථවිපස්සනානම්පි අනුප්පත්ති අනත්ථාවහා, මග්ගස්ස අනුප්පත්තියා වත්තබ්බං නත්ථිති.

මහන්තං, ගාරවං හොති, තස්මා “සඬ්ඝගාරවෙන යථාරුචි වන්දිතුං න ලභාමි”ති සඬ්ඝෙන සහ න නික්ඛමි. එත්තකං ධාතුනං නිධානං නාම අඤ්ඤත්‍ර නත්ථි, මහාධාතුනිධානතො හි නිහරිත්වා කතිපයා ධාතුයො තත්ථ තත්ථ වෙතියෙ උපනිතා, ඉධ පන රාමගාමථුපෙ විනට්ඨෙ නාගහවනං පටිට්ඨා දොණමත්තා ධාතුයො උපනිතා. අතිමන්දාති තොති නනු අතිවිය මන්දාති.

සංවිජ්ජන්වාති “කථංඤ්ඤි නාම මාදිසො ඊදිසං අනන්තං පාපුණ්ණස්සති”ති සංවෙගං ජනෙත්වා. ඊදිසං නාම මාදිසං ආරබ්භ වත්තබ්බන්ති කිං වදන්ති තං වචනං අනාදියන්තො.

සන්තසමාපත්තිනො අඤ්ඤං සන්තම්භනකාරණං බලවං නත්ථිති තතො පරිභිනො සම්මාපට්ඨපත්තියං පතිට්ඨා කථං භවිස්සතිති ආහ “සන්තාය...පෙ.... න සක්කොති”ති. න හි මහාරජ්ජයා ඡින්නාය සුත්තතන්තු සන්තම්භෙනුං සක්කොත්තිති. සමථෙ දස්සෙත්වා තෙන සමානගතිකා ඉමස්මිං විසයෙ විපස්සනාපිති ඉමිනා අධිප්පායෙනාහ “එවං උප්පන්නා සමට්ඨපස්සනා...පෙ.... සංවත්තන්ති”ති.

කාසාවන්ති කාසාවචන්තං. කච්ඡං පිළෙත්වා නිවත්තන්ති පච්ඡිමං ඔවට්ඨිකං පිළෙන්නො විය දළ්භං කත්වා නිවත්තං අද්දසංසුති යොජනා.

චුත්තනයෙනාති (අ. නි. ටී. 1.1.394) “කාමා නාමෙන අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”තිආදිනා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බකතෙක්ඛම්මපට්ඨපත්තියා ඡන්දරාගං වික්ඛම්භයතො සමුච්ඡින්නත්තස්ස ව “අනුප්පන්නො ව කාමාසවො න උප්පජ්ජති”තිආදිනා හෙට්ඨා සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනාදිසු (ම. නි. 1.15 ආදයො; ම. නි. අට්ඨ. 1.15 ආදයො) චුත්තනයෙන. ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධවිපාකොති තදාරම්මණමාහ. අනුභවිත්වා භවිත්වා ව විගතං භුතවිගතං. අනුභුතභුතා හි භුතතාසාමඤ්ඤෙන භුත-සද්දෙන චුත්තා. සාමඤ්ඤමෙව හි උපසග්ගෙන විසෙසියතිති. අනුභුතසද්දො ව කම්මවචනිච්ඡාය අභාවතො අනුභවකවාචකො දට්ඨබ්බො. විපාකො ආරම්මණෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධො භුත්වා විගතොති වත්තබ්බතං අරහති, විකප්පගාභවසෙන රාගාදීහි තබ්බිපක්ඛෙහි ව අකුසලං කුසලඤ්ච කම්මං ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා විගතන්ති වත්තබ්බතං අරහති. යථාචුත්තො පන විපාකො කෙවලං ආරම්මණරසානුභවනවසෙනෙව පවත්තතිති අනුභවිත්වා විගතත්තා නිප්පරියායෙනෙව චුත්තො, තස්ස ව තථා චුත්තත්තා කම්මං භවිත්වා විගතපරියායෙන, යං “උප්පන්නානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා”ති එත්ථ “උප්පන්න”න්ති ගහෙත්වා තංසදිසානං පහානං, චුද්ධි ව චුත්තා. විපච්චිතුං ඔකාසකරණවසෙන උප්පතිතං අතීතකම්මඤ්ච තතො උප්පජ්ජිතුං ආරද්ධො අනාගතො විපාකො ව “ඔකාසකතුප්පන්නො”ති චුත්තො. යං උප්පන්නසද්දෙන විනාපි විඤ්ඤායමානං උප්පන්නං සන්ධාය “නාහං, හික්ඛෙවෙ, සඤ්චෙතනිකාන”න්තිආදි (අ. නි. 10.217, 219) චුත්තං.

තෙසුති විපස්සනාය භුමිභුතෙසු බන්ධෙසු. අනුසයිතකිලෙසාති අනුසයවසෙන පවත්තා අප්පභිනා මග්ගෙන පහාතබ්බා කිලෙසා අධිප්පෙතා. තෙනාහ “අතීතා...පෙ.... න වත්තබ්බා”ති. තෙසඤ්ඤි අම්බරුක්ඛොපමාය වත්තමානාදිතා න වත්තබ්බා මග්ගෙන පහාතබ්බානං තාදිස්ස විභාගස්ස අනුප්පජ්ජනතො. අප්පභිනාව භොන්තිති ඉමිනා අප්පභිනට්ඨෙන අනුසයට්ඨොති දස්සෙති. ඉදං භුමිඋද්ධුප්පන්නං නාමාති ඉදං තෙසු බන්ධෙසු උප්පත්තිරහකිලෙසජාතං තාය එව උප්පත්තිරහතාය භුමිඋද්ධුප්පන්නං නාම, තෙභුමකභුමිඋද්ධා නාම භොන්තිති අත්ථො. තාසු තාසු භුමිසුති මනුස්සදෙවාදිඅත්තභාවසඬ්ඛාතෙසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. තස්මිං තස්මිං සන්තානෙ අනුප්පත්තිඅනාපාදිතතාය අසමුග්ගාතිතා. එත්ථ ව ලද්ධභුමිකං භුමිඋද්ධන්ති චුත්තං අග්ගිආහිතො විය.

ඔකාසකතුප්පන්න-සද්දෙපි ව ඔකාසො කතො එතෙනාති ඔකාසො කතො එතස්සාති ව අත්ථද්වයෙපි කත-සද්දස්ස පරනිපාතො දට්ඨබ්බො. ආහතබ්බරුක්ඛො විය නිමිත්තග්ගාභවසෙන අධිග්ගහිතං ආරම්මණං, අනාහතබ්බරුක්ඛො විය අවික්ඛම්භිතතාය අත්තොගධකිලෙසං ආරම්මණං. නිමිත්තග්ගාභකාවික්ඛම්භිතකිලෙසා වා පුග්ගලා ආහතානාහතබ්බරුක්ඛසදිසා. පුරිමනයෙනෙවාති අවික්ඛම්භිතුප්පන්නෙ විය “ඉමස්මිං නාම යානෙ නුප්පජ්ජිස්සන්තිති න වත්තබ්බා. කස්මා? අසමුග්ගාතිතත්තා”ති යොජෙත්වා විත්ථාරෙතබ්බා.

චුත්තං පට්ඨමිහිදාමග්ගෙ. තත්ථ ව මග්ගෙන පභිනකිලෙසානමෙව තිධා නවත්තබ්බතං අපාකටං සුපාකටං කාතුං අජාතඵලරුක්ඛො උපමාභාවෙන ආගතො . අතීතාදීනං අප්පභිනතා දස්සනත්ථම්පි “ජාතඵලරුක්ඛෙන දීපෙනබ්බ”න්ති චුත්තං. තත්ථ යථා අවිඡින්නෙ රුක්ඛෙ නිබ්බත්තාරහානි ඵලානි ඡින්නෙ අනුප්පජ්ජමානානි න කදාචි සසභාවානි අහෙසුං භොන්ති භවිස්සන්ති වාති තානි අතීතාදිභාවෙන න වත්තබ්බානි, එවං මග්ගෙන පභිනකිලෙසා ව දට්ඨබ්බා. යථා ඡෙදෙ අසති ඵලානි උප්පජ්ජිස්සන්ති, සති ව නුප්පජ්ජිස්සන්තිති ඡෙදස්ස සාත්ථකතා, එවං මග්ගභාවනාය ව සාත්ථකතා යොජෙතබ්බා.

තෙපි පජ්ජනියෙව කිලෙසප්පහානෙනෙව තෙසම්පි අනුප්පත්තිධම්මනාපාදනතො. අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්සාති පට්ඨන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස. උපාදින්නඅනුපාදින්නතොති උපාදින්නබන්ධතො වෙව කිලෙසතො ව. උපපත්තිවසෙන චුට්ඨානං දස්සෙතුමාහ – “භවවසෙන පනා”තිආදි. යෙ සොතාපන්නස්ස සත්ත භවා අප්පභිනා, තතො පඤ්ච යපෙත්වා ඉතරෙ ද්වෙ “සුගතිභවෙකදෙසා”ති අධිප්පෙතා. සුගතිකාමභවතොති සුගතිභවෙකදෙසභුතකාමභවතො. අරහත්තමග්ගො රුපාරුපභවතො චුට්ඨාති උද්ධම්භාගියසංයොජනසමුග්ගාතභාවතො. යදි අරහත්තමග්ගො එව අරියමග්ගො සියා, සො එව සබ්බකිලෙසෙ පජ්ජෙය්‍යා, සබ්බභවෙහිපි චුට්ඨෙය්‍යා. යස්මා පන ඔධිසොව කිලෙසා පභියන්ති, තස්මා හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමග්ගෙහි පභිනාවසෙසෙ කිලෙසෙ සො පජ්ජති, ඉති ඉමං සාමත්ථියං සන්ධාය “සබ්බභවෙහි චුට්ඨාතියෙවාතිපි වදන්ති”ති චුත්තං. තථා හි සො එව “වජිරුපමො”ති චුත්තො.

හොතු තාව වූත්තනයෙන අනුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදාය, උප්පන්නානං උප්පන්නසද්ධිසානං පහානාය අනුප්පත්තිධම්මතාපාදාය මග්ගභාවනා, අප් මග්ගක්ඛණේ කපං අනුප්පන්නානං කුසලානං උප්පාදාය උප්පන්නානක්ඛේ ධීතිසා භාවනා හොති එකච්ඡිත්තක්ඛණිකත්තා තස්සාති වොදෙති, ඉතරො “මග්ගප්පච්ඡිත්තිසායොවා”ති පරිහාරමාහ. මග්ගො හි කාමඤ්චෙකච්ඡිත්තක්ඛණිකො, තථාරූපො පනස්ස පච්ඡිත්තිවිසෙසො, යං අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා සාතිසයං උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව සවිසෙසං පාරිසුරිං පාපුණන්ති. තෙනාහ “මග්ගො හී”තිආදි. කිඤ්චාපි අරියමග්ගො චත්තමානක්ඛණේ අනුප්පන්නො නාම න හොති, අනුප්පන්නපුබ්බතං උපාදාය උපචාරවසෙන තථා වුවච්ඡිති දස්සෙතුං “අනාගතපුබ්බං හී”තිආදි වුත්තං. අයමෙවාති අයං මග්ගස්ස යථාපච්චයපච්ඡිති එව ධීති නාමාති, මග්ගසමඬ්චි පුග්ගලො මග්ගමිපි භාවෙන්තො එව තස්ස ධීතිසා භාවෙතිති වත්තුං වට්ටති.

උපසමමානං ගච්ඡතිති වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡේදවසෙන කිලෙසෙ උපසමෙන්තං වත්තති. පුබ්බභාගිත්ථියාති එව වා අධිප්පෙතාති. තෙනෙවාහ “කිලෙසුපසමත්ථං වා ගච්ඡති”ති.

248. අධිමුච්චනට්ඨෙතාති (දී. නි. පි. 2.129; අ. නි. පි. 3.8.66) අධිකං සවිසෙසං මුච්චනට්ඨෙත, තෙනාහ “සුචුල්ලච්චනට්ඨො”ති. එතෙන සතිපි සබ්බස්සපි රූපාවචරප්ඤ්ඤානස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පටිපක්ඛතො විමුක්තභාවෙ යෙන භාවනාවිසෙසෙන තං කුමානං සාතිසයං පටිපක්ඛතො විමුච්චිත්ථා පච්ඡන්ති, සො භාවනාවිසෙසො දීපිතො. භවති හි සමානජාතියුක්තොපි භාවනාවිසෙසෙන පච්ඡන්තිආකාරවිසෙසො. යථා තං සද්ධාවිමුක්තතො දිට්ඨිප්පත්තස්ස, තථා පච්චනිකධම්මෙහි සුචුල්ල විමුක්තතාය එව අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය අභිරතිවසෙන සුචුල්ල අධිමුච්චනට්ඨෙතපි විමොක්ඛො. තෙනාහ “ආරම්මණෙ වා”තිආදි. අයං පනත්ථොති අයං අධිමුච්චනත්ථො පච්ඡිමවිමොක්ඛෙ නිරොධෙ නත්ථී. කෙවලො විමුක්තත්ථො එව තත්ථ ලබ්භති, තං සයමෙව පරතො චක්ඛති.

රූපීති යෙනායං සසන්තතිපරියාපන්නෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස කුමානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨං රූපං හොති. යෙන විසිට්ඨෙත රූපෙන “රූපී”ති වුවච්චෙය් රූපී-සද්දස්ස අතිසයත්ථදීපනතො, තදෙව සසන්තතිපරියාපන්නරූපනිමිත්තං කුමානමිව පරමත්ථතො රූපිභාවසාධකත්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤාත්ත”න්තිආදි. රූපප්ඤ්ඤානං රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපානීති පනෙන්ථ පුරිමපදලොපො දට්ඨබ්බො. තෙන වුත්තං “නිලකසිණාදීනි රූපානී”ති.

අන්තොඅප්පනායං සුභන්ති ආහොගො නත්ථීති ඉමිනා පුබ්බාහොගවසෙන අධිමුක්ති සියාති දස්සෙති. එවඤ්ඤෙන්ථ තථාචත්තබ්බතාපත්තිවොදනා අනවකාසා හොති. යස්මා සුචුල්ලද්ධෙසු නිලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ කතාධිකාරානං අභිරතිවසෙන සුචුල්ල අධිමුක්ති සියා, තස්මා අට්ඨකථායං තථා තතියො විමොක්ඛො සංවණ්ණිතො. යස්මා පන මෙන්තාදිවසෙන පච්ඡන්තමානා භාවනා සත්තෙ අප්පටිකුලතො දහති, තෙ සුභතො අධිමුච්චිත්ථාව පච්ඡන්ති, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.212) බුහ්මච්චාරභාවනා “සුභවිමොක්ඛො”ති වුත්තා, තයිදං උභයමිපි තෙන තෙන පරියායෙන වුත්තත්තා න විරූප්ඤ්ඤාතිති දට්ඨබ්බං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො. න හි චතුන්නං අරූපක්ඛන්ධානං එකදෙසොපි තත්ථ අවසිට්ඨොති. විස්සට්ඨත්තාති යථාපරිච්ඡින්නෙ කාලෙ නිරොධිතත්තා. උත්තමො විමොක්ඛො නාම අරියෙහෙව සමාපජ්ජිතබ්බතො, අරියඵලපරියොසානත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිභාවතො ව.

249. අභිභවතිති අභිභු (දී. නි. පි. 2.173; අ. නි. පි. 3.6.61-65) පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, කුමානං. අභිභවිතබ්බං වා ආරම්මණසඬිබ්බතං ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, කුමානං. ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනක්ඛේ යොගිනො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො මනායතනධම්මායතනභාවතො වාතිපි සසම්පයුත්තං කුමානං අභිභායතනං. තෙනාහ “අභිභවනකාරණානී”තිආදි. තානීති අභිභායතනසඤ්ඤිතාති කුමානාති. සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස ආහොගො පුබ්බාහොගභාවනාවසෙන කුමානක්ඛණේ පච්ඡන්තං අභිභවනාකාරං ගහෙන්වා පච්ඡන්තොති දට්ඨබ්බො. පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤී, න අප්පනාවසෙන. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤාත්තවිසයා සම්භවති. තං පන අප්ඤ්ඤාත්ත පරිකම්මවසෙන ලද්ධං කසිණනිමිත්තං අසුචුල්ලද්ධමෙව හොති, න බහිද්ධා පරිකම්මවසෙන ලද්ධං විය විසුද්ධං.

පරිත්තානීති යථාලද්ධාති සුප්පසරාවමත්තාති. තෙනාහ “අවධිභීතානී”ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වණ්ණවසෙන ආහොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදමභිභායතනං වුත්තං. පරිත්තතා හෙන්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වණ්ණාහොගෙ සතිපි අසතිපි අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති “ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො”ති. අභිභවිත්ථා සමාපජ්ජනීති එත්ථ අභිභවනං සමාපජ්ජනක්ඛේ උපචාරප්ඤ්ඤානාධිගමසමනන්තරමෙව අප්පනාකුප්පාදනත්ති ආහ “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙන්ථ අප්පනං පාපෙති”ති. සහ නිමිත්තප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස ලක්ඛණවචනමෙතං. යො “බිප්පාහිඤ්ඤො”ති වුවච්ඡිති, තතොපි ඤාණුත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙ. අප්පනං පාපෙතිති භාවනා අප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙච්ඡි “උප්පන්නෙ උපචාරප්ඤ්ඤානෙ තං ආරබ්භ යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනවාරා පච්ඡන්තන්ති, තෙ උපචාරප්ඤ්ඤාන පක්ඛිකා එව, තදනන්තරක්ඛේ භවඬිගපරිවාසෙන උපචාරාසෙවනාය ව විනා අප්පනා

හොති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙති” ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පාරිවාසිකපරිකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතප්පමාණප්ඤ්ඤානෙසු විය උපවාරප්ඤ්ඤානෙ එකන්තතො පච්චවෙක්ඛණා ඉච්ඡිතබ්බො, තස්මා උපවාරප්ඤ්ඤානාධිගමනො පරං කතිපයභවධිගවිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති” ති චූත්තො. “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනා” ති ව අධිප්පායිකමිදං වචනං, න නිත්තං, අධිප්පායො චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආභොගස්ස අසම්භවතො, සමාපත්තියො චූට්ඨිතස්ස ආභොගො පුබ්බභාගභාවනාවසෙන ඤානක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්වා පවත්තොති දට්ඨබ්බං. අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) පන “ඉමිනා පනස්ස පුබ්බභාගො කට්ඨො” ති චූත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තථා ආභොගභාවෙ කස්මා “ඤානසඤ්ඤායපි” ති චූත්තන්ති ආහ “අභිභව...පෙ.... අත්ථි” ති.

වඩ්ඪිතප්පමාණානීති විපුලප්පමාණානීති අත්ථො, න එකඬගුලද්වඩ්ගුලාදිවසෙන වඩ්ඪිතප්පමාණානීති තථා වඩ්ඪනස්සෙවෙත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ “මහත්තානී” ති.

රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා අස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤා, න රූපසඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා, සඤ්ඤාසීසෙන ඤානං වදති. රූපසඤ්ඤාය අනුප්පාදනමෙවෙත්ථ අලාභිතා. බහිද්ධාව උප්පන්නන්ති බහිද්ධාවත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. අභිධම්මෙ පන “අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි, අප්පමාණානි සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි” ති එවං චතුත්තං අභිභායතනානං ආගතත්තා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) “කස්මා පන යථා සුත්තන්තො – ‘අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි’ තිආදි චූත්තං, එවං අවත්වා ඉධ චතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤානාව චූත්තා” ති වොදනං කත්වා “අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතො” ති කාරණං වත්වා “තත්ථ වා හි ඉධ වා බහිද්ධාරූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතො චත්තබ්බානීති තත්තාපි ඉධාපි චූත්තානි. ‘අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤා’ ති ඉදං පන සත්ථු දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා” ති චූත්තං.

එත්ථ ව වණ්ණාභොගරහිතානි සහිතානි ව සබ්බානි “පරිත්තානි සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි” ති චූත්තානි, තථා “අප්පමාණානී” ති දට්ඨබ්බානි. අත්ථි හි එසො පරියායො “පරිත්තානි අභිභුයා තානි වෙ කදාචි වණ්ණවසෙන ආභුජිතානි හොත්ති සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි අභිභුයා” ති. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා වණ්ණාභොගරහිතානි විසුං චූත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථි හි උභයත්ථ අභිභවනපරියායොති “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා” තිආදිනා පඨමදුතියඅභිභායතනෙසු පඨමවිමොක්ඛො, තතියචතුත්ථාභිභායතනෙසු දුතියවිමොක්ඛො, වණ්ණාභිභායතනෙසු තතියවිමොක්ඛො ව අභිභවනප්පවත්තියො සඬගහිතො, අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛාභිභායතනානි අසඬකරතො දස්සෙතුං විමොක්ඛෙ වජ්ජෙත්වා අභිභායතනානි කට්ඨානි, සබ්බානි ව විමොක්ඛකිච්චානි ඤානානි විමොක්ඛදෙසනායං චූත්තානි. තදෙන “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා” ති ආගතස්ස අභිභායතනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායතනෙසු අවචනතො “රූපී රූපානි පස්සති” තිආදිනඤ්ච සබ්බවිමොක්ඛකිච්චසාධාරණවචනභාවතො වචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති.

“අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතො” ති ඉදං අභිධම්මෙ කත්ථවිපි “අප්ඤ්ඤානං රූපානි පස්සති” ති අවත්වා සබ්බත්ථ යං චූත්තං “බහිද්ධාරූපානි පස්සති” ති, තස්ස කාරණවචනං. තෙන යං අඤ්ඤාභෙතුකං, තං තෙන භෙතුනා චූත්තං, යං පන දෙසනාවිලාසභෙතුකං අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤානාය එව අභිධම්මෙ වචනං, න තස්ස අඤ්ඤා කාරණං මග්ගිතබ්බන්ති දස්සෙති. අප්ඤ්ඤානරූපානං අනභිභවතීයතා ව තෙසං බහිද්ධාරූපානං විය අවිභුතත්තා, දෙසනාවිලාසො ව යථාචූත්තවචත්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො, වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන විජ්ජමානපරියායකථනභාවතො. “සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි” ති එතෙනෙව සිද්ධත්තා නිලාදිඅභිභායතනානි න චත්තබ්බානීති වෙ? න, නිලාදීසු කතාධිකාරානං නිලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණත්තා. න හි තෙසං පරිසුද්ධාපරිසුද්ධවණ්ණානං පරිත්තතා තදප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං, අථ බො නිලාදිභාවො එවානි. එතෙසු ව පරිත්තාදිකසිණරූපෙසු යං වරිතස්ස ඉමානි අභිභායතනානි ඉප්ඤ්ඤානි, තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා” තිආදි චූත්තං.

සබ්බසඬගාහිකවසෙනානි සකලනිලවණ්ණනිලනිදස්සනනිලනිභාසානං සාධාරණවසෙන. වණ්ණවසෙනානි සභාවවණ්ණවසෙන. නිදස්සනවසෙනානි පස්සිතබ්බතාවසෙන. ඕභාසවසෙනානි සප්පභාසනාය අවභාසනවසෙන. උමාපුප්ඵන්ති අනසිපුප්ඵං. නිලමෙව හොති වණ්ණසඬකරාභාවතො. බාරාණසියං භවන්ති බාරාණසියං සමුච්චිතං.

තෙ ධම්මෙති තෙ සතිපට්ඨානාදිධම්මෙ වෙව අට්ඨවිමොක්ඛධම්මෙ ව. විණ්ණවසිභාවායෙව තත්ථ අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පරියොසානුත්තරං සතං ගතා අභිඤ්ඤාචොසානපාරම්පත්තා.

250. සකලට්ඨෙතානි (දී. නි. ටී. 3.346; අ. නි. ටී. 3.10.25) සකලභාවෙන, අසුභනිමිත්තාදීසු විය එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසතො ගහෙතබ්බට්ඨෙතානි අත්ථො. යථා ඛේත්තං සස්සානං උප්පත්තිට්ඨානං වඩ්ඪිට්ඨානඤ්ච, එවමෙව තංතංසම්පයුත්තධම්මානන්ති ආහ “ඛේත්තට්ඨෙතා” ති. පරිච්ඡින්නදිත්වානි ඉදං උද්ධං අධො තිරියන්ති යොජෙතබ්බං. පරිච්ඡින්නදිත්වා එව හි සබ්බත්ථ කසිණං වඩ්ඪෙතබ්බං. තෙන තෙන කාරණෙනානි උපරිආදීසු තෙන

තෙන කසිණෙන. යථා කිත්ති ආහ – “ආලෝකමිව රූපදස්සනකාමො”ති, යථා දිබ්බවක්ඛුනා උද්ධං වෙ රූපං දට්ඨුකාමො, උද්ධං ආලෝකං පසාරෙති, අධො වෙ, අධො, සමන්තතො වෙ රූපං දට්ඨුකාමො, සමන්තතො ආලෝකං පසාරෙති, එවං සබ්බකසිණන්ති අත්ථො. එකස්සාති පට්ඨිකසිණාදිසු එකෙකස්ස. අඤ්ඤාභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤාකසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං, අඤ්ඤස්ස වා කසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං. න හි අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණං තතො අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණභාවං උපගම්ෂති, එවම්පි නෙසං අඤ්ඤාකසිණසම්භෙදාභාවො වෙදිතබ්බො. න අඤ්ඤං පට්ඨිආදි. න හි උදකෙන ධීතට්ඨානෙ සසම්භාරපට්ඨි අත්ථි. අඤ්ඤාකසිණසම්භෙදොති ආපොකසිණාදිනා සඬකරො . සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සෙසකසිණෙසු. එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසඵරණං පමාණස්ස අග්ගහණතො අප්පමාණං. තෙනෙව හි නෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා හි “තඤ්ඤි”තිආදිමාහ. තත්ථ චෙතසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන ආරම්භණං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ඤි කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා සකලමෙව මනසි කරොති.

කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පවත්තං විඤ්ඤාණං ඵරණඅප්පමාණවසෙන “විඤ්ඤාණකසිණ”න්ති චුත්තං. තථා හි තං “විඤ්ඤාණ”න්ති චුච්චති. කසිණවසෙනාති උග්ගාටිතකසිණවසෙන කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බො. යත්තකඤ්ඤි යානං කසිණං පසාරිතං, තත්තකං ආකාසභාවනාවසෙන ආකාසං භොතීති. එවං යත්තකං යානං ආකාසං හුත්වා උපට්ඨිතං, තත්තකං ආකාසමෙව හුත්වා විඤ්ඤාණස්ස පවත්තනතො ආගමනවසෙන විඤ්ඤාණකසිණෙපි උද්ධංඅධොතිරියතා චුත්තාති “කසිණුග්ගාටිමාකාසවසෙන තත්ථ පවත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බො”ති ආහ.

252. චුත්තොයෙව වම්මිකසුත්තෙ. නිස්සිතඤ්ඤි ඡවත්ථුතිස්සිතත්තා විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස. පට්ඨිද්ධඤ්ඤි තෙන විනා අප්පවත්තනතො කායසඤ්ඤිතානං රූපධම්මානං ආරම්භණකරණතො ව. සුට්ඨු භාති ඔභාසතිති වා සුභො. කුරුචින්දජාතිආදිජාතිවිසෙසොපි මණි ආකරපාරිසුද්ධිමූලකො ඵවාති ආහ “සුපරිසුද්ධආකරසමුට්ඨිතො”ති. දොසනිහරණවසෙන පරිකම්මනිජ්ඣත්තිති ආහ “සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනිතපාසාණසක්ඛරො”ති. ධොවනවෙධනාදීනි වතුසු පාසාණෙසු ධොවනෙන වෙව කාළකාදිඅපහරණත්ථාය සුත්තෙන ආචුතනත්ථාය ව විජ්ඣනෙන. තාපසණ්ඨකරණාදිනං සඬගභො ආදි-සද්දෙන. වණ්ණසම්පත්තින්ති සුත්තස්ස වණ්ණසම්පත්තිං.

මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො. ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං අනුපවිසිත්වා ධීතත්තා. වක්ඛුමා සුරියො විය විපස්සනාලාභී භික්ඛු සම්මදෙව තස්ස දස්සනතො. තදාරම්භණානන්ති රූපධම්මාරම්භණානං. ඵස්සපඤ්ඤවමකචිත්තචෙතසිකග්ගහණෙන ගහිතධම්මාපි විපස්සනාවිත්තුජ්ජපාදපරියාපන්නා ඵවාති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි තෙසං විපස්සනාඤ්ඤාණගතිකත්තා “ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණ”න්ති වචනං අවිරොධිතං භොති.

ඤ්ඤාණස්සාති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස. යදි එවං ඤ්ඤාණස්ස වසෙන වත්තබ්බං, න පුග්ගලස්සාති ආහ “තස්ස පනා”තිආදි. මග්ගස්ස අනන්තරං, තස්මා ලොකියාහිඤ්ඤානං පරතො ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය පුරතො වත්තබ්බං විපස්සනාඤ්ඤාණං. එවං සන්තෙජීති යදිපායං ඤ්ඤාණානුපුබ්බට්ඨිති, එවං සන්තෙජි එතස්ස අන්තරා වාරො නත්ථීති පඤ්ඤිසු ලොකියාහිඤ්ඤාසු කට්ඨිකාසු ආකඬ්ඛෙයාසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.64 ආදයො) විය ඡට්ඨාහිඤ්ඤා කට්ඨිකබ්බාති එතස්ස අනහිඤ්ඤාලක්ඛණස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස තාසං අන්තරා වාරො න භොති, තස්මා තත්ථ අවසරාභාවතො ඉධෙව රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානානන්තරමෙව දස්සිතං විපස්සනාඤ්ඤාණං. යස්මා වාති ව-සද්දො සමුච්චියත්ථො. තෙන න කෙවලං තදෙව, අප්ථ ඛො ඉදම්පි කාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස ඉධෙව දස්සනෙති ඉමමත්ථං දීපෙති. දිබ්බෙන වක්ඛුනා හෙරවරූපං පස්සතොති එත්ථ ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණෙන හෙරවං රූපං නිම්මිනිත්වා වක්ඛුනා පස්සතොති වත්තබ්බං, එවම්පි අහිඤ්ඤාලාභිතො අපරිඤ්ඤාණවත්ථුකස්ස භයසන්නායො උප්පජ්ජති උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස විය. ඉධාපීති ඉමස්මිං විපස්සනාඤ්ඤාණෙපි, න සතිපට්ඨානාදිසු ඵවාති අධිජ්ජායො.

253. මනොමයිද්ධියං විණ්ණවසිතාය අහිඤ්ඤා වොසානපාරම්ප්පත්තතා වෙදිතබ්බාති යොජනා. මනෙන නිබ්බත්තන්ති අහිඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තිතං. තං සදිසභාවදස්සනත්ථමෙවාති සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව. සජාතියං ධීතො, න නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපො. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං විකුබ්බනකිරියාය නිස්සයභාවතො.

255. අප්පකසිරෙනෙවාති අකිච්ඡෙනෙව.

256. මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකදාරකොපි “දහරො”ති චුච්චතිති තතො විසෙසනත්ථං “යුචා”ති චුත්තං. යුචාපි කොචි අනිච්ඡතතො අමණ්ඩනසීලො භොතීති තතො විසෙසනත්ථං “මණ්ඩනකජාතිකො”ති චුත්තං. තෙන චුත්තං “යුචාපි”තිආදි. කාළතිලප්පමාණා බින්දුවො කාළතිලකාති. නාතිකම්මාසතිලප්පමාණා බින්දුවො තිලකාති. වඬිකං නාම පියඬිගං. යොබ්බනපීළකාදයො මුඛදුසිපීළකා. මුඛගතො දොසො මුඛදොසො, ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙවෙතං මුඛෙ අදොසස්සපි පාකට්ඨාවස්ස අධිජ්ජෙතත්තා . යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසො සරලොපෙන, මුඛදොසො ව මුඛදොසො ව මුඛදොසොති එකසෙසනායෙනපත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකට්ඨං භොතීති වචනං සමත්ථිතං භොති.

259. පටිපදාවසෙනාති යථාරහං සමථවිපස්සනාමග්ගපටිපදාවසෙන. අට්ඨස්ස කොට්ඨාසෙසුති සතිපට්ඨානාදිසු බොධිපක්ඛියධම්මකොට්ඨාසෙසු, විමොක්ඛකොට්ඨාසෙසු වාති ඉමෙසු අට්ඨස්ස කොට්ඨාසෙසු. සෙසෙසුති චුත්තාවසෙසෙසු අභිභායනනකොට්ඨාසාදිසු. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාසකුලදායියුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. සමණමුණ්ඩිකාපුත්තසුත්තවණ්ණනා

260. උග්ගහිතුන්ති සික්ඛිතුං. උග්ගාහෙතුන්ති සික්ඛාපෙතුං, පායතො අත්තනා යථාඋග්ගහිතමත්ථං තබ්බිභාවනත්ථාය උච්චාරණවසෙන පරෙසං ගාහෙතුන්ති අත්ථො. සමයන්ති දිට්ඨිං. සා හි සංයොජනභාවතො සමෙති සම්බන්ධා එති පවත්තති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයොති චූච්චති. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය ඛජ්ඣන්තිති. සුරියස්ස උග්ගමනතො අත්ථභිගමා අයං එත්තකො කාලො රත්තන්ධකාරවිධමනතො දිවා නාම, තස්ස පන මජ්ඣිමපභාරසඤ්ඤිතො කාලො සමුප්පලිතපභාතෙපදහනභාවෙන දිවා නාම. තෙනාහ “දිවසස්සපි දිවාභූතෙ”ති. පටිසංහරිත්වාති නිවත්තෙන්වා. එවං චිත්තස්ස පටිසංහරණං නාම ගොචරක්ඛෙන්තෙ යපනන්ති ආහ “කුමාරතිසෙවනවසෙන එකිභාවං ගතො”ති. එතෙන කායවිවෙකපුබ්බකං චිත්තවිවෙකමාහ. සීලාදිගුණවිසෙසයොගතො මනසා සම්භාවනියා, තෙ පන යස්මා අත්තනො සීලාදිගුණෙහි විඤ්ඤානං මනාපා භොන්ති (කිලෙසඅනිග්ගහස්ස පඤ්චපසාදායත්තත්තා,) තස්මා ආහ “මනවඩ්ඪනකාන”න්තිආදි. තත්ථ උන්නමිති උදග්ගං භොති. වඩ්ඪිති සද්ධාවසෙන වඩ්ඪති. තෙනාහ භගවා – “අනුස්සරණම්පහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුපකාරං වදාමි”ති (ඉතිචූ. 104; සං. නි. 5.184).

261. පඤ්ඤපෙමීති පජානනභාවෙන ඤාපෙමි තථා වචන්ථපෙමි. තෙනාහ “දස්සෙමි යපෙමි”ති. පරිපුණ්ණකුසලන්ති සබ්බසො පුණ්ණකුසලධම්මං, උත්තමකුසලන්ති උත්තමභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තකුසලධම්මං. අයොජ්ඣන්ති වාදයුද්ධෙන අයොධනියං, වාදයුද්ධං භොතු, තෙන පරාජයො න භොතිති දස්සෙති, තෙනාහ “වාදයුද්ධෙන”තිආදි. සංවරප්පභානන්ති පඤ්චසු සංවරෙසු යෙන කෙනවි සංවරෙන සංවරලක්ඛණං පභානං. පටිසෙවනප්පභානං වාති වා-සද්දෙන පරිවජ්ජනප්පභානාදිං සඬගණ්හාති. සෙසපදෙසුති “න භාසති”තිආදිසු පදෙසු. එසෙව නයොති ඉමිනා “අභාසනමත්තමෙව වදති”ති එවමාදිං අතිදිසති.

නාහිනන්දිති න සමපට්චිජ්. සාසනෙ තිණ්ණං දුච්චරිතානං මිච්ඡාජීවස්ස විවජ්ජනං වණ්ණියති, අයඤ්ච එවං කට්ඨති, තස්මා සාසනස්ස අනුලොමං විය වදති, වදන්තො ව සම්මාසම්බුද්ධෙ ධම්මෙ වස්ස අප්පසාදං න දස්සෙති, තස්මා පසන්තකාරම්පි වදතිති මඤ්ඤමානො තස්ස වාදං න පටිසෙධෙති.

262. යථා තස්ස වචනං, එවං සන්තෙති යථා තස්ස පරිබ්බාජකස්ස වචනං, එවං සමණභාවෙ සන්තෙ ලබ්භමානෙ. මයං පන එවං න වදාමාති එතෙන සමණභාවො නාම එවං න භොතිති දස්සෙති. යො හි ධම්මො යාදිසො, තට්ඨ නං බුද්ධා දිපෙන්ති. විසෙසඤාණං න භොතිති කායවිසෙසවිසයඤාණං තස්ස තදා නත්ථි, යතො පරකායෙ උපක්කමං කරොයාති දස්සෙති, තස්ස පන තත්ථ විසෙසඤාණම්පි නත්ථෙව්වාති. යස්මා කායපට්ඨද්ධං කායකම්මං, තස්මා තං නිවත්තෙන්තො ආහ “අඤ්ඤත්ථ එන්ද්‍රිකමත්තා”ති. කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව්වාති දුක්ඛසම්ඵස්සස්ස අසහනනිමිත්තෙන දොමනස්සසහගතචිත්තෙනෙව. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො. ජීසව්චාපිපාසදුක්ඛස්ස අසහනනිමිත්තෙන දොමනස්සෙනෙව. විකුප්පිතමත්තාති එත්ථ විරූපං කුප්පිතං විකුප්පිතං පුබ්බෙතිවාසසන්තිස්සයං උපයං, තං පනෙත්ථ රොදනහසනසමුට්ඨාපකචිත්තසහගතන්ති දොසසහගතං ලොභසහගතඤ්චාති දට්ඨබ්බං. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. අකුසලචිත්තං පන අතිතාරම්මණං පවත්තතිති වත්තබ්බමෙව නත්ථි. සරිත්වාති යාව න සතිසණ්ඨාපනා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, තාව සුපිනන්තෙ අනුභූතං විය දුක්ඛං සරිත්වා රොදන්ති. හසන්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයඤ්ච නයො යෙ ලද්ධසුඛාරම්මණා හුත්වා ගහිතපටිසන්ධිකා මාතුකුච්ඡිතොපි සුබ්බෙනෙව නික්ඛමන්ති, තෙසං වසෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බො. පායන්තියාති අත්තනො ජනපදදෙසරූපෙන පායන්තියා. අයම්පිති ආජීවොපි මාතු අඤ්ඤවිහිතකාලෙ ව ලොකස්සාදවසෙන කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව භොති.

263. සමධිගස්භාති සම්මා අධිගතභාවෙන ගහෙන්වා අභිභවිත්වා විසෙසෙන්වා විසිට්ඨො හුත්වා. ඛිණාසවං සන්ධායාති බාතිරෙකවසෙන ඛිණාසවං සන්ධාය. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – ඛිණාසවම්පි සොනාපන්තකුසලං පඤ්ඤපෙති සෙක්ඛභූමියං යිත්තතා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

තිණ් පදානි නිස්සායාති න කායෙන පාපකං කම්මං කරොති, න පාපකං වාවං භාසති, න පාපකං ආජීවං ආජීවතිති ඉමානි තිණ් පදානි නිස්සාය කුසලසීලමූලකා ව අකුසලසීලමූලකා වාති ද්ද්වෙ පඨමචතුක්කා යයිතා. එකං පදං නිස්සායාති න පාපකං සඬිකප්පං සඬිකප්පෙතිති ඉමං එකපදං නිස්සාය කුසලසඬිකප්පමූලකා අකුසලසඬිකප්පමූලකා වාති ඉමෙ ද්ද්වෙ පච්ඡිමචතුක්කා යයිතා.

264. විවික්චජුද්ධවචසහගතවිත්තද්වයමපි වට්ටති බලවතා මොහෙන සමන්තාගතත්තා. තථා හි තානි “මොමුහවිත්තානි”ති වුච්චන්ති.

කුහින්ති කිංනිමිත්තං. කතරංයානං පාපුණ්ණිවානි කිං කාරණං ආගම්ම. එත්ථෙතෙති එත්ථානි කායවච්චිමනොසුචරිතභාවනාසාප්චනිප්ඵත්තියං. සා පන හෙට්ඨිමකොටියා සොතාපත්තිඵලෙන දීපෙනබ්බාති ආහ “සොතාපත්තිඵලෙ භුම්ම”න්ති. යස්මා ආප්චට්ඨමකං අවසිට්ඨස්ථව සීලං පාතිමොක්ඛසංවරසීලස්ස ව පාරිසුද්ධිපාතිමොක්ඛාධිගමෙන සොතාපත්තිඵලප්පත්තියා සිද්ධො භොතිති ආහ – “පාතිමොක්ඛ...පෙ.... නිරුප්ඤ්ඤිති”ති. “සුබසීලො දුක්ඛසීලො”තිආදීසු විය පකතිඅත්ථසීලසද්දං ගහෙත්වා වුත්තං “අකුසලසීල”න්තිආදි.

265. කාමාවචරකුසලවිත්තමෙව වුත්තං සම්පත්තසමාදානවිරතිපුබ්බකස්ස සීලස්ස අධිප්පෙනත්තා. තෙනාහ – “එතෙන හි කුසලසීලං සමුට්ඨානි”ති.

සීලවානි එත්ථ වා-සද්දො පාසංසත්ථොව වෙදිතබ්බොති ආහ “සීලසම්පන්නො භොති”ති. යො සීලමත්තෙ පතිට්ඨිතො, න සමාධිපඤ්ඤාසු, සො සීලමයධම්මපුරිතතාය සීලමයො. තෙනාහ “අලමෙත්තාවතා”තිආදි. යත්ථානි යස්සං වෙතොවිමුත්තියං පඤ්ඤාවිමුත්තියස්ථව. තදුභයස්ථව යස්මා අරහත්තඵලෙ සඬගහිතං, තස්මා වුත්තං “අරහත්තඵලෙ භුම්ම”න්ති. අසෙසං නිරුප්ඤ්ඤිති සුඛවිපාකභාවස්ස සබ්බසො පටිප්පස්සම්භනතො.

266. කාමපට්ඨසංයුත්තා සඤ්ඤා කාමසඤ්ඤා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ඉතරා ද්වෙති ධ්‍යාපාදවිහිංසාසඤ්ඤා.

අනාගාමීඵලපට්ඨස්සානන්ති අනාගාමීඵලසහගතං පට්ඨස්සානං. එත්ථානි යථාවුත්තෙ පට්ඨස්සානෙන. එත්ථ ව උපුට්ඨිපව්වතිකෙන පටිපක්ඛප්පහානං සාතිසයන්ති පට්ඨස්සානාග්ගහණං. තෙනාහ “අපරිසෙසා නිරුප්ඤ්ඤන්ති”ති. නෙක්ඛම්මසඤ්ඤානං කාමාවචරවිත්තසහගතතා තස්ස සීලස්ස සමුට්ඨානතා ව සම්පයුත්තතයෙන වෙදිතබ්බා.

267. කුසලසඬකප්පනිරොධදුතියප්ඤ්ඤානිකඅරහත්තඵලඅකුසලසඬකප්පනිරොධ-පට්ඨස්සානිකඅනාගාමීඵලග්ගහණෙන සමණො දස්සිතො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

සමණමුණ්ඩිකාපුත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. වුළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා

271. පඤ්ඤොති ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො, තදෙව ධම්මදෙසනාය නිමිත්තභාවතො කාරණං. උපට්ඨාතුති ඤාණස්ස ගොචරභාවං උපගච්ඡතු. යෙන කාරණෙනානි යෙන තුය්හං උපට්ඨිතෙන කාරණෙන ධම්මදෙසනා උපට්ඨහෙය්‍යා, තං පන පරිබ්බාජකස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙන තථා වුත්තං. තෙනාහ “එතෙන හි...පෙ.... දීපෙති”ති. එකඬගණානීති පිට්ඨානාභාවෙන එකඬගණසදිසානි. තෙනාහ “පාකට්ඨානී”ති.

ජානන්තොති අත්තතො තථාභාවං සයං ජානන්තො. සක්කච්චං සුස්සුසන්ති “තථාභුතංයෙව මං තථා අවොවා”ති සාදරං සුස්සුසන්ති. තස්මානි දිබ්බවක්ඛුලාහිතො අනාගතංසඤ්ඤාණලාභතො. එවමාහානි “යො ඛො, උදායි, දිබ්බෙන වක්ඛුනා”ති ආරහිත්වා “සො වා මං අපරන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤං පුට්ඨෙය්‍යා”ති එවං අවොවා.

ඉතරන්ති අවසිට්ඨං ඉමස්මිං යානෙ වත්තබ්බං. වුත්තනයමෙවානි “යො හි ලාහි”තිආදිනා වුත්තනයමෙව. අතීතෙති පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණස්ස විසයභූතෙ අත්ථෙ. අනාගතෙති අනාගතංසඤ්ඤාණස්ස විසයභූතෙ අනාගතෙ අත්ථෙ.

පංසුපදෙසෙ නිබ්බත්තනතො පංසුසමොකිණ්ණසරිරතාය පංසුපිසාවකං. එකං මූලං ගහෙත්වානි දීඝසො හෙට්ඨිමන්තෙන වතුරඬගුලං, උපරිමන්තෙන විදත්ථිකං රුක්ඛගච්ඡලනාදීසු යස්ස කස්සවි එකං මූලං ගහෙත්වා අඤ්ඤජාතිකානං අදිස්සමානකායො භොති. අයං කීර නෙසං ජාතිසිද්ධා ධම්මතා. තත්‍රානි තස්ස මූලවසෙන අදිස්සමානකතාය. න දිස්සති ඤාණෙන න පස්සති.

272. න ව අත්ථං දීපෙය්‍යානි අධිප්පෙනමත්ථං සා වාචා සරුපතො න ව දීපෙය්‍යා, කෙවලං වාචාමත්තමෙවානි අධිප්පායො. පටිහරිතබ්බට්ඨෙයන පරසන්තානෙ නෙතබ්බට්ඨෙයන පටිභාරිය-සද්දද්දවාරෙන විඤ්ඤාතබ්බො භාවත්ථො, සොච පාටිභීරකො නිරුත්තිතයෙන, නත්ථි එතස්ස පාටිභීරකන්ති අප්පාටිභීරකතං, ත-සද්දෙන පදං වඬ්චෙත්වා තථා වුත්තං, අතිය්‍යානං. තෙනාහ “නිරත්ථකං සම්පප්පති”ති. සුභකිණ්ණදෙවලොකෙ ඛන්ධා විය ජොතෙතීති ඉමිනා – “දිබ්බො රුපී මනොමයො සබ්බඬගපච්චඬගී අහිනින්ද්‍රියො අත්තා”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

273. සඋපසග්ගපදස්ස අත්ථො උපසග්ගෙන විනාපි විඤ්ඤායනිති ආහ “විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ”ති. සා වස්ස උබ්බිද්ධතා උපක්කිලෙසවිගමෙන සුචිභාවෙන උපට්ඨානන්ති ආහ “මෙසවිගමෙන දුරිභුතෙ”ති. ඉන්දනිලමණි විය දිබ්බති ජොතෙතිති දෙවො, ආකාසො. “අඬ්ඨරත්තසමයෙ”ති වත්තබ්බෙ භුමිමත්ථෙ විහිතවචනානං අවචන්තසංයොගාභාවා උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. පුණ්ණමාසියඤ්ඤි ගගනමජ්ඣස්ස පුරතො වා පච්ඡතො වා අත්තෙ ධීතෙ අඬ්ඨරත්තෙ සමයො භින්තො නාම භොති, මජ්ඣෙ ඵව පන ධීතො අභින්තො නාම. තෙනාහ “අභින්තෙ අඬ්ඨරත්තසමයෙ”ති.

යෙ අනුභොත්තිති යෙ දෙවා වන්දිමසුරියානං ආහා අනුභොත්ති විනිභුඤ්ජන්ති වළඤ්ජන්ති ව තෙහි දෙවෙහි බහු වෙව බහුතරා ව වන්දිමසුරියානං ආහා අනුභොත්තො. තෙනාහ – “අත්තනො සරිරොභාසෙනෙව ආලොකං ඵරිත්වා විහරන්ති”ති.

274. පුච්ඡාමුල්භො පන ජාතො “අයං පරමො වණ්ණො”ති ගහිතපදස්ස විධමනෙන. අවෙලකපාළින්ති “අවෙලකො භොති මුත්තාචාරො”තිආදිනසජ්ජවත්තං (දී. නි. 1.394) අවෙලකපටිපත්තිදීපකගන්ථං, ගන්ථසීසෙනෙව තෙන පකාසිතවාදානි වදති. සුරාමෙරයපානමනුයුත්තපුරිගලස්ස සුරාපානතො විරති තස්ස කායං චිත්තඤ්ඤි තාපෙන්ති සංවත්තතිති සුරාපානවිරති (තපො, සොයෙව ගුණො. තෙනාහ “සුරාපානවිරතීති අත්ථො”ති).

275. එකන්තං අවචන්තමෙව සුඛං අස්සාති එකන්තසුඛං. පඤ්චසු ධම්මෙසුති “පාණාතිපාතා පටිවිරති”තිආදිසු පඤ්චසු සීලාචාරධම්මෙසු. න ජාතිංසුති සම්මොසෙන අනුපට්ඨහන්ති තදන්ථං න බුජ්ඣන්ති. බුද්ධඡ්පාදෙන කිර විහතතෙජානි මහානුභාවානි මන්තපදානි විය බාහිරකානං යොගාවචරගන්ථෙන සද්ධිං යොගාවචරපටිපදා නස්සති. උග්ගණ්ඨිංසුති “පඤ්ච පුබ්බභාගධම්මෙ”තිආදිවචනමත්තං උග්ගණ්ඨිංසු. තතියජ්ඣානතොති කාරණොපචාරෙන ඵලං වදති, ඵලභුතතො තතියජ්ඣානතො.

276. එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස පටිලාභෙන පත්තියා තත්ථ නිබ්බන්ති පටිලාභසච්ඡිකිරියා. එකන්තසුඛෙ ලොකෙ අනභිනිබ්බන්තිත්වා ඵව ඉද්ධියා තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස සත්තලොකස්ස භාජනලොකස්ස ව පච්චක්ඛතො දස්සනං පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

277. උදඤ්චනිකොති උදඤ්චනො. විඤ්ඤුපබ්බතපස්සෙ ගාමානං අනිවිට්ඨත්තා තිංසයොජනමත්තං යානං අට්ඨි නාම, තත්ථ සෙනාසනං, තස්මිං අට්ඨිසෙනාසනෙ පධානකම්මිකානං භික්ඛූනං බහුනං තත්ථ නිවාසෙන එකං පධානසරං අභොසි.

වුළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

10. වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනා

280. සහ වත්ථුකාමෙන කිලෙසකාමො ගරු ගරුකාතබ්බො එතස්සාති කාමගරු. තෙස්වෙව කාමෙසු නින්තපොණපබ්භාරජ්ඣාසයොති කාමාධිමුත්තො. පබ්බජ්ජාපට්ඨමජ්ඣානාදිකං තෙක්ඛම්මං ගරු ගරුකාතබ්බං එතස්සාති තෙක්ඛම්මගරු. තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරජ්ඣාසයො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො ස්වායමත්ථො යථා එකච්චෙ ගහට්ඨෙ ලබ්භති, ඵවං එකච්චෙ අනගාරොපිති ආහ “පබ්බජිතොපි”තිආදි. අයං පන වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො. සො හි වෙබ්බසනාපසපබ්බජ්ජං උපගන්ත්වා වෙබ්බසෙන ඉමිනා දිට්ඨිමාදාය සමාදියිත්වා ධීතත්තා “වෙබ්බසො”ති වුවචති. යථා ලොකො සයං එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තොපි සමානො පච්චක්ඛතො අනුභවියමානං සාලාකිකං අග්ගිසන්තාපං විය අනාදිකාලානුගතසම්මාකවචරසන්තාපං ආදිත්තාය න සල්ලක්ඛෙති, සම්මාසම්බුද්ධෙන පන මහාකරුණාසමුස්සාහිතමානසෙන “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති ආදිත්තපරියායෙ (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) දෙසියමානෙ සල්ලක්ඛෙති, ඵවං අයම්පි අනාදිකාලපරිභාවිතං අත්තඅජ්ඣාසයෙ අවට්ඨිතං කාමාධිමුත්තං සරසෙන අනුපධාරෙන්නො සත්ථාරා – “පඤ්ච බො ඉමෙ, කච්චාන, කාමගුණා”තිආදිනා කාමගුණෙසු කාමෙසුබෙ භාසියමානෙ “කාමාධිමුත්තං වත පබ්බජිතස්ස චිත්ත”න්ති උපධාරෙස්සතිති ආහ – “ඉමාය කථාය කථියමානාය අත්තනො කාමාධිමුත්තතං සල්ලක්ඛෙස්සති”ති. කාමග්ගසුඛන්ති කාමෙතබ්බවත්ථුහි අග්ගභූතං සුඛං. සබ්බෙ හි තෙභූමකධම්මා කාමතීයට්ඨෙන කාමා, තෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනසුඛතො නිබ්බානසුඛමෙව අග්ගභූතං සුඛං. යථාහ – “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) – “නිබ්බානං පරමං සුඛ”න්ති (ම. නි. 2.215, 217; ධ. ප. 203) ව. තෙන වුත්තං “නිබ්බානං අධිජ්ජෙත”න්ති.

281. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාලාභිනො පුබ්බන්තං ආරබ්භ වුව්චමානකථා අනුව්ඡවිකා තදන්ථස්ස පච්චක්ඛභාවතො, තදභාවතො වෙබ්බසස්ස අනනුව්ඡවිකාති ආහ “යස්මා...පෙ.... නත්ථී”ති. අනාගතකථාය...පෙ.... නත්ථීති එත්ථාපි ඵසෙව නයො. ආරක්ඛත්ථායාති දෙවතාහි මන්තපදෙහි සහ ධීතා තත්ථ ආරක්ඛත්ථාය. අවිජ්ජායාති ඉදං ලක්ඛණවචනං, තංමුලකත්තා වා සබ්බකිලෙසධම්මානං අවිජ්ජාව ගහිතා. ජානනං පභීනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤානො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

වෙනස සෑදීම වේදිකාවේ භාවිතය ලිහිල්ව පවත්වා ගත හැකි වේ.

නිවැරදිව ව පරිබාහිරව ගත හැකි වේ.

4. රාජවංශය

1. සට්කාරසුත්තවශ්ණනා

282. වරියන්ති බොධිවරියං, බොධිසම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තිතං බොධිසත්තපටිපත්තින්ති අත්ථො. සුකාරණන්ති බොධිපරිපාචනස්ස එකන්තිකං සුන්දරං කාරණං, කස්සපස්ස භගවතො පයිරුපාසනාදිං සන්ධාය වදති. තඤ්චි තෙන සද්ධං මයා ඉධ කතන්ති වත්තබ්බතං ලභති. මන්දහසිකන්ති ඊසකං හසිතං. කුභං කුභන්ති භාස-සද්දස්ස අනුකරණමෙතං. භට්ඨපභට්ඨාකාරමත්තන්ති භට්ඨපභට්ඨමත්තං. යථා ගහිතසඬකෙනා “පභට්ඨො භගවා”ති සඤ්ජානන්ති, එවං ආකාරදස්සනමත්තං.

ඉදානි ඉමිනා පසඩ්ගෙන තාසං සමුට්ඨානං විභාගතො දස්සෙතුං “හසිතඤ්ච නාමෙත”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනපි භාසො න සම්භවති, පගෙව දොමනස්සවසෙනාති ආහ “තෙරසභි සොමනස්සහගතචිත්තෙහි”ති. නනු ච කෙචි කොධවසෙනපි හසන්තිති? න, තෙසම්පි යං තං කොධවත්ථු, තස්ස මයං දානි යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජිස්සාමාති දුට්ඨඤ්ඤායාන්තරෙන සොමනස්සචිත්තෙනෙව භාසස්ස උප්පජ්ජනතො. තෙසුති පඤ්චස්ස සොමනස්සහගතචිත්තෙසු. බලවාරම්මණෙති උළාරආරම්මණෙ යමකමභාපාටිභාරියසදිසෙ. දුබ්බලාරම්මණෙති අනුළාරෙ ආරම්මණෙ. ඉමස්මිං පන යානෙ...පෙ.... උප්පාදෙසීති ඉදං පොරාණට්ඨකථායං තථා ආගතත්තා වුත්තං. න අහෙතුකසොමනස්සහගතචිත්තෙන භගවතො සිතං භොතිති දස්සනත්ථං.

අභිධම්මට්ඨකායං (ධ. ස. මූලට්. 568) පන “අතීතංසාදිසු අප්පට්භතං ඤාණං වත්වා ‘ඉමෙහි තීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බග්ගමං ඤාණානුපරිවත්ත’න්තිආදිවචනතො (මහානි. 69, 156; චූළනි. මාසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5; තෙත්ති. 15; දී. නි. අට්ඨ. 3.305; විහ. මූලට්. සුත්තන්තභාජනීයවශ්ණනා; දී. නි. ටී. 3.141, 305) ‘භගවතො ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති’ති වුත්තවචනං විචාරෙතබ්බ”න්ති වුත්තං. තත්ථ ඉමිනා හසිතුප්පාදචිත්තෙන පවත්තියමානම්පි භගවතො සිතකරණං පුබ්බෙතිවාස-අනාගතංස-සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණානං අනුවත්තකත්තා ඤාණානුපරිවත්තියෙවාති, එවං පන ඤාණානුපරිවත්තිභාවෙ සති න කොචි පාළිඅට්ඨකථානං විරොධො. තථා හි අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 568) “තෙසං ඤාණානං විශ්ණපරියන්තෙ ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අවස්සඤ්ච එතං එවං ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා ආවජ්ජනස්සපි භගවතො පවත්ති තථාරූපෙ කාලෙ න සංයුජ්ජෙය්‍යා, තස්සපි හි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තථා හි වුත්තං – “එවඤ්ච කත්වා මනොද්වාරාවජ්ජනස්සපි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකත්තං උපපන්නං භොති”ති, න ච විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකත්තෙ තංසමුට්ඨිතාය විඤ්ඤත්තියා කායකම්මාදිභාවං ආපජ්ජනභාවො විබන්ධතිති තමෙව සන්ධාය වදති. තෙනාහ “එවං අප්පමත්තකම්පි”ති. සතෙරිතා විජ්ජුලතා නාම සතෙරතාවිජ්ජුලතා. සා හි ඉතරවිජ්ජුලතා විය බණ්ඩිතිකා සීසනිරොධා ව න භොති, අපිච බො දන්ධනිරොධා, තඤ්ච සබ්බකාලං චතුදිපිකමභාමෙසතොව නිච්ඡරති තෙනාහ “චතුදිපිකමභාමෙසමුඛතො”ති. අයං කිර තාසං රස්මිවට්ටිතං ධම්මතා, යදිදං තික්ඛත්තුං සිරවරං පදක්ඛිණං කත්වා දායග්ගෙසුයෙව අන්තරධානං.

283. යදිපි වත්තාරි අසඬ්බොය්‍යානි කප්පානං සතසහස්සඤ්ච පඤ්ඤාපාරමිතා පරිභාවිතා, තථාපි ඉදානි තං බුද්ධන්තරං තස්සා පටිපාදෙනබ්බත්තා වුත්තං “අපරිපක්කඤාණත්තා”ති. කාමඤ්චස්ස ඤාණාය ඉදානිපි පටිපාදෙනබ්බතා අත්ථි, එවං සත්තෙපි නනු සම්මාසම්බුද්ධෙසු පසාදෙන සම්භාවනාය භවිතබ්බං තථා විරකාලං පරිභාවිතත්තා, කථං තත්ථ භීළනාති ආහ “බ්‍රාහ්මණකුලෙ”තිආදි. විරකාලපරිච්ඡාපි හි ගුණභාවනා අප්පකෙනපි අකල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන විපරිවත්තති අඤ්ඤාත්තං ගච්ඡති. තෙන මහාසත්තොපි ජාතිසිද්ධායං ලද්ධියං යත්වා ජාතිසිද්ධිමෙන මානෙන එවමාහ – “කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොනා”ති. තථා හි වුත්තං අට්ඨකථායං

“තස්මා අකල්‍යාණජනං, ආසීවිසම්චොරගං,
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍යා, භුතිකාමො විචක්ඛණො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172);

න්භානවුශ්ණෙන සුත්තෙන කතා සොත්ති, කුරුවින්දගුළිකා, සා එව සිනායන්ති කායං විසොධෙන්ති එතායාති සිනානං. තෙනාහ – “සොත්ති සිනානන්ති සිනානත්ථාය කතසොත්ති”න්ති.

284. අරියපරිභාරෙතාති අරියානං පරිභාරෙන, අනාගාමීනං න්භානකාලෙ අත්තනො කායස්ස පරිභාරනියාමෙනාති අත්ථො. අත්තනො ඤාණසම්පත්තියා විභවසම්පත්තියා පසන්නකාරං කාතුං සක්ඛිස්සති. එතදත්ථන්ති “අභිතනිවාරණං, හිතෙ නියොජනං බාසනෙ පරිවජ්ජන”න්ති යදිදං, එතදත්ථං මිත්තා නාම භොන්ති. කෙචි “යාවෙන්ථ අහුපි”ති පට්ඨන්ති, තෙසං යාව එත්ථ කෙසග්ගගහණං තාව අයං නිබන්ධො අහුපිති අත්ථො.

285. සතිපට්ඨාහත්ථායාති බොධියා මහාභිනිභාරං කත්වා බොධිසම්භාරපටිපදාය පුරණභාවෙ සතියා පට්ඨාහත්ථාය. ඉදානි තස්ස සතුප්පාදනීයකථාය පවත්තිතාකාරං සඬ්බෙපෙනෙව දස්සෙතුං “තස්ස හී”තිආදි වුත්තං.

තත්ප් න ලාමකටයානං ඔතිණ්ණසත්තොති ඉමිනා මහාසත්තස්ස පණ්ණාසකාදිමුත්තනං දස්සෙත්වා එවං පණ්ණාසකාදිමුත්තිකස්ස පමාදකිරියා න යුත්තාති දස්සෙත්තො “තාදිසස්ස නාම පමාදවිහාරො න යුත්තො”ති ආහ. තදා බොධිසත්තස්ස නෙක්ඛම්මප්ඤ්ඤාසයො තෙලප්පදිපො විය විසෙසතො නිබ්බන්ති, තං දිස්වා හගවා තදනුරූපං ධම්මකථං කරොන්තො “තාදිසස්ස...පෙ.... කපෙසි”ති. පරසමුද්දවාසී ථෙරා අඤ්ඤාථා වදන්ති. අට්ඨකථායං පන නායං බුද්ධානං භාරො, යදිදං පුරිතපාරමිතං බොධිසත්තානං තථා ධම්මදෙසනා තෙසං මහාභිනිභාරසමනන්තරම්පි බොධිසම්භාරස්ස සයම්භුඤ්ඤාණෙනෙව පටිවිදිතත්තා. තස්මා බොධිසත්තභාවපවෙදනමෙව තස්ස හගවා අකාසිති දස්සෙතුං “සතිපට්ටාහත්ථායා”තිආදි වුත්තං. සතිපට්ටාහත්ථායාති සම්මාපටිපත්තියා උප්පලනෙ පාකට්ඨකරසතිපට්ටාහාය.

286. ඤාණඤ්ඤි කිලෙසධම්මවිදාලනපදාලනෙහි සිඬගං වියාති සිඬගං. තඤ්ඤි පටිපත්තියා උපත්පම්භිතං උස්සිතං නාම භොති, තදභාවෙ පතිතං නාම. කෙච් පන වීරියං සිඬගන්ති වදන්ති. තස්මිං සම්මප්පධානවසෙන පවත්තෙ ඛාහිරපබ්බජ්ජං උපගතාපි මහාසත්තා විසුද්ධාසයා අප්පිච්ඡනාදිගුණසමඬගිනො යථාරහං ගන්තුරං වාසගුරුඤ්ච පරිබ්බහයන්තා විහරන්ති, පගෙව බුද්ධසාසනෙ අප්පිච්ඡනාදිහිති ආහ “චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පනා”තිආදි. විපස්සනං බුහන්තා සිඛාප්පත්තවිපස්සනා භොන්තිති වුත්තං – “යාව අනුලොමඤාණං ආහව්ව තිට්ඨන්ති”ති, අනුලොමඤාණතො ඔරමෙව විපස්සනං යපෙන්නිති අත්ථො. මග්ගඵලත්ථං වායාමං න කරොන්ති පඤ්ඤාපාරමිතාය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණගබ්භස්ස අපරිපුණ්ණත්තා අපරිපක්කත්තා ව.

287. ථෙරෙහිති වුද්ධතරෙහි. නිවාසෙ සතීති යස්මිං යානෙ පබ්බජිතො, තත්ථෙව නිවාසෙ. වජ්ජකාලතොති සස්සානං වජ්ජකාලතො. පුබ්බෙ විය තතො පරං තිබ්බෙණන සූරියසත්තාපෙන පයොජනං නත්ථිති වුත්තං – “වජ්ජකාලෙ චිතානං විය උපරි වත්ථකිලඤ්ජං බන්ධිත්වා”ති. පුට්ඨකෙති කලාපෙ.

288. පච්චයසාමග්ගිහෙතුකත්තා ධම්මප්පත්තියා පදෙසතො පරිඤ්ඤාවත්ථුකාපි අරියා උපට්ඨිතෙ චිත්තවිසානපච්චයෙ යදෙන නාතිසාවජ්ජං, තදෙවං ගණන්තිති අයමෙත්ථ ධම්මතාති ආහ – “අලාභං ආරබ්භ චිත්තඤ්ඤාත්ත”න්තිආදි. සොති කිකි කාසිරාජා. බ්‍රාහ්මණහත්තොති බ්‍රාහ්මණෙසු හත්තො. දෙවෙති බ්‍රාහ්මණෙ සන්ධායාහ. භූමිදෙවොති තෙසං සමඤ්ඤා, තදා බ්‍රාහ්මණගරුකො ලොකො. තදා හි කස්සපොපි හගවා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. ඩිතු අවණ්ණං වත්ථාති, “මහාරාජ, තව ඩිතා බ්‍රාහ්මණසමයං පභාය මුණ්ඩපාසණ්ඩිකසමයං ගණ්ඨි”තිආදිනා රාජපුත්තියා අගුණං වත්ථා. වරං ගණ්ඨිංසු ඤාතකා. රජ්ජං නියායාතෙසි “මා මෙ වචනං මුසා අහොසි, අට්ඨමෙ දිවසෙ නිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති.

පාවනඅස්මනයනවසෙන සම්මා පාවිකතත්තා පරිසුද්ධතණ්ඩුලාති. පාළියං තණ්ඩුලපටිභස්සානීති තණ්ඩුලබණ්ඩාති. මුග්ගපටිභස්සකළායපටිභස්සෙසුපි එසෙව නයො.

289. කො නු බොති භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ – “කුහිං නු බො”ති පාරිසුරිං යොජියන්ති බ්‍රාහ්මණහොජනාති එත්ථාති පරියොගො, තතො පරියොගා. තෙනාහ “සුපහාජනතො”ති. සඤ්ඤා දත්ථාති වුත්තං සබ්බං ආචක්ඛිත්ථා තුම්භාකං අත්ථාය සම්පාදෙත්ථා නික්ඛිත්තො උපට්ඨාකොති හගවතො ආරොවෙථාති සඤ්ඤා දත්ථා. අතිවිස්සත්ථොති අතිවිය විස්සත්ථො. පඤ්චවණ්ණාති බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චජ්ජකාරා.

290. කින්ති නිස්සක්කෙ පච්චත්තවචනං, කස්මාති අත්ථො? ධම්මිකොති ඉමිනා ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති . භික්ඛූනං පත්තෙ හත්තසදිසොති ඉමිනා උපාසකෙන සත්ථු පරිච්චත්තභාවං තත්ථ සත්ථුනො ව අපරිසඬිකතං දස්සෙති. සික්ඛාපදවෙලා නාම නත්ථිති ධම්මස්සාම්භාවතො සික්ඛාපදමරියාදා නාම නත්ථි පණ්ණත්තිවජ්ජෙ, පකතිවජ්ජෙ පන සෙතුසාතො එව.

291. ඡදනට්ඨානෙ යදාකාසං, තදෙව තස්ස ගෙහස්ස ඡදනන්ති ආකාසවජ්ජනං. පකතියා උතුඵරණමෙවාති ඡාදිතෙ යාදිසං උතු, ඡදනෙ උත්තිණ්ණාවෙපි තම්භි ගෙහෙ තාදිසමෙව උතුඵරණං අහොසි. තෙසංයෙවාති තෙසං සට්ඨකාරස්ස මානාපිතුනං එව.

292. “චතස්සො මුට්ඨියො එකො කුඩුවො, වත්තාරො කුඩුවා එකො පත්ථො, වත්තාරො පත්ථා එකො ආල්භකො, වත්තාරො ආල්භකා එකං දොණං, වත්තාරි දොණාති එකා මානිකා, චතස්සො මානිකා එකා බාරි, වීසති බාරිකා එකො වාහොති තදෙව එකසකට්”න්ති සුත්තනිපාතට්ඨකථාදීසු (සු. නි. අට්ඨ. 2.662) වුත්තං, ඉධ පන “ද්වෙ සකටාති එකො වාහො”ති වුත්තං. තෙලථාණිකාදින්ති ආදි-සද්දෙන සප්පිආදිං මරිවාදිකටුකහණ්ඩඤ්ච සඬගණ්ඨාති. නාහං රඤ්ඤා දිට්ඨපුබ්බො, කුතො පරිප්පස්සොති අධිප්පායො. නච්චිත්ථාති නච්චං දත්ථා.

සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා

293. ථූලමෙව ථූල්ලං, ථූල්ලා විපුලා මහන්තා කොට්ඨා ජාතා ඉමස්සාති ථූල්ලකොට්ඨිකන්ති
ඔදනපුපපහුතවසෙන ලද්ධනාමො නිගමො. අට්ඨකථායං පන ථූල්ලකොට්ඨන්ති අත්ථො චුත්තො. තෙන පාළියං ඉක-
සද්දෙන පදවඩ්ඪනං කතන්ති දස්සෙති.

294. රට්ඨපාලොති ඉදං තස්ස කුලපුත්තස්ස නාමං. පවෙණ්වසෙන ආගතකුලවංසානුගතන්ති සමුදාගමනො
පට්ඨාය දස්සෙතුං “කස්මා රට්ඨපාලො”තිආදි චුත්තං. සන්ධාරණුන්ති විනාසනතො පුබ්බෙ යාදිසං, තථෙව සම්මදෙව
ධාරණුං සමත්ථො. සද්ධාති කම්මඵලසද්ධාය සම්පන්නා. සාමණෙරං දිස්වාති සික්ඛාකාමනාය එතදග්ගෙ ය්පියමානං
දිස්වා.

සහ රඤ්ඤාති සරාජිකං, රඤ්ඤා සද්ධිං රාජපරිසං. වාතුවණ්ණන්ති බ්‍රාහ්මණාදිවතුවණ්ණසමුදායං. පොසෙතුන්ති
වද්ධෙතුං දානාදිහි සඬිගහවත්ථුහි සඬිගණ්හිතුං. යං කුලං. පභොස්සති සක්ඛිස්සති.

තෙන තෙන මෙ උපපරික්ඛතොති “කාමා නාමෙන අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අට්ඨිකඬිකලූපමා”ති (ම.
නි. 1.234; පාචි. 417; මහානි. 3, 6) ව ආදිනා යෙන යෙන ආකාරෙන කාමෙසු ආදිනවං ඔකාරං සංකිලෙසං,
තබ්බිපරියායතො නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං ගුණං පකාසෙන්තං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, තෙන තෙන
පකාරෙන උපපරික්ඛතො වීමංසන්තස්ස මය්හං එවං හොති එවං උපට්ඨාති. සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියන්ති
අධිසීලාදිසික්ඛත්තයසඬිගහං සෙට්ඨවරියං. අබණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන අබණ්ඩං ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙන. කඤ්චිපි
සික්ඛෙකදෙසං අසෙසෙත්වා එකන්තෙනෙව පරිපුරෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. විත්තුප්පාදමත්තම්පි
සංකිලෙසමලං අනුප්පාදෙත්වා අවචන්තමෙව විසුද්ධං කත්වා පරිහරිතබ්බතාය එකන්තපරිසුද්ධං. තතො එව සඬිබං
විය ලිබිතන්ති සඬිබලිබිතං. තෙනාහ “ලිබිතසඬිබසදිස”න්ති. දායිකාපි මස්සුග්ගහණෙනෙව ගහෙත්වා “මස්සු”ත්ථෙව
චුත්තං, උත්තරාධරමස්සුන්ති අත්ථො. කසායෙන රත්තාති කාසායාති. අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාපෙති
“මාතාපිතුනං ලොකියමහාජනස්ස විත්තඤ්ඤාත්තං මා හොතු”ති. තථා හි සුද්ධොදනමහාරාජස්ස තථා වරො
දිත්තො.

295. පියායිතබ්බතො පියොති ආහ “පිතිජනකො”ති. මනස්ස අප්පායනතො මනාපොති ආහ
“මනවඩ්ඪනකො”ති. සුබ්බෙධිතො තරුණදාරකකාලෙ. තතො පරඤ්ච
සප්පිඨිරාදිසාදුරසමනුඤ්ඤභොජනාදිආහාරසම්පත්තියා සුඛපරිහතො. අථ වා
දළ්භහත්තිකධාතිජනාදිපරිජනසම්පත්තියා වෙව පරිච්ඡදසම්පත්තියා ව උළාරපණ්ණසුඛපච්චයුපහාරෙහි ව සුබ්බෙධිතො,
අකිච්ඡෙනෙව දුක්ඛප්පච්චයවිනොදනෙන සුඛපරිහතො. අප්ප්ඤ්ඤාතිකඬිගසම්පත්තියා වා සුබ්බෙධිතො,
බාහිරඬිගසම්පත්තියා සුඛපරිහතො. කස්සචිති උපයොගත්ථෙ සාම්චවනං, කිඤ්චිති චුත්තං හොති, අයමෙව වා පායො.
තථා හි “අප්පමත්තකම්පි කලභාගං දුක්ඛස්ස න ජානාසී”ති අත්ථො චුත්තො. එවං සන්තෙති නනු මයං රට්ඨපාල
මරණාදිසු කෙනවි උපායෙන අප්පතීකාරෙන මරණෙනපි තයා අකාමකාපි විනා භවිස්සාම, එවං සති. යෙනාති යෙන
කාරණෙන. කිං පනාති එත්ථ කින්ති කාරණත්ථෙ පච්චන්තවචනන්ති දස්සෙත්තො ආහ “කෙන පන කාරණෙන”ති.

296. පරිවාරෙහීති පරිතො තත්ථ තත්ථ යථාසකං විසයෙසු වාරෙහි. තෙනාහ “ඉතො විතො ව උපනෙහී”ති.
පරිවාරෙහීති වා සුබුපකරණෙහි අත්තානං පරිවාරෙහි, අත්තතො පරිවරණං කාරෙහි. තථාභූතො ව යස්මා ලළන්තො
කීළන්තො නාම හොති, තස්මා “ලළා”තිආදි චුත්තං. නිච්චදානං දානං නාම, උපොසඨදිවසාදිසු දාතබ්බං අතිරෙකදානං
පදානං නාම. පවෙණ්ණරක්ඛණවසෙන වා දියමානං දානං නාම, අත්තනාව පට්ඨපෙත්වා දියමානං පදානං නාම.
පවුරජනසාධාරණං වා නාතිඋළාරං දානං නාම, අනඤ්ඤසාධාරණං අතිඋළාරං පදානං නාම. උද්දස්සෙතබ්බාති උද්ධං
දස්සෙතබ්බා. කුතො උද්ධං තෙ දස්සෙතබ්බා? පබ්බජිතතො උද්ධං අත්තානං මාතාපිතරො දස්සෙතබ්බා, තෙනාහ
“යථා”තිආදි.

299. බලං ගහෙත්වාති එත්ථ බලග්ගහණං නාම කායබලස්ස උප්පාදනමෙවාති ආහ “කායබලං ජනෙත්වා”ති.
එවං විහරන්තොති යථා පාළියං චුත්තං එවං එකො වූපකට්ඨො අප්පමත්තො විහරන්තො. තස්මාති යස්මා නෙයොයා, න
උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, න ව විපඤ්චිතඤ්ඤා, තස්මා. විරෙන පබ්බජිතො ද්වාදසමෙ වස්සෙ අරහත්තං පාපුණ්. යං පන චුත්තං
පාළියං “න විරස්සෙවා”ති, තං සට්ඨි වස්සාති තතො අධිකම්පි විපස්සනාපරිවාසං වසන්තෙ උපාදාය චුත්තං.

සත්තද්වාරකොට්ඨකස්සාති සත්තගබ්භන්තරද්වාරකොට්ඨකසීසෙන ගබ්භන්තරාති වදති. පහරාපෙතීති
වයොවුඩ්ඪානුරූපං කප්පාපනාදිනා අලඬිකාරාපෙති. අත්තොජාතනාය ඤාතිසද්ධි දාසී ඤාතිදාසී. පුතිභාවෙනෙව
ලක්ඛිතබ්බො දොසො වා අභිදොසො, සොව ආභිදොසිකො, අභිදොසං වා පච්චුසකාලං ගතො පත්තො
අතික්කන්තොති ආභිදොසිකො. තෙනාහ “එකරත්තාතික්කන්තස්සා”තිආදි . අපරිභොගාරහො පුතිභුතභාවෙන.
අරියවොහාරෙනාති අරියසමුදාවාරෙන. අරියා හි මාතුගාමං භගිනිවාදෙන සමුදාවරන්ති. නිස්සට්ඨපරිග්ගහන්ති
පරිච්චන්තාලයං. වත්තුං වට්ටතීති නිරපෙක්ඛනාවතො චුත්තං, ඉධ පන විසෙසතො අපරිභොගාරහත්තාව වත්ථුතො.
නිමීයති සඤ්ඤායතීති නිමිත්තං, තථාසල්ලක්ඛිතො ආකාරොති ආහ “ආකාරං අග්ගහෙසී”ති.

300. සරං පවිසිත්වාති ගෙහසාමිනියා නිසිදිනබ්බට්ඨානභූතං අන්තොගෙහං පවිසිත්වා. ආලපනෙති දාසිජනස්ස ආලපනෙ. බති නික්ඛමන්තාති යථාචුත්තඅන්තොගෙහතො බති නික්ඛමන්තියො. සරෙසු සාලා භොන්තිති සරෙසු එකමන්තෙ භොජනසාලා භොන්ති පාකාරපරික්ඛිත්තා සුසංවිහිතද්වාරබන්ධා සුසම්මට්ඨවාලිකඨගණා.

අනොකප්පනං අසද්දහනං. අමරිසනං අසහනං. අනාගතවචනං අනාගතසද්දප්පයොගො, අත්ථො පන වත්තමානකාලිකොව. තෙනාහ “පච්චක්ඛමි”ති. අරිසිද්ධියන්ති “පටිකුලෙ අපටිකුලසඤ්ඤේ විහරති”ති (අ. නි. 5.144) එවං චුත්තඅරිසිද්ධියං.

සුතිකුම්මාසො ඡඩ්ඛනියධම්මො තස්ස ගෙහතො ලද්ධොපි න දාතබ්බයුත්තකො දාසිජනෙන දින්නොති ආහ “දෙය්‍යධම්මවසෙන නෙව දානං අලත්ථමිහා”ති. “ඉමෙහි මුණ්ඩකෙහි”තිආදිනා නිත්ථුනනවචනෙන පච්චක්ඛානං අත්ථතො ලද්ධමෙව, තස්ස පන උජුකඵාසුසමාවාරවසෙන අලද්ධත්තා චුත්තං “න පච්චක්ඛාන”න්ති. තෙනාහ – “පටිසන්ථාරවසෙන පච්චක්ඛානමිති න අලත්ථමිහා”ති. “නෙව දාන”න්තිආදි පච්චාසියාස අක්ඛන්තියා ව චුත්තං විය පවුරපනො මඤ්ඤෙය්‍යාති තන්තිවත්තනත්ථං අධිප්පායමස්ස විවරිතුං “කස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. සුත්තිකාපට්ඨජන්තන්ති සිප්පිකාජදාහි ඡන්තං.

උක්ඛට්ඨඵකාසනිකතායාති ඉදං භූතකථනමත්තං ථෙරස්ස තථාභාවදීපනතො. මුදුකස්සපි හි ඵකාසනිකස්ස යාය නිසජ්ජාය කිඤ්චිමත්තං භොජනං භුත්තං, වත්තසිසෙනපි තතො චුට්ඨිතස්ස පුන භුඤ්ජිතුං න වට්ටති. තෙනාහ නිපිටකචුළාභයත්ථෙරො “ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය භොජනං වා”ති. උක්ඛට්ඨසපදානවාරිකොති පුරතො පච්ඡතො ව ආහට්ඨික්ඛමිති අග්ගහෙත්වා බතිද්වාරෙ යත්වා පත්තවිස්සජ්ජනමෙව කරොති. එතෙනෙව ථෙරස්ස උක්ඛට්ඨපිණ්ඩපාතිකභාවො දීපිතො. තෙනාහ – “ස්වාතනාය හික්ඛං නාම නාධිවාසෙති”ති. අථ කස්මා අධිවාසෙසීති ආහ “මාතු අනුග්ගහෙනා”තිආදි. පණ්ඩිතා හි මාතෘපිතුනං ආවරිඤ්ඤාපජ්ඣායානං වා කාතබ්බං අනුග්ගහං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා ධූතඨගසුද්ධිකා න භවන්ති.

301. පසුත්තන්ති වද්ධිවසෙන පයොජිතං, තද්ධිතලොපං කත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං යථා අඤ්ඤත්ථාපි “පිතාමහං ධනං ලද්ධා, සුඛං ජීවති සඤ්චයො”ති. ඡෙට්ඨකිත්ථියොති පධානිත්ථියො. ඉතොති ඉමස්මිං කුලෙ අනුභවිතබ්බවිභවසම්පත්තිතො. අඤ්ඤතොති ඉමස්ස දින්නත්තා අඤ්ඤස්මිං කුලෙ අනුභවිතබ්බසම්පත්තිතො.

302. චිත්තචිත්තන්ති කප්පනාය වෙව අරහරූපෙන අලඬකාරාදිනා ව චිත්තිතඤ්චෙව චිත්තිතඤ්ච. වණකායන්ති වණභූතං කායං. සමන්තතො උස්සිතන්ති හෙට්ඨිමකායවසෙන හෙට්ඨා උපරි ව සන්තිස්සිතං. නිච්චාතුරන්ති අභිණ්හප්පට්ඨිළිතං, සදා දුක්ඛිතං වා. බහුසඬකප්පන්ති රාගවත්ථුභාවෙන අභිජනෙහි භාවභාවවිලාසවසෙන, ආමිසවසෙන ව සොණසිඬගාලාදීහි බහුහි සඬකප්පෙනබ්බං. යිනීති අවට්ඨානං අවිපරිණාමො නන්තී. තෙනාහ – “හිජ්ජනධම්මතාව නියතා”ති, පරිස්සවභාවාපත්ති වෙව විනාසපත්ති ව එකන්තිකාති අත්ථො.

චිත්තකතමිපිති ගන්ධාදීහි චිත්තකතමිපි. රූපන්ති සරිරං.

අලත්තකකතාති පිණ්ඩිඅලත්තකෙන සුවණ්ණකතා. තෙනාහ “අලත්තකෙන රඤ්ජිතා”ති. චුණ්ණකමක්ඛිතන්ති දොසනිභරණෙහි තාපදහනාදීහි කතාහිසඬාරමුඛං ගොරොවනාදීහි ඔභාසනකචුණ්ණෙහි මක්ඛිතං, තෙනාහ “සාසපකක්කෙනා”තිආදි.

රසොදකෙනාති සරලනියාසරසමිස්සෙන උදකෙන. ආවත්තනපරිවත්තෙ කත්වාති ආවත්තනපරිවත්තනවසෙන නතෙ කත්වා. අට්ඨපදකරවනායාති හිත්තිකුට්ඨවන්දාදිවිභාගාය අට්ඨපදකරවනාය.

විරවමානෙති “අයං පලායති, ගණ්හ ගණ්හා”ති විරවමානෙ. හිරඤ්ඤසුවණ්ණඔරොධෙති වත්තබ්බං.

303. උස්සිතාය උස්සිතායාති කුලවිභවබාහුසච්චපඤ්ඤාසම්පත්තියා උග්ගතාය උග්ගතාය. අභිලක්ඛිතො උළාරභාවෙන.

304. පරිජුඤ්ඤානීති පරිභානානි. යෙ බ්‍යාධිනා අභිභූතා සත්තා පිණ්ණකප්පා වයොභානිසත්තා විය භොන්ති, තතො නිවත්තෙන්තො “ජරාපීණ්ණො”ති ආහ. වයොචුඬ්ඨො, න සීලාදිචුඬ්ඨො. මහත්තං ලාභි ගණ්හානීති මහල්ලකො, ජාතියා මහල්ලකො, න විභවාදිනාති ජාතිමහල්ලකො. ද්වත්තිරාපරිවත්තසඬ්ඛානං අද්ධානං කාලං ගතො චිතිවත්තොති අද්ධගතො. තථා ව පට්ඨමයං මජ්ඣිමවයඤ්ච අතීතො භොතිති ආහ “අද්ධානං අතික්කන්තො”ති. පිණ්ණාදිපදෙහි පට්ඨමයමජ්ඣිමවයස්ස බොධිතත්තා අනුප්පත්තතාවිසිට්ඨො වය-සද්දො ඔසානවයවිසයොති ආහ “පච්ඡිමයං අනුප්පත්තො”ති.

“අප්පිවිජො, අප්පඩංසමකසවාතාතපසරිසපසම්පස්සො”ති (අ. නි. 10.11) එවමාදීසු විය අප්ප-සද්දො අභාවත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “අප්පාබාධොති අරොගො, අප්පාතභිකොති නිද්දුක්ඛො”ති. අප්පත්ථො වා ඉධ, තත්ථාපි අප්ප-සද්දො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි “යො හි, ගහපති, ඉමං සුත්තිකායං පරිහරන්තො මුහුත්තම්පි ආරොගාං පටිජානෙයා කිමඤ්ඤත්ථ බාලා”ති (සං. නි. 3.1) සුත්තපදං සමත්ථිතං හොති. විපච්චනං විපාකො, සො එව වෙපාකො. සමො වෙපාකො එතිස්සා අත්ථිති සමවෙපාකිනී, තාය. තෙනෙව සමවෙපාකිනීභාවෙන සබ්බම්පි සම්මදෙව ගණ්හාති ධාරෙතිති ගහණි. ගහණිසම්පත්තියා හි යථාභුත්තආභාරො සම්මදෙව ජීරන්තො සරිරෙ තිට්ඨති, නො අඤ්ඤා භුත්තභුත්තො ආභාරො ජීරති ගහණියා තික්ඛ්භාවෙන. තථෙව තිට්ඨතීති භුත්තාකාරෙනෙව තිට්ඨති ගහණියා මන්දභාවතො. භත්තච්ඡන්දො උප්පජ්ජතෙව භුත්තආභාරස්ස සම්මා පරිණාමං ගතත්තා. තෙනෙවාති සමවෙපාකිනීභාවෙනෙව. පත්තානං හොගානං පරික්ඛියමානං න සහසා එකජ්ඣංයෙව පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අථ බො අනුක්කමෙන, තථා ඤාතයොපිති ආහ “අනුපුබ්බෙනා”ති. ඡාතකභයාදිනාති ආදි-සද්දෙන ධ්වාධිභයාදිං සඬගණ්හාති.

305. උද්දෙසසීසෙන නිද්දෙසො ගහිතොති ආහ “ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා”ති. යස්මා වා යෙ ධම්මා උද්දිසිතබ්බට්ඨොන “උද්දෙසා”ති වුවචන්ති. තෙව ධම්මා නිද්දිසිතබ්බට්ඨොන නිද්දෙසාති “ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා”ති අත්ථො වුත්තො. අථ වා යෙ ධම්මා අනිච්චතාදිවිභාවනවසෙන උද්ධං උද්ධං දෙසෙස්සන්ති, තෙ ධම්මා තථෙව නිස්සෙසතො දෙසෙස්සන්තිති එවං උද්දෙසනිද්දෙසපදානං අනත්ථන්තරතා වෙදිතබ්බා. තත්ථාති ජරාමරණසන්තිකෙ. අද්ධුවොති නිද්ධුවො න ථීරො, අනිච්චොති අත්ථො. තෙනාහ “ධුවට්ඨානවිරහිතො”ති, අජානාභුතාසඬබ්බවභාවකාරණවිචිත්තොති අත්ථො. උපනීයාතීති වා ජරාමරණෙන ලොකො සම්මා නීයති, තස්මා අද්ධුවොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තායිතුන්ති ජාතිආදිබ්බසනතො රක්ඛිතුං සමත්ථෙන ඉස්සරෙන අත්තනා වීරහිතොති. “ඉමං ලොකං ඉතො වට්ටදුක්ඛතො මොවෙස්සාමි, ජරාබ්බාධිමරණානං තං අධිභවිතුං න දස්සාමි”ති එවං අභිසරතිති අභිස්සරණං, ලොකස්ස සුඛස්ස දාතා භික්ඛස්ස විධාතා කොච්ඡ ඉස්සරො, තදභාවතො ආහ “අනභිස්සරොති අසරණො”ති. නිස්සකො මමායිතබ්බවත්ථුආභාවතො, තෙනාහ “සකභණ්ඩවීරහිතො”තිආදි. තණ්හාය වසෙ ජාතො තණ්හාය විජිතොති කත්වා “තණ්හාය දාසො”ති වුත්තං.

306. භත්ථිවිසයත්තා භත්ථිසන්තිස්සිතත්තා වා භත්ථිසිප්පං “හත්ථි”ති ගහිතන්ති ආහ – “හත්ථිසිප්පෙ”ති, සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සාතිසයං ඌරුබලං එතස්ස අත්ථිති ඌරුබලීති ආහ – “ඌරුබලසම්පන්නො”ති, තමෙවත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “යස්ස හි”තිආදි වුත්තං. අභින්නං පරසෙනං භින්දතො භින්නං සකසෙනං සන්ධාරයතො උපත්ථම්භයතො. බාහුබලීති එත්ථාපි “යස්ස හි එලකඤ්ච ආවුධඤ්ච ගහෙන්වා”තිආදිනා අත්ථො වත්තබ්බො, ඉධ පන පරහත්ථගතං රජ්ජං ආහරිතුං බාහුබලන්ති යොජනා. යථා හි “ඌරුබලී”ති එත්ථාපි බාහුබලං අනාමසිත්වා අත්ථො, එවං “බාහුබලී”ති එත්ථ ඌරුබලං අනාමසිත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො, ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. අලං සමත්ථො අත්තා එතස්සාති අලමත්ථොති ආහ “සමත්ථඅත්තභාවො”ති.

පරියොධායාති වා පරිතො ආරක්ඛං ඔදහින්වා. “සංවිජ්ජන්තෙ බො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ භත්ථිකායාපි...පෙ.... වත්තිස්සන්ති”ති ඉදම්පි සො රාජා උපරි ධම්මුද්දෙසස්ස කාරණං ආහරන්තො ආහ.

වුත්තස්සෙව අනු පච්ඡා ගායනවසෙන කථනං අනුගීති. තා පන ගාථා ධම්මුද්දෙසානං දෙසනානුපුබ්බිං අනාදිසිත්වාපි යථාරහං සඬගණ්හනවසෙන අනුගීතාති ආහ “චතුන්නං ධම්මුද්දෙසානං අනුගීති”න්ති.

307. එකන්ති එකජාතියං. වත්ථුකාමකිලෙසකාමා විසයභෙදෙන භින්දිත්වා තථා වුත්තාති දට්ඨබ්බො.

සාගරන්තෙනාති සාගරපරියන්තෙන.

අහො වතාති සොවනෙ නිපාතො, “අහො වත පාපං කතං මයා”තිආදීසු විය. අමරාතිආදීසු ආහුති කථෙත්ති. මතං උද්දිස්ස “අම්හ”න්ති වත්තබ්බෙ සොකවසෙන “අමර”න්ති වුවචති.

වොසානන්ති නිට්ඨං, පරියොසානන්ති අත්ථො. සාවාති පඤ්ඤා එව. ධනතොති සබ්බධනතො. උත්තමතරො සෙට්ඨා, තෙනෙවාහ “පඤ්ඤාපීචිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184).

තෙසු පාපං කරොන්තෙසු සත්තෙසු, නිද්ධාරණෙ වෙතං භුම්මච්චනං. පරම්පරායාති අත්තභාවපරම්පරාය. සංසාරං ආපජ්ජිත්වාති භවාදීසු සංසාරස්ස ආපජ්ජනහෙතුං ආපජ්ජන්තො පරලොකං උපෙති, පරලොකං උපෙන්නොව බහුවිධදුක්ඛසඬබ්බාතං ගබ්භඤ්ච උපෙති. තාදිසස්සාති තථාරූපස්ස ගබ්භවාසදුක්ඛාදීනං අධිට්ඨානභුතස්ස අප්පපඤ්ඤස්ස අඤ්ඤො අප්පපඤ්ඤො ව අභිසද්දහන්තො භික්ඛුබාවහන්ති පත්තියායන්තො.

“පාපධම්මො”ති වුත්තත්තා තාදිසස්ස පරලොකො නාම දුග්ගති එවාති ආහ “පරම්භි අපායලොකෙ”ති.

විවිධරූපෙනාති රූපසද්දාදිවසෙන තත්ථපි පණිතතරාදිවසෙන බහුවිධරූපෙන.

සාමඤ්ඤමෙවාහි සමණභාවො එව සෙය්‍යො. එත්ථ ව ආදිතො ද්විති ගාථාහි චතුත්ථො ධම්මද්දෙසො අනුගීතො. චතුත්ථගාථාය තතියො. පඤ්චමගාථාය දුතියො. ඡට්ඨගාථාය දුතියතතියා. සත්තමගාථාය පඨමො ධම්මද්දෙසො අනුගීතො, අට්ඨමාදිහි පවත්නිතිවත්තිසු කාමෙසු තෙක්ඛම්මෙ ව යථාරහං ආදිනවානිසංසං විභාවෙන්වා අත්තනො පබ්බජ්ජකාරණං පරමතො දස්සෙන්තො යථාචුත්තධම්මද්දෙසං නිගමෙති, තෙන චුත්තං “තා පන ගාථා ධම්මද්දෙසානං දෙසනානුපුබ්බිං අනාදියිත්වාපි යථාරහං සඬගණ්හනවසෙන අනුගීතා”ති. සෙසං සුවඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා

308. පුබ්බෙ මසදෙවො නාම රාජාති අතීතකාලෙ ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ අනෙකවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු පටිපාටියා උප්පන්නානං චතුරාසීතිසහස්සානං චක්කවත්තිරාජුතං ආදිපුරිසො මසදෙවොති එවංනාමො රාජා.

ධම්මොති රාජධම්මොති ලොකිකා වදන්ති. මහාබොධිනිධානපාරමිතාසඬ්ඛාතො පන ධම්මො අත්ථිති ධම්මිකො. ධම්මෙනාති ඤායෙන. තදා බ්‍රහ්මවිහාරාදිභාවනාධම්මස්ස රඤ්ඤො අනධිගතත්තා තස්සපි වා අනභිජ්ඣාදිහි සමානායොගක්ඛමත්තා චුත්තං “දසකුසලකම්මපථෙ ධීතො”ති. ධම්මන්ති ධම්මතො අනපෙතං. තථා හි ව සො පක්ඛපාතාභාවතො “සමො”ති වුවච්ඡිති ආහ “සමං වරති”ති. පකතිනියාමෙනෙවාති පචෙණියා ආගතනියාමෙනෙව. යස්මා නිගමජනපදෙසු යෙභුයොන ගහපතීනං සඬගහො, තස්මා අට්ඨකථායං “ගහපතිකාන”න්ත්වෙව චුත්තං. පාළියං පන අඤ්ඤමෙව නාගරවාරිත්තං, අඤ්ඤං නෙගමජනපදවාරිත්තන්ති තෙ විසුං ගහිතා “නෙගමෙසු චෙව ජනපදෙසු වා”ති. පච්චුත්ගමනනිග්ගමනවසෙන උපොසථස්ස පටිහරණං පාටිභාරියො, සො එව පාටිභාරිකො, පක්ඛො. ඉමෙ දිවසාති ඉමෙ චත්තාරො දිවසා.

309. දෙවොති මච්චු අභිභවනට්ඨෙන. යථා හි දෙවො පකතිසත්තෙ අභිභවති, එවං මච්චු සත්තෙ අභිභවති. “අහං අසුකං මද්දිතුං ආගමිස්සාමි, ත්වං තස්ස කෙසෙ ගහෙන්වා මා විස්සජ්ජෙහි”ති මච්චුදෙවස්ස ආණාකරා දුතා වියාති දුතාති වුවච්ඡති. අලඬකතපටියත්තායාති ඉදං අත්තනො දිබ්බානුභාවං ආචිකත්වා ධීතායාති දස්සෙතුං චුත්තං. දෙවතාබ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති න විරොනෙව මරණසම්භවතො. විසුද්ධිදෙව්‍යානන්ති බිණ්ණසවබ්‍රහ්මානං. තෙ හි වරිමහවෙ බොධිසත්තානං ජිණ්ණාදිකෙ දස්සෙන්ති.

දුබ්බඤ්ච බ්‍යාධිතන්ති බ්‍යාධිභාවෙන සඤ්ජාතදුක්ඛන්ති අත්ථො. අන්තිමභවිකබොධිසත්තානං විසුද්ධිදෙවෙහි උපට්ඨාපිතභාවං උපාදාය තදඤ්ඤෙසං තෙහි අනුපට්ඨාපිතානම්පි පණ්ඩිතානං තථා වොහරිතබ්බතා පරියායසිද්ධාති ආහ “ඉමිනා පරියායෙනා”ති.

දිසම්පතීති විහත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසො, දිසාසිසෙන දෙසා චුත්තාති දෙසානං අධිපතිරාජාති අත්ථො. උත්තමඬිගෙ සිරසි රුහන්තිති උත්තමඬිගරුහා, කෙසා. තෙ පනෙත්ථ යස්මා පලිතත්තා අවිසෙසනො සබ්බපච්ඡිමවයසන්දස්සකා හොන්ති, තස්මා “වයොහරා”ති චුත්තා.

පුරිසයුගො යස්මා තස්මිං වංසෙ සඤ්ජාතපුරිසට්ඨිතියා පරිච්ඡින්නො, තස්මා ආහ “වංසසම්භවෙ පුරිසෙ”ති. රාජගෙහතො ආහට්ඨික්ඛාය යාපෙන්නොති ඉමිනා කුමාරකපබ්බජ්ජාය උපගතභාවං දස්සෙති.

පරිහරියමානොවාති අඤ්ඤොන අඤ්ඤොන පරිහරියමානො විය වෙලාය වෙලාය තෙන මහතා පරිජනෙන උපට්ඨියමානො කුමාරකීළං කීළිති අත්ථො. කෙච් පන “පරිහරියමානො එවා”ති අවධාරණවසෙන අත්ථං වදන්ති, තථා සති චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති ථඤ්ඤපායී තරුණදාරකො අහොසීති ආපජ්ජතිති තදයුත්තං. කුමාරකාලං චත්වා තදනන්තරං ඔපරජ්ජවනතො විරුද්ධඤ්චෙතං. (පඤ්චමඬිගලවචනෙන උත්තමඬිගලමඬිගලඋක්කන්තනමඬිගලකම්මභායමඬිගලදුස්සමඬිගලාති සමුපගතාති එව අහෙසුන්ති දට්ඨබ්බං).

311. සවංසවසෙන ආගතා පුත්තනත්තුආදයො පුත්තා ව පපුත්තා ව එතිස්සාති පුත්තපපුත්තකා පරම්පරා. නිහතන්ති නිහිතං යපිතං, පවත්තිතන්ති අත්ථො. නිහතන්ති වා සතතං පතිට්ඨිතභාවෙන වළඤ්ජිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “කල්‍යාණචත්ත”න්ති. අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණාති මහාසත්තස්ස මසදෙවකාලතො අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණා ඉතරරාජුහි පන අතිරෙකතරා අනෙකසතසහස්සප්පහෙදා එව ගුණා අහෙසුන්ති.

312. තෙත්තිංස සහපුඤ්ඤකාරිතො එත්ථ නිබ්බත්තාති තංසහවරිතට්ඨානං තෙත්තිංසං, තදෙව තාවතිංසං, තංනිවාසො එතෙසන්ති තාවතිංසා. නිවාසභාවො ව තෙසං තත්ථ නිබ්බත්තනපුබ්බකොති ආහ – “දෙව්‍යානං තාවතිංසානන්ති තාවතිංසහවනෙ නිබ්බත්තදෙව්‍යාන”න්ති. රඤ්ඤොති නිමිමහාරාජස්ස. ඔවාදෙ යත්වාති “සීලං

අරක්ඛන්තො මම සන්තිකං මා ආගච්ඡතු” නි ගිග්ගේභනවසෙනපි, “එකන්තතො මම විජිතෙ වසන්තෙන සීලං රක්ඛිතබ්බං” නි එවං පවත්තිතඔවාදවසෙනපි ඔවාදෙ යත්වා.

අප් නන්ති මහාපුත්තිකං මහාවිජ්ජාරං මහානුභාවං නිමිරාජානං. “සක්කොභමස්මි දෙවින්දො, තව සන්තිකමාගතො” නි අත්තනො සක්කභාවං පවෙදෙන්වා “කඬ්ඛං තෙ පටිච්චනොදෙස්සාමි” නි ආහ. තෙනාහ “සබ්බභූතානම්ස්සරා” නි ආදි.

සීලං උපාදාය ඔමකතාය “කි” නි භීලෙන්තො වදති. ගුණවිසිට්ඨතායානි ලාභයසාදිනස්ථවෙව පියමනාපතාදිනස්ථ ආසවක්ඛයපරියොසානානං නිමිත්තභාවෙන උත්තමගුණතාය. තදා සක්කො අනුරුද්ධත්ථෙරො, සො අත්තනො පුරිමජාතියං පච්චක්ඛසිද්ධංව දානතො සීලං මහත්තං විභාවෙන්තො “අහස්සි” නි ආදිමාහ. තත්ථ අත්තනා වසියමානං කාමාවචරදෙවලොකං සන්ධාය “පෙත්තිවිසයතො” නි වුත්තං. තස්ස භි කප්පසතසහස්සං විචට්ටජ්ඣාසයස්ස පුරිතපාරමිස්ස දෙවලොකො පෙතලොකො විය උපට්ඨාසි. තෙනෙවාහ “අච්ඡරාගණසඬ්ඝුට්ඨං, පිසාවගණසෙවිත” නි (සං. නි. 1.46).

බත්තියෙති බත්තියජාතියං. විසුජ්ඣකිති බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිං සන්ධාය වදති කාමසංකිලෙසවිසුජ්ඣනතො. කායානි ච බ්‍රහ්මකායමාහ.

ඉමස්ස මම අදිට්ඨපුබ්බරූපං දිස්වා “අහුදෙව භය” නි වින්තෙන්වා ආහ “අවිකම්පමානො” නි. භායන්තො භි විත්තස්ස අස්සෙද්ධත්තෙන කායස්ස ච ඡම්භිතත්තෙන විකම්පති නාම. තෙනාහ “අභායමානො” නි. සුඛං කථෙතුං හොතිති පුස්සෙද්ධං කථෙතුං සුඛං හොති.

313. මනං ආගම්ම යුත්තායෙව හොන්ති මාතලිස්ස සක්කස්සෙව විත්තං ජානිත්වා යුත්තා විය හොන්ති, රථෙ යුත්තආජාතියකිච්චං කරොන්ති දෙවපුත්තා. එවං තාදිසෙ කාලෙ තථා පටිපජ්ජන්ති, යථා ඵරාවණො දෙවපුත්තො හත්ථිකිච්චං. නද්ධිතො පට්ඨායානි රථපස්සරපරියන්තෙන අක්ඛස්ස සම්බන්ධට්ඨානං නද්ධි, තතො පට්ඨාය. අක්ඛො බජ්ඣති එත්ථානි අක්ඛබ්බද්ධො, අක්ඛෙන රථස්ස බ්බද්ධට්ඨානං. යථා දෙවලොකතො යාව චන්දමණ්ඩලස්ස ගමනවිටී, තාව අත්තනො ආනුභාවෙන හෙට්ඨාමුඛමෙව රථං පෙසෙසි, එවං චන්දමණ්ඩලස්ස ගමනවිටීතො යාව රස්සෙද්ධො පාසාදො, තාව තථෙව පෙසෙසි. ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙත්වානි පතොදලට්ඨියා ආකාසං විලිඛන්තො විය අත්තනො ආනුභාවෙන නිරයගාමී දෙවලොකගාමී වානි ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙත්වා. කතමෙනාති ආදි දෙසනාමත්තං, යථා තෙන රථෙන ගච්ඡන්තස්ස නිරයො දෙවලොකො ච පාකටා හොන්ති, තථා කරණං අධිප්පෙනං.

වුත්තකාරණමෙව සන්ධායාහ මහාසත්තො “උභයෙනෙව මං මාතලි නෙහි” නි. දුග්ගන්ති දුග්ගමං. චෙත්තරණින්නි එවංනාමකං නිරයං. කුටීතන්ති පක්කුටීතං නිපක්කතෙලසදිසජාලං. බාරසංයුත්තන්ති බාරොදකසදිසං.

රථං නිවත්තෙන්වානි නිරයාහිමුඛතො නිවත්තෙන්වා. බීරණිදෙවධිතායානි “බීරණි” නි එවංනාමිකාය අච්ඡරාය. සොණදින්නදෙවපුත්තස්සානි “සොණදින්නො” නි එවංනාමකස්ස දෙවපුත්තස්ස. ගණදෙවපුත්තානන්ති ගණවසෙන පුස්සෙද්ධං කත්වා ගණවසෙනෙව නිබ්බන්තදෙවපුත්තානං.

පත්තකාලෙති උපකට්ඨාය වෙලාය. අතිථීන්ති පච්චෙකසම්බුද්ධං. කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ එකං බිණාසවත්ථෙරන්තිපි වදන්ති. මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දීති යථා පවාසනො ආගතං පුත්තං මාතා සකිං එකචාරං ආගතකාලෙ අහිනන්දති, තථා නිව්චකාලෙ අහිනන්දි සක්කච්චං පරිවිසි. සංයමා සංවිභාගානි සීලසංයමා සංවිභාගසීලා. ජාතකෙති නිමිජාතකෙ.

විත්තකුටන්ති දෙවනගරස්ස දක්ඛිණදිසාය ද්වාරකොට්ඨකං. සක්කො විත්තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තොති මහාසත්තෙ පවත්තං දෙවතානං සක්කාරසම්මානං පටිච්ච උප්පන්නං අත්තනො උසුයවිත්තං බහි අනාවිකත්වා අබ්භන්තරෙයෙව ච නං යපෙතුං අසක්කොන්තො. අස්සෙද්ධො පුස්සෙද්ධො වසාහිති සක්කස්ස මහාසත්තං රොසෙතුකාමතාය ආරාධනං නිදස්සෙති. පුරාණසක්කො දීසායුකො, තං උපාදාය ජරාජිණිණං විය කත්වා “ජරසක්කො” නි වුත්තං.

315. සෙසං සබ්බන්ති පබ්බජ්ජපගමනා සෙසං අත්තනො වංසෙ පොරාණරාජුනං රාජවාරිත්තං. පාකතිකන්ති පුන සභාවත්තමෙව ගතො අහොසි, අපබ්බජිතභාවච්චනෙනෙවස්ස බ්‍රහ්මවිභාරභාවනාදිනං පබ්බජ්ජාගුණානං අභාවො දිපිතො හොති.

316. වීරියං අකරොන්තො සමුවජින්නති, න තාව සමුවජින්නං, කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගාදිපච්චයසම්මායෙ සති සීලවතං කල්‍යාණවත්තං පවත්තෙතුං සක්කොති . දුස්සීලෙන සමුවජින්නං නාම හොති තස්ස තත්ථ නිරාසභාවෙන

පටිපත්තියා එව අසම්භවතො. සත්ත සෙධා පවත්තෙන්ති කල්‍යාණවත්තස්ස අපරිනිව්ධිතකිව්වත්තා. බිණාසවෙන පවත්තිතං නාම පරිනිව්ධිතකිව්වත්තා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මසදෙවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. මධුරසුත්තවණ්ණනා

317. මධුරායන්ති උත්තරමධුරායං. ගුත්ථාවනෙති කාළසිප්පලිවනෙ. අතිමුත්තකවනෙති ව වදන්ති. වතුසු වණ්ණෙසු බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො. පණ්ඩරොති පරිසුද්ධො. කාළකොති අපරිසුද්ධො. ජාතිගොත්තාදිපඤ්ඤාපතට්ඨානෙසුති ජාතිගොත්තාදිවසෙන සුද්ධචිත්තායං බ්‍රාහ්මණා එව සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙති අධිප්පායො. සංසාරතො වා සුද්ධචිත්තායං බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤානි වෙදවිහිතස්ස සුද්ධවිධිතො අඤ්ඤෙසං අවිසයත්තාති අධිප්පායො. තං පනෙතං තෙසං විරුජ්ඣති ඛත්තියවෙස්සානම්පි මන්තප්ඤ්ඤානස්ස අනුඤ්ඤාතත්තා, මන්තප්ඤ්ඤානවිධිතා ව සංසාරසුද්ධියාභාවතො. පුත්තා නාම අනොරසාපි භොන්ති, න තථා ඉමෙති ආහ “ඔරසා”ති. උරෙ සංවඩ්ඪිතපුත්තොපි “ඔරස”න්ති වුවිති. ඉමෙ පන මුඛතො නිග්ගතො හුත්වා උරෙ සංවඩ්ඪාති දස්සෙතුං “ඔරසා මුඛතො ජාතා”ති වුත්තං. තතො එව බ්‍රහ්මතො ජාතාති බ්‍රහ්මජා, බ්‍රහ්මසම්භූතාපි “බ්‍රහ්මජා”ති වුවිති, න තථා ඉමෙ. ඉමෙ පන පච්චක්ඛතො බ්‍රහ්මුතා නිම්මිතාති බ්‍රහ්මනිම්මිතා, තතො එව බ්‍රහ්මතො ලද්ධබ්බවිජ්ජාදිදායප්පදායාදාති බ්‍රහ්මදායාදාති සබ්බමෙතං බ්‍රාහ්මණානං කත්ථනාපලාපසදිසං විඤ්ඤානං අප්පමාණං අවිමද්දක්ඛමං වාචාවත්ථුමත්තං බ්‍රහ්මකුත්තස්සෙව අභාවතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනායං වුත්තමෙව. තෙනාහ “සොසොයෙවා”තිආදි. වොභාරමත්තමෙවෙනන්ති එතං “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො”තිආදි වචනමත්තමෙව, න තස්ස අත්ථො තෙහි අධිප්පෙතප්පකාරො අත්ථි.

318. සම්ප්ප්ඤ්ඤායාති දිට්ඨිදිප්පතවසෙන අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයො නිප්ප්ප්පෙය්‍යා. තෙනාහ “මනොරථො පුරෙය්‍යා”ති. ඛත්තියොපිති පරඛත්තියොපි . අස්සාති සම්ප්ප්ඤ්ඤාදිං පත්තස්ස. තෙනාහ – “ඉස්සරියසම්පත්තස්සා”ති නෙසන්ති එතෙසං වතුන්තං වණ්ණානං එත්ථ පුබ්බට්ඨායිභාවාදිනා ඉතරෙති උපවර්තබ්බතාය න කිඤ්චි නානාකරණන්ති යොජනා.

322. අහං විවරාදිහි උපට්ඨාකො, කුම්භාකං ඉච්ඡිතච්ඡිතක්ඛණෙ වදෙය්‍යාථ යෙනත්ථොති යොජනා. වොරාදිඋපද්දවනිසෙධනෙන රක්ඛාගුත්ති, දානාදිනිමිත්තඋපද්දවනිසෙධනෙන ආවරණගුත්ති. පච්චුප්පන්තානත්ථනිසෙධනෙන වා රක්ඛාගුත්ති, ආගාමිඅනත්ථනිසෙධනෙන ආවරණගුත්ති. එත්ථ ව ඛත්තියාදිසු යො යො ඉස්සරො, තස්ස ඉතරෙන අනුවත්තෙතබ්බභාවෙ, කුසලාකුසලකරණෙන තෙසං වසෙන ලද්ධබ්බඅභිසම්පරායෙ, පබ්බජිතෙහි ලද්ධබ්බසාමිච්ඡිකිරියාය ව අණුමත්තොපි විසෙසො නත්ථි, තස්මා සො විසෙසාභාවො පාළියං තත්ථ තත්ථ වාරෙ “එවං සන්තෙ”තිආදිනා විභාවිතො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මධුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

324. ඔලොකනකපදුමන්ති ලීලාඅරවින්දං. තස්මාති කොකනදසණ්ඨානත්තා කොකනදොති සඩ්ධං ලභි.

325. යාව පච්ඡිම...පෙ.... එලකං වුත්තං තස්ස සබ්බපච්ඡා සන්ථතත්තා. උපරිමඵලගතඤ්ඤි සොපානමත්ථකං. ඔලොකනත්ථංයෙවාති න කෙවලං භගවතො ආගමනඤ්ඤෙව ඔලොකනත්ථං, අථ බො අත්තනො පත්ථනාය සන්ථරාපිතාය වෙලපටිකාය අක්කමනස්සපි.

සකුණපොතකෙති කාදම්බට්ටිහපුත්තකෙ. අඤ්ඤොව භවෙය්‍යාති තස්මිං අත්තභාවෙ මාතුගාමතො අඤ්ඤො ඉදානි භරියාභූතො මාතුගාමො භවෙය්‍යා. පුත්තං ලභෙය්‍යාති අත්තනො කම්මවසෙන පුත්තං, නො තස්ස. උභොහිති ඉමෙහි එව උභොහි. ඉමෙහි කාරණෙහිති තස්ස රාජකුමාරස්ස බුද්ධං පටිච්ච මිච්ඡාගහණං, තිත්ථියානං උප්ඤ්ඤායනං, අනාගතෙ මනුස්සානං භික්ඛූනං උද්දිස්ස විජ්ජපටිසාරොති ඉමෙහි තිහි කාරණෙහි. පඤ්ඤත්තන්ති සන්ථතං වෙලපටිකං. මඬිගලං ඉච්ඡන්තිති මඬිගලිකා.

326. තතියං කාරණන්ති ඉමිනා භික්ඛුසු විජ්ජපටිසාරානුප්පාදනමාහ. යං කිඤ්චි පරිභුඤ්ජන-සුඛං කාමසුඛල්ලිකානුයොගොති අධිප්පායෙන කාමසුඛල්ලිකානුයොගසඤ්ඤි හුත්වා...පෙ.... මඤ්ඤමානො එවමාහ.

327. අථ නං භගවා තතො මිච්ඡාහිනිවෙසතො විවෙචෙතුකාමො “සො බො අහ”න්තිආදිනා අත්තනො දුක්කරවරියං දස්සෙතුං ආරභි. මහාසච්චකෙ(ම. නි. 1.364 ආදයො) වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං “සො බො

අහ්නිආදිපාදස්ස තත්ථ ආගතනියාමෙනෙව ආගතත්තා. පාසරාසිසුත්තෙ (ම. නි. 1.272 ආදයො) චුත්තනයෙනානි එත්ථාපි එසෙව නයො.

343. අඬකුසං ගණ්හන්ති එතෙන තස්ස ගහණෙ ඡෙකො හොතිති අඬකුසගහණසිප්පං. මෙසඋතුන්ති මෙසං පටිච්ච උප්පන්නසිතඋතුං. පබ්බතඋතුන්ති පබ්බතං පටිච්ච උණ්හඋතුං. උභයවසෙන ව තස්ස තථා සිතුණ්හඋතුතො එතො ආගතොති ත-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා උදෙනොති නාමං අකාසි.

තාපසො ඔගාල්භඤාණවසෙන රඤ්ඤො මතභාවං ඤත්වා. ආදිතො පට්ඨායාති කොසම්බිතගරො පරන්තපරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවතො පට්ඨාය. පුබ්බෙති සිලවන්තකාලෙ. හත්ථිගන්ථන්ති හත්ථිතං අත්තතො වසෙ වත්තාපනසත්ථං. තෙනෙවස්ස තං සික්ඛාපෙති, කිච්චඤ්ච ඉප්ඤ්ඤති.

344. පදහනභාවොති භාවනානුයොගො. පධානෙ වා නියුත්තො පධානියො, පධානියස්ස භික්ඛුතො, තස්සෙව පධානියභාවස්ස අඬගානි කාරණානි පධානියඬගානි. සද්ධා එතස්ස අත්ථිති සද්ධො. කිඤ්චාපි පච්චෙකබොධසත්තානම්පි අභිනිභාරතො පට්ඨාය ආගතා ආගමනසද්ධා එව, මහාබොධසත්තානං පන සද්ධා ගරුතරාති සා එව ගහිතා. අවලභාවෙන ඔකප්පනං “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාඛ්‍යාතො ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො”ති කෙනවි අකම්පියභාවෙන රතනත්තයගුණෙ ඔගාහිත්වා කප්පනං. පසාදුප්පත්ති රතනත්තයෙ පසිදනමෙව. බොධිත්ති වතුමග්ගඤාණන්ති චුත්තං තංනිමිත්තත්තා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස, බොධිති වා සම්මාසම්බොධි. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති චුච්චති. නිච්ඡිතසුබුද්ධතාය ධම්මස්ස සුධම්මතා සඬ්ඝස්ස සුප්පට්ඨන්ති විනිච්ඡිතා එව හොතිති ආහ “දෙසනාසීසමෙව චෙත”න්තිආදි. තස්ස පධානං වීරියං ඉප්ඤ්ඤති රතනත්තයසද්ධාය “ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති පධානානුයොගෙ අවංමුඛසම්භවතො.

අප්පාඛාධොතිආදි හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අගුණං පකාසෙතා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජිතා සම්මාපට්ඨන්තියා විසොධනත්ථං. උදයඤ්ච අත්ථඤ්ච ගන්තුන්ති “අවිජ්ජාසමුදයා”තිආදිනා පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උදයඤ්ච වයඤ්ච ජානිතුං. තෙනාහ “එතෙනා”තිආදි. පරිසුද්ධාය උපක්කිලෙසවිනිමුත්තාය. නිබ්බිජ්ඤිතුන්ති තද්ධගවසෙන පජහිතුං සමුච්ඡෙදප්පභානස්ස පච්චයො භවිතුං. යං දුක්ඛං බියතිති කිලෙසෙසු අප්පහිනෙසු තෙන තදුපනිස්සයකම්මං පටිච්ච යං දුක්ඛං උප්පජ්ජෙය්‍ය, තං සන්ධාය චුත්තං.

345. සෙසදිවසෙති සත්තදිවසතො පට්ඨාය යාව ද්වෙ රත්තින්දිවා.

346. කුච්ඡිසන්තිස්සිතො ගබ්භො නිස්සයවොහාරෙන “කුච්ඡි”ති චුච්චති, සො එතිස්සා අත්ථිති කුච්ඡිමති. තෙනාහ “ආපන්නසත්තා”ති. ආරක්ඛො පනස්ස පච්චුපට්ඨිතො හොතිති මාතරා ගහිතසරණං ගබ්භචුට්ඨිතස්ස තස්ස සරණගමනං පච්චෙදයිතස්ස කුසලං සරණං නාම, මාතු කතරක්ඛො පුත්තස්සපි පච්චුපට්ඨිතොති. මහල්ලකකාලෙති වචනත්ථං ජානනකාලෙ. සාරෙන්තිති යථාදිට්ඨං යථාබලං රතනත්තයගුණපතිට්ඨාපනවසෙන අස්ස සාරෙන්ති. සල්ලක්ඛෙත්ථාති චුත්තමත්ථං උපධාරෙන්වා. සරණං ගහිතං නාම හොති රතනත්තයස්ස සරණභාවසල්ලක්ඛණපුබ්බකතන්තින්තවිත්තභාවතොව. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. අඬගුලිමාලසුත්තවණ්ණනා

347. අඬගුලිනං මාලං ධාරෙතිති ඉමිනා අන්වත්ථා තස්ස සමඤ්ඤාති දස්සෙති. තත්ත්ව තස්මිං ආවරියවචනෙන අඬගුලිමාලස්ස ධාරණෙ. කර්මසහස්සබ්බෙන්තෙ එකසාලිසිසං විය අපඤ්ඤායමානසකකිච්චො හොතිති අධිප්පායො. තක්කසීලං පෙසයිංසු “තාදිසස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහසම්මාපයොගෙන දිට්ඨධම්මිකෙ සම්පරායිකෙ ව අත්ථෙ ජානන්තො භාරියං න කරෙය්‍යා”ති. බාහිරකා අහෙසුං අභිංසකස්ස වත්තසම්පත්තියා ආවරියස්ස විත්තසභාවතො නිබ්බත්තනාතිභාවෙන. සිනෙහෙනෙව වදන්තෙති සිනෙහෙන විය වදන්තෙ.

ගණනම්පි න උග්ගණ්හාතිති ගණනවිධිමිපි න සල්ලක්ඛෙති. තත්ථ කාරණමාහ “පකාතියා”තිආදිනා. යපිතට්ඨානෙති රුක්ඛගච්ඡන්තරාදිකෙ යපිතට්ඨානෙ සකුන්තසිඬගාලානං වසෙන අඬගුලියො විනස්සන්ති. හග්ගවොති කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතං ගොත්තෙන වදති. වොරො අවිස්සාසනියො සාහසිකභාවතො. පුරාණසන්ථකා සාඛා අවිස්සාසනියා විච්ඡිකාදිනං පච්චෙසන යොග්‍යත්තා. රාජා අවිස්සාසනියො ඉස්සරියමදෙන ධනලොභෙන ව කදාචි ජීවිතෙ සඬ්ඛාභාවතො. ඉත්ථි අවිස්සාසනියා ලොලසීලවිත්තභාවතො. අනුද්ධරණියො හවිස්සති සංසාරපඬ්ඨකතො.

348. සඬකරිත්වානි “මයං එකජ්ඣං සන්තිපතිත්වා වොරං මාරත්වා වා පලාපෙත්වා ගම්ස්සාමා”ති සඬකරං කත්වා. ඉද්ධාභිසඬාරත්ති අභිසඬාරණං අධිට්ඨානං. අභිසඬාසීති අධිට්ඨති. සංහරිත්වානි සංඛිපිත්වා. ඔරහාගෙනි වොරස්ස ඔරහාගෙ.

349. දණ්ඨොති පහරණහත්ථවිජෙදනාදිකො දණ්ඨනසඬාතො දණ්ඨො. පවත්තයිතඛිබ්බොති ආනෙතඛිබ්බො. අපනෙත්වානි අත්තනො සන්තානනො සමුච්ඡෙදවසෙන පභාය. පටිසඬායානි පටිසඬානෙන. අවිභිංසායානි කරුණාය. සාරණියධම්මෙසුනි ඡසුපි සාරණියධම්මෙසු, ධීතො අට්ඨිතානං පාපධම්මානං බොධිමුලෙ එව සමුච්ඡින්නත්තා. යථා අතිතෙ අපරිමිතං කාලං සන්ධාවිතං, එවං ඉමාය පටිපත්තියා අනාගතෙපි සන්ධාවිස්සතිති දස්සෙන්නො “ඉදානි”තිආදිමාහ.

ඉත්ථෙව්වානි ඉති එව, ඉති-සද්දො නිදස්සන්ත්ථො. තෙනාහ “එවං චත්වා යෙවා”ති. අකිරිති ආකිරි, පඤ්චපි ආවුධානි විකිරි. තෙන වුත්තං “ඛිපි ජඬබෙසී”ති.

350. එත්තොවානි අතො එව ආගතමග්ගෙනෙව සාවත්ථිං ගතා. අධිවාසෙස්සතිති “වොරං පටිසෙධෙතුං ගම්ස්සාමි”ති වුත්තෙ තුණ්හි භවිස්සති. දාරුණකම්මෙන උප්පන්නනාමන්ති “අධිගුලිමාලො”ති ඉමං නාම සන්ධාය වදති.

351. හත්ථි අරඤ්ඤහත්ථි හොන්ති මනුස්සානං තත්ථ ගන්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, එවං අස්සාපි. කුටසහස්සානං භිජ්ජනකාරණං හොති ථෙරස්ස ආගමනභයෙන සටෙ ජඬබෙත්වා පලායනෙන. ගඛිහමුල්භායානි බ්‍යාකුලගඛිභාය. පඛිබජ්ජාබලෙනානි වුත්තං, සත්ථු දෙසනානුභාවෙනානි පන චත්තඛිබ්බං. සො හි තස්සාපි කාරණන්ති. අරියා නාම ජාති පඛිබජ්ජා අරියභාවත්ථාය ජාතිති කත්වා.

මහාපරිත්තං නාමෙතන්ති මහානුභාවං පරිත්තං නාමෙතං. තථා හි නං ථෙරො සඛිබ්බාවෙන අරියාය ජාතො සච්චාධිට්ඨානෙන අකාසි. තෙනාහ “සච්චකිරියකතට්ඨානෙන”ති. ගඛිහමුල්භන්ති මුල්භගඛිහං. ගඛිහො හි පරිපක්කො සම්පජ්ජමානො විජායනකාලෙ කම්මජවාතෙහි සඤ්චාලෙන්වා පරිවත්තීතො උද්ධංපාදො අධොසීසො හුත්වා යොනිමුඛාභිමුඛො හොති, එවං සො කස්සපි අලග්ගො සොත්ථිතා ඛති නික්ඛමති, විපජ්ජමානො පන විපරිවත්තනවසෙන යොනිමග්ගං පිදහිත්වා තිරියං නිපජ්ජති, තථා යස්සා යොනිමග්ගො පිදහති, සා තත්ථ කම්මජවාතෙහි අපරාපරං පරිවත්තමානා බ්‍යාකුලා මුල්භගඛිභානි වුව්වති, තං සන්ධාය වුත්තං “ගඛිහමුල්භ”න්ති.

සච්චකිරියා නාම බුද්ධාසයං අත්තනො සීලං පච්චචෙක්ඛිත්වා කතා, තස්මා සච්චකිරියා චෙජ්ජකම්මං න හොතිති දට්ඨඛිබ්බං. ථෙරස්සපි වානිආදිනා උපසඬකම්මතඛිබ්බකාරණං වදති. ඉමෙ ද්වෙ හෙතු පටිච්ච භගවා ථෙරං සච්චකිරියං කාරෙසි. ජාතින්ති මුලජාතිං.

352. පරියාදාය ආහච්ච භිත්තෙන සීසෙන. සභාගදිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මන්ති නිරයෙ නිබ්බත්තනසකම්මසභාගහුතං දිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං. සභාගතා ව සමානවත්ථුකතා සමානාරම්මණතාථකච්චිපරියාපන්නාදිවසෙන සඛිබ්බා සරික්ඛතා, සද්දසම්පි ව නාම තදෙවාහරියති යථා “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකො”ති ව “සා එව තිත්තිරි තානෙව ඔසධානී”ති ව. ඉදානි තමෙව සභාගතං දස්සෙතුං “කම්මං හි”තිආදි ආරද්ධං. කරියමානමෙවානි පච්චයසමවායෙන පටිපාටියා නිබ්බත්තියමානමෙව. තයො කොට්ඨාසෙ පුරෙති, දිට්ඨධම්මවෙදනීයඅපරාපරියායවෙදනීයඋපපජ්ජවෙදනීයසඬාතෙ තයො භාගෙ පුරෙති, තෙසං තිණ්ණං භාගානං වසෙන පවත්තති.

දිට්ඨධම්මො වුව්වති පච්චක්ඛෙතො පච්චුප්පන්නො අත්තභාවො, තත්ථ වෙදිතඛිබ්බථලං කම්මං. දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. පච්චුප්පන්නභවතො අනන්තරං වෙදිතඛිබ්බථලං කම්මං උපපජ්ජවෙදනීයං. දිට්ඨධම්මානන්තරභවතො අඤ්ඤස්මිං අත්තභාවපරියායෙ අත්තභාවපරිවත්තෙ වෙදිතඛිබ්බථලං කම්මං. අපරාපරියායවෙදනීයං. පටිපක්ඛෙති අනභිභුතතාය, පච්චයවිසෙසෙන පටිලද්ධවිසෙසතාය ව බලවභාවජ්ජත්තා තාදිසස්ස පුඛ්ඛාභිසඬාරස්ස වසෙන සාතිස්සා හුත්වා පවත්තා පට්ඨජවනවෙතනා තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඵලදායීති දිට්ඨධම්මවෙදනීයා නාම. සා හි වුත්තාකාරෙන බලවති ජවනසන්නානෙ ගුණවිසෙසයුත්තෙසු උපකාරානුපකාරවස්ථපවත්තියා ආසෙවනාලාභෙන අප්පවිපාකතාය ව ඉතරද්වයං විය පවත්තසන්නානුපරමාපෙක්ඛං ඔකාසලාභාපෙක්ඛඤ්ච කම්මං න හොතිති ඉධෙව පුජ්ජමත්තං විය පවත්තිවිපාකමත්තං ථලං දෙති.

තථා අසක්කොත්තන්ති කම්මස්ස ඵලදානං නාම උපධිපයොගාදිපච්චයන්තරසමවායෙනෙව හොතිති තදභාවතො තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දාතුං අසක්කොත්තං. අහොසිකම්මන්ති කම්මංයෙව අහොසි, න තස්ස විපාකො අහොසි, අත්ථි භවිස්සති වානි එවං චත්තඛිබ්බං කම්මං. අත්ථසාධිකානි දානාදිපාණානිපානාදිඅත්ථස්ස නිජ්ජාදිකා. කා පන සාති ආහ “සත්තමජවනවෙතනා”ති. සා හි සන්තිට්ඨාපකවෙතනා වුත්තනායෙන පටිලද්ධවිසෙසා පුරිමජවනවෙතනාහි ලද්ධාසෙවනා ව සමානා අනන්තරෙ අත්තභාවෙ විපාකදායීති උපපජ්ජවෙදනීයකම්මං නාම. තෙනාහ “අනන්තරෙ

අත්තභාවෙ විපාකං දෙති”ති. සති සංසාරජ්ජවත්තියාති ඉමිනා අසති සංසාරජ්ජවත්තියා අහොසිකම්මපක්ඛෙ තිට්ඨති විපච්චනොකාසස්ස අභාවතොති.

සමුග්ගාටිතාති විපච්චනොකාසස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන. දිට්ඨධම්මවෙදනීයං අත්ථි විපාකාරභාවස්ස අනිබ්බත්තිතත්තා විපච්චනොකාසස්ස අනුපච්ඡින්නත්තා. කතුපච්ඡිකඤ්ඤි කම්මං සති විපච්චනොකාසෙ යාව න ඵලං දෙති, තාව අත්ථෙව නාම විපාකාරභාවතො. “යස්ස ඛො”ති ඉදං අතියමාකාරවචනං භගවතා කම්මසරික්ඛතාවසෙන සාධාරණතො වුත්තන්ති ආහ “යාදිසස්ස ඛො”ති.

පමාදකිලෙසවිමුත්තොති පමාදභෙතුකෙහි සබ්බෙහි කිලෙසෙහි විමුත්තො.

පාපස්ස පිධානං නාම අවිපාකධම්මතාපාදනන්ති ආහ “අප්පට්ඨසන්ධිකං කරියති”ති. බුද්ධසාසනෙහි සික්ඛාත්තයසඬ්ගහෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ. යුත්තජ්ජයුත්තො විහරතීති අකත්තබ්බස්ස අකරණවසෙන, කත්තබ්බස්ස ච පරිපුරණවසෙන පවත්ති.

දිස්සන්ති කුජ්ඣන්තිති දිසා, පටිපක්ඛාති ආහ “සපත්තා”ති. තප්පසංසපකාරන්ති මෙත්තානිසංසකිත්තනාකාරං. කාලෙනාති ආමෙඬ්ඨලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “බණ්ණෙ බණ්ණෙ”ති. අනුකරොන්තුති යෙසං කල්‍යාණමිත්තානං සන්තිකෙ සුභන්ති, යථාසුතං ධම්මං තෙසං අනුකරොන්තු දිට්ඨානුගතිකරණං ආපජ්ජන්තු, අත්තනො වෙරිපුග්ගලාමපි භගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්සවනං සම්මාපටිපත්තිඤ්ඤි පච්චාසිසති.

තසන්ති ගතිං පත්ථයන්තිති තසා භවන්තරාදීසු සංසරණභාවතො. තෙනාහ “තසා වුච්චන්ති සතණ්භා”ති.

නෙතබ්බට්ඨානං උදකං නයන්තිති නෙත්තිකා. බන්ධිත්වාති දළ්භං බන්ධිත්වා. තෙලකඤ්ජිකෙනාති තෙලමිස්සිතෙන කඤ්ජිකෙන.

යාදිසොව අනිට්ඨෙ, තාදිසොව ඉට්ඨෙති ඉට්ඨානිට්ඨෙ නිබ්බිකාරෙන තාදී. යෙසං පන කාමාමිසාදීනං චන්ත්තනා රාගාදීනං චන්ත්තනා කාමොසාදීනං තිණ්ණත්තා තාදිභාවො භවෙය්‍යා, තෙසං භගවතා සබ්බසො චන්තා චන්තා තිණ්ණා, තස්මා භගවා චන්තාවිති තාදී, චන්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, යෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතත්තා භගවා තාදිභාවෙන උක්කංසපාරමිප්පත්තො තංනිද්දෙසො, තෙහි ගුණෙහි යථාවතො නිද්දිසිතබ්බතොපි තාදී. යථා යන්තරජ්ජයා යන්තං නීයති, ඵලං යාය තණ්භාය භවො නීයති, සා “භවනෙන්ති භවරජ්ජ”ති වුත්තා. තෙනාහ “තාය හී”තිආදි, කම්මාති කුසලාදිති විපච්චයන්ති අපච්චයන්ති ඵතායාති කම්මවිපාකො. අපච්චයභාවො නාම අරියමග්ගවෙතනායාති ආහ “මග්ගවෙතනායා”ති. යාව න කිලෙසා පතීයන්ති, තාව ඉමෙ සත්තා සඉණා ඵව අසෙරිවිහාරභාවතොති ආහ “අණණො නික්කිලෙසො ජාතො”ති.

ථෙය්‍යපරිභොගො (විසුද්ධි. ටී. 1.91) නාම සාමිපරිභොගාභාවතො. භගවතාපි හි අත්තනො සාසනෙ සීලවතො පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, න දුස්සීලස්ස, දායකානං සීලවතොයෙව පරිච්චාගො, න දුස්සීලස්ස අත්තනො කාරානං මහජ්ඣලභාවස්ස පච්චාසිසනතො. ඉති සත්ථාරා අනනුඤ්ඤාතත්තා දායකෙහි ව අපරිච්චත්තත්තා “දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො නාමා”ති වුත්තං. ඉණවසෙන පරිභොගො ඉණපරිභොගො. පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධියා අභාවතො ඉණං ගහෙන්වා පරිභොගො වියාති අත්ථො. යස්මා සෙක්ඛා භගවතො ඔරසපුත්තා, තස්මා තෙ පිතුසන්තකානං පච්චයානං දායාදා හුත්වා තෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තිති තෙසං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. කිං පන තෙ භගවතො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, උදාහු ගිහිති දින්තන්ති? ගිහිති දින්තාපි තෙ භගවතා අනුඤ්ඤාතත්තා භගවතො සන්තකා හොන්ති අනනුඤ්ඤාතෙසු සබ්බෙත සබ්බං පරිභොගාභාවතො අනුඤ්ඤාතෙසුයෙව පරිභොගසම්භවතො. ධම්මදායාදසුත්තඤ්ඤිවෙත්ථ (ම. නි. 1.29 ආදයො) සාධකං.

අච්ඡිකරාගානං තණ්භාපරවසනාය පච්චයපරිභොගෙ සාමිභාවො නත්ථි, තදභාවෙන චිත්තරාගානං තත්ථ සාමිභාවො යථාරුචි පරිභොගසම්භවතො. තථා හි තෙ පටිකුලමිපි අප්පට්ඨකුලාකාරෙන, අප්පට්ඨකුලමිපි පටිකුලාකාරෙන තදුභයං විචජ්ජෙන්වා උපෙක්ඛාකාරෙන ච පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, දායකානඤ්ඤි මනොරථං පරිපුරෙන්ති. සෙසමෙන්ථ යං චන්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ, තංසංවණ්ණනාසු ව වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කිලෙසඉණානං අභාවං සන්ධාය “අණණො”ති වුත්තං, න පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගමත්තං. තෙනාහ ආයස්මා ච බාකුලො – “සත්තාහමෙව ඛො අහං, ආවුසො, සරණො රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජී”න්ති (ම. නි. 3.211).

චන්ද්‍රකාමකිලෙසකාමෙහි තණ්භාය පවත්තිආකාරං පටිච්ච අත්ථි රමණවොහාරොති ආහ – “දුට්ඨෙසුපි කාමෙසු තණ්භාරතිසන්ථව”න්ති. මන්තිතන්ති කථිතං. උප්පන්නෙහි සත්ථපටිඤ්ඤෙහි. සංවිහන්තාති කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිහි ආකාරෙහි විහන්තා. සුන්දරං ආගමනන්ති ස්වාගතං. තතො ඵව න කුච්ඡිතං ආගතං. සොළසවිධකිච්චස්ස පරියොසිතත්තා ආහ “තං සබ්බං මයා කත”න්ති. මග්ගපඤ්ඤායමෙව තතියවිජ්ජාසමඤ්ඤාති ආහ – “තීහි විජ්ජාහි නවහි ව ලොකුත්තරධම්මෙහි”ති.

7. පියජාතිකසුත්තවග්ගේ ණාය

353. පකතිනියාමෙනාති යථා සොකුප්පත්තිනො පුබ්බෙ ඉති කත්තබ්බෙසු අසම්මොභවසෙන චිත්තං පක්ඛන්දති, තාති වස්ස උපට්ඨහන්ති, න එවං සොකස්ස චිත්තසඬ්ඛකොවසභාවතො. තෙන චුත්තං “පකතිනියාමෙන පන න පටිහන්ති”ති. කෙච් පන “සාමන්තා කතිපයෙ න කුටුම්භං සන්ධාරෙති. තෙනාහ “න සබ්බෙන සබ්බං පටිහන්ති”ති” වදන්ති. එත්ථාති දුතියපදෙ. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං “න පටිහාති”ති පදස්ස “න රුච්චති”ති අත්ථමාහ. න පටිහාතිති වා භුඤ්ජිතුකාමතාවිත්තං න උපට්ඨිතන්ති අත්ථො. පතිවිධිතොකාසන්ති ඉන්ද්‍රියාවිට්ඨට්ඨානං වදති. පියායිතබ්බතො පියො ජාති උප්පත්තිට්ඨානං එතෙසන්ති පියජාතිකා. පියො පභුති එතෙසන්ති පියප්පභුතිකාති වත්තබ්බෙ, උ-කාරස්ස ව-කාරං, ත-කාරස්ස ව ලොපං කත්වා “පියප්පභාවිකා”ති චුත්තං. තෙනාහ “පියතො පභවන්ති”ති.

355. පර-සද්දෙන සමානත්ථං අප්ඤ්ඤාතිකභාවනියෙධනත්ථං “පිරො”ති පදන්ති ආහ “අම්භාකං පරො”ති. පිරෙති වා “පරතො”ති ඉමිනා සමානත්ථං නිපාතපදන්ති ආහ “වර පිරෙති පරතො ගච්ඡා”ති.

356. ද්විධා ඡෙත්වාති එත්ථ යදි ඉත්ථී තස්ස පුරිසස්ස පියා, කථං ද්විධා ඡිත්තන්ති ආහ “යදි හී”තිආදි.

357. කථං කට්ඨයාන්ති යථා භගවා එතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කට්ඨසි, සො ව මෙ කට්ඨසි, තථා වාහං කට්ඨයාං. මරණවසෙන විපරිණාමො අත්තභාවස්ස පරිවත්තත්තා. පලායිත්වා ගමනවසෙන අඤ්ඤාථාභාවො මිත්තසන්ථවස්ස සමාගමස්ස ව අඤ්ඤාථාභුතත්තා.

ජඩ්ඞිතභාවෙනාති පරිවත්තිතභාවෙන. හත්ථගමනවසෙන අඤ්ඤාථාභාවො පුබ්බෙ සවසෙ වත්තිතානං ඉදානි වසෙ අවත්තනභාවෙන.

ආවමෙහීති ආවමනං මුඛවික්ඛාලනං කාරෙහි. යස්මා මුඛං වික්ඛාලෙන්තා හි හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා වික්ඛාලෙන්ති, තස්මා “ආවමිත්වා”ති වත්වා පච්ඡාපි තස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “මුඛං වික්ඛාලෙන්වා”ති ආහ. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

8. බාහිතිකසුත්තවග්ගේ ණාය

359. සාවජ්ජනාය උපාරම්භං අරහතිති ඔපාරම්භො. තෙනාහ “දොසං ආරොපනාරහො”ති. බාලා උපාරම්භවත්ථුමඤ්ඤං අමුලකම්පි නං ආරොපෙන්තා උග්ගොසෙන්ති, තස්මා තෙ අනාමසිත්වා “විඤ්ඤහී”ති ඉදං පදං ගහෙන්වා පඤ්ඤෙන ඤාතුං ඉච්ඡිතෙන අත්ථෙත උපාරම්භාදීනං උපරි උත්තරං පරිපුරෙතුං නාසක්ඛිම්භා. තං කාරණන්ති තං උප්පත්තිකාරණං. යදි හි මයා “විඤ්ඤහී”ති පදං පක්ඛිපිත්වා චුත්තං භවෙය්‍ය, පඤ්ඤා මෙ පරිපුරණා භවෙය්‍ය, න පන චුත්තා. ඉදානි පන තං කාරණං උත්තරං ආයස්මතා ආනන්දෙන “විඤ්ඤහී”ති එවං වදන්තෙන පරිපුරිතං.

360. කොසල්ලපට්ඨපක්ඛතො අකොසල්ලං චුච්චති අච්ඡ්ජා, තංසමුට්ඨානතො අකොසල්ලසම්භුතො. අච්ඡ්ජං චුච්චති ගරහිතබ්බං, සහ අච්ඡ්ජෙහිති සාවජ්ජො, ගාරය්ගො. රාගාදිදොසෙහි සදොසො. තෙහි එව සබ්බාඛප්ඤ්ඤා, තතො එව සම්පති ආයතිඤ්ඤා සදුක්ඛො. සබ්බාඛප්ඤ්ඤා නිස්සන්දච්ඡාකො.

තථා අත්ථො චුත්තො භවෙය්‍යාති පුච්ඡාසභාගෙනපි අත්ථො චුත්තො භවෙය්‍ය, පුච්ඡන්තස්ස පන න තාව චිත්තාරාධනං. තෙනාහ – “එවං බ්‍යාකරණං පන න භාරිය”න්ති, ගරුකරණං න හොති විසාරජ්ජං න සියාති අධිප්පායො. තෙනාහ – “අප්පහීනඅකුසලොපි හි පභානං වග්ගේ ණාය”ති. එවරුපො පන යථාකාරී තථාචාදී න හොති, න එවං භගවාති ආහ “භගවා”තිආදි. එවං බ්‍යාකාසීති “සබ්බාකුසලධම්මපහීනො ඛො, මහාරාජ, තථාගතො”ති එවං බ්‍යාකාසී. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව නයොති ඉමිනා “සබ්බෙසංයෙව කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදං වග්ගේ ණාය”ති චුත්තෙ යථා පුච්ඡා, තථා අත්ථො චුත්තො භවෙය්‍ය, එවං බ්‍යාකරණං පන න භාරියං, අසම්පාදිතකුසලධම්මොපි උපසම්පදං වග්ගේ ණාය. භගවා පන සම්මදෙව සම්පාදිතකුසලත්තා යථාකාරී තථාචාදීති දස්සෙතුං “එවං බ්‍යාකාසී”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

9. ධම්මවෙතියසුත්තවග්ගේ ණාය

364. මෙදවණේ උළුවණේ ච තත්ථ තත්ථ පාසාණා උස්සන්තා අහෙසුන්ති මෙදාළපන්ති ගාමස්ස සමඤ්ඤා ජාතා. උළුවණේ චන්දසමානවණ්ණතාය මෙදපාසාණා චුත්තාති කෙවි. අට්ඨකථායං පන “මෙදවණේ පාසාණා කිරන්ථ උස්සන්තා අහෙසු”න්ති ඉදං චුත්තං. අස්සාති සෙනාපතිස්ස. කථාසමුට්ඨාපනත්ථන්ති මල්ලිකාය සොකච්ඡොදනධම්මකථාසමුට්ඨාපනත්ථං.

රඤ්ඤාති පසෙනදිකොසලරඤ්ඤා. මහව්වාති මහතියා. පදවිපල්ලාසෙන චෙතං චුත්තං. පසාදමරහන්තිති පාසාදිකාති. තෙනාහ “සහ රඤ්ජනකාති”ති. යාති පන පාසාදිකාති, තාති පස්සිතුං යුත්තාති. පාසාදිකාතිති වා සද්දහනසහිතාති. තෙනාහ “පසාදජනකාති”ති. “අප්පාබාධ”න්ති ආදිසු විය අප්පසද්දො අභාවත්ථොති ආහ “නිස්සද්දාති”ති. අනියමන්ථවාචි ය-සද්දො අනියමාකාරවාචකොපි හොතිති “යත්ථා”ති පදස්ස “යාදිසෙසු”ති ආදිමාහ. තථා හි අභිගුලිමාලසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 2.347 ආදයො) “යස්ස බො”ති පදස්ස “යාදිසස්ස බො”ති අත්ථො චුත්තො.

366. පට්ච්ඡදන්ති පට්ච්ඡාදකං. රාජකකුඛහණ්ඩානීති රාජහණ්ඩහුතාති. රහායනීති රහො කරොති, මං අප්ප්කෙසතිති අත්ථො.

367. යථාසභාවතො ඤෙය්‍යං ධාරෙති අවධාරෙතිති ධම්මො, ඤාණන්ති ආහ “පට්චක්ඛඤාණසඛ්ඛාතස්ස ධම්මස්සා”ති. අනුනයොති අනුගච්ඡනකො. දිට්ඨොති හි අදිට්ඨස්ස අනුමානං. තෙනාහ “අනුමානං අනුබුද්ධි”ති. ආපාණකොට්ඨකන්ති යාව පාණකොට්ඨි, තාව ජීවිතපරියොසානං. එතන්ති ධම්මන්වයසඛ්ඛාතං අනුමානං. එවන්ති “ඉධ පනාහ”න්ති චුත්තස්පකාරෙන.

369. වක්ඛුං අබන්ධන්තෙ වියාති අපාසාදිකතාය පස්සන්තානං වක්ඛුං අත්තති අබන්ධන්තෙ විය. කුලසන්තානානුබන්ධො රොගො කුලරොගො. උළාරන්ති සානුභාවං. යො හි ආනුභාවසම්පන්නො, තං “මහෙසක්ඛ”න්ති වදන්ති. අරහත්තං ගණ්හන්තොති උක්කට්ඨනිද්දෙසොයං, හෙට්ඨිමඵලාති ගණ්හන්තොපි.

373. ජීවිකා ජීවිතචුත්ති.

374. ධම්මං චෙතෙති සංවෙදෙති එතෙහිති ධම්මචෙතියාති, ධම්මස්ස පූජාවචනාති. නනු චෙතාති බුද්ධසඛිසගුණදිපනාතිපි සන්ති? කථං “ධම්මචෙතියානීති ධම්මස්ස චිත්තිකාරවචනාති”ති චුත්තන්ති ආහ “නිසු හී”ති ආදි. තත්ථ යස්මා බුද්ධරත්නමූලකාති සෙසරත්තාති තස්ස වසෙන ලද්ධබ්බතො. කොසලරඤ්ඤා චෙත්ථ බුද්ධගාරචෙන ධම්මසඛිසගාරවං පචෙදිතං, තස්මා “හගවති චිත්තිකාරෙ කතෙ ධම්මොපි කතොව හොති”ති චුත්තං. යස්මා ච රත්තත්තයපසාදපුබ්බිකා සාසනෙ සම්මාපට්ඨපන්ති, තස්මා චුත්තං – “ආදිබ්බමචරියකානීති මග්ගබ්බමචරියස්ස ආදිහුතාති”ති. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ධම්මචෙතියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථස්පකාසනා සමන්තා.

10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා

375. අනන්තරසුත්තෙ චුත්තකරණියෙනෙවාති “පාසාදෙ වා නාටකෙසු වා චිත්තස්සාදං අලහමානො තත්ථ තත්ථ විචරිතුං ආරද්ධො”ති චුත්තකරණියෙන. අප්පදුට්ඨපදොසීනඤ්චි එවං හොතිති.

376. පුච්ඡිතොති “අඤ්ඤං දුතං නාලන්ථු”න්ති පුච්ඡිතො. සොති රාජා. තාසං වන්දනා සවෙ උත්තරකාලං, අත්තනො ආගමනකාරණං කට්ඨස්සති.

378. එකාවජ්ජනෙනාති එකවිච්ඡවනෙන. තෙන එකචිත්තං තාව තිට්ඨතු, එකචිත්තවිචියාපි සබ්බං ජානිතුං න සක්කාති දස්සෙති. “ඉදං නාම අතීතං ජානිස්සාමි”ති අනියමෙන්වා ආවජ්ජනො යං කිඤ්චි අතීතං ජානාති, නියමිතෙ පන නියමිතමෙවාති ආහ – “එකෙන හි...පෙ.... එකදෙසමෙව ජානාති”ති. තෙන චිත්තෙනාති “අතීතං සබ්බං ජානිස්සාමි”ති එවං පචත්තචිත්තෙන. ඉතරෙසුති අනාගතපට්ඨපන්නෙසු. කාරණජාතිකන්ති යුත්තිසභාවං, යුත්තියා යුත්තන්ති අත්ථො. සම්පරායගුණන්ති සම්පරායෙ කතකම්මස්ස විසෙසං.

379. ලොකුත්තරමිස්සකාති කථිතාති බොධිරාජකුමාරසුත්තෙ විය ලොකියා චෙව ලොකුත්තරා ව. යථාලාභවසෙන චෙත්ථ පධානියභිගානං ලොකුත්තරග්ගහණං චෙදිතබ්බං. පච්චෙකං එව නෙසඤ්ච පධානියභිගතා දට්ඨබ්බා යථා “අට්ඨවිමොක්ඛා සන්දිස්සන්ති ලොකුත්තරමිස්සකා”ති. ලොකුත්තරානෙවාති චෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං පරතො ආවි හවිස්සති. පධානනානත්තන්ති පදහනනානත්තං, භාවනානුයොගවිසෙසන්ති අත්ථො. සඞ්ඛාරෙ පරිමද්දිත්වා පටිපක්ඛධම්මෙ එකදෙසතො පජහිත්වා ධීතස්ස භාවනානුයොගො සබ්බෙන සබ්බං අපරිමද්දිතසඞ්ඛාරස්ස අප්පහීනපටිපක්ඛස්ස භාවනානුයොගතො සුබ්බමො විසදොව හොති, සච්චාභිසමයෙන

සන්නාහස්ස ආහිතවිසෙසන්නාති ආහ – “අඤ්ඤාදිසමෙව හි පුපුප්පනස්ස පධානං, අඤ්ඤාදිසං සොනාපන්නස්ස”තිආදි. අයඤ්ච විසෙසො න කෙවලං අනරියඅරියපුග්ගලතො එව, අථ බො අරියෙසුපි සෙක්ඛාදිවිසෙසතොපි ලබ්හති අභිසංඛාරවිසෙසතො අභිනිභාරතො ව ඉප්ඤ්ඤාතොති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤාදිසං සකදාගාමීතො”තිආදිමාහ. න පාපුණානීති යස්මා පුපුප්පතො සබ්බථාව පධානං පදහන්නො සොනාපන්නිමග්ගං අධිගච්ඡති, සොනාපන්නො ව සකදාගාමීග්ගන්ති හෙට්ඨිමං උපරිමතො ඔළාරිකං, උපරිමඤ්ච ඉතරතො සුබ්බමං තෙන පහාතුං අසක්කුණෙයාස්ස පජහනතො, ඉති අධිගන්තබ්බවිසෙසෙන ව අධිගමපටිපදාය සණ්භසුබ්බමතා තික්ඛවිසදතා ව විඤ්ඤායතීති ආහ – “පුපුප්පනස්ස පධානං සොනාපන්නස්ස පධානං න පාපුණානී”තිආදි.

අකුටකරණන්ති අවඤ්චනකිරියං. අනවච්ඡින්නදනන්ති අතියානං. අවිඤ්ඡනං න ආකඬ්ඨනං, නියුත්තතං චිතිවෙයෙත්වා සමන්නා විපරිවත්තිත්වා සමධාරාය ඡඩ්ඨනං වා. තස්ස කාරණං තංකාරණං, තං කාරණන්ති වා තං කිරියං තං අධිකාරං. දන්නෙහි ගන්තබ්බභූමීන්ති දන්නෙහි පත්තබ්බවට්ඨානං, පත්තබ්බවත්ථුං වා. වත්තාරොපි අස්සද්ධා නාම උපරිමඋපරිමසද්ධාය අභාවතො. යෙන හි යං අප්පත්තං, තස්ස තං නත්ථි. අරියසාවකස්ස...පෙ.... නත්ථි පයිමග්ගෙනෙව මායාසායෙයානං පහාතබ්බත්තා. තෙනෙවාති සම්මදෙව විරුද්ධපක්ඛානං සද්ධාදීනං ඉධාධිප්පෙත්තතා. යදි එවං කථං මිස්සකකථාති ආහ “අස්සබ්බඬ්ඨකසුත්තන්තෙ පනා”තිආදි. වත්තාරොව භොන්ති පුපුප්පනාදිවසෙන.

ඔපම්මසංසන්දනෙ අදන්තහත්ථිආදයො වියාතිආදිනා කණ්භපක්ඛෙ, යථා පන දන්තහත්ථිආදයොතිආදිනා සුක්කපක්ඛෙ ව සාධාරණතො එකජ්ඣං කත්වා චුත්තං, අසාධාරණතො භින්දිත්වා දස්සෙතුං “ඉදං චුත්තං භොති”තිආදි චුත්තං.

380. සම්මප්පධානා නිබ්බිසිට්ඨවිරියා. තෙනාහ – “න කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි, යදිදං විමුක්තියා විමුක්ති”න්ති. න හි සුක්ඛවිපස්සකතෙවිජ්ජලභිඤ්ඤානං විමුක්තියා නානාකරණං අත්ථි. තෙන චුත්තං “යං එකස්සා”තිආදි. කිං ත්වං න ජානාසීති සම්බන්ධො. ආගච්ඡන්තීති උප්පජ්ජනවසෙන ආගච්ඡන්ති. නාගච්ඡන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉදං පුච්ඡන්තොති ඉදං පුච්ඡාමීති දස්සෙන්නො. අප්පභීනවෙතසිකදුක්ඛා අනධිගතඅනාගාමීතා. තෙනාහ “උපපත්තිවසෙන ආගන්තාරො”ති. සමුච්ඡින්නදුක්ඛාති සමුග්ගාටිතවෙතසිකදුක්ඛා.

381. තම්භා යානාති තතො යථාධිගතඉස්සරියට්ඨානතො. පුන තම්භා යානාති තතො දුග්ගතා. සම්පන්නකාමගුණන්ති උළාරකාමගුණසමන්නාගතං.

තත්ථාති කාමදෙවලොකෙ. යානභාවතොති අරහත්තඤ්චෙ අධිගතං, තාවදෙව පරිනිබ්බානතො. උපරිදෙවෙ වාති උපරුපරි භූමිවාසෙ දෙවෙ ව, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනෙනපි දස්සනාය නප්පභොන්තීති යොජනා.

382. චුත්තනයෙනෙවාති දෙවපුච්ඡාය චුත්තෙනෙව නයෙන. සා කිර කථාති “නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, යො සකිදෙව සබ්බං නෙයා”න්ති කථා. තෙති විට්ඨුහසඤ්ජයා. ඉමස්මිංයෙව යානෙති ඉමස්මිං මිගදායෙයෙව. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව රාජවග්ගවණ්ණනා.

5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායුස්සත්තවණ්ණනා

383. “මහාසත්තො මහිද්ධිකො මහානුභාවො” තිආදිස්සු (මහාව. 38) උළාරතා විසයො, “මහාජනකායො සන්තිපති” තිආදිස්සු සම්බහුලභාවවිසයො, ඉධ පන තද්දුහයම්පිස්ස අත්ථොති “මහතාති ගුණමහත්තෙනපි මහතා” තිආදි වුත්තං. අප්පිච්ඡතාදීති ආදි-සද්දෙන සන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපච්චෙකඅසංසග්ගවිරියාරම්භාදිනං සඬගහො. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬසාතසඬබ්බාතෙනාති එත්ථ “නියතො සම්බොධිපරායණො” (සං. නි. 2.41; 3.998, 1004) – “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති තෙනං ධානං විජ්ජති” තිආදිවචනතො දිට්ඨිසීලානං නියතසභාවත්තා සොතාපන්නාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව සකදාගාමීආදයො. “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති” (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.11; පරි. 274) තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති” (දී. නි. 3.324; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.12; පරි. 274) වචනතො පුපුජ්ජනානම්පි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවො ලබ්භතිසෙව.

ඔට්ඨපහනකරණවසෙන අත්ථවිභාගවසෙන. සනිසණ්ඩුකෙටුභානන්ති එත්ථ නිසණ්ඩුති වචනියවාචකභාවෙන අත්ථං සද්දඤ්ච ඛණ්ඩති විභජ්ජ දස්සෙතිති නිඛණ්ඩු. සො එව ඉධ බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා “නිසණ්ඩු” ති වුත්තො. කිට්ඨි ගමෙති කිරියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො ගමෙන්නො පුරෙතිති කෙටුභං. වෙච්චනප්පකාසකන්ති පරියායසද්දිපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අනෙකෙසම්පි අත්ථානං එකසද්දවචනියතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. වච්ඡෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, සො පන වණ්ණපදසම්බන්ධපදන්ථවිභාගතො බහුවිකප්පොති ආහ “කිරියාකප්පවිකප්පො” ති. ඉදඤ්ච මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය වුත්තං. සො හි සතසහස්සපරිමාණො නලවරියාදිපකරණං. ධානකරණාදිවිභාගතො නිබ්බවනවිභාගතො ව අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙහිති අක්ඛරප්පහෙදා, සික්ඛානිරුත්තියො. එතෙසන්ති වෙදානං. තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතිති පදකො. තං තං සද්දං තදන්ථඤ්ච බ්‍යාකරොති බ්‍යාවික්ඛති එතෙනාති බ්‍යාකරණං, සද්දසන්ථං. ආයතිං හිතං තෙන ලොකො න යතති න ඊහතිති ලොකායතං. තඤ්චි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය චිත්තම්පි න උප්පාදෙත්ති. වයතිති වයො, න වයො අවයො, න අවයො අනවයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කත්ථවි අපරිකිලන්තො අවිත්ථායන්තො තෙ ගන්ථෙ සන්ධාරෙති පුරෙතිති අත්ථො. ද්වෙ පටිසෙධා පකතිං ගමෙන්නිති දස්සෙන්නො “අවයො න භොති” ති වත්වා තත්ථ අවයං දස්සෙතුං “අවයො...පෙ.... න සක්කොති” ති වුත්තං.

384. ගරුති භාරියං අත්තානං තතො මොචෙත්වා ගමනං දුක්කරං භොති. අනත්ථොපි උප්පජ්ජති නින්දාබ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි. අබ්භුග්ගතොති එත්ථ අභිසද්දයොගෙන ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං.

ලක්ඛණානිති ලක්ඛණදීපනාති මන්තපදාති. අන්තරධායන්තිති න කෙවලං ලක්ඛණමන්තානියෙව, අඤ්ඤානිපි බ්‍රාහ්මණානං ඤාණබලාභාවෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති. තථා හි වදන්ති “එකසතං අද්ධරියං දිපඤ්ඤාසමත්තතො සාමා” තිආදි. පණ්ඩිතො සමාදානමහතොතිආදිනා පච්චෙකං මහ-සද්දො යොජෙතබ්බො. පණ්ඩිතහත්තාදි වස්ස බුද්ධවංසවරියාපිටකවණ්ණනාදිවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. නිට්ඨාති නිජ්ජන්තියො. ජාතිසාමඤ්ඤතොති ලක්ඛණජාතියා ලක්ඛණභාවෙන සමානභාවතො. යථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුවිසුද්ධානි සුපරිබ්‍යාත්තානි පරිපුණ්ණානි ව භොන්ති, න එවං වක්කවත්තීනං. තෙනාහ “න තෙහෙව බුද්ධො භොති” ති.

අභිරූපනා දීඝායුකතා, අප්පාතඬිකතා බ්‍රාහ්මණාදිනං පියමනාපනාති වතුහි අවජරියධම්මෙහි. දානං පියවචනං අත්ථවරියා සමානත්තතාති ඉමෙහි වතුහි සඬගහවත්ථුහි. රඤ්ජනතොති පිතිජනනතො. වක්කං වක්කරතනං වත්තෙති පවත්තෙතිති වක්කවත්ති, සම්පත්තිවක්කෙහි සයං වත්තෙති, තෙහි ව පරං සත්තනිකායං වත්තෙති පවත්තෙතිති වක්කවත්ති, පරහිතාවහො ඉරියාපථවක්කානං වත්තො වත්තනං එතස්ස අත්ථිති වක්කවත්ති, අප්පට්ඨනං වා ආණාසඬබ්බාතං වක්කං වත්තෙතිති වක්කවති, අප්පට්ඨනං වා ආණාසඬබ්බාතං වක්කං වත්තෙතිති වක්කවත්ති, බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං වක්කං සමුහං අත්තතො වසෙ වත්තෙතිති වක්කවත්ති. ධම්මං වරතිති ධම්මිකො. ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො රඤ්ජනත්ථෙත රාජාති ධම්මරාජා. කොපාදීති ආදි-සද්දෙන කාමලොභමානමදාදිකෙ සඬගණ්භාති. විජිතාචීති විජිතවා. කෙනචි අකම්පියට්ඨෙන ජනපදන්ථාවරියප්පත්තො. දළ්භතත්තිභාවතො වා ජනපදො ථාවරියං පත්තො එත්ථාති ජනපදන්ථාවරියප්පත්තො. චිත්තිකතභාවාදිනාපි (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50) වක්කස්ස රතනට්ඨො වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. රතිනිමිත්තතාය වා චිත්තිකතාදිභාවස්ස රතිජනනට්ඨෙන එකසඬගහතාය විසුං අග්ගහණං.

ඉමෙහි පන රතනෙහි රාජා වක්කවත්ති යං යමත්ථං පච්චනුභොති, තං තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා” තිආදි වුත්තං. අජිතං ජිනාති මහෙසක්ඛතාසංවත්තනියකම්මනිස්සන්දභාවතො. විජිතෙ යථාසුඛං අනුච්චරති හත්ථිරතනං.

අස්සරනනක්ඛව අභිරුහිත්වා තෙසං ආනුභාවෙන අන්තොපාතරාසෙයෙව සකලං පථංවිං අනුසංයායිත්වා රාජධානියං පච්චාගමනතො. පරිණායකරනතො විජිතමනුරක්ඛති තෙන තත්ථ තත්ථ කත්තබ්බකිච්චස්ස සංවිධානතො. සෙසෙහිති මණ්ඩනනුත්ථිරතනගහපතිරනතෙහි. තත්ථ මණ්ඩනතො යොජනප්පමාණෙ දෙසෙ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකදස්සනාදිනා සුඛමනුභවති, ඉත්ථිරතනො අතික්කන්තමානුසරුපසම්පත්තිදස්සනාදිවසෙන, ගහපතිරනතො ඉච්ඡිතිච්ඡිතමණිකනකරජතාදිධනප්පට්ඨාභවසෙන. උස්සාහසත්තියොගො යෙන කෙනචි අප්පට්ඨතාණාවක්කභාවසිද්ධිතො. හත්ථිඅස්සරනනාදිනං මහානුභාවත්තා කොසසම්පත්තියාපි පභාවසම්පත්තිසිද්ධිතො “හත්ථි...පෙ.... යොගො”ති චුත්තං. කොසො හි නාම සති උස්සාහසම්පත්තියං (උග්ගතෙපස්ස සුකුමාරපරක්කමස්ස පසන්තමුඛස්ස සම්මුඛෙ පාපුණාති). පච්ඡිමොනාති පරිණායකරනතො. තස්සෙහි සබ්බරාජකිච්චෙසු කුසලං අවිරජ්ඣිතපයොගං. තෙනාහ “මත්තසත්තියොගො”ති. තිවිධසත්තියොගඵලං පරිපුණ්ණං හොතිති සම්බන්ධො. සෙසෙහිති සෙසෙහි පස්සෙවති රනතෙහි. අදොසකුසලමුලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසබ්බාතෙන කුසලමුලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොම්මතරරතනජාතිකත්තා. මජ්ඣිමානි මණිඉත්ථිගහපතිරනනාති. අලොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරධනස්ස උළාරධනපට්ඨාභකාරණස්ස ච පරිච්චාගසම්පදාහෙතුකත්තා. පච්ඡිමන්ති පරිණායකරනතං. තස්සෙහි අමොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති මහාපස්සෙකෙනෙව චක්කවත්තිරාජකිච්චස්ස පරිණෙතබ්බත්තා.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා. තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිතිත්වා ධීතත්තා චිරො, සක්කො දෙවනම්ථිදො, තස්ස අභිගං දෙවපුත්තො සෙනධිගභාවතොති චුත්තං “චිරභිරුපාති දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. සභාවොති සභාවභූතො අත්ථො. චිරකාරණන්ති චිරභාවකාරණං. චිරියමසසරිරා වියාති සවිග්ගභවිරියසදිසා සවිග්ගභස්සෙව චිරියං සියා, තංසදිසාති අත්ථො. නනු රක්ඛෙකො චක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථි, යමස්ස පුත්තා පමද්දෙය්‍යුං, අථ කස්මා “පරසෙනපමද්දනා”ති චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “සවෙ”තිආදි. තෙන පරසෙනා හොතු වා මා වා, තෙ පන ඵලං මහානුභාවාති දස්සෙති. ධම්මෙනාති කතුපච්චෙන අත්තනො පුස්සෙකම්මෙන. තෙන හි සස්සෙවොදිනා පථවියං සබ්බරාජානො පච්චුග්ගන්ත්වා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා”තිආදි. වත්වා අත්තනො රජ්ජං රක්ඛෙකො චක්කවත්තිස්ස නියායාදෙන්ති. තෙන චුත්තං “සො ඉමං...පෙ.... අජ්ඣාචසති”ති. අච්චකථායං පන තස්ස යථාචුත්තධම්මස්ස චිරතරං විපච්චිතුං පච්චයභූතං චක්කවත්තිචත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසබ්බාතං ධම්මං දස්සෙතුං “පාණො න හත්තබ්බොතිආදිනා පස්සෙකම්මෙන”ති චුත්තං. ඵලස්සෙහි “අද්දංධෙන අසත්ථොනා”ති ඉදං වචනං සුට්ඨතරං සමත්ථිතං හොති, යස්මා රාගාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා සත්තසන්තානං ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති, කුසලපවත්තිං නිවාරෙන්ති, තස්මා තෙ “ජදනා, ඡදා”ති ව චුත්තා.

විච්චිට්ඨො පරිවත්තෙත්වා. පුජාරහතා චුත්තා “අරහතීති අරහ”න්ති. තස්සාති පුජාරහතාය. යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා අරහන්ති. බුද්ධත්තහෙතුභූතා විච්චිට්ඨජදනා චුත්තා සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවසිද්ධියා. අරහං වට්ඨාභාවෙනාති ඵලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනං. සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනං. හෙතුද්වයං චුත්තං “විච්චිට්ඨො විච්ඡදො වා”ති. දුතියවෙසාරජ්ජෙනාති “බිණ්ණසවස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ආගතෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධි. පඨමෙනාති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ආගතෙන වෙසාරජ්ජෙන. දුතියසිද්ධිති බුද්ධත්තසිද්ධි. තතියවතුත්ථෙහිති “යෙ බො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150), “යස්ස බො පන තෙ අත්ථායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ව ආගතෙහි තතියවතුත්ථෙහි වෙසාරජ්ජෙන. තතියසිද්ධිති විච්චිට්ඨජදනා සිද්ධි. යථාවතො අන්තරායිකනියානිකධම්මාපදෙසෙන හි සත්ථු විච්චිට්ඨජදනාවො ලොකෙ පාකටො අහොසි. පුරිමං ධම්මචක්ඛන්ති පුරිමපදං භගවතො ධම්මචක්ඛං සාධෙති කිලෙසාරිතං සංසාරචක්කස්ස ව අරානං භතභාවදීපනතො. දුතියං පදං බුද්ධචක්ඛං සාධෙති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තං සම්භවතො. තතියං පදං සමත්තචක්ඛං සාධෙති සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි වත්වා “විච්චිට්ඨජදො”ති වචනං බුද්ධභාවාවහමෙව සබ්බකිලෙසප්පහානං විභාවෙතිති. සුරභාවන්ති ලක්ඛණවිභාවෙන විසදඤාණතං.

385. ගවෙසිති (දී. නි. ටී. 1.287) ඤාණෙන පරියෙසනං අකාසි. සමානයිති ඤාණෙන සඬකලෙන්තො සමානං ආනයි සමාහරි. න සක්කොති සංකුචිතෙ ඉරියාපටෙ යෙභුයොන තෙසං දුබ්බිභාවනතො. කඬ්ඛතීති පදස්ස ආකඬ්ඛතීති අයමත්ථොති ආහ – “අහො වත පස්සෙය්‍යන්ති පත්ථනං උප්පාදෙති”ති. කිච්ඡතීති කිලමති. “කඬ්ඛතී”ති පදස්ස පුබ්බෙ ආසිසනත්ථනං වත්වා ඉදාති තස්ස සංසයත්ථත්තමෙව විකප්පන්තරවසෙන දස්සෙන්තො “කඬ්ඛාය වා දුබ්බලා විමති චුත්තා”තිආදි චුත්තං. තිහි ධම්මෙහි තිප්පකාරෙහි සංසයධම්මෙහි. කාලුස්සියභාවොති අප්පසන්තතාය හෙතුභූතො ආච්චලභාවො. යස්මා භගවතො කොසොහිතං සබ්බබුද්ධාවෙණිකං වත්ථගුය්හං සුවිසුද්ධකස්සෙවනමණ්ඩලසන්තිකාසං අත්තනො සණ්ඨානසන්තිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිනො වරඬ්ඛවාරුභාවං විකසමානතපනියාරවින්දසමුප්පලකෙසරාවත්තවිලාසං සස්සෙකාපහානුරක්ඛිතජලවනන්තරාහිලක්ඛිත-සම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොහස්සෙව අත්තනො සිරියා අභිභූයා විරාජති, යං බාහිරබ්හන්තරමලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨතාය විරකාලං සුපරිචිතබ්‍රහ්මචරියාධිකාරතාය සුසණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ව කොපිනම්පි සන්තං අකොපිනමෙව, තස්මා චුත්තං “භගවතො හී”තිආදි. පහුතභාවන්ති පුට්ඨලභාවං. ඵත්ථෙව හි තස්ස සංසයො, තනුමුදුසුකුමාරතාදියු පනස්ස ගුණෙසු තස්ස විචාරණා ඵල නාහොසි.

හිරිකරණොකාසන්නි හිරිසිතබ්බට්ඨානං. ඡායන්ති පටිබ්බිමං. කිදිසන්ති ආහ “ඉද්ධියා”තිආදි. ඡායාරූපන්ති හගවතො පටිබ්බිමරූපං. තඤ්ච බො බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තං රූපකමත්තං හගවතො සරිරවණ්ණසංස්ථානාවයවං ඉද්ධිමයං බ්බිබ්බමත්තං, තං පන දස්සෙන්නො හගවා යථා අත්තතො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා කත්වා දස්සෙති. නිහරිත්වාති ඵරිත්වා.

කණ්ණසොත්තානං උපවිතතනුකම්බලොමනාය ධොතරජතපනාලිකාසදිසතා වුත්තා. මුඛපරියන්තෙති කෙසන්තෙ.

කිරියාකරණන්ති කිරියාය කායිකස්ස වාචසිකස්ස පටිපත්ති. තත්ථාති තෙසු කිච්චෙසු. ධම්මකට්ඨිකානං වත්තං දස්සෙතුං බීජනිග්ගහණං කතං. න හි අඤ්ඤථා සබ්බස්සපි ලොකස්ස අලඬිකාරහුතං පරමුක්කංසගතං සික්ඛාසංයමානං බුද්ධානං මුඛවන්දමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනබ්බං හොති.

පත්ථරිතවිතානඔලම්බිතගන්ධදාමකුසුමදාමකෙ ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ. පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නිත්වාති “එත්තකං වෙලං සමාපත්තියා විනිනාමෙස්සාමී”ති එවං පවත්තෙන පුබ්බභාගෙන කාලං පරිච්ඡින්නිත්වා. පච්චයදායකෙසු අනුරොධවසෙන පරිසං උස්සාදෙන්නො වා පග්ගණ්හන්තො, අදායකෙසු විරොධවසෙන පරිසං අපසාදෙන්නො වා.

යොගක්ඛෙමං අන්තරායාභාවං. සභාවගුණෙනෙවාති යථාවුත්තගුණෙනෙව. හොතො ගොතමස්ස ගුණං සවිග්ගහං වක්කවාලං අතිසම්බාධං විත්ථාරෙන සන්ධාරෙතුං අප්පහොන්තතො. හවග්ගං අතිනීවං උපරූපරි සන්ධාරෙතුං අප්පහොන්තතො.

386. යානගමනාදිසු (දී. නි. ටී. 2.35) භූමියං සුට්ඨු සමංපතිට්ඨිතා පාදා එතස්සාති සුප්පතිට්ඨිතපාදො. තං පන හගවතො සුප්පතිට්ඨිතපාදතං බ්බාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අග්ගතලන්ති අග්ගපාදතලං. පණ්ණීති පණ්ණිතලං. පස්සන්ති පාදතලස්ස ද්විසු පස්සෙසු එකෙකං, උභයමෙව වා පරියන්තං පස්සං. සුවණ්ණපාදුකතලං විය උජුකං නික්ඛිපියමානං. එකප්පභාරෙතෙවාති එකක්ඛණ්ණෙයෙව. සකලං පාදතලං භූමිං ඵුසති නික්ඛිපනෙ. එකප්පභාරෙතෙව සකලං පාදතලං භූමිතො උට්ඨහතීති යොජනා.

තත්තාති තාය සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය අනුපුබ්බනින්තාව අච්ඡරියබ්බතං ඉදං වුව්චමානං නිස්සන්දඵලං. වුත්තමෙවත්ථං සත්ථු තිදිවගමනෙන සුපාකටං කාතුං “තථා හී”තිආදිං වත්වා “න හී”තිආදිනා තං සමත්ථෙති. තෙන පඨමලක්ඛණතොපි දුතියලක්ඛණං මහානුභාවන්ති දස්සෙති. තථා හි වක්ඛති “අත්තමසො වක්කවත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බොපි වක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො”ති. යුගන්ධරපබ්බතස්ස තාවතිංසභවනස්ස ව පකතිපදනික්ඛෙපට්ඨානුපසඬිකමනෙ තෙව බුද්ධානං, න දෙවතානං ආනුභාවො, අථ බො බුද්ධානං ලක්ඛණානුභාවොති ඉමමත්ථං නිදස්සිතං. සීලතෙජෙන...පෙ.... දසන්තං පාරමීතං ආනුභාවෙනාති ඉදම්පි ලක්ඛණනිබ්බන්තකම්මවිසෙසකිත්තනමෙවාති දට්ඨබ්බං. සබ්බාවන්තෙහීති සබ්බපදෙසවන්තෙහි.

නාහිපරිච්ඡින්නාති නාහියං පරිච්ඡින්නා පරිච්ඡෙදවසෙන ධීතා. නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටොති පකතිවක්කස්ස අක්ඛබ්බහතපරිහරණත්ථං නාහිමුඛෙ යපෙනබ්බපරික්ඛෙපපට්ටො. නෙමිමණ්ණිකාති නෙමියං ආවලිභාවෙන ධීතමණ්ණිකාලෙඛා.

සම්බහුලවාරොති බහුවිධලෙඛඬිගවිභාවනාවාරො. සත්තීති ආවුධසත්ති. සිරිවච්ඡොති සිරිමුඛං. නන්දීති දක්ඛිණාවට්ටං. සොවත්තිකොති සොවත්තිඅඬිකො. වටංසකොති ආවෙලං. වඩ්ඪමානකන්ති පුරිසභාරි පුරිසඬිගං. මොරහත්ථකොති මොරපිඤ්ජකලාපො, මොරපිඤ්ජ පරිසිබ්බිතො වා බීජනිවිසෙසො. වාලබීජනීති වාමරිවාලං. සිද්ධත්ථාදි පුණ්ණසට්ඨපුණ්ණපාතියො. “වක්කවාලො”ති වත්වා තස්ස පධානාවයවෙ දස්සෙතුං “හිමවා සිනෙරු...පෙ. ... සහස්සානී”ති වුත්තං.

ආයතපණ්ණීති ඉදං අඤ්ඤෙසං පණ්ණිතො දීඝතං සන්ධාය වුත්තං, න පන අතිදීඝතන්ති ආහ “පරිපුණ්ණපණ්ණී”ති. යථා පන පණ්ණිලක්ඛණං පරිපුණ්ණං නාම හොති, තං බ්බාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. ආරග්ගෙනාති මණ්ඩලාය සිබාය. වට්ටෙත්ථාති යථා සුවට්ටං හොති, එවං වට්ටෙත්ථා. රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසාති රත්තකම්බලමයගෙණ්ඩුකසදිසා.

මක්කටස්සෙවාති වාතරස්ස විය. දීඝභාවෙන සමතං සන්ධායෙන වුත්තං. නිය්‍යාසතෙලෙනාති ඡදිකනිය්‍යාසාදිනිය්‍යාසසම්මිස්සෙන තෙලෙන.

තලුනාති සුකුමාරා.

වම්මෙනාති අඬිගුලන්තරවෙධිතවම්මෙන. පටිබද්ධඅඬිගුලන්තරොති එකතො සම්බද්ධඅඬිගුලන්තරො. එකප්පමාණාති දීඝතො සමානප්පමාණා. යවලක්ඛණන්ති අබ්හන්තරතො අඬිගුලිපබ්බෙධීතං යවලක්ඛණං.

පටිච්ඡක්ඛිත්වානි තංතංපබ්බානං සමානදෙසනාය අඛිගුලිනං පසාරිතකාලෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං විජ්ඣිතානි විය ඵ්ඨිත්වා තිට්ඨන්ති.

සඬබ්බා වුවුවන්ති ගොප්ඵකා, උද්ධං සඬබ්බා එතෙසන්ති උස්සඬබ්බා, පාදා. පිට්ඨිපාදෙති පිට්ඨිපාදසමීපෙ. සුබ්බෙන පාදා පරිවත්තන්ති පාදනාමනාදිසු, තෙනෙව ගච්ඡන්තානං තෙසං හෙට්ඨා පාදකලානි දිස්සන්ති. තෙනානි ගොප්ඵකානං පිට්ඨිපාදතො උද්ධං පතිට්ඨිතන්තා. චතුරඛිගුලමත්තඤ්ඤි තානි උද්ධං ආරොහිත්වා පතිට්ඨහන්ති, නිගුල්භානි ව හොන්ති, න අඤ්ඤෙසං විය පඤ්ඤායමානානි. සතිපි දෙසන්තරජපවත්තියං නිව්වලොති දස්සන්තං නාභිග්ගහණං.

යස්මා එණිමිගස්ස සමන්තතො එකසදිසමංසා අනුක්කමෙන උද්ධං පුලා ජඩ්ඝා හොන්ති, තස්මා වුත්තං “එණිමිගසදිසජඩ්ඝා”ති. පරිපුණ්ණජඩ්ඝොති සමන්තතො මංසුපවයෙන පරිපුණ්ණජඩ්ඝො. තෙනාහ “න එකතො”තිආදි.

එතෙනානි “අනොනමන්තො”තිආදිවචනෙන, ජාණුඵාසුභාවදීපනෙනානි අත්ථො. අවසෙසජනානි ඉමිනා ලක්ඛණෙන රහිතා ජනා. චූජ්ජා වා හොන්ති හෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායස්ස රස්සතාය. වාමනා වා උපරිමකායතො හෙට්ඨිමකායස්ස රස්සතාය. එතෙන යංපෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධං චක්කවත්තිනඤ්ච ඉතරෙ සත්තා චූජ්ජා වාමනා වානි දස්සෙති.

ඔභිතන්ති සමොභිතං අන්තොගධං. තථාභූතං පන තං තෙන ජන්තං හොතිති ආහ “පටිච්ඡන්ත”න්ති.

සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණවණ්ණොති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ජාතිභිඛිගුලකෙනා”තිආදි. ස්වායමත්ථො ආවුත්තිඤායෙන ව වෙදිතබ්බො. සරීරපරියායො ඉධ වණ්ණසද්දොති අධිප්පායෙන පයිමච්ඡිකප්පං වත්වා තථාරූපාය පන රුල්භියා අභාවං මනසි කත්වා වණ්ණධාතුපරියායමෙව වණ්ණසද්දං ගහෙත්වා දුතියවිකප්පො වුත්තො.

රජොති සුමුරරජො. ජල්ලන්ති මලිනභාවාවහො රෙණුසඤ්චයො. තෙනාහ “මලං වා”ති. යදි විචට්ඨති, කථං න්භානාදීති ආහ “හත්ථධොවනා”තිආදි.

ආවට්ඨපරියොසානෙති පදක්ඛිණාවට්ඨාය අන්තෙ.

බ්‍රහ්මුතො සරිරං පුරතො වා පච්ඡතො වා අනොනමිත්වා උජුකමෙව උග්ගතන්ති ආහ “බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො”ති. පස්සවඬකානි දක්ඛිණපස්සෙන වා වාමපස්සෙන වා වඬකා.

හත්ථපිට්ඨිආදිවසෙන සත්ත උස්සදා එතස්සාති සත්තුස්සදො.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං සීහපුබ්බද්ධං, පරිපුණ්ණාවයවතාය සීහපුබ්බද්ධං විය සකලො කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. සීහස්සෙවානි සීහස්ස විය. සණ්ඨන්තීති සණ්ඨහන්ති. නානාවිත්තෙනානි විවිධවිත්තෙන. පුඤ්ඤවිත්තෙනානි පාරමිතාපුඤ්ඤවිත්තරූපෙන. විත්තිතොති සඤ්ජාතවිත්තභාවො.

ද්විත්තං කොට්ටානමන්තරන්ති ද්විත්තං පිට්ඨිබ්බානං වෙමජ්ඣං, පිට්ඨිමජ්ඣස්ස උපරිභාගො. චිතං පරිපුණ්ණන්ති අනිත්තභාවෙන චිතං, ද්විති කොට්ටෙහි සමතලතාය පරිපුණ්ණං. උග්ගමිමානි උග්ගන්ත්වා.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො විය පරිමණ්ඩලො නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො එකස්ස පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපං කත්වා. න හි සබ්බො නිග්‍රොධො මණ්ඩලො. තෙනාහ “සමක්ඛන්ධසාබ්බො නිග්‍රොධො”ති. පරිමණ්ඩලසද්දසන්තිධානෙන වා පරිමණ්ඩලොව නිග්‍රොධො ගය්හතීති පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපෙන විනාපි අයමත්ථො ලබ්භතීති ආහ “නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො”ති. යාවතක්ඛස්සාති ඔ-කාරස්ස ව-කාරාදෙසං කත්වා වුත්තං.

සමචට්ඨිතක්ඛන්ධොති සමං සුචට්ඨිතක්ඛන්ධො. කොඤ්චා විය දිසගලා, බකා විය වඬකගලා, වරාහා විය පුථුලගලානි යොජනා. සුවණ්ණාලිඬගසදිසොති සුවණ්ණමයබුද්දකමුදිඬගසදිසො.

රසග්ගසග්ගීති මධුරාදිහෙදං රසං ගසන්ති අන්තො පචෙසන්තීති රසග්ගසා, රසග්ගසානං අග්ගා රසග්ගසග්ගා, තා එතස්ස සන්තීති රසග්ගසග්ගී. තෙනානි ඔජාය අඵරණෙන, භීතධාතුකත්තා තෙ බස්වාබ්බා හොන්ති.

“හනු”ති සන්තිස්සයදන්තාධාරස්ස සමඤ්ඤා, තං හගවතො සීහහනුසදිසං, තස්මා හගවා සීහහනු. තත්ථ යස්මා බුද්ධානං රූපකායස්ස ධම්මකායස්ස ව උපමා නාම නිභීතූපමාව, නත්ථි සමානූපමා, කුතො අධිකූපමා, තස්මා අයමිපි නිභීතූපමානි දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තිභාගවසෙන මණ්ඩලතාය ද්වාදසියං පක්ඛස්ස වන්දසදිසානි.

දත්තානං උච්චනිවතා අබ්භන්තරබාහිරපස්සවසෙනපි වෙදිතබ්බා, න අග්ගවසෙනෙව. තෙනාහ
“අයපට්ඨන්තසඬ්ඛපටලං වියා”ති. අයපට්ඨන්ති ච කකචං අධිප්පෙනං. විසමාති විසමසණ්ඨානා.

විච්ඡින්නදිත්වා විච්ඡින්නදිත්වා පවත්තසරතාය ඡින්නස්සරාපි. අනෙකාකාරතාය භින්නස්සරාපි. කාකස්ස විය
අමනුස්සසරතාය කාකස්සරාපි. අපලිබ්බද්ධත්තාති අනුපද්ද්වත්ථුකත්තා. වත්ථුන්ති ච අක්ඛරුප්පත්තිට්ඨානමාහ.
අට්ඨකථාසමන්තාගතොති එත්ථ අට්ඨකථානි පරතො ආගමිස්සන්ති. මඤ්ජුසොසොති මධුරස්සරො.

කරවිකසද්දො යෙසං සත්තානං සොතපථං උපගච්ඡති, තෙ අත්තනො සරසම්පත්තියා පකතිං ජභාපෙත්වා අවසෙ
කරොන්තො අත්තනො වසෙ වත්තෙති, එවං මධුරොති දස්සෙත්තො “තත්තිද්”න්තිආදිමාහ. තං පීනිත්ති තං බුද්ධගතං
පීනිං. තෙනෙව නිභාරෙන පුනස්පුනං පවත්තන්තං අවිජ්ඣිත්වා වික්ඛම්භිතකිලෙසා ථෙරානං සන්තිකෙ
ලද්ධමම්මස්සවනසප්පායා උපනිස්සයසම්පත්තියා පරිපක්කඤාණතාය “සත්තභි...පෙ.... පතිට්ඨාසී”ති.
සත්තසතමත්තෙන ඔරොධජනෙන සද්ධිං පදසාව ථෙරානං සන්තිකං උපගතත්තා “සත්තභි ජඩ්ඝාසතෙහි සද්ධි”න්ති
වුත්තං.

අභිනිලනෙත්තොති අධිකනිලනෙත්තො. අධිකනිලතා ච සාතිසයං නිලභාවෙන වෙදිතබ්බා, න නෙත්තෙ
නිලවණ්ණස්සෙව අධිකභාවතොති ආහ “න සකලනිලනෙත්තොවා”තිආදි. පිතලොභිතවණ්ණා
සෙතමණ්ඩලගතරාජිවසෙන, නිලසෙතකාලවණ්ණා පන තංතමණ්ඩලවසෙනෙව වෙදිතබ්බා.

වක්ඛුභණ්ඩන්ති අක්ඛිදලන්ති කෙවි, අක්ඛිදලපත්තන්ති අඤ්ඤෙ. අක්ඛිදලෙහි පන සද්ධිං අක්ඛිබ්බිමන්ති
වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි විනිග්ගතගම්භිරජොතනාපි යුත්තා හොති.

උණ්ණාසද්දො ලොකෙ අවිසෙසතො ලොමපරියායො, ඉධ පන ලොමවිසෙසවාචකොති ආහ
“උණ්ණලොම”න්ති. නලාටමජ්ඣානාති නලාටමජ්ඣගතා. ඔදාතතාය උපමා, න මුද්දතාය. රජතපුබ්බුළුකාති
රජතමයතාරකා.

ද්වෙ අත්ථවසෙ පට්ඨිව වුත්තන්ති යස්මා බුද්ධා වක්කවත්තිනො ච පරිපුණ්ණනලාටතාය පරිපුණ්ණසිසබ්බිමිත්තාය
ච “උණ්භිසසීසා”ති වුච්චන්ති, තස්මා තෙ ද්වෙ අත්ථවසෙ පට්ඨිව “උණ්භිසසීසො”ති ඉදං වුත්තං. ඉදානි තං
අත්ථද්වයං භගවති සුප්පතිට්ඨිතන්ති දස්සෙතුං “තථාගතස්සභි”තිආදි වුත්තං. සණ්භතමතාය සුවණ්ණවණ්ණතාය ච
රඤ්ඤො ඛද්ධඋණ්භිසපට්ඨො විය විරොචති. කප්පසීසාති ද්විධාභුතසීසා. එලසීසාති එලසදිසසීසා. අට්ඨසීසාති මංසස්ස
අභාවතො තවොපරියොනද්ධඅට්ඨිමත්තසීසා. තුම්බසීසාති ලාබුසදිසසීසා. පබ්භාරසීසාති පිට්ඨිභාගෙන
ඔලම්බමානසීසා. පුරිමනෙයනාති පරිපුණ්ණනලාටතාපක්ඛෙන. උණ්භිසවෙදීතසීසො වියාති උණ්භිසපට්ඨෙන
වෙදීතසීසපදෙසො විය. උණ්භිසං වියාති ඡෙකෙන සිප්පිනා විරචිතඋණ්භිසමණ්ඩලං විය.

කම්මන්ති යෙන යෙන කම්මෙන යං යං ලක්ඛණං නිබ්බන්තං, තං තං කම්මං. කම්මසරික්ඛකන්ති තස්ස තස්ස
ලක්ඛණස්ස තංකම්මානුරූපතා. ලක්ඛණන්ති තස්ස මහාපුරිසලක්ඛණස්ස අවිපරිතසභාවො. ලක්ඛණානිසංසන්ති තං
ලක්ඛණපටිලාභෙන ලද්ධබ්බගුණො. ඉමානි කම්මාදීනිති ඉමානි අනන්තරං වුත්තානි කම්මකම්මසරික්ඛකාදීනි
දස්සෙත්වා තං සරූපතො විභාවෙත්වා කථෙතබ්බාති සංවණ්ණකෙන.

රතනවිචිත්තසුවණ්ණතොරණං තස්මිං කාලෙ මනුස්සලොකෙ නත්තීති වුත්තං “දෙවනගරෙ”ති. සබ්බසො
සුපුප්ඵිතසාලරුක්ඛො අසාධාරණසොහො මනුස්සපචාරෙ න ලබ්භතිති ආහ “සෙලන්තරමිති”ති. කිරියාවාරන්ති
කායිකවාචසිකකිරියාපවත්තිං.

387. සත්තපාටිභාරියන්ති සත්තං වරිමභවෙ සබ්බකාලං ලක්ඛණනිබ්බන්තකකම්මානුභාවභෙතුකං
බුද්ධාවෙණිකං පාටිභාරියං. බුද්ධානං අතිදුරෙ පාදං නික්ඛිපිතුකාමානම්පි නාතිදුරෙ එව නික්ඛිපනං හොතිති “න
අතිදුරෙ යපෙස්සාමිති උද්ධරති”ති වුත්තං. පකතිසඤ්චරණවසෙනෙතං වුත්තං, තාදිසෙන පාදෙන අනෙකයොජනෙ
යපෙස්සාමිති උද්ධරණම්පි හොතියෙව. අතිදුරං භීතිආදි පමාණාතික්කමෙ දොසදස්සනං. එවං සතීති එවං
දක්ඛිණපාදවාමපාදානං යථාධිප්පෙතපතිට්ඨිතට්ඨානෙ සති. පදවිච්ඡේදොති පදවාරවිච්ඡේදො. යාදිසං පසාරෙන්නො
වාමපාදස්ස උද්ධරණං පතිට්ඨානඤ්ච, දක්ඛිණපාදස්ස තාදිසමෙව, ඉති නෙසං උද්ධරණපතිට්ඨානානං සමානතො
අඤ්ඤමඤ්ඤභාවෙන අනුනානධිකතාය වුත්තං “දක්ඛිණපාදකිච්චං වාමපාදෙන නියමිතං, වාමපාදකිච්චං
දක්ඛිණපාදෙන නියමිත”න්ති.

දිවාති උපකට්ඨාය වෙලාය. විභාරභත්තත්ථායාති විභාරෙ යථාචුද්ධං ගහෙතබ්බභත්තත්ථාය. පච්ඡතො
ආගච්ඡන්තොති පකතිගමනෙන පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො. ඔකාසං න ලභතීති පදනික්ඛෙපට්ඨානං න ලභති.
ලාභපරියායො ඉධ සත්ථි-සද්දොති ආහ “න ලාභං උන්නාමෙති”ති. දණ්ඩඩකුසං වුච්චති දීසදණ්ඩො අඩකුසො,
තෙන රුක්ඛසාධං ඡිත්තදො පුරිසස්ස යථා පච්ඡාභාගෙන පාදානං ඔසක්කනං හොති, එවං භගවතො පාදා න

ඔසක්කන්තිති ආහ “රුක්ඛසාධාපේදන...පෙ.... ඔසක්කාපෙති”ති. ඔබද්ධානාබද්ධවිධානෙහි පාදං කොට්ටෙන්තො වියාති ආබද්ධවිධානෙන අනාබද්ධවිධානෙන ව පාදබණ්ඩං කොට්ටෙන්වා ඵද්ධං කරොන්තො විය. න ඉතො චිතො ව වාලෙති අපරාපරං න වාලෙති. උස්සඬ්ඛපාදනය සුබ්බෙනව පාදානං පරිවත්තනතො නාහිතො පටියාය උපරිමකායො න ඉඤ්ජතිති හෙට්ඨිමකායොව ඉඤ්ජති. තෙනාහ “උපරිම...පෙ.... නිව්වලො හොති”ති. න ජානාති අනිඤ්ජනතො. කායබලෙනාති ගමනපයොගසඬ්ඛානෙන කායගතෙන විසෙසබලෙන. ජවගමනහෙතුතො වා කායබලෙන. තෙනාහ “බාහා බිපන්තො”තිආදි. ජවෙන ගච්ඡන්තො හි බාහා බිපති, සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති. නාගාපලොකිතවසෙනාති නාගස්ස අපලොකනමිව සකලකායෙනව පරිවත්තෙන්වා අපලොකනවසෙන.

අනාවරණඤ්ඤාණස්සාති අනාවරණඤ්ඤාණබලෙන දස්සනස්ස. අනාවරණවාරො පන කායෙ පතිට්ඨිතරූපදස්සනමිපි අනාවරණමෙවාති දස්සනත්ථං චුත්තො. ඉන්ද්‍රියලතො පටියායාති නගරද්වාරෙ ඉන්ද්‍රියලතො පටියාය. පකතිඉරියාපටෙනවාති ඔනමනාදිං අකත්වා උජුකගමනාදිනා ඵව. යදි ඵවං කොට්ඨිකද්වාරගෙහප්පවෙසෙ කථන්ති ආහ “දලිද්දමනුස්සාන”න්තිආදි. පරිවත්තෙන්තෙනාති නිපජ්ජනත්ථං කායං පරිවත්තෙන්තෙන.

හත්ථෙහි ගහෙන්වාති උභොහි හත්ථෙහි උභොසු කට්ඨපදෙසෙසු පරිග්ගහෙන්වා. පතති නිසිදනටියානෙ නිපජ්ජනවසෙන පතති. ඔරිමං අඬ්ඟං නිස්සාය නිසින්තොති පල්ලඬ්ඛකමාභුජිත්වා උක්කුටිකනිසජ්ජාය උපරිමකායං හෙට්ඨිමකායෙ පතිට්ඨපෙන්තොයෙව භාරිකරණවසෙන ඔරිමඬ්ඟං නිස්සාය නිසින්තො. සංසන්තොති ආනිසදදෙසෙන ආසනටියානං සංසන්තො. පාරිමඬ්ගන්ති සත්ථිභාගසම්මද්දං ආනිසදපදෙසං. තට්ඨවාති සංසන්තො ඵව. ඔලම්බකං ධාරෙන්තො වියාති ඔලම්බකසුත්තං ඔනාරෙන්තො විය. තෙන උජුකමෙව නිසිදනමාහ. සරිරස්ස ගරුකභාවහෙතුනං දුරතො සමුපායිතභාවෙන සල්ලභුකභාවතො තුලපිචුං යටෙන්නො විය.

අප්පෙසක්ඛානං මහානුභාවගෙහප්පවෙසෙ සියා ඡම්භිතත්තං, විත්තක්ඛොහො, දරථවසෙන නානප්පකාරකප්පනං, භයවසෙන තණ්හාවසෙන පරිතස්සනං, තං සබ්බං භගවතො නත්ථිති දස්සෙතුං පාළියං “න ඡම්භති”තිආදි (ම. නි. 2.387) චුත්තන්ති ආහ “න ඡම්භති”තිආදි.

උදකං දියති ඵතෙනාති උදකදානං, හිඬ්කාරාදි උදකභාජනං. බද්ධං කත්වාති හත්ථගතමත්තිකං විය අත්තතො වසෙ අවත්තන්තං කත්වා. පරිවත්තෙන්වාති කුජ්ජිත්වා. විජඩ්ඛයමානො උදකස්ස වික්ඛිපනවසෙන ඡඩ්ඛයමානො.

තථා න ගණ්හාති, බ්‍යඤ්ජනමත්තාය ඵව ගණ්හන්තො. හත්තං වා අමනාපන්ති ආනෙන්වා යොජනා. බ්‍යඤ්ජනෙන ආලොපඅතිනාමනං, ආලොපෙන බ්‍යඤ්ජනඅතිනාමනන්ති ඉමෙසු පන ද්විසු පයමමෙව අසාරුප්පතාය අනිට්ඨං වජ්ජෙතබ්බන්ති පාළියං පටික්ඛිත්තන්ති දට්ඨබ්බං. සබ්බත්ථෙවාවාති සබ්බස්මිං ආහරිතබ්බවත්ථුස්මිං. සුපණ්නභාවෙන රසො පාකටො හොති ඤාණෙන පරිඤ්ඤාතත්තා. රසගෙධො පන නත්ථි සෙතුසාතත්තා.

අස්සාති “නෙව දවායා”තිආදිපදස්ස. චුත්තමෙතන්ති “විසුද්ධිමග්ගෙ විනිච්ඡයො ආගතො”ති සබ්බාසවසුත්තෙ (ම. නි. 1.23) සංවණ්ණයන්තෙන චුත්තමෙතං, තස්මා න ඵත්ථ තං වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො, තස්මා යො තස්මිං තස්මිං විනිච්ඡයෙ විසෙසවාදො ඉච්ඡිතබ්බො. සො පරමත්ථමඤ්ජුසාය විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනාය චුත්තනයෙනව වෙදිතබ්බො. පත්තස්ස ගහණටියානන්ති හත්ථෙන පත්තස්ස ගහණපදෙසං. විනිවත්තිත්වාති පත්තෙ සබ්බං ආමිසගතං සද්ධිං හත්තෙන විනිවත්තිත්වා ගච්ඡති. පමාණාතික්කන්තන්ති කෙලායනවසෙන අතික්කන්තපමාණං ආරක්ඛං යටෙති. විවරහොගන්තරන්ති විවරපටලන්තරං. උදරෙන අක්කමිත්වාති උදරෙනව සන්තිරුමිතිත්වා.

අප්පත්තකාලං අභිමුඛං නාමෙති උපනාමෙති අතිනාමෙති, පත්තකාලං අතික්කාමෙන්තො නාමෙති අපනෙතිති අතිනාමෙති. උභයමිපි ඵකජ්ඣං ගහෙන්වා පාළියං “න ව අනුමොදනස්ස කාලමතිනාමෙති”ති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “යො හී”තිආදිමාහ.

වෙගගමනෙන පටිසංමුඤ්චිත්වා ධාවිත්වා ගච්ඡති. අච්චුක්කටියන්ති අතිවිය උද්ධං කත්වා කඩ්ඪිතපාරුතං. තෙනාහ “යො හී යාව හනුකට්ඨිතො...පෙ.... හොති”ති. අච්චොක්කටියන්ති අතිවිය හෙටියා කත්වා කඩ්ඪිතපාරුතං. තෙනාහ “යාව ගොප්ඵකා ඔතාරෙන්වා”ති. උභතො උක්ඛිපිත්වාති දක්ඛිණතො වාමතොති උභොසු පස්සෙසු උත්තරාසඬ්ඟං උක්ඛිපිත්වා. ථනන්ති දක්ඛිණථනං.

විස්සට්ඨොති විමුත්තො. තෙනාහ “විස්සට්ඨත්තායෙව වෙස විඤ්ඤෙය්‍යො”ති. යස්මා අමුත්තවාදිනො වචනං අවිස්සට්ඨතාය න සිනිය්හති, න ඵවං මුත්තවාදිනොති ආහ “සිනිද්ධො”ති. විඤ්ඤෙය්‍යොති සුපරිබ්‍යත්තතාය අක්ඛරතො ව බ්‍යඤ්ජනතො ව විඤ්ඤාතුං සක්කුණෙය්‍යො. තෙනාහ “පාකටො”ති. විඤ්ඤාපනියොති විජානිතබ්බො. බ්‍යඤ්ජනවසෙනෙව චෙත්ථ විඤ්ඤෙය්‍යතා වෙදිතබ්බො සොසස්ස අධිප්පෙතත්තා. මධුරොති පියො පෙමනියො අපලිඬුද්ධො. සචනමරහති, සචනස්ස සොතස්ස හිතොති වා සචනියො. සම්පිණ්ඩිතොති සහිතො. භගවතො හි සද්දො උප්පත්තිටියානකතාසඤ්චිතත්තා සහිතාකාරෙනව ආපාථමාගච්ඡති, න අයොසලාකාය පභටකංසථාලං විය විප්පකිණ්ණො. තෙනාහ “අවිසාරි”ති. ගම්භිරොති යථා ගම්භිරවත්ථුපරිච්ඡන්දනෙන ඤාණස්ස ගම්භිරසමඤ්ඤා, ඵවං

ගම්හිරට්ඨානසම්භවතො සද්දස්ස ගම්හිරසමඤ්ඤාති ආහ “ගම්හිරොති ගම්හිරසමුට්ඨිකො”ති . නින්නාදවාති සවිසෙසං නින්නාදවා. ස්වායං විසෙසො ගම්හිරභාවසිද්ධොති ආහ “ගම්හිරත්තායෙව වෙස නින්නාදී”ති. එවමෙත්ථ චත්තාරි අභිගාති චතුරභිගතිප්පාදීති වෙදිතබ්බාති. අකාරණා මා නස්සීති බුද්ධානුභාවෙන විය සරස්ස පරිසපරියන්තතා වුත්තා, ධම්මතාවසෙනෙව පන සා වෙදිතබ්බා තස්ස මූලකාරණස්ස තථා අවට්ඨිතත්තා.

පච්චොසක්කිත්වාති පටිනිවත්තිත්වා. සමුස්සිතකඤ්චනපබ්බතං විය උපරි ඉන්ද්‍රිලරතනවිතතසිඛං විජ්ජුල්ලතාභුසිතං. මහාපට්ඨිආදයො සත්ථුගුණපටිභාගතාය නිදස්සනං, කෙවලං මහන්තතාමත්තං උපාදාය නිදස්සිතා.

390. අප්පට්ඨිකොති අනාරොචිතො. ආගමනවසෙන චෙත්ථ පටිසංවෙදිතන්ති ආහ “අවිඤ්ඤාතආගමනො”ති. උග්ගතභාවන්ති කුලභොගවිජ්ජාදිහි උළාරභාවං. අනුද්දයසම්පන්නාති කාරුණිකා.

391. සහසාව ඔකාසකරණෙන උච්චකුලිනතා දිපිතා හොතිති ආහ “වෙගෙන උට්ඨාය ද්විධා හිජ්ජිත්වා”තිආදි.

නාරිසමානනාමන්ති ඉත්ථිඅත්ථජොතකනාමං. තෙනාහ “ඉත්ථිලිඛිග”න්ති. අවිභාතබ්බාති කට්ඨතබ්බා.

394. එකනිභාරෙනෙව අට්ඨ පඤ්භෙ බ්‍යාකරොන්තො. “පුබ්බෙතිවාසං...පෙ.... පච්චිවති”ති ඉමිනා පුබ්බෙතිවාසස්ස විදිතකාරණං වුත්තන්ති ආහ “තස්ස පුබ්බෙතිවාසො පාකටො”ති. දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං කපීතං තස්ස පරිභණ්ඩඤ්ඤාණභාවතො යථාකම්මපගඤ්ඤාණස්ස. “ජාතික්ඛයං පත්තො, අභිඤ්ඤා වොසිතො”ති ච වුත්තත්තා මුනිති අසෙක්ඛමුනි ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “අරහත්තඤ්ඤාණමොනෙයොන සමන්තාගතො”ති.

කිලෙසරාගෙහි කිලෙසවිචණ්ණතාහි. ජාතික්ඛයප්පත්තත්තා “අටො ජාතික්ඛයං පත්තො”ති වුත්තත්තා. අභිජානිත්වාති අභිවිසිට්ඨතාය අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය ඤාත්වා. ඉදාති පටිසම්භිදායං ආගතනයෙන පරිඤ්ඤාපභානභාවනාසවිජ්ජිකිරියාසමාපත්තිනං පාරගමනෙන පාරගුනි අයමෙත්ථ අත්ථොති දස්සෙතුං “පාරගුනි වා”තිආදි වුත්තං. අභිඤ්ඤායාධම්මානං ජානනවසෙන අභිඤ්ඤාපාරගු. තාදිසොති යාදිසො “පාරගු සබ්බධම්මාන”න්ති පදද්වයෙන වුත්තො, තාදිසො. ඡති ආකාරෙහිති පජානනාදිහි යථාවුත්තෙහි ඡති ආකාරෙහි.

කාමඤ්චෙත්ථ ද්වෙ එව පුච්ඡාගාථා ද්වෙ ච විස්සජ්ජනාගාථා, පුච්ඡාපටිපාටියා පන අසඬකරතො ච විස්සජ්ජනං පචත්තති, තං නිද්ධාරෙතුං කිං පනාතිආදි වුත්තං. වෙදෙහි ගතත්තාති වෙදෙහි මග්ගඤ්ඤාණෙහි පාරඬගතත්තා. පුබ්බෙතිවාසන්තිආදිහි විජ්ජානං අත්ථිතාය බොධිතත්තා. පාපධම්මානන්ති ඡත්තිංසපාපධම්මානං සොත්ථානං මග්ගං පාපනෙන නිස්සෙසතො සොධිතත්තා.

395. ධම්මො නාම අරහත්තමග්ගො කුසලධම්මෙසු උක්කංසපාරමිප්පත්තියා උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන. තස්ස අනුරූපධම්මභාවතො අනුධම්මො නාම හෙට්ඨිමග්ගඵලධම්මා. යො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති, සො තථාගතං ධම්මාධිකරණං විහෙයෙති නාම. යො පන පටිපජ්ජන්තො ච දන්ධාභිඤ්ඤායා කම්මට්ඨානසොධනත්ථං අන්තරන්තරා භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා අනෙකවාරං කථාපෙති, සො එත්තාවතා ධම්මාධිකරණං තථාගතං විහෙයෙතිති න චත්තබ්බො. න හි භගවතො ධම්මදෙසනාය පරිස්සමො අත්ථි, අයඤ්ච අත්ථො මහාසුදස්සනසුත්තාදිහි (දී. නි. 2.241 ආදයො) දිපෙතබ්බො, තස්මා – “සච්චධම්මස්ස අනුධම්ම”න්ති චත්තබ්බෙ වුත්තමෙව බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “න ච මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසී”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පරිනිබ්බාසීති පරකාලෙ චෙත්ථ පරිනිබ්බානම්පි සඬගස්හති, තං පන ඉමස්මිං ගහිතමෙව හොතිති ආහ “දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගහිත”න්ති.

බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. සෙලසුත්තවණ්ණනා

396. කෙණ්ණියොති තස්ස නාමං, පුබ්බෙ කෙණ්ණියා ජීවිකාකප්පනතොති වදන්ති. ජට්ඨොති ජට්ඨාරො. බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා කොට්ඨාරතාය ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලො. පයොජෙත්වා නිස්සයො හුත්වා වසති, රත්තිං කාමසම්පත්තිං අනුභවතිති වා යොජනා. සුසඬිකත්ති සප්පිමධුසක්කරාදිහි වෙච මරිච්ඡිඬගිවෙරාදිහි ච සුට්ඨු අභිසඬිතං.

පටික්ඛෙපපසන්නතායාති අභොවතායං අප්පිච්ඡො, යො නිමන්තියමානොපි න සාදියතිති උපනිමන්තියමානස්ස පටික්ඛෙපෙ තිත්ථියානං පසන්නභාවතොති. තං කථං? විරුද්ධමෙතන්ති “අකාරණමෙත”න්ති පටික්ඛිපති.

398. කප්පසහස්සෙහිපි...පෙ.... අහොසීති ඉදං නානුස්සවසිද්ධං අනුමානග්ගහණං සන්ධායාහ. පදෙති උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “පදප්පමාණෙ”ති. පජ්ජති නික්ඛිපති එත්ථාති වා පදං පකතියා

පාදනිකිපටියානං, තස්මිං පදේ. කිලාපසුනතාදිනා පමාදං ආපජ්ජති. බොධිසත්තවාරිකන්ති දුක්කරවරියං සන්ධාය වදති.

399. පරිපුණ්ණතායාති අනුනතාය. අභීනභිගතායාති අවෙකල්ලභාවතො. රොවතීති රුචි, දෙහප්පහා, සොහණා රුචි එතස්සාති සුරුචි. ආරොහසම්පත්ති කායස්ස පමාණයුත්තඋච්චතා. පරිණාහසම්පත්ති කිසදුලභාවචජ්ජිතපරිණාහතා. සණ්ඨානසම්පත්ති අවයවානං සුසණ්ඨිතතා. වාරුදස්සනොති පියදස්සනො තෙනාහ “සුචිරම්පි”තිආදි. සුවණ්ණසදිසවණ්ණොති ජාතිහිඬගුලකෙන මද්දිත්වා සිලානිසංසෙනෙව පරිකම්මං කත්වා යපිතසනසුවණ්ණරුපවණ්ණො. මහාපුරිසභාවං බ්‍යඤ්ජෙන්ති පකාසෙන්තිති බ්‍යඤ්ජනාති, මහාපුරිසලක්ඛණාති ආහ “පයමං වුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙවා”ති.

පුබ්බෙ වුත්තන්ති “සුරුචි”ති පුබ්බෙ වුත්තං, “ආදිච්චොව විරොවසී”ති පුන වුත්තං. “වාරුදස්සනො සුවණ්ණවණ්ණොසී”ති පුබ්බෙ වුත්තං, “කලාණදස්සනො හික්ඛු කඤ්චනාහත්තවො”ති පුන වුත්තන්ති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “උත්තරගාථායපි එසෙව නයො”ති. සාතිසයං උත්තමවණ්ණෙ වණ්ණෙත්වා උත්තමවණ්ණෙනොති පදෙන සත්තං පකාසෙතිති ආහ “උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්සා”ති. උත්තමසාරථීති සෙට්ඨපුරිසසාරථී. තත්ථ තත්ථ ජම්බුවනසණ්ඨමණ්ඩිතතාය ජම්බුදිපො “ජම්බුසණ්ඨො”ති වුවචති. ඉස්සරියන්ති වක්කවත්තිස්සරියං.

ජාතිබත්තියාති ජාතිමත්තො බත්තියා. රාජාභිරාජාති එත්ථ අභි-සද්දො පුජත්ථොති ආහ “රාජුතං පුජතීයො”ති.

අප්පමාණාති අපරිමාණා ලොකධාතුයො. “යාවතා පන ආකඨ්ඨෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) හි වුත්තං. ධම්මරාජා අනුත්තරොති එත්ථ වුත්තඅනුත්තරභාවං “යාවතා හී”තිආදිනා පාකටතරං කත්වා ධම්මරාජභාවං විභාවෙතුං “ස්වාහ”න්තිආදි වුත්තං. ධම්මෙනොති පටිවෙධධම්මෙන. තෙනාහ “අනුත්තරෙනෙවා”ති. අනුත්තරෙනොති විසිටියෙන උත්තමෙන. ඉමස්මිං පක්ඛෙ ධම්මෙනොති පටිපත්තිධම්මෙනොතිපි සඬගය්හති. පරියත්තිධම්මෙනොති දෙසනාධම්මෙන ආණාවක්කං පවත්තෙමිති යොජනා. දෙසනාඤ්ඤාණපටිවෙධඤ්ඤාණවිභාගං ධම්මවක්කමෙව වා. අප්පට්ඨත්තියන්ති පටිවත්තිතුං අසක්කුණෙය්‍යං.

තථාගතෙන ජාතොති තථාගතෙන හෙතුනා අරියාය ජාතියා ජාතො. හෙතුඅත්ථෙ කරුණවචනං. අනුජාතොති ව වුත්තෙ අනු-සද්දස්ස වසෙන තථාගතන්ති ව උපයොගවචනමෙව හොති, සො ව අනු-සද්දො හෙතුඅත්ථචොතකොති ආහ “තථාගතං හෙතුං අනුජාතො”ති. අවඤ්ඤාතබ්බභාවෙන ජාතොති අවජාතො දුප්පටිපන්නත්තා. තෙනාහ “දුස්සිලො”ති. තථා හි වුත්තං කොකාලිකං ආරබ්භ “පුරිසන්තකලි අවජාතො”ති. පුත්තො නාම න හොති තස්ස ඔවාදානුසාසනියං අට්ඨිතත්තා. එවමාහාති “අනුජාතො තථාගත”න්ති එවමාහ.

විජ්ජාති මග්ගවිජ්ජා. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන විමුක්තීති ඵලවිමුක්ති. නනු ව මග්ගො භාවෙනබ්බෙන ගහිතොති? සච්චං ගහිතො, සබ්බෙ ව පන සත්ත ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යාති විජ්ජාය අභිඤ්ඤෙය්‍යාභාවො වුත්තො. ඉමීනා වා නයෙන සබ්බෙසම්පි අභිඤ්ඤෙය්‍යාභාවො වුත්තො එවාති වෙදිතබ්බො. එලෙන විනා හෙතුභාවස්සෙව අභාවතො හෙතුච්චනෙන ඵලසිද්ධි, නිරොධස්ස ව සම්පාපනෙන මග්ගස්ස හෙතුභාවො. දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තනෙන තණ්හාය සමුදයභාවොති ඉමමත්ථං සඬගහිතමෙව අත්ථතො ආපන්නත්තා. යුත්තහෙතුනාති යුත්තියුත්තෙන හෙතුනා බුද්ධභාවං සාධෙති සච්චවිනිමුත්තස්ස බුද්ධිතබ්බස්ස අභාවතො සච්චසම්බොධනෙනෙව ව තස්ස අනවසෙසතො බුද්ධත්තා. අත්ථවචනඤ්චෙනං, පයොගවචනාති පන – බ්‍රාහ්මණ, අහං සම්මාසම්බුද්ධො සබ්බථා අවිපරිතධම්මදෙසනො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා සබ්බත්ථ අවිපරිතමාවික්ඛති යථාහං සබ්බමග්ගදෙසකොති . කිං පන භගවා සයමෙව අත්තනො සම්මාසම්බුද්ධභාවං ආරොවෙතීති? මහාකරුණාය අඤ්ඤෙසං මහාවිසයතො. තත්ථ “එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බාහිභු සබ්බවිදුහමස්මි”තිආදිති (මහාව. 11; ම. නි. 1.285; 2.341; කථා. 405) සුත්තපදානි ඉදමෙව ව සුත්තපදං එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

සල්ලකන්තනොති සල්ලානං සමුවිජ්ජන්නත්තා. රොගස්සාති කිලෙසරොගස්ස. තස්මාති අපුනපවත්තිපාදනෙන නිකිච්ජනතො. බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං සම්මාසම්බොධිං පත්තොති බ්‍රහ්මභුතො. එවං ආගතායාති ඉමීනා –

“කාමා තෙ පයමා සෙනා, දුතියා අරති වුවචති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, වතුත්ථී තණ්හා පවුවචති.

ථිනමිද්ධං තෙපඤ්චමං ථිනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භිරු පවුවචති;
සත්තමී විචිකිච්ජා තෙ, මක්ඛො ථම්මො තෙ අට්ඨමො.

ලාභො සිලොකො සක්කාරො, මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසො;
යො චත්තානං සමුක්කංසෙ, පරෙ ව අවජානති;
එසා නමුවී තෙ සෙනා, කණ්ණස්සාහිප්පහාරිනී”ති. (සු. නි. 438-441);

එවං චුත්තං නවවිධං සෙනං සඬගස්සති. වසෙ වත්තෙන්වාති සමුව්ඡන්දනෙන අනුප්පාදනාපාදනෙන වසෙ වත්තෙන්වා. කුතොචි අභයො නිබ්භයො.

සයමෙව දට්ඨබ්බන්ති යෙන යෙන අධිගතො, තෙන තෙන පරසද්ධාය ගන්තබ්බං භිත්වා අසම්මොහතො පච්චවෙක්ඛණාඤාණෙනෙව සාමං දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “පච්චක්ඛ”න්ති. පසට්ඨා දිට්ඨි සන්දිට්ඨි. යථා රටෙන ජයතිති රටීකො, එවං ඉදං මග්ගබ්බමවරියං සන්දිට්ඨියා ජයතිති සන්දිට්ඨිකං. අථ වා දිට්ඨන්ති දස්සනං චුච්චති, දිට්ඨමෙව සන්දිට්ඨං, සන්දස්සනන්ති අත්ථො. සන්දිට්ඨං අරහතීති සන්දිට්ඨිකො යථා වත්ථයුගං අරහතීති වත්ථයුගිකො. සන්දිට්ඨිකං ඵලදානං සන්ධාය නාස්ස කාලොති අකාලං, අකාලමෙව අකාලිකං, න කාලන්තරං බෙපෙත්වා ඵලං දෙති, අත්තනො පන පවත්තිසමනන්තරමෙව ඵලං දෙතිති අත්ථො. අථ වා අත්තනො ඵලප්පදානෙ පකට්ඨො කාලො පත්තො අස්සාති කාලිකො, ලොකියො කුසලධම්මො, ඉදං පන සමනන්තරඵලන්තා න කාලිකං.

400. “මහායඤ්ඤං පවත්තයි”ති ආදීසු කෙවලං දානධම්මාදීසු යඤ්ඤපරියායසම්භවතො “බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො”ති චුත්තං. බ්‍රාහ්මණා හි “අග්ගිමුඛා දෙවා”ති අග්ගිපුහනපුබ්බකං යඤ්ඤං විදහන්ති. තෙනාහ “අග්ගිපුහනප්පධානාති අත්ථො”ති “භුර්භුව? ස්ව?” ඉති සාවිත්ති පුබ්බකත්තා මුඛං පුබ්බභිගමං. “මුඛමිව මුඛ”න්ති ආදීසු විය ඉධාපි පධානපරියායො මුඛසද්දොති දස්සෙත්තො “මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා ‘මුඛ’න්ති චුත්තො”ති ආහ. ආධාරතොති ඔගාහන්තිනං නදිනං ආධාරභාවතො පටිසරණතො ගන්තබ්බට්ඨානභාවතො. සඤ්ඤාණතොති වන්දයොගවසෙන අප්ප අසුකනක්ඛන්තන්ති පඤ්ඤායනතො. ආලොකකරණතොති නක්ඛන්තාති අභිභවිත්වා ආලොකකරණතො. සොම්මභාවතොති සීහතිමවාසිතවාතූපක්ඛරභාවතො. තපන්තානන්ති දීපසිඛා අග්ගිජාලා අසනිවිචක්කන්ති එවමාදිනං විජ්ජලන්තානං. ආයමුඛං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවෙන.

දිබ්බවක්ඛු ධම්මවක්ඛු පඤ්ඤාවක්ඛු බුද්ධවක්ඛු සමන්තවක්ඛුති ඉමෙහි පඤ්චභි වක්ඛුහි. තෙ සරණස්සාති තෙ සරණස්ස ව, තෙ සරණභාවමූලකත්තා ඉතරද්වයස්ස ව, යථාචුත්ත තෙ-පදෙන චුත්තත්ථතො පරස්ස වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – “තෙ තුය්හං, ඉතරස්ස ව සරණස්ස අහො ආනුභාවො”ති. ආචුත්තිවසෙන වා තෙ සරණස්සාති එත්ථ අත්ථො විභාවෙනබ්බො – තුය්හං සරණභුතස්ස ව ඉතරසරණස්ස ව ආනුභාවොති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සෙලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා

401. අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨත්තා විසදිසං රජ්ජං විරජ්ජං, විරජ්ජතො ආගතා, තත්ථ ජාතාති වා වෙරජ්ජකා, එවං ජාතා බො පන තෙ, යස්මා වත්ථාහරණාදිවිභාගෙන නානප්පකාරා හොන්ති, තස්මා චුත්තං “නානාවෙරජ්ජකාන”න්ති. අට්ඨකථායං පන වෙරජ්ජස්සෙව වසෙන නානප්පකාරතා චුත්තා. යඤ්ඤපාසනාදිනාති යඤ්ඤානුභවනමන්තප්ඤ්ඤාදක්ඛිණපරියෙසනාදිනා. චතුර්වණ්ණසාධාරණන්ති ඛත්තියාදිනං චතුන්තං වණ්ණානං සාධාරණං සංසාරසුද්ධිපාපතස්සනං. න්හානසුද්ධියාති තිත්ථසමුද්දධාතෙසු මන්තප්පනපුබ්බකං සායංතතියඋදකොරොහනාදිත්භානසුද්ධියා. භාවනාසුද්ධියාති පරමජොතිභුතාය පුරිසභාවනාසඬබ්බතාය සුද්ධියා. වාපිතසිරොති ඔරොපිතකෙසො. තමෙව හි සිරො වාපිතන්ති චුච්චති.

සභාවවාදීති යථාභූතවාදී. පබ්බජන්තාති බ්‍රාහ්මණපබ්බජ්ජං උපගච්ජන්තා, තස්මා බ්‍රාහ්මණානං පබ්බජ්ජාච්චානං සික්ඛන්තෙන හොතා “බ්‍රාහ්මණාව සුප්ඤ්ඤන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා”ති අයං විධි සහෙතුකො සඋපාදානො සක්කච්චං උග්ගහිතො, තස්මා තුය්හං පරාජයො නත්ථී...පෙ.... එවමාහංසු.

402. ලද්ධිභින්නත්ථන්ති “බ්‍රාහ්මණාව බ්‍රහ්මුනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා”ති එවං පවත්තලද්ධියා විනිවෙදනත්ථං. පුත්තපටිලාහත්ථායාති “එවං මයං පෙත්තිකං ඉණධාරං සොධෙය්‍යාමා”ති ලද්ධියං යත්වා පුත්තපටිලාහත්ථාය. අයඤ්ඤෙත්ථ අධම්මිකානං බ්‍රාහ්මණානං අප්ප්කාසයො. නෙසන්ති බ්‍රාහ්මණානං. සච්චවචනං සියාති “බ්‍රහ්මුනො පුත්තා”ති ආදිවචනං සච්චං යදි සියා බ්‍රාහ්මණිනං...පෙ.... භවෙය්‍ය, න වෙනං අත්ථී. මහාබ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතොති වාදවිජේදකවාදො මුඛතොජාතවිජේදකවාදො. අස්සලායනොවිඤ්ඤ ජාතිකො “නිරක්ඛෙපං සමණෙන ගොතමෙන චුත්ත”න්ති ජානන්තොපි සහගතානං බ්‍රාහ්මණානං විත්තානුරක්ඛණත්ථං “කිඤ්චාපි භවං ගොතමො”ති ආදිමාහ.

403. ඉදාති බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොති වාදං භින්දිතුං “සුතං තෙ යොනකකම්බොජෙසු”ති ආදි ආරද්ධං. යදි බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, සබ්බත්ථ බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො භවෙය්‍ය, අථ කස්මා යොනකකම්බොජාදිජනපදෙසු බ්‍රාහ්මණානං සෙට්ඨභාවො නත්ථී? එවඤ්ඤි තත්ථ වණ්ණො, තස්මා “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො”ති ලද්ධිමත්තමෙන. තෙසු හි ජනපදෙසු ජනා එකප්ඤ්ඤං සන්තිපතිත්වා සම්මන්තයිත්වා කතිකං අකංසු, දාසං සාමිකං කත්වා ඉතරෙ සබ්බෙ තං පුපෙත්වා තස්ස වසෙ වත්තන්ති, යො තෙසං අයෙයා හොති ඉතරෙ සබ්බෙ තස්ස දාසා හොන්ති, තෙ කතිපයසංචච්ඡරාතික්කමෙන තස්ස කිඤ්චි දොසං දිස්වා තං තතො යානතො අපනෙත්වා

අඤ්ඤාං ධර්මානි, ඉති සො අයො හුත්වා දාසො හොති, ඉතරො දාසො හුත්වා අයො හොති, එවං තාව කෙච්ඡි “අයො හුත්වා දාසො හොති, දාසො හුත්වා අයො හොති”ති එත්ථ අත්ථං වදන්ති. අට්ඨකථායං පන පුරිමවසෙනෙව තමත්ථං දස්සෙතුං “බ්‍රාහ්මණො සහරියො”තිආදි වුත්තං. වයප්පත්තෙ පුත්තෙ අසතීති ඉදං වක්ඛමානස්ස දාරකස්ස දායප්පසාමිකභාවස්ස තාව දස්සන්. මානිකො සුද්ධොති එත්ථ යො මානිකො සුද්ධත්තා අයො, පිනිකො අසුද්ධත්තා දාසො හොති, සො එව පිනිකො අසුද්ධත්තා දාසො හුත්වා මානිකො අයො හොතිති ජාතිං සම්භෙදෙති. සොව සබ්බෙන සබ්බං හොතීති න සක්කා වත්තුන්ති අපරෙ. කො ථාමොති මහත්තෙ ලොකසන්නිවාසෙ අනාමග්ගෙ අතීතෙ කාලෙ ඉත්ථිතං වා චිත්තෙ අනවට්ඨිතෙ දාසා දාසා එව හොන්ති, අයා අයා එව හොන්තිති එත්ථ කො එකන්තිකො සහෙතුකො අවස්සයො, තස්ස සාධකො සිද්ධත්තො, කිං නිදස්සන්ති අත්ථො.

404. සුක්කච්ඡෙදකවාදො නාමාති “බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො”ති එවං වුත්තො සුක්කච්ඡෙදකවාරො නාම.

408. සබ්බස්මිං අග්ගිකිච්චං කරොන්තෙති එතෙන යථා යතො කුතොචි නිස්සයතො උප්පන්නො අග්ගිඋපදානසම්පන්නො අග්ගිකිච්චං කරොති, එවං යස්මිං කස්මිඤ්චි දාසකුලෙ ජාතො උපනිස්සයසම්පන්නො සම්මාපට්ඨප්පමානො සංසාරතො සුප්ඤ්ඤාති එවාති දස්සෙති.

409. පාදසිකවණ්ණොති අත්තරාළවණ්ණො. එතෙසන්ති ඛත්තියකුමාරෙන බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය උප්පන්නපුත්තො, බ්‍රාහ්මණකුමාරෙන ඛත්තියකඤ්ඤාය උප්පන්නපුත්තොති එතෙසං ද්විත්තං මාණවකානං. මතකභත්තෙති මතෙ උද්දිස්ස කතභත්තෙ. ථාලිපාකෙති කතමඛිගලභත්තෙ.

410. තුම්භෙති ජාතිසාමඤ්ඤතො මාණවං බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකප්ඤ්ඤාං සඛිගණ්හන්තො ආහ. කො නු ඛොති අවංසිරො ඉසිවාදො, තෙසං බ්‍රාහ්මණිසීනං අසාමත්ථියදස්සනෙන ජාතියා අප්පමාණං විභාවෙතුං ගාමදාරකවෙසෙන උපගච්ඡි. තෙන වුත්තං “ගාමණ්ඩලරූපො වියා”ති. කොණ්ඩදමකොති අදන්තදමකො.

411. ජනෙතීති ජනිකා ජනෙත්ති. ජනකො පිතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගන්ධබ්බපඤ්ඤන්ති ගන්ධබ්බස්ස මාතුකුච්ඡියං උප්පජ්ජනකසත්තස්ස ඛත්තියභාවාදිපුච්ඡං. දබ්බිගහණසිප්පමපි එකා විජ්ජා වෙදිතබ්බා. තත්ථ කිර කුසලො යං කිඤ්චි ආහාරූපගපණ්ණපුප්ඵලඛිපං අත්තමසො ඵලාලුකමපි ගහෙත්වා හෙසජ්ජෙහි යොජෙත්වා පවත්තො සප්පිමධුචාණිතෙහි සමානරසං කත්වා සම්පාදෙතුං සක්කොති, පුණ්ණොපි තාදිසො, තෙන ඤාතං ත්වං දබ්බිගහණසිප්පමත්තමපි න ජානාසීති සම්බන්ධො. සද්ධොති කම්මඵලසද්ධාය සද්ධො, පොථුප්පනිකෙනෙව රතනත්තයපසාදෙන පසන්නො. තෙනෙවාහ – “උපාසකං මං භවං...පෙ.... සරණං ගත”න්ති.

අස්සලායනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා

412. ඛෙමියා නාම රඤ්ඤො දෙවියා රොපිතත්තා තං අම්බවනං ඛෙමියම්බවනන්ති වුව්චතීති වදන්ති. ධම්මිකොති ධම්මයුත්තො සබ්බසොව අධම්මං පභාය ධම්මෙ ධීතො. පරිබ්බජති පබ්බජති එතෙනාති පරිබ්බජො, සරාවාසතො නික්ඛමනපුබ්බකං ලිඛග්ගහණවසෙන සීලසමාදානං. එත්ථාති එතස්මිං පරිබ්බජෙ. සභාවොති තං පරිබ්බාජනියං, තෙහි තෙහි පරිබ්බාජකෙහි අනුවායාතබ්බො පටිපත්තිධම්මසඬ්ඛාතො සභාවො. ධම්මොව පමාණන්ති එතෙන මයං අභිරිමනා චිත්තස්ස යථාඋපට්ඨිතං කට්ඨම, තස්මා තං අප්පමාණං, යො පනෙත්ථ අචිතථො ධම්මො, තදෙව පමාණං. අධිගතපටිපත්තිසඬ්ඛාතො සභාවො අත්ථි, තස්ස තුම්භෙහි තුම්භෙහි බහුනා නානාසන්දස්සනාදි කම්මෙන ඉධ භවිතබ්බං, බහුදෙවෙත්ථ වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො.

414. සාරත්තරත්තාති සාරජ්ජනවසෙන රත්තා, බහුලරාගවසෙන අභිරත්තාති අත්ථො. අත්තනා ඤාපෙනබ්බමත්ථං අනුග්ගහාපෙති බොධෙතීති අනුග්ගහො, ඤාපිතකාරණං, සහ අනුග්ගහෙනාති සානුග්ගහා. තෙනාහ “සකාරණා”ති. කිං පන තං කාරණං? ඉමස්සාධිප්පායො “නත්ථි ධම්මිකො පරිබ්බජො”ති මයා වුත්තො, අද්ධා පනායස්මා උදෙතො යාථාවතො ධම්මිකං පරිබ්බජං මෙ ආචික්ඛන්ති. තෙනාහ “වුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි.

421. සබ්බමිදං ථාවරජඬිගමං පුරිසකතං, තස්මා යං කිඤ්චි කත්වා අත්තා පොසෙතබ්බො රක්ඛිතබ්බොති ලොකායතනිස්සිතො නීතිමග්ගො සොටමුඛකන්තො, තස්මා ආහ “එතස්ස කිර ජානනසිප්පෙ”තිආදි. සග්ගෙ නිබ්බත්තො නාම නත්ථි අකත්තබ්බමෙව කරණතො. දෙවලොකපරියාපන්නධනං මනුස්සානං උපකප්පපුඤ්ඤාභාවතො පුබ්බෙ අත්තනා නිහිතධනං “අසුකෙ වා”ති ආචික්ඛන්තිවා ගතො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සොටමුඛසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. වඩකිසුන්තවණ්ණනා

422. තස්මින්ති සාලවනෙ. උත්තරෙන ඔපාසාදන්ති ඔපාසාදගාමස්ස උත්තරදිසායං. උත්තරෙනාති එන-සද්දයොගෙන හි ඔපාසාදන්ති උපයොගවචනං. අප්ඤ්ඤාචසනීති එත්ථ අධි-ආ-සද්දානං අනත්ථන්තරතං හදයෙ කත්වා ආහ “වසනී”ති. ඉදානි තෙසං අත්ථවිසෙසභාවිතං දස්සෙන්නො “අභිභවිත්වා වා ආවසනී”ති ආදිමාහ. එත්ථාති ඔපාසාදපදෙ. සත්තුස්සදන්ති ආදිසු පන කථන්ති ආහ – “තස්ස අනුප්පයොගත්තාව සෙසපදෙසු”ති. උප-අනු-අධි-ඉති-එවං-පුබ්බකෙ වසනකිරියයාට්ඨානෙ උපයොගවචනමෙව පාපුණානීති සද්දවිදු ඉච්ඡන්තිති ආහ “ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බ”න්ති. තථා හි වුත්තං “උපසග්ගවසෙන පනෙත්ථ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බ”න්ති. උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති තං බහුලතං දස්සෙතුං “බහුජන”න්ති ආදි වුත්තං. ආවජ්ජිත්වාති පරික්ඛිපිත්වා.

රඤ්ඤා විය භුඤ්ජිතබ්බන්ති වා රාජභොග්ගං. රඤ්ඤො දායභුතන්ති කුලපරම්පරාය භොග්ගභාවෙන රඤ්ඤා ලද්ධදායභුතං. තෙනාහ “දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. රාජනිභාරෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතො උද්ධං පරිභොගලාභස්ස සෙට්ඨදෙය්‍යතා නාම නත්ථිති ආහ – “ජත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬබ්බෙපෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බ”න්ති. තිත්ථපබ්බතාදිසු නිදිතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදිසු. නිස්සට්ඨපරිච්චත්තන්ති මුත්තවාගවසෙන පරිච්චත්තං කත්වා. එතෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං.

423. ති සන්නිපතිතා. යො කොචි විඤ්ඤානං ඉච්ඡිතො පඤ්ඤො, තස්ස පුච්ඡිතස්ස යාථාවතො කථනසමත්ථො පුච්ඡිතපඤ්ඤාකරණසමත්ථො. කුලාපදෙසාදිනා මහති මත්තා එතස්සාති මහාමත්තො.

424. තෙන “නානාවෙරජ්ජකා”ති වුත්තබ්‍රාහ්මණො. “උභතො සුජාතො”ති (දී. නි. ටී. 1.303; අ. නි. ටී. 3.5.134) එත්තකෙ වුත්තෙ යෙහි කෙනිචි ද්විති භාගෙහි සුජාතතා විඤ්ඤායෙය්‍යා, සුජාතසද්දො ව “සුජාතො වාරුදස්සනො”ති ආදිසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553; ථෙරගා. 818) ආරොහපරිණාහසම්පත්තිපරියායොති ජාතිවසෙනෙව සුජාතතං විභාවෙතුං “මාතිතො ව පිතිතො වා”ති වුත්තං. අනොරසපුත්තවසෙනපි ලොකෙ මාතුපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ඔරසපුත්තවසෙනෙව ඉච්ඡියතීති දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති වුත්තං. පිතා ව මාතා ව පිතරො, පිතුනං පිතරො පිතාමහා, තෙසං යුගො පිතාමහයුගො, තස්මා යාව සත්තමා පිතාමහයුගාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යුගසද්දො වෙන්ථ එකසෙසනායෙන දට්ඨබ්බො “යුගො ව යුගො ව යුගා”ති. එවඤ්ඡි තත්ථ තත්ථ ද්විත්තං ගතිතමෙව හොති. තෙනාහ – “තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගතිතා”ති. පුරිසග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඡි “මාතිතො”ති පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති. අක්ඛිත්තොති අප්පත්තබ්බෙපො. අනවක්ඛිත්තොති සද්ධංථාලිපාකාදිසු න අවක්ඛිත්තො. ජාතිවාදෙනාති හෙතුමිති කරණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙන කාරණෙනා”ති ආදි වුත්තං. එත්ථ ව උභතො...පෙ.... පිතාමහයුගාති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස යොනිදොසාභාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තතො. අක්ඛිත්තොති ඉමිනා කිරියාපරාධාභාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බෙපං පාපුණන්ති. අනුපකුට්ඨොති ඉමිනා අයුත්තසංසග්ගභාවො. අයුත්තසංසග්ගමිපි හි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලභන්ති.

ඉස්සරොති අධිපතෙය්‍යසංවත්තනියකම්මඵලෙන ඊසනසිලො. සා පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චයා පාකටා ජාතාති අඬ්ඨතාපරියායභාවෙන වදන්තො “අඬ්ඨොති ඉස්සරො”ති ආහ. මහන්තං ධනමස්ස භූමිගතඤ්ඤෙව වෙහාසට්ඨඤ්ඤාති මහද්ධනො. තස්සාති තස්ස තස්ස. වදන්ති “අත්ථයතො ඛාතිරෙකතො ව අනුපසඬකමනකාරණං කිත්තෙමා”ති.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරුපො උත්තමසරිරො. දස්සනං අරහතීති දස්සනීයො. තෙනාහ “දස්සන යොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතීති පාසාදිකො. තෙනාහ “චිත්තපසාදජනනො”ති. වණ්ණස්සාති වණ්ණධාතුයා . සරිරන්ති සන්නිවෙසවිසිට්ඨො කරවරණගිවාසිසාදි අවයවසමුදායො, සො ව සන්ධ්‍යානමුඛෙන ගය්හතීති “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති පරමාය...පෙ.... සම්පත්තියා වා”ති වුත්තං. සබ්බවණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති වුත්තං “සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා වක්කවත්තිතො ව සුවණ්ණවණ්ණොව හොන්ති. බ්‍රහ්මවච්ඡසීති උත්තමසරිරොහො සුවණ්ණොහොති අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධ්‍යාහ “මහාබ්‍රහ්මුනො සරිරසදිසෙන සරිරෙන සමන්තාගතො”ති. න බ්‍රහ්මුජුගත්තතං. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා අවයවපාරිසුරියා ව දස්සනාය ඔකාසො න බුද්දකො. තෙනාහ “සබ්බානෙවා”ති ආදි.

යමනියමලක්ඛණං සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා, තං පනස්ස රත්තඤ්ඤාතාය වුද්ධං වඩ්ඪිතං සීලං අස්ස අත්ථිති වුද්ධසීලී, තෙන ව සබ්බදා සමායොගතො වුඩ්ඪසීලෙන සමන්තාගතො. පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධ්‍යාය වදන්ති තතො පරං සීලස්ස තත්ථ අභාවතො තෙසඤ්ඤි අජානනතො.

යානකරණසම්පත්තියා සික්ඛාසම්පත්තියා ව කත්ථවිපි අනුනායා පරිමණ්ඩලපදානි ඛාඤ්ජනාති අක්ඛරානි එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදඛාඤ්ජනා. අථ වා පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි, යථාධිප්පෙතමත්ථං ඛාඤ්ජෙතිති

බාඤ්ජනං වාක්‍යං, තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදබාඤ්ජනා. අත්ථඤාපනසාධනතාය වාචාව කරණන්ති වාක්කරණං, උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන වා භාසිතබ්බඅත්ථස්ස. පුරෙ පුණ්ණභාවෙ. පුරෙති ච පුරිමස්මිං අත්ථෙ ආධාරෙ භූමිමං, දුතියස්මිං විසයෙ. සුබ්‍රමාලත්තනෙනාති ඉමිනා තස්සා වාචාය මුදුසණ්භවාමාහ. අපලිබුද්ධාය පිත්තසෙම්භාදිති. සන්දිට්ඨං සබ්බං දස්සෙත්වා විය එකදෙසකථනං. විලම්බිතං සණ්කං විරාශිත්වා කථනං. “සන්දිද්ධවිලම්බිතාදි”ති වා පාඨො. තත්ථ සන්දිද්ධං සන්දෙහජනකං. ආදි-සද්දෙන ඛලිතානුකඩ්ඪිතාදිං සඬගණ්හාති. ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වාති ඉමිනා වස්ස වාචාය අත්ථපාරිපූරිං වදන්ති.

425. සදිසාති එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිපි ගුණා අඤ්ඤෙසු ලබහන්ති. ඉතරෙති අත්තනො ගුණෙහි අසදිසගුණෙ. ඉදන්ති ඉදං අත්ථජානං. ගොපදකන්ති ගාවියා පදෙ ධීතඋදකං. කුලපරියායෙනාති කුලානුක්කමෙන.

තත්ථාති මඤ්චකෙ. සිහසෙය්‍යං කප්පෙසිති යථා රාහු අසුරින්දො ආයාමනො විත්ථාරනො උබ්බෙධනො ච භගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡේදං ගහෙනුං න සක්කොති, තථාරූපං ඉද්ධානිසඬිබාරං අභිසඬිබරොත්තො සිහසෙය්‍යං කප්පෙසි.

පරිසුද්ධට්ඨයෙන අරියන්ති ආහ “අරියං උත්තමං පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජට්ඨයෙන කුසලං, න සුඛවිපාකට්ඨයෙන. කත්ථවි චතුරාසිති පාණසහස්සාති කත්ථවි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා යස්මා චතුර්විසති යා යානෙසු අසඬිබොය්‍යා අපරිමෙය්‍යා මග්ගචලාමතං පිචන්ති. කොට්ඨසතසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු ඵව. තස්මා අනුත්තරාරාමසික්ඛාපනවසෙනෙව භගවා බහුතං ආවරියො. තෙති කාමරාගනො අඤ්ඤෙ භගවතා පභීනකිලෙසෙ.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙහි පුරක්ඛරියති, න වා පාපං පුරතො කරොතිතිපි අපාපපුරෙක්ඛාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපාපෙ නව ලොකුත්තරධම්මෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අපාපෙති පාපපට්ඨපක්ඛෙ පාපරහිතෙ ව. බ්‍රහ්මති භවා, බ්‍රහ්මුනො වා හිතා ගරුකරණාදිනා, බ්‍රහ්මානං වා මග්ගං ජානාතිති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, තස්සා බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය.

තිරොරට්ඨා තිරොජනපදාති එත්ථ රජ්ජං රට්ඨං රාජන්ති රාජානො එතෙනාති කත්වා. තදෙකදෙසභූතා පදෙසා පන ජනපදො ජනා පජ්ජන්ති එත්ථ සුඛජීවිකං පාපුණන්තිති කත්වා. පුච්ඡාය දොසං සල්ලක්ඛෙත්වාති සම්බන්ධො. භගවා විස්සජ්ජෙති තෙසං උපනිස්සයසම්පන්නිං විත්තෙත්වාති අධිප්පායො. නවකාති ආගන්තුකභාවෙන අමිභාකං අභිනවා.

426. ඔපාතෙති නිප්පාතෙතිති අත්ථො. තථාභූතො ව තත්ථ පෙසිතා භොතිති චුත්තං “පවෙසෙති”ති. සංපුරක්ඛරොත්තිති සක්කච්චං පුබ්බඬගමං කරොන්ති. තෙනාහ “පුරතො කත්වා විචරන්ති”ති.

427. සුද්දෙ බහි කත්වා රහො සාසිතබ්බට්ඨයෙන මන්තා ඵව තංතංඅත්ථපට්ඨපත්තිහෙතුතාය පදන්ති මන්තපදං වෙදං. තෙනාහ “වෙදො”ති. ඵවං කිරාති පරම්පරභාවෙන ආහතන්ති ආවරියපරම්පරාය ආහතං. පාවචනසඬිබාතසම්පත්ති යාති පමුඛවචනමිති උදත්තාදිසම්පත්ති යා. සාවිත්තිආදිහි ඡන්දබන්ධෙහි වග්ගබන්ධෙහි වාති ගායන්තිආදිහි අජ්ඣායානුවාකාදිහි ඡන්දබන්ධෙහි ව වග්ගබන්ධෙහි ව. සම්පාදෙත්වාති පදසම්පත්තිං අභාපෙත්වා. පචත්තාරොති වා පාවචනවසෙන චත්තාරො. සජ්ඣායිතන්ති ගායනවසෙන සජ්ඣායිතං, තං පන පදෙනෙව ඉච්ඡිතන්ති ආහ “පදසම්පත්තිවසෙනා”ති. අඤ්ඤෙසං චුත්තන්ති පාවචනවසෙන අඤ්ඤෙසං චුත්තං. රාසිකතන්ති ඉරුචෙදයපුචෙදසාමචෙදාදිවසෙන, තත්ථාපි පච්චෙකං මන්තබ්‍රහ්මාදිවසෙන අජ්ඣායානුවාකාදිවසෙන රාසිකතං. දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙත්වාති දිබ්බවක්ඛුපරිහණ්ඨෙධන යථාකම්මපගඤාණෙන සත්තානං කම්මස්සකතං, පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨයෙන දිබ්බවක්ඛුසදිසෙන පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතිතකප්පෙ බ්‍රාහ්මණානං මන්තජ්ඣෙධනවිධිඤ්ච ඔලොකෙත්වා. පාවචනෙන සහ සංසන්දෙත්වාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යං වචනං වට්ටසන්තිස්සිතං, තෙන සහ අවිරුද්ධං කත්වා. න හි තෙසං විට්ටසන්තිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛො භොති. අපරාපරෙති අට්ඨකාදිහි අපරාපරෙ, පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදියු උප්පන්නා. පක්ඛිපිත්වාති අට්ඨකාදිහි ගන්ථිතමන්තපදෙසු කිලෙසසන්තිස්සිතපදානං තත්ථ තත්ථ පදෙ පක්ඛිපනං කත්වා. විරුද්ධෙ අකංසුති බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදියු (බු. නි. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තං) ආගතනයෙනෙව සංකිලෙසිකත්ථදීපනතො පච්චනිකභූතෙ අකංසු.

428. පටිපාටියා සට්ඨාති පටිපාටියා සම්බද්ධා. පරම්පරසංසත්තාති ආදානියාය යට්ඨියා සංසත්තා. තෙනාහ “යට්ඨිග්ගාහකෙන වක්ඛුමතා”ති. පුරිමස්සාති මණ්ඩලාකාරෙන ධීතාය අන්ධවෙණියා සබ්බපුරිමස්ස හත්ථෙන සබ්බපච්ඡිමස්ස කච්ඡං ගණ්හාපෙත්වා. දිවසම්පීති අනෙකදිවසම්පී . වක්ඛුස්ස අනාගතභවං ඤත්වා යථාඅක්කන්තට්ඨානෙයෙව අනුපතිත්වා අක්කමනංව සල්ලක්ඛෙත්වා “කහං වක්ඛුමා කහං මග්ගො”ති පරිවෙදිත්වා.

පාළිආගතෙසු ද්විසුති සද්ධා අනුස්සවොති ඉමෙසු ද්විසු. එවරුපෙති යථා සද්ධානුස්සවා, එවරුපෙ ඵව පච්චක්ඛගාහිනොති අත්ථො. තයොති රුචිආකාරපරිච්ඡිකදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො. භූතවිපාකාති

භූතත්වනිට්ඨායකා අධිප්පෙනත්වසාධකා, චූත්තවිපරියායෙන අභූතත්විපාකා වෙදිතබ්බා . එත්ථානි එතෙසු සද්ධායිතාදිවත්ථුසු. එකංසෙනෙව නිට්ඨං ගන්තුං නාලං අනෙකන්තිකත්තා සද්ධාදිග්ගාහස්ස. උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවරිත්වා යපෙසි සච්චානුරක්ඛාය ඤාතුකාමතාය උප්පාදිතත්තා. පස්සති හි භගවා – මයා “සච්චමනුරක්ඛතා...පෙ.... නිට්ඨං ගන්තු”න්ති චූත්තෙ සච්චානුරක්ඛණං ඤාතුකාමො මාණවො “කිත්තාවතා”තිආදිනා පුච්ඡස්සති, තස්ස තං විස්සජ්ජෙන්වා සච්චානුබොධෙ පුච්ඡාය අවසරං දන්වා තස්ස උපනිස්සයෙ උපකාරධම්මෙ කට්ඨස්සාමීති. තෙන චූත්තං – “උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවරිත්වා යපෙසි”ති.

430. අත්තානඤ්ඤෙව සන්ධාය වදති, යතො චූත්තං පාළියං – “යං බො පනායමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භිරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො”තිආදි. ලුඛනන්තිති ලොහනියා යථා “අපායගමනියා”ති ආහ “ලොහනියෙසු ධම්මෙසුති ලොහධම්මෙසු”ති. යථා වා රූපාදිධම්මා ලොහනියා, එවං ලොහොති ආහ “ලොහනියෙසු ධම්මෙසුති ලොහධම්මෙසු”ති. තෙනෙවාහ – “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”ති (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විහ. 203). එසෙ නයො සෙසපද්දවයෙපි.

432. නිවෙසෙතීති යපෙති පට්ඨපෙති. පයිරූපාසනීති උපට්ඨානවසෙන උපගන්ත්වා නිසීදති. සුයානි එතෙනානි සොතන්ති ආහ “පසාදසොත”න්ති. තඤ්ඤි සවනාය ඔද්ධිතබ්බන්ති. ධාරෙති සන්ධාරෙති තත්ථෙව මනං යපෙති. අත්ථතොති යථාචූත්තස්ස ධම්මස්ස අත්ථතො. කාරණතොති යුත්තිතො හෙතුදාහරණෙහි උපපත්තිතො. ඔලොකනන්ති එවමෙනන්ති යථාසභාවතො පඤ්ඤාවක්ඛනා දට්ඨබ්බතං බමන්ති, තඤ්ච මහන්තස්ස මණිනො පජ්ජලන්තස්ස විය ආවිකත්වා අත්ථස්ස චිත්තෙ උපට්ඨානන්ති ආහ “ඉධා”තිආදි. කත්තුකමානාජන්දොති කත්තුකාමතාසංඛිධාතො කුසලච්ඡන්දො. වායමතීතිආදිතො චතුන්නම්පි වීරියානං වසෙන වායාමං පරක්කමං කරොති. මග්ගපධානං පදහතීති මග්ගාවහං මග්ගපරියාපන්නඤ්ච සම්මජ්ජධානං පදහති, පදහනවසෙන තං පරිපුරෙති. පරමසච්චන්ති අමොසධම්මන්තා පරමත්ථසච්චං. සහජාතනාමකායෙනාති මග්ගපඤ්ඤාසහජාතනාමකායෙන . තදෙවාති තදෙව පරමසච්චං නිබ්බානං. තෙනෙවාහ – “සච්ඡිකිරියාහිසමයෙන විභූතං පාකටං කරොත්තො පස්සති”ති.

433-4. මග්ගානුබොධොති මග්ගපටිපාටියා බොධො බුද්ධිකායං, යෙසං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නවසෙන මග්ගප්පටිවෙධො, තෙසං පටිපස්සම්භනවසෙන පවත්තමානං සාමඤ්ඤඵලං, මග්ගෙන පටිවිද්ධානි සච්චානි, පරමත්ථසච්චමෙව වා අනුරූපබුද්ධිකායන්ති අධිප්පායො. “සච්චානුප්පත්තීති ඵලසච්ඡිකිරියා”ති චූත්තං. එවඤ්ඤි සති හෙට්ඨා චූත්තා සද්ධාපටිලාභාදයො ද්වාදස ධම්මා සච්චානුප්පත්තියා උපකාරා හොත්ති, තස්මා චූත්තං “තෙසංයෙවාති හෙට්ඨා චූත්තානං ද්වාදසන්ත”න්ති. නායං “තෙසංයෙවා”ති පදස්ස අත්ථො. සතිපි කුසලවිපාකාදිභාවෙන නානත්තෙ වත්ථාරම්මණභූමිකිච්චාදිවසෙන පන සදිසාති උපායතොව මග්ගධම්මා ආසෙවිතා බහුලිකතා ඵලභූතාති වත්තබ්බතං අරහතීති තංසදිසෙ තබ්බොහාරං කත්වා “තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මාන”න්ති චූත්තං. එවඤ්ඤි ආසෙවනාගහණං සමත්ථිතං, න අඤ්ඤා. න හි එකචිත්තක්ඛණිකානං මග්ගධම්මානං ආසෙවනා, බහුලිකම්මං වා අත්ථිති. තුලනාති විපස්සනා. සා හි චූට්ඨානගාමිනිභූතා මග්ගප්පධානස්ස බහුකාරා තස්ස අභාවෙ මග්ගප්පධානස්සෙව අභාවතො, එවං උස්සාහො තුලනාය ඡන්දො උස්සාහස්ස බහුකාරොතිආදිනා හෙට්ඨිමස්ස උපරිමුපකාරතං සුවිඤ්ඤෙය්ගමෙවාති ආහ – “ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්ගමෙව.

වඬිකිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා

437. කොට්ඨාසන්ති මංසභාගං. ලග්ගාපෙය්ගුන්ති න්භාරුනා වා වාකෙන වා බන්ධිත්වා පුරිසස්ස භත්ථෙ වා වසනගෙහෙ වා ඔලම්බනවසෙන බන්ධෙය්ගුං. සත්ථධම්මන්ති සත්ථිකෙසු සත්ථවාහෙන පණෙනබ්බං ආණාධම්මං. තස්ස නික්ඛමනත්ථන්ති තං මූලං සත්ථිකෙහි නිත්ථරණත්ථං. පාපං අස්සානි පරිවරන්තස්ස පාරිවරියාය අභිතංව අස්ස. තෙනාහ “න සෙය්ගා”ති. උච්චකුලීනාදයො දුතියවාරාදිහි චූච්චන්ති, ඉධ උපධිවිපත්තිසම්පත්තියො පාපියාදිපදෙහි චූත්තාති අධිප්පායො. තෙනාහ – “පාපියොති පාපකො ලාමකො අත්තභාවො අස්සා”ති. සෙය්ගංසොති හිතකොට්ඨාසො, හිතසභාවොති අත්ථො. උච්චකුලීනතාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “උච්චාකුලීනත්තෙනා”ති. “වණ්ණො න ඛියෙථ තථාගතස්සා”තිආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.305; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. 53; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. 1.නිදානකථා; 2.පකිණ්ණකකථා; දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; සං. නි. ටී. 1.2.1; අ. නි. ටී. 1.1.1; වජිර. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; තෙත්ති. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1) විය වණ්ණසද්දො ඉධ පසංසාපරියායොති ආහ “වෙස්සොපි හි උළාරවණ්ණො හොති”ති.

440. “නිරවො පදසද්දො සොළාරගොත්තස්ස අකිණ්ණමත්තිකාපත්තො නිට්ඨෙය්ග අසංඛිතවාරි”ති චූත්තත්තා හික්ඛා වරිතබ්බාව, අයං තෙසං කුලධම්මොති අධිප්පායො. හරිත්ථාති අපනෙත්ථා. සත්තජ්ඣො සත්තවාණිජකො. ගොපෙති රක්ඛතීති ගොපො, ආරක්ඛාධිකාරෙ නියුත්තො. අසන්ති ලූනන්ති තෙනානි අසිතං, ලචිත්තං. විවිධං භාරං ආහඤ්ජන්ති ඔලම්බන්ති එත්ථානි ඛ්‍යාහඬීඨි, කාපං.

441. අනුස්සරතොති අනුස්සරණහෙතු කුලවංසානුස්සරණක්කණෙ ඛත්තියොතිආදිනා සඬබ්බං ගච්ඡති. තෙනාහ “පොරාණෙ...පෙ.... අනුස්සරියමානෙ”ති. උච්චනීවත්තජානනත්ථඤ්ච කුලවචත්ථානං කතං හොතීති ඛත්තියාදිකුලකම්මුනා තෙසං චතුත්තං චණ්ණානං සන්ධනං ජීවිකං පඤ්ඤපෙත්ති බ්‍රාහ්මණා, තථාගතො පන ලොකුත්තරධම්මමෙව පුරිසස්ස සන්ධනං පඤ්ඤපෙති තෙන සත්තස්ස ලොකග්ගභාවසිද්ධිනො. සෙසං සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා

445. රාජගහං පරික්ඛිපිත්වා ඨිතපබ්බතස්සානි පණ්ඩවපබ්බතං සන්ධායාහ. රාජගහනගරස්ස දක්ඛිණෙදිසාභාගෙ පබ්බතස්ස සමීපෙ සීතො ජනපදො දක්ඛිණාගිරි. තණ්ඩුලපුටකානං පාලි එත්ථානි තණ්ඩුලපාලි. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තණ්ඩුලවාණිජා තණ්ඩුලපසිබ්බකෙ විවරිත්වා පටිපාටියා යපෙත්වා නිසීදන්ති, තෙනස්ස “තණ්ඩුලපාලිද්වාර”න්ති සමඤ්ඤා අහොසි. සබ්බමෙව සස්සං ගණ්හාතීති දලිද්දකස්සකානං දිවසපරිබ්බයමත්තමෙව විස්සජ්ජෙත්වා සබ්බමෙව ආයතො නිජ්ඵත්තං ධඤ්ඤං ගණ්හාති. මන්දසස්සානීති මන්දනිජ්ඵත්තිකානි සස්සානි.

446. ඉමිනා නයෙනාති දාසකම්මකරස්ස නිවාසනහත්තවෙත්තනානුප්පදානෙන මඬිගලදිවසෙසු ධනවත්ථාලඬිකාරානුප්පදානාදිනා ච පොසෙතබ්බො. මිත්තාමච්චානං පියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තනාදි මිත්තාමච්චකරණියං කත්තබ්බං, තථා ඤාතිසාලොභිතානං. තත්ථ ආවාහවිවාහසම්බද්ධෙන “අමිහාකං ඉමෙ”ති ඤායන්තීති ඤාතී, මාතාපිතාදිසම්බද්ධතාය සමානලොභිතාති සාලොභිතා. සම්මා දදන්තෙසුපි අසජ්ජනතො නත්ථි එතෙසං තිථීති අතිථී, තෙසං අත්තනා සමානපරිභොගවසෙන අතිථීකරණියං කාතබ්බං, අතිථීබලීති අත්ථො. ඤාතකභූතපුබ්බා පෙත්තිවිසයං උපගතා පුබ්බපෙතා, දක්ඛිණෙයොසු කාලෙන කාලං දානං දත්වා තෙසං උද්දිසනං පුබ්බපෙතකරණියං, පෙතබලීති අත්ථො. ගන්ධපුප්ඵලෙපනජාලාහත්තෙහි කාලෙන කාලං දෙවතානං පූජා දෙවතාකරණියං, දෙවතාබලීති අත්ථො, රාජකිව්චකරණං උපට්ඨානං රාජකරණියං. අයම්පි කායොති අත්තනො කායං සන්ධාය වදති. ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති.

447. පඤ්ච දුස්සිලාසකම්මානීති නිව්චසිලපටිපක්ඛධම්මා. දස අකුසලකම්මපට්ඨම්මා දස දුස්සිලාසකම්මානි. අධම්මචාරී එව විසමචාරී කායවිසමාදිවරණතොති විසමචාරීපදස්ස අත්ථො විසුං න චුත්තො.

448-453. ඔසරන්ති අපසක්කන්ති, බියන්තීති අත්ථො. තෙනාහ “පරිභායන්ති”ති. අභිසරන්තීති අභිවඩ්ඪනවසෙන පවත්තන්ති. තෙනාහ “වඩ්ඪන්ති”ති. තත්‍රානි බ්‍රහ්මලොකෙ. අස්සානි බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්තස්ස ධනඤ්ජානිස්ස. තතො පට්ඨායාති යදා භගවතා “එසො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො”තිආදි චුත්තං, තතො පට්ඨාය. චතුසච්චවිනිමුත්තන්ති නිද්ධාරෙත්වා විහජිත්වා චුච්චමානෙහි සච්චෙහි විමුත්තං. අත්ථතො පන තතො පුබ්බෙපි සච්චවිමුත්තං කථං න කථෙසියෙව සච්චවිමුත්තස්ස නියානස්ස අභාවතො.

ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

454. ජාතිං සොධෙතුකාමා හොන්තීති සහවාසීනං බ්‍රාහ්මණානං කිරියා පරාධෙන වා අසාරුප්පත්තෙන වා ජාතියා උපක්කිලෙසං ආසඬිකාය තං සොධෙතුකාමා හොන්ති. මන්තෙ සොධෙතුකාමා හොන්තීති මන්තවචනෙ ආවරියමනිවොදනාය අඤ්ඤාන වාකොන කෙතචි කාරණෙන සංසයෙ උප්පන්තෙ තං සොධෙතුකාමා හොන්ති. අන්තරාති වෙමජ්ඣෙ, අඤ්ඤත්ථෙවා අන්තරාසද්දොති තස්ස අඤ්ඤා කථානි වචනං අවගන්තබ්බං. ඛත්තීමෙත්තනානුද්දයාදිගුණසම්පන්නො එව “සීලවාති ගුණවා”තිආහ. තෙහි සීලස්ස විස්සජ්ජනකාලෙපි “සීලවා”ති චුච්චති. සම්පන්නසීලත්තා වා තෙහි සමන්තාගතො එව හොතීති ආහ “සීලවාති ගුණවා”ති. ආචාරසම්පන්නොති සාධු ආචාරවත්තො.

455. සික්ඛිතාති තෙවිජ්ජානං සික්ඛිතා තුම්හෙ, න දානි තුම්හෙහි කිඤ්චි කත්තබ්බං අත්ථීති අත්ථො. පටිඤ්ඤාතාති පටිජානිත්වා සීතා.

වෙදත්තයසඬ්ඛාතා තිස්සො විජ්ජා අප්ඤ්ඤාන්තීති තෙවිජ්ජා. තෙනාහ “තිවෙදාන”න්ති. තයො වෙදෙ අණන්ති අප්ඤ්ඤාන්තීති බ්‍රාහ්මණා, තෙසං. යං එකං පදම්පි අක්ඛාතං, තං අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ච කෙවලිනො අධිසිනො අප්පපයොගෙන. නිට්ඨාගතම්භාති නිජ්ඵත්තිං ගතා අමිහා තෙවිජ්ජාය සකසමයස්ස කථනෙ.

මනෝකම්මතො හි වත්තසම්පදාතිකාරණුපවාරෙනායමත්ථො චුත්තොති ආහ – “තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො භොති”ති.

බයාතිතන්ති වඩ්ඪිපක්කො යිතන්ති අත්ථො. සුක්කපක්කපාටිපදතො පටියාය හි වන්දො වඩ්ඪතීති චුච්චති, න ඛියතීති. වන්දමානා ජනා නමක්කාරං කරොන්ති.

අත්ථදස්සනෙනාති විවරණෙන දස්සනපරිණායකට්ඨෙත ලොකස්ස චක්ඛු හුත්වා සමුප්පන්නං.

456. තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණචිත්තාති – “කිං ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භොති උදාහු භවති කම්මුනා”ති අයං බ්‍රාහ්මණචිවාරො තාව තිට්ඨතු . ජාතිදස්සනත්ථං තිණරුක්කකීටපට්ඨගතො පටියාය ලොකෙ ජාතිවිහඬිගං විත්ථාරතො කට්ඨස්සාමිති තෙසං චිත්තසම්පහංසනත්ථං දෙසෙනබ්බමත්ථං පටිජානාති. තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියොති ඉදං කාරණවචනං, යස්මා ඉමා ජාතියො නාම අඤ්ඤමඤ්ඤං විසිට්ඨා, තස්මා ජාතිවිහඬිගං බ්‍යාකරිස්සාමිති.

යස්මා ඉධ උපාදින්නකජාති බ්‍යාකාරබ්බහාවෙන ආගතා, තස්සා පන නිදස්සනහාවෙන ඉතරා, තස්මා “ජාතිවිහඬිගං පාණාන”න්ති පාළියං චුත්තං. තෙසං තෙසං පාණානං ජාතියොති අත්ථො. එවන්ති නිදස්සනං කට්ඨත්ථා නිදස්සිතබ්බෙ කට්ඨයමානෙ. තස්සාති වාසෙට්ඨස්ස. කාමං “තෙසං වොහං බ්‍යක්ඛිස්ස”න්ති උභොපි මාණුවෙ නිස්සාය දෙසනා ආගතා, තථාපි තත්ථ තත්ථ “එවං, වාසෙට්ඨ, ජානාහි”තිආදිනා වාසෙට්ඨමෙව ආලපන්නො භගවා තමෙව ඉමිනා නියාමෙන පමුඛං අකාසි. තෙන චුත්තං “තස්සාති වාසෙට්ඨස්සා”ති. ජාතිභෙදො ජාතිවිසෙසො, ජාතියා භෙදො පාකටො භවිස්සති නිදස්සනෙන විභූතභාවං ආපාදිතෙන පටිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස විභූතභාවාපන්නිතො. ආම න වට්ඨතීති කම්මනානාය එව උපාදින්නනානාය පටික්කපපදමෙනං, න බිජනානාය අනුපාදින්නනානාය පටික්කපපදන්ති දස්සෙතුං “කම්මං හි”තිආදි චුත්තං. තස්සත්ථො – තංතංයොනිබ්පනමත්තං කම්මස්ස සාමත්ථියං, තංතංයොනිනියතා පන යෙ වණ්ණවිසෙසා, තෙ තංතංයොනිසිද්ධියාව සිද්ධා භොන්තිති තං පන යොනිබ්පනකම්මං තංතංයොනිවිසිට්ඨ-විසෙසාභිභූතාය පයොගනිප්ඵත්තියා, අසංමුච්ඡිතාය එව වා පච්චයභූතාය භවපත්ථනාය අභිසංඛිතමෙවාති විඤ්ඤාතබ්බපච්චයවිසෙසෙන විනා ඵලවිසෙසාභාවතො ඵතං සමිහිතකම්මං පත්ථනාදිහි ව භින්නසත්තිතං විසිට්ඨසාමත්ථියං වා ආපජ්ජිත්වා චක්ඛුන්ද්‍රියාදිවිසිට්ඨඵලනිබ්බත්තකං ජායති, එවං යොනිබ්පනතංයොනිනියතවිසෙසාවහතා භොතිති. ථෙරෙත හි බිජනානාය විය කම්මනානාපි උපාදින්නකනානාය සියා නු බො පච්චයොති වොදනං පටික්ඛිපිත්වා පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨා කම්මනානා පන පච්චයොති නිවිජිතන්ති දට්ඨබ්බං.

නානාවණ්ණාති නානප්පකාරවණ්ණා. තාලනාළිකෙරාදීනං ලොකෙ අභිඤ්ඤාතතිණජාතිභාවතො විසෙසෙන ගය්හති අභිඤ්ඤාතසොතනයෙන. ජාතියා බ්‍රාහ්මණොවාති අට්ඨානපයුත්තො එව-සද්දො, ජාතියාව බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යාති යොජනා. න ව ගය්හතීති තිණරුක්කදිසු විය බ්‍රාහ්මණසු ජාතිනියතස්ස ලිඬිගස්ස අනුපලබ්භනතො, පිචනභුඤ්ජනකථනභසනාදිකිරියාය බ්‍රාහ්මණභාවෙන ඵකන්තිකලිඬිගනියතාය මන්තජ්ඣෙකානාදිං විනා අනුපලබ්භනතො ව. වච්භෙදෙනෙවාති ආහවිච්චනෙනෙව.

කීටෙ පට්ඨගෙනිආදිසු ජාතිනානා ලබ්භති අඤ්ඤමඤ්ඤලිඬිගවිසිට්ඨතාදස්සනා. කුන්ථා කිට්ඨා , බජ්ජබාදකා කිපිල්ලිකා. උප්පතිත්ථාති උඩ්ඬත්ථා උඩ්ඬත්ථා. පටභාවං ගච්ජන්තිති වා පට්ඨගා, න බුද්දකපාණකා කිට්ඨා නාම. තෙසමිපි කිට්ඨානං.

කාළකාදයොති කලන්දකාදයො.

උදරංයෙව නෙසං පාදා උදරෙනෙව සම්පජ්ජනතො.

සඤ්ඤාපුබ්බකො විධි අනිච්චොති දස්සෙන්නො “උදකෙ”ති ආහ යථා “වීරස්ස භාවො වීරිය”න්ති.

පත්තසමුදායෙ පක්කසද්දොති “පත්තෙහි යන්ති”ති චුත්තං. න හි අවයවබ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායො අත්ථි.

සඬ්ඛෙපෙන චුත්තො “ජාතිවසෙන නානා”තිආදිනා. එත්ථ පදත්ථෙ දුබ්බඤ්ඤායං නත්ථිති සම්බන්ධමත්තං දස්සෙතුං “තත්‍රායං යොජනා”තිආදි චුත්තං. “න හි බ්‍රාහ්මණානං එදිසං සීසං භොති, ඛත්තියානං එදිසන්ති නියමො අත්ථි යථා භත්ථිඅස්සමිගාදින”න්ති ඉදමෙව වාක්‍යං සබ්බත්ථ නෙතබ්බං. තං සංඛිබ්පිත්වා දස්සෙන්නො “ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බ”න්ති ආහ.

තස්සාති යථාචුත්තතිගමනවචනස්ස අයං යොජනා ඉදාති චුච්චමානා යොජනා වෙදිතබ්බා.

457. වොකාරන්ති වොකරණං, යෙන විසිට්ඨතාය න වොකරියති ජාතිභෙදොති අත්ථො. තෙනාහ “නානත්ත”න්ති.

ගොරක්කාදිඋපජීවනෙන ආජීවවිපන්නො, හිංසාදිනා සීලවිපන්නො, නික්ඛිත්තවත්තතාදිනා ආචාරවිපන්නොති. සාමඤ්ඤජොතනා විසෙසෙ නිවිට්ඨා හොතිති ආහ “ගොරක්කන්ති ඛෙත්තරක්ඛ”න්ති. “ගොති හි පට්ඨියා නාම”න්ති. තෙහි තෙහි උපායෙහි සික්ඛිත්තබ්බට්ඨෙන සිජ්ජං, තත්ථ කොසල්ලං. පරෙසං ඊසනට්ඨෙන හිංසනට්ඨෙන ඉස්සො, සො අස්ස අත්ථිති ඉස්සො යොධාජීවිකො, ඉස්සස්ස කම්මං පහරණං, උසුං සත්තිඤ්ඤ නිස්සාය පවත්තා ජීවිකා ඉස්සත්තං. තෙනාහ “ආවුධජීවික”න්ති. යං නිස්සාය අස්ස ජීවිකා, තදෙව දස්සෙතුං “උසුඤ්ඤ සත්තිඤ්ඤා”ති වුත්තං.

බ්‍රහ්මං වුච්චති වෙදො, තං අණති ජානාතීති බ්‍රාහ්මණො, ජානනඤ්ඤ පොරාණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විහිතනියාමෙන බ්‍රාහ්මණෙහි කතොපසමෙන අනුට්ඨානතපෙන යථා “ආජීවසීලාචාරවිපන්නො නත්ථි”ති බ්‍රාහ්මණධම්මිකෙහි ලොකියපණ්ඩිතෙහි ව සම්පට්ඨිතො, තථා පටිපජ්ජනමෙවාති ආහ “එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන...පෙ.... සාධෙත්වා”ති. එවං සත්තෙති එවං ආජීවසීලාචාරවිපන්නස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවෙ සති න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති, ගුණෙහි පන ආජීවසීලාචාරසම්පත්තිසංඛ්‍යාතෙහි බ්‍රාහ්මණො හොති, තස්මා ගුණානංයෙව බ්‍රාහ්මණභාවකරණතො චතුර්ණ්ණභාවාගෙ යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතො යො සීලාදිගුණසම්පන්නතාය ගුණවා, සො වුත්තලක්ඛණෙන නිජපරියායතො ඛාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණොති අයමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණභාවෙ ඤායොති, එවං ඤායං අත්ථතො ආපන්නං කත්වා. නන්ති තමෙව යථාවුත්තං ඤායං. යො බ්‍රාහ්මණස්ස සංවණ්ණිකායාති මාතුයා උභතොසුජාතතාදිකුලවණ්ණෙන සංවණ්ණිකාය පසත්ථාය යථාරූපාය බ්‍රාහ්මණස්ස මාතා භවිතුං යුත්තා, තථාරූපාය මාතරිසම්භූතො. එතෙන චතුන්නං යොනිනං යත්ථ කත්ථවි විසෙසනිට්ඨා කතා. තෙනාහ “තත්‍රාපි විසෙසෙනා”ති. එවං සාමඤ්ඤතො විසෙසනිට්ඨාවසෙන “යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති පදස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි සාමඤ්ඤජොතනං අනාදිශිත්වා විසෙසජොතනාවසෙනෙව අත්ථං වත්තුං “යාවාය”න්තිආදි වුත්තං. පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසංඛ්‍යාතා යොනි වුත්තාති අනුපක්කුට්ඨභාවෙන පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසංඛ්‍යාතා යා වායං යොනි වුත්තාති සම්බන්ධො. තතොපි ජාතසම්භූතත්තාති තතො යොනිතො ජාතත්තා මාතාපෙත්තිසම්පත්තිතො සම්භූතත්තා.

විසිට්ඨත්තාති සමුදායභූතා මනුස්සා රාගාදිනා විසිට්ඨත්තා. රාගාදිනා සහ කිඤ්ඤවෙනනාති සකිඤ්ඤතො. තථෙව රාගාදිසංඛ්‍යාතෙන පලිබොධනට්ඨෙන සහ පලිබොධෙනාති සපලිබොධො. සබ්බගහණපට්ඨිස්සග්ගෙනාති උපාදානසංඛ්‍යාතස්ස සබ්බස්ස ගහණස්ස පට්ඨිස්සජ්ජනෙන. යස්මා ඛාහිතපාපො අත්තතො සන්නානතො ඛහිකතපාපො, තස්මා තමහං බුම්බ්‍රාහ්මණන්ති අත්ථො වත්තබ්බො. එවරූපො එතිස්සා කථාය උපදෙසො නානජ්ජකාරතො විහත්තො, තස්මා තත්ථ තත්ථ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

458. ගහිතදණ්ඨෙසුති පරෙසං දණ්ඨෙන විහෙය්‍යං අනිධාය ආදින්නදණ්ඨෙසු.

459. කිඤ්චි ගහණන්ති තණ්හාගාභාදිසු කිඤ්චි ගාහං.

යෙන කාමභවෙන මානුසකෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි යුඤ්ජති, තං මානුසකං යොගං. “මානුසකං යොග”න්ති එත්ථ ව එකදෙසං ගභෙත්වා වුත්තං, එස නයො “දිබ්බයොග”න්ති එත්ථාපි. සබ්බයොගවිසංයුත්තන්ති පද්දවයෙන වුත්තෙහි සබ්බකිලෙසයොගෙහි විජ්ජයුත්තං.

රතින්ති අභිරුතිං ආසත්තිං. කුසලභාවනායාති කායභාවනාදි කුසලධම්මභාවනාය උක්කණ්ඨිතං. චිරියවත්තන්ති චිරියසංඛ්‍යාවෙන චිරං නිද්දිසති, චිරභාවො හි චිරියන්ති.

සුන්දරං යානන්ති නිබ්බානං. සුන්දරාය පටිපත්තියා අරියපටිපත්තියා.

නිබ්බත්තින්ති පරියොසානං. අතීතෙහි අතීතකොට්ඨාසෙ. කිඤ්චනකාරකොති පලිබොධභෙතුභූතො.

අසෙක්ඛෙ සීලක්ඛන්ධාදිකෙ මහත්තෙ ගුණො. පඤ්චන්තං මාරානං විජිතත්තා විජිතවිජයං.

460. ඉදං අජානන්තාති “ජාතියා බ්‍රාහ්මණො”ති ඉදං ලොකසමඤ්ඤාමත්තන්ති අජානන්තා. යෙ බ්‍රාහ්මණෙසු නාමගොත්තං නාම තතියං දිට්ඨාහිනිවෙසං ජනෙත්ති, සාව නෙසං දිට්ඨී. කතං අභිසංඛිතන්ති පරිකප්පනවසෙනෙව කතං යපිතං තදුපවිතං, න භෙතුපච්චයසමායොගෙන. සමුච්චාති සම්මුතියා. කා පන සා සම්මුතීති ආහ “සමඤ්ඤායා”ති, ලොකසමඤ්ඤාතෙනාති අත්ථො. සම්මා පන පරමත්ථතො අජානන්තානං නාමගොත්තං එවං කප්පෙතීති ආහ “නො වෙ”තිආදි. තං පන අසන්නම්පි පරමත්ථතො සන්නතායෙව අභිනිවිසන්ති, තෙසමයං දොසොති දස්සෙතුං “එවං පකප්පිත”න්තිආදි වුත්තං. තෙනාහ භගවා – “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවෙසෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.331). අජානන්තා නොති එත්ථ නො-සද්දො අවධාරණත්ථො – “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා”තිආදිසු (බු. පා. 6.3) වියාති ආහ “අජානන්තාව එවං වදන්ති”ති.

නිෂ්පරියායන්හි භාවනාප්‍රසංකනිද්දෙසො, නිෂ්පරියායෙන උජ්‍ජකමෙවාහි අත්ථො, න පුබ්බෙ විය “යො හි කොච්ඡි”ති පරියායවසෙන. “න ජච්චා”ති ගාථාය පුබ්බද්ධෙන ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්නො පච්ඡිමද්ධෙන කම්මවාදං පතිට්ඨපෙන්නො. තත්ථාති තිස්සං ගාථායං. උපඩ්ඨගාථාය විත්ථාරණත්ථන්ති උපඩ්ඨගාථාය අත්ථං විත්ථාරෙත්තුං “කස්සකො කම්මුනා”ති වුත්තං. තත්ථ පුරිමාය චතුති පාදෙහි, පච්ඡිමෙ ද්විති ද්වින්නම්පි සාධාරණතො අත්ථො විත්ථාරිතො. තත්ථ කසිකම්මාදීති ආදි-සද්දෙන සිප්පකම්මවාණිජාදි සඬගහො.

පටිච්චසමුප්පාදපට්ඨානවචනවිඤ්ඤෙයො පටිච්චසමුප්පාදසද්දස්ස අත්ථො පටිච්චසුප්පන්නාපෙක්ඛාය හොතිති ආහ – “ඉමිනා පටිච්චයෙන එතං හොති”ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.570) තංසංචණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාටී. 2.570) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. සම්මානාවමානාරහකුලෙති සම්මානාරහෙ බත්තියාදිකුලෙ, අවමානාරහෙ චණ්ඩාලාදිකුලෙ කම්මවසෙන උපපත්ති හොති කම්මස්ස විපට්ඨමානොකාසකරතාය විනා තාදිසාය උච්චනිවකුලනිබ්බත්තියා අභාවතො. අඩ්ඨදලිද්දතාදි අඤ්ඤාපි භීතපණ්ණතා.

කම්මුනාති වෙන්ථ යථා ලොකපජාසත්තසද්දෙහි එකො එවත්ථො වුත්තො, එවං සෙසසද්දෙහිපි, අධිප්පායවිසෙසො පන තත්ථ අත්ථිති දස්සෙත්තුං “පුරිමපදෙන වෙන්ථා”තිආදි වුත්තං. නායං ලොකො බ්‍රහ්මනිම්මිතො කම්මෙන උප්පජ්ජනතො. න හි සන්නිහිතකාරණානං ඵලානං අඤ්ඤෙන උප්පත්තිදිට්ඨි යුජ්ජති. තෙනාහ “දිට්ඨියා පටිසෙධො වෙදිතබ්බො”ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං තං විසුද්ධිමග්ගසංචණ්ණනාදීසු වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තථා ලොකස්ස පට්ඨුප්පත්ති න බ්‍රහ්මුනාති “කම්මුනා හි තාසු තාසු”තිආදි වුත්තං. තතියෙන “අයං ලොකො ආදිතො පභුති පභවකම්මුනා වත්තති”ති වුත්තමත්ථං නිගමෙති. වුත්තස්සෙවත්ථස්ස සුවනඤ්ඤි නිගමනං. තං පන නියමත්ථං හොතිති ආහ “කම්මෙනෙව බද්ධා හුත්වා පචත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. චතුත්ථෙන පදෙන. යායතොති ගච්ඡතො. නිබ්බත්තතොති නිබ්බත්තන්තස්ස. පචත්තතොති පචත්තන්තස්ස.

ධුතඨම්මා විසෙසතො තණ්හාය සන්තත්තවසෙන වත්තන්තිති ආහ “තපෙනාති ධුතඬගතපෙනා”ති. මෙට්ඨනවිරති විසෙසතො බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රහ්මවරියන්ති සා ඉධ බ්‍රහ්මවරියෙනාති අධිප්පෙනාති ආහ “බ්‍රහ්මවරියෙනාති මෙට්ඨනවිරතියා”ති. එතෙනාති ඉමිනා “තපෙනා”තිආදීති චතුති පදෙහි වුත්තෙන. සෙට්ඨෙනාති උත්තමෙන. සංකිලෙසවිසුද්ධියා පරිසුද්ධෙන. බ්‍රහ්මන්ති බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං. සො පනෙත්ථ අත්ථො බ්‍රාහ්මණභාවොති ආහ “බ්‍රාහ්මණභාවං ආවහති”ති.

බ්‍රහ්මා ච සක්කො වාහි සක්කගරුකානං සක්කො සක්කෙනපි ගරුකාතබ්බතො, බ්‍රහ්මගරුකානං බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මුනාපි ගරුකාතබ්බතො. විජානතන්ති පරමත්ථබ්‍රාහ්මණස්ස විසෙසං ජානන්තානං විඤ්ඤානං. අවිඤ්ඤානො හි අප්පමාණං. තෙනාහ – “පණ්ඩිතාන”න්ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. සුභසුත්තවණ්ණනා

462. තුදිසඤ්ඤාතො ගාමො නිගමො එතස්සාති තොදෙයො, තස්ස අත්තජො තොදෙයාපුත්තොති ආහ “තුදිගාමා”තිආදි. ආරාධකොති සංරාධකො. ධම්මනිසන්ති යස්මා සම්පාදනෙන පරිපූරණෙන ඉච්ඡිතා, තස්මා වුත්තං “සම්පාදකො පරිපූරකො”ති. ඤායති නිව්ඡයෙන ගමෙති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිච්ඡ්ඤියාති එතෙනාති ඤායො, තතො එතස්ස සම්පාදකභෙතුභාවතො ඤායො ධම්මො අරියමග්ගො තං ඤායං ධම්මං. තෙනාහ “කාරණධම්ම”න්ති. අනවජ්ජන්ති අවජ්ජපටිපක්ඛං.

463. වට්ටවාරකතො නියායාති නියායානිකං ථිකාරස්ස රස්සත්තං ය-කාරස්ස ච ක-කාරං කත්වා. නියායෙන වා නියුත්තං, නියායානං සිලන්ති වා නියායානිකං, තප්පටිපක්ඛතො අනියායානිකං. සා පන අත්ථො අකුසලකිරියාති ආහ “අකුසලපටිපද”න්ති.

බහුභාවචාචකො ඉධ මහාසද්දො “මහාජනො”තිආදීසු වියාති ආහ “මහත්තෙහි බහුභී”ති. අත්ථොති පයොජනං. මහත්තානීති බහුලානි. කිච්චානීති කාතබ්බානි. අධිකරණානීති අධිකාරජීවිකාරූපානි. සරාචාසකම්මමෙව පඤ්චබලිකරණදසඅත්ථට්ඨානභාවතො ලොකයාත්‍රාය ච සම්පවත්තිට්ඨානභාවතො ජීවිතවුත්තියා වා භෙතුභාවතො සරාචාසකම්මට්ඨානං.

“අප්පකෙනපි මෙධාටී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

ගාථාය වුත්තනයෙන වුළුන්තෙවාසිකස්ස විය.

464. අයෝනියෝ පවත්නිතං වාණිජ්ජකම්මං විය අපායභූතං කසිකම්මං නිදස්සනභාවෙ ය්පෙත්වා අයෝනියෝමනසිකරණවසෙන පවත්නං සරාවාසකිව්වං සන්ධායාහ - “යථා කසි...පෙ.... එවං සරාවාසකම්මට්ඨානම්පි”ති. බ්‍රාහ්මණභත්තෝ අහොසීති සො කිරි බහු බ්‍රාහ්මණො ධනං දත්වා යඤ්ඤං කාරෙසි. උපරිති “උපරි උපට්ඨානීති වදෙහි”ති බ්‍රාහ්මණොහි අත්තනො සමයෙන ආවික්ඛාපිතොපි යථා උපට්ඨිතමෙව කට්ඨත්වා කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො, අප් බ්‍රාහ්මණො - “ඉමිනා අම්මාකං යඤ්ඤෙ දොසො දින්නො”ති කුප්පිත්වා තස්ස කළෙවරං සුසානං නෙතුං නාදංසු. අප්පස්ස ඤාතකෙහි සහස්සෙ දින්නෙ තං සහස්සං ගහෙත්වා ගෙහතො නිහරිතුං අදංසු. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ ඡත්තිංස ඉත්ථියො “එකා වත්ථං අදාසි, එකා ගන්ධං, එකා සුමනමාල”න්තිආදිනා තං තං දානමයං පුඤ්ඤං කත්වා ආයුපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු සහස්සඅවිජරාපරිවාරිකා, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො වෙජයන්තරථං පෙසෙත්වා පක්කොසාපිනෙන ගුත්තිලාවරියභූතෙන මහාබොධිසත්තෙන පුච්ඡිතා තං තං අත්තනා කතං පුඤ්ඤං බ්‍යාකරිංසු. තං සන්ධාය වුත්තං “සකලාය ගුත්තිලවිමානකථාය දිපෙනබ්බ”න්ති. වණිජ්ජකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානන්ති එත්ථ තස්ස විපජ්ජමානාකාරො හෙට්ඨා වුත්තො. එවං පබ්බජ්ජකම්මට්ඨානම්පි විපජ්ජමානං අප්පඵලං හොතිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. සීලෙසු අපරිපූරකාරිනොතිආදි තස්ස විපජ්ජනාකාරදස්සනං. කුමාරදිසුබන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අභිඤ්ඤාවිපස්සනාදිසුබස්ස විය සබ්බමචාරිහි සද්ධිං සීලසම්පදාදිසුබස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. අරහත්තම්පි පාපුණාති පගෙව සෙක්ඛපුප්පජනසම්පත්තියොති අධිප්පායො.

වාගසීසෙනාති පධානභූතෙන වාගෙන දානෙන තං අවස්සයං කත්වා. එත්ථ තෙ න කොචි අභාසුකභාවොති. උජුකං කත්වා අවිරුද්ධං කත්වා, සම්පයොජෙත්වාති අත්ථො. තපවරියන්ති අග්ගිපරිවරණං, තපවරියඤ්ච බ්‍රහ්මවරියග්ගහණා දුට්ඨුල්ලභාවතො.

466. අජානනභාවන්ති අසබ්බඤ්ඤාභාවං. භගවතො පන සබ්බඤ්ඤාභාවො සදෙවකෙ ලොකෙ ජලතලෙ පක්ඛිත්තතෙලං විය පත්ථරිත්වා යිතො, න මෙ ඉදං පතිරූපං, තතො පරිවත්තිස්සාමිති “බ්‍රාහ්මණො, හො, ගොතමා”තිආදිමාහ. පච්චාහරිතුං පටිපක්ඛෙන අපහරිතුං. සෙතපොක්ඛරසදිසොති පුණ්ඩරිකපත්තසදිසවණ්ණො. සුවට්ටිකාති වට්ටභාවයුත්තට්ඨානෙ සුවට්ටා. නාමකංයෙවාති නාමමත්තමෙව වචනමත්තමෙව. තථාභූතානං භාවස්සපි අභාවෙන නිහිනං නාම හොති, නාම-සද්දො නිහිනපරියායො. තෙනාහ - “ලාමකංයෙවා”ති.

467. කතමා වාචා තෙසං සෙය්‍යොති තෙසං වඬිකියාදීනං බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං වුවිචමානවිභාගාසු වාචාසු කතමා වාචා සෙය්‍යොති. “සෙය්‍යා”ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන වුත්තං. සම්මුතියාති අවිලඬිසිතසාධුමරියදාය ලොකසම්මුතියා. තෙනාහ “ලොකවොහාරනා”ති. මත්තාති මත්තාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය මත්තෙත්වා ජානිත්වා. තෙනාහ “තුලයිත්වා”ති. අත්ථසංහිතන්ති හෙතුසඤ්ඡිතං. තං පන එකංසතො යුත්තියුත්තං හොතිති ආහ - “කාරණනිස්සිත”න්ති. ආවුතොතිආදියු ආදිතො අභිමුඛං ඤාණගතියා විබන්ධනෙන ආවුතො, ආවරියෙන විසෙසතො ඤාණගතියා නිබන්ධනෙන නිවුතො, එවං ඔපුටො පලිගුණ්ඨිතො. පරියොනද්ධොති සමන්තතො ඔනද්ධො ඡාදිතො. තෙනාහ “පලිවෙය්‍යිතො”ති.

468. සවෙ එතං කාරණමත්ථිති “නිස්සට්ඨතිණකට්ඨපාදානො අග්ගි ජලති”ති එතං කාරණං සවෙ අත්ථි යදි සියා, සො අපරො තිණකට්ඨපාදානො අග්ගි යදි භවෙය්‍යා. සදොසො සාදිනවො සපරික්කිලෙසො. පරිසුද්ධොති උපක්කිලෙසාභාවෙන සබ්බසො සුද්ධො. ජාති ආදීනං අභාවෙනාති ජාතිපච්චයානං කම්මකිලෙසානං නිග්ගමෙන.

469. න නිව්වලා තිට්ඨන්තිති තත්ථ පක්ඛිපිතබ්බස්ස ලබ්භමානත්තා යථාපඤ්ඤත්තං හුත්වා නිව්වලා අකම්පියා න තිට්ඨන්ති. තං දොසං තං උභතතාදොසං.

අඤ්ඤස්මිං අසතිති අත්ථහඤ්ජකමුසාවාදෙ අසති. සො හි අත්තනො සත්තකස්ස අදාතුකාමතාදිවසෙන පවත්තස්ස අකම්මපට්ඨපත්තස්ස මුසාවාදභාවස්ස විපරිතො අඤ්ඤො ඉධ අධිප්පෙතො. තථා හි ඉතරො යෙභුය්‍යෙන වළඤ්ජිතබ්බතො වොහරිතබ්බතො වළඤ්ජකමුසාවාදොති ආහ. න කදාපි මුසාවාදීති ද්වෙ කථා න කට්ඨන්ති. බාහිරිකානං අනවජ්ජනපසම්මතායපි නිස්සිතොති වත්තුං ආහ “සීලවා තපනිස්සිතකො හොති”ති. විවට්ඨබ්බා මත්තජ්ඣෙකමණ්ඩිතා සබ්බසො සප්ඤ්ඤායා හොන්ති, න ඉතරෙති ආහ “පබ්බජිතා නිව්වං සප්ඤ්ඤායන්ති”ති.

470. විරං නික්ඛන්තොති නිග්ගතො හුත්වා විරකාලෙ. න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති සතිසම්මොහතො මග්ගානඤ්ච අඤ්ඤථා කරණතො. විරායිතත්තන්ති “අයං මග්ගො”ති කථනස්ස විරායනං. විත්ථායිතත්තන්ති අසප්පට්ඨානං. තං පන සඋපමාහ දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං.

බලසම්පන්නොති කායබලෙන සමන්තාගතො. පමාණකතං කම්මං නාම පමාණකරානං රාගාදිකිලෙසානං අවික්ඛම්භිතත්තා “පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචර”න්ති ආහ, තෙසං පන වික්ඛම්භිතත්තා වුත්තං “අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචර”න්ති. තත්ථාපි විසෙසතො අප්පමඤ්ඤාභාවනා සම්භවතිති ආහ “තෙසුපි”තිආදි. නිරිහකත්තා යථා අප්පමාණසමඤ්ඤා ලබ්භති, තං දස්සෙතුං “පමාණං...පෙ.... වුවිති”ති ආහ. න

ඔහියති න තිටියති කතුපවිතමපි කාමාවචරකමම යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිහිනෙ තං අභිභවිත්වා ආසීදෙත්වා පස්සෙ ඔහියකං කත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙන න තිටියති. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං . යාතුන්ති පතිට්ඨාතුං. එරිත්වාති පටිප්ඵරිත්වා. පරියාදිසිත්වාති තස්ස සාමත්ථියං බෙපෙත්වා. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම විපාකුප්පාදනන්ධනමෙවාති ආහ – “තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා

473. අභිප්පසන්තාති අභිසමෙව්ව පසන්තා. තෙනාහ – “අවෙච්චප්පසාදවසෙන පසන්තා”ති. බ්‍රාහ්මණී විගතමලමච්ඡෙරතාය “තුය්හං දෙය්‍යධම්මං රුච්චනකට්ඨානෙ දෙහී”ති ආහ. මග්ගෙනෙව හිස්සා මච්ඡරියස්ස පහිනත්තා බුද්ධපක්ඛබ්‍රාහ්මණපක්ඛවසෙන උභතොපක්ඛිකා.

කිංසුති කිත්ති පුච්ඡාවචනං. ඡෙත්වා අනාදිසිත්වා විනාසෙත්වා. සුඛං සෙතීති විත්තසන්තාපාභාවෙන සුබෙන සුපති. න සොචතීති තතො එව සොකං නාම විනාසෙති. කොධන්ති කුප්ඤ්ඤාලක්ඛණං කොධං. ඡෙත්වා සමුච්ඡින්නදිත්වා. සුඛං සෙතීති කොධපරිලාභෙන අපරිඨය්හමානත්තා සුඛං සුපති. කොධවිනාසෙන විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොචති. විසමුලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්ස. මධුරග්ගස්සාති අක්කොසකස්ස පච්චක්කොසනෙන, පහාරකස්ස පටිප්පහරණෙන යං සුඛං උප්පජ්ජති, තං සන්ධායෙව “මධුරග්ගො”ති වුත්තො. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ පරියොසානං “අග්ග”න්ති වුත්තං. අරියාති බුද්ධාදයො අරියා.

පඤ්ඤං කපෙසීති බ්‍රාහ්මණො කිර වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො ලොකපුජිතො, න සක්කා යං වා තං වා වත්වා සන්තප්පෙතුං, එකං සණ්ඨපඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමී”ති. සො එකං පුච්ඡාගාථං අභිසඬ්ඛරිත්වා “සවෙ අසුකස්ස නාම වධං රොවෙමීති වක්ඛති, යෙ තුය්හං න රුච්චන්ති, තෙ මාරතුකාමොසි, ලොකවධාය උප්පන්නො කිං තුය්හං සමණභාවෙනාති නිග්ගහෙස්සාමි. සවෙ න කස්සචි වධං රොවෙමීති වක්ඛති, අථ නං ත්වං රාගාදීනම්පි වධං න ඉච්ඡසි, තස්මා සමණො හුත්වා ආභිණ්ඩසීති නිග්ගහෙස්සාමීති ඉමං උභතොකොට්ඨං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමණො ගොතමො නෙව ගිලිතුං න උග්ගිලිතුං සක්ඛස්සති”ති එවං වින්තෙත්වා ඉමං පය්හං පුච්ඡි. තස්ස භගවා අජ්ඣාසයානුරූපං කපෙසි. සො පඤ්ඤාභ්‍යාකරණෙන ආරාධිතවිත්තො පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා තං පබ්බාපෙසි, සො පබ්බජ්ජාකිච්චං මත්ථකං පාපෙසි. තෙන වුත්තං “පබ්බජ්ජිත්වා අරහත්තං පත්තො”ති.

අවභුතාති අධොභුතා. අධොභාවො සත්තානං අවඬ්ඪි අවමඬ්ඪගලන්ති ආහ – “අවඬ්ඪිභුතා අවමඬ්ඪගලභුතායෙවා”ති. පරිභුතාති පරිභවප්පත්තා. විජ්ජමානානන්ති පාළියං අනාදරෙ සාමිච්චනන්ති තදත්ථං දස්සෙත්තො “විජ්ජමානෙසු”තිආහ. පකට්ඨං, පවඬ්ඪං වා ඤාණන්ති පඤ්ඤාණන්ති භගවතො ඤාණං විසෙසෙත්වා වුත්තං.

474. අභිජානිත්වාති අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන ජානිත්වා. වොසිතවොසානාති කතකරණියතාය සබ්බසො පරියොසිතනිට්ඨා. පාරමිසඬ්ඛාතන්ති පරමුක්කංසභාවතො පාරමිති සඬ්ඛාතං. තෙනාහ “සබ්බධම්මානං පාරභුත”න්ති. බ්‍රහ්මචරියස්සාති සාසනබ්‍රහ්මචරියස්ස ආදිභුතං. තෙනාහ “උප්පාදකා ජනකා”ති. “ඉදමෙවං භවිස්සති ඉදමෙව”න්ති තක්කනං තක්කො, සො එතස්ස අත්ථිති තක්කී. යස්මා සො තං තං වත්ථුං තථා තථා තක්කිත්වා ගණ්හති, තස්මා වුත්තං “තක්කගාහී”ති. විමංසනසිලො විමංසී පච්චක්ඛතුතමත්ථං විමංසනභුතාය පඤ්ඤාය කෙවලං විමංසනතො. තෙනාහ “පඤ්ඤාචාරං වරාපෙත්වා එවංවාදී”ති. යථාවුත්තතක්කීවිමංසිභාවෙන තක්කපරියාහනං විමංසානුවරිතං සයංපටිභානං එවමෙතන්ති වත්වා.

485. අවධීතපධානවතන්ති අඤ්ඤත්ථ කිස්මිඤ්චි පුග්ගලෙ අවධීතපධානවතං අනඤ්ඤසාධාරණං භොතො ගොතමස්ස පධානං අභොසි. සප්පුරිසපධානවතං අභොසි සප්පුරිසපධානවතාධිගතානං එතාදිසානං අරහනං අච්ඡරියපුග්ගලානංයෙව ආවෙණිකපධානවතං අභොසි. අජානන්තොව පකාසෙතීති අයං පුච්ඡිතමත්ථං සයං පච්චක්ඛන්තො අජානන්තො එව කෙවලං සද්දං උප්පාදෙත්වාව පකාසෙසීති සඤ්ඤාය ආහ. අජානනභාවෙ සන්තෙති ඉමෙ අධිදෙවාති පච්චක්ඛන්තො ජානනෙ අසති. පණ්ඩිතෙන මනුස්සෙනාති ලොකවොහාරකුසලෙන මනුස්සෙන, ත්වං පන ලොකවොහාරෙපි අකුසලො. වචනත්ථඤ්ඤි අජානන්තො යං කිඤ්චි වදති. උච්චෙන සම්මතන්ති උච්චං සුපාකටං සබ්බසො තරුණදාරකෙහිපි සම්මතං. ඤාතමෙතං යදිදං අත්ථි දෙවාති. තෙනාහ “සුසුදාරකාපී”තිආදී. දෙවාති උපපත්තිදෙවා. අධිදෙවා නාම සම්මුතිදෙවෙහි අධිකදෙවාති කත්වා, තදඤ්ඤෙ ව මනුස්සෙ අධිකභාවෙ කිමෙව වත්තබ්බං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සඬගාරවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිවිඳිතා ච ප්‍රාභ්මණවග්ගවණ්ණනා.

මජ්ඣිමපණ්ණාසට්ඨකා සමන්තා.